

அகஸ்தியர்

கன்மகாண்டம்
கௌமதி நூல்

தாமரை நூலகம், சென்னை - 26.

Acc.No: 44777

R 689

91/4

அகஸ்தியர்

கன்மகாண்டம் 300, கௌமதி நூல் 400,

பரிபாஷை 300

பதிப்பாசிரியர்

ஆர்.சி.மோகன்

நாமரை நூலகம்

7, என். ஜி. ஓ. காலனி 3வது தெரு

வடபழனி, சென்னை - 600 026

தொலைபேசி எண் - 044 - 23620249

தாமரை வெளியீடு எண்	: 148
முதல் பதிப்பு	: ஜூன் 1995
இரண்டாம் பதிப்பு	: ஆகஸ்டு 2009
மூன்றாம் பதிப்பு	: ஜூலை 2013
நான்காம் பதிப்பு	ஜனவரி 2020

பதிப்புரிமை பெற்றது நூலைப்பற்றி

நூலின் பெயர்	: அகஸ்தியர் கன்மகாண்டம் 300; கௌமதி நூல் 400 பரிபாஷை 300
பதிப்பாசிரியர்	: ஆர். சி. மோகன்
வெளியிட்டோர்	: தாமரை நூலகம் 7, என். ஜி. ஓ. காலனி வடபழனி, சென்னை - 26.
பதிப்பு ஆண்டு	: ஜனவரி 2020
உரிமை	: பதிப்பகத்திற்கு
நூல் வடிவம்	: டெமி
அச்சுத்தாள்	: 16 கி.வெள்ளைத்தாள்
எழுத்துக்கள்	: 11 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	: 240
பிரதிகள்	: 1000
நூல் விலை	: ரூ. 100/-
அச்சிட்டோர்	: கிரியேட்டிவ் ஆப்செட் நாங்கம்பாக்கம், சென்னை - 34

பதிப்புரை

அகஸ்தியர் கன்ம காண்டம் 300, கௌமதி நூல் 400, பரிபாஷை 300 என்ற மூன்று நூல்கள் கொண்ட தொகுப்பு நூலாக இந்நூல் வெளிவருகிறது.

கன்மகாண்டம் இன்ன காரணத்தினால் இன்ன நோய் வருகிறது என்று கூறுகிறது. பாவ புண்ணியங்களைப் பற்றியும், முன் ஜென்மம், மறு ஜென்மம் போன்றவை பற்றியும் நம்பிக்கை குறைந்து வரும் காலத்தில் இந்த நூல் ஒரு விசித்திரமான - நம்பத் தகாத - மாயத் தோற்றமாகக் கூடத் தோன்றலாம். ஆனால்,

மனிதன் தன்னையும் தன்னைச் சூழ்ந்துள்ள பொருள்கள், உயிர்களைப் பற்றியும் தாண்டி அப்பால் சிந்திக்கத் தொடங்கும்போது- உண்மையில் ஏதோ ஒன்று இருக்கிறது என்ற உண்மை விளங்கத் தொடங்கும்.

அந்த உண்மை ?

வணக்கம்.

எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்
பதிப்பாசிரியர்

பொருளடக்கம்

அகத்திய முனிவரருளிச் செய்த கன்ம காண்டம் 300

நோய் வகை	9
கன்ம நிவர்த்தி	11
மேகராசாங்கம்	13
அப்பிரக செந்தூரம்	16
தலைமுழுகத் தைலம்	17
ஈளை நோய் வரலாறு	18
ஈளை நோய்க்குத் தாளகபற்பம்	18
இரசபற்பம்	19
குட்டத்திற்குத் தைலம்	21
வாத கன்ம வரலாறு	22
வாதராசாங்கத் தயிலம்	22
எண்வகைக் குன்ம வரலாறு	24
தாம்பிரச் செந்தூர லேகியம்	25
குன்மத்திற்கு இளகம்	26
குட்ட வரலாறு	26
கன்ம விலக்கம்	27
அவிழ்த வகை	27
வலி வரலாறு	27
பித்தம் வரலாறு	30
தைலம்	31
பீனிசம் முதலிய நோய் வரலாறு	32
செவி நோய்க்குத் தைலம்	33
சூல்நோய் வரலாறு	33
காமகேசரி குளிகை	35
சுரநோய் வரலாறு	37
அண்டத் தைலம்	38
பாண்டுநோய் வரலாறு	39
கிராணி நோய் வரலாறு	42
சிரநோய் முதலிய கன்ம வரலாறு	43

வங்கச் செந்தூரம்	45
கரப்பான் முதலிய நோய் வரலாறு	47
பிளவை முதலிய நோய் வரலாறு	49
கண்ணோய் வரலாறு	51
மருத்து வகை	52
கண்ணோய்க்குத் தைலம்	53
ஆனந்தவாயு கன்ம வரலாறு	54
பஞ்சலோக செந்தூரம்	56
பூவகை லேகியம்	58
கிராணிக்கு லேகியம்	60
சுரங்களுக்குக் கலிக்கம்	61
குமரித் தைலம்	62
அரப்பொடிச் செந்தூரம்	68
கட்டினங்களுக்குப் பால் மெழுகு	71

அகத்தியர் கௌமதி நூல் 400

காப்பு	80
குட்டத்துக்கு மருந்து	80
சூலைக்கு	81
அண்ட வாய்வுக்கு	81
விஷத்திற்கு	82
வசியம்	84
சயத்திற்குச் சூரணம்	85
கண் மாத்திரை	86
பிளவை நோய்க்கு	87
நரைதிரை மாற்ற	87
சூலைக்கு	89
விஷத்துக்கு	90
அரையாப்புக்கு	91
மதனகாமிய நெய்	93
அதிமதுரச் செயநீர்	94
தாதுபுஷ்டிக்கு	94
பிரசவத்திற்கு	95
வாய்வுக்கு	97
சுகசன்னிக்கு	98
முப்பூ விவரம்	99

செய்பாகம்	100
சற்பமுறை	102
மருந்தீடு	103
சத்தி சிவப் பூச்சி	103
ஈரைந்தெழுத்து விபரம்	105
அறியாமுடர்	106
கல்லுப்பு விபரம்	106
காட்டுவிளா முறை	107
அறியாமாந்தர்	108
வழலை	109
கரியுப்புப் பற்பம்	110
உப்புச் செந்தூரம்	111
விந்து தம்பனம்	112
சூடன் முறை	112
வெள்ளி	113
கடுக்காய் கிஷாயம்	113
கனக வித்தை	115
செந்தூரம்	116
திலதம்	116
சாவல்மாள	125
எலிநீறு	131
பாசாணச் சுண்ணம்	132
மூலமுளைக்கு	134
பித்தலகிரிக்கு	134
மோகினி மந்திரவிதி	137
நாற்பத்தி முக்கோண சக்கரம்	139
மோடி	141
யோக நிலை	143
கெவுனம்	145
தாம்பூர பற்பம்	146
தீப்பூடு	147
மண்டுகை பற்பம்	149
செந்தூரம்	151
உப்பு	152
காரீய வெள்ளி	153
யேகாட்சரம்	159
மூலிகை மர்மம்	160

அகஸ்தியமகாமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை 300

(மூன்றாவது காண்டம் 100)

கற்பத்தின் குணம்	173
நாதவுப்பு	174
பூனீரும் பத்தி	174
பிரம்ம உப்பின் பேர்	176

பரிபாஷை 300

(நாலாங் காண்டம் 100)

விருத்தம்	195
யோகவிதி	196
சிங்குவை சாதக வழலை	196
அண்டச் சுண்ணம்	197
முடி சுண்ணம்	200
அன்னசத்து உப்பு	202
பிரம உப்பு	204
சத்தி சிவ உப்பு	206
மும்மூர்த்தி மெழுகு	207
வேத உப்பு மெழுகு	208
பூத உப்பு மெழுகு	209
சகஸ்திர உப்பு மெழுகு	210
வாரவுப்பு	211
திசை யுப்பு	212
நவக்கிரக உப்பு	213
அமுரி விபரம்	214
தச உப்பு	214

பரிபாஷை 300

(ஐந்தாங் காண்டம் 100)

தேவி பூசை	219
பூநீரிருக்கும் நிலம்	220
சீஷருக்குபதேசிக்க	225
வெள்ளைக்கல்லின் விபரம்	226
உப்பின் பெயர்	227
பூனீரெடுக்க	227

பூனீரெடுக்கும் நேரம்	228
சத்தி சிவ நில அடையாளம்	229
குருவின் லட்சணம்	231
சிவ மந்திரம்	236
சத்தி மந்திரம்	237
சொர்ண வயிரவ மந்திரம்	237

உ

பரமபதி துணை

அகத்திய முனிவரருளிச் செய்த கன்ம காண்டம் 300

நோய் வகை

பூரணமாய் மூலமுத லாறா தாரம்
புரியட்டந் தசவாய்வு நாமமுன்று
காரணமா யிடைபின்னாய் சுழிமுனையுமாகிக்
கலந்து நின்றவாதபித்த சிலேத்துமமாகி
மாரணமாய்ச் சடத்துனுள்ளே தத்துவங்கள்
மனம்புத்தி யாங்காரஞ் சித்தத்தாலே
வாரணமாய் நடத்துவித்த கன்மத்தாலே
வந்ததடா நோய்களெல்லா மனிதர்க்காமே

1

ஆமப்பா மனிதர்செய்த கன்மத்தாலே
அரகரா மேகமென்ற ராசாவாலே
காமப்பால் வீதனத்தாற் யோசிப்பினாலுங்
கைக்கடங்கா நோய்கள்வருங் கன்மத்தாலே
போமப்பா மேகம் வந்த காரணந்தான்
புகலுவே னுயிர்வதைகள் செய்வதனாலப்பா
நாமப்பா கண்டபடி சொன்னோங்கேளு
நலமான வாதசலம் பித்தசலமாமே

2

செலமான சிலேத்துமந்தான் சலமுன்றினாலே
சேர்ந்துகொண்டு இருபதென்ற சலமதாச்சு
நலமான பேர்தொகுத்துச் சொல்லக்கேளு
நல்லகெந்த னுருத்திராங்க னிந்திரகண்டி
குலமான சலதோத்திரம் பஞ்சவண்ணன்
கொடியருசி கஞ்சிலாங்கன் ரெத்தவண்ணன்
பெலமான பீதவண்ணன் ரத்தினவண்ணன்
பேசரிய சம்பிராச னைந்தனாமே

3

அனந்தனொடு நீலகண்டன் தவளவண்ணன்
 அதிபிரமன் மதுவேக னத்தனோடு
 சினந்தணிக்கு மெலும்புருக்கி புட்பராசன்
 சேர்ந்தவகை யிதுக்குங் குணத்தைக்கேளு
 மனந்தனிலே கெந்தனுக்கு மாம்பூவாசம்
 வாதத்தா லெழுந்தசலம் புளிப்புமெத்த
 குணந்தனிலே ருத்திராங்கன் தாழம்பூவாசங்
 குனிப்பாகுஞ் சிலேத்துமத்தி லெழுந்தமேகம்.

4

மேகமிந்த யிந்திரகண்டி செண்பகப்பூவாசம்
 வேகமடா சிலேத்துமத்தில் பித்தங்கூடில்
 நாகமென்ற விடத்தினுட ரசமேபோலாம்
 சலதோத்தி ரன்தான் குங்குமம்பூவாசம்
 போகமென்ற நாக்கிட்டால் கைப்புபுளிப்பாகும்
 புகழ்பச்சை வண்ணனுக்குத் தசைநாற்றந்தான்
 தாகமடா மிகுந்திருக்கும் வாதபித்தந்
 தன்னாலே புளிகசப்பு குணமதாமே.

5

குணமான ருசிகனுக்குப் பானகம்போலுங்
 கொள்ளுமடா வாசமது கொடியகைப்புபித்தம்
 மணமான சிலாங்கனுக்குக் காடிநாற்றம்
 மைந்தனே கைப்புளிப்பு வாதநீராம்
 நிணமான ரத்தவண்ண னுதிரவாசம்
 நல்லசல மினித்தகுணம் சிலேத்துமந்தானப்பா
 பிணமான பீதவண்ண னுப்புநாற்றம்
 பெரும்பித்தம் உப்பினுட ரசனையாச்சே.

6

ஆச்சப்பா ரத்தினவாண னலரிப்பூவாச
 மதன்குணந்தான் வாதபித்த மதனில்தோன்றும்
 போச்சப்பா சம்பிராசன் கோழுத்திரம் வீசம்
 பெரியசல மதுவாய்நீர்ப் பித்தம்வாதம்
 நீச்சப்பா அனந்தனுமோ சர்மந்தான்வாசம்
 ரசனையடா சீனியது சிலேத்துமமாகும்
 மூச்சப்பா நீலகண்டன் மூத்திரம்போல்நாறும்
 முகம்பிடிக்கப் போகாது ளும்பரிக்குங்கானே.

7

காணப்பா சேத்துமபித்தங் கைப்புளிப்புமாகுங்
 கருதியதோர் தவளவண்ணன்சா ணாகம்வீசம்
 பேணப்பா சக்கரைபோ லினித்தசேத்துமம்
 பிரமனது பந்தனம்போல் வாசமாகும்

மூணப்பா மிளகதுபோ லுறைப்புச்சேரும்
 மூத்தபித்த வாதமது நிறைந்துபாயும்
 பூணப்பா மதுவேகன் கள்ளினாற்றம்
 பூண்டசிலேத் துமவாதம் புளிப்பதாமே.

8

புளிப்பாகும் அத்தனுமோ பால்போல்வீசும்
 புகழான வெண்ணெய்யுட ரசனையாகுஞ்
 சளிப்பான வாதபித்த மிகுந்தநீருந்
 தளர்ந்த அத்தி சுண்ணாம்பு போலாம்வாசங்
 களிப்பாகுஞ் சுண்ணம்போல் கடுப்புமாகுங்
 கண்டுகொள்ளு பித்தசிலேத் துமந்தானப்பா
 துளிப்பான வெலும்புருக்கி ஊளைநாற்றஞ்
 சொல்லுகிறேன் சிறுகைப்பு வசம்பின்காரம்.

9

வசமாகும் வாதபித்தந் தொந்திப்பாகும்
 வாய்த்தபுட்ப ராசனுமோ மல்லிகைப்புவாசம்
 நிசமாகு மெரித்தநீர் பித்தநீராம்
 நில்லாது வாதத்தில் நீர்மூனப்பா
 திசமான துவாதசத்தில் நீர்வான்போகச்
 செப்புவேன் கன்மங்கள் தொலையச்சொல்வேன்
 கசமான குடந்தனிலே நீரெடுத்து
 கணபதிக்கும் நந்திக்கும் அரசடிக்கும்வாரே.

10

கன்ம நிவர்த்தி

வாரப்பா குடம்நூறு நந்திவலம்வந்து
 மைந்தனே சிவபூசை விட்டுணுபூசை
 நேரப்பா கோதானம் ஓமசாந்தி
 நிதம்பத்துத் தரஞ்செய்யில் தீருங்கன்மம்
 பாரப்பா கன்மநிவர்த்தி செய்யாவிட்டால்
 பலியாது வைத்தியந்தான் கன்மத்தாலே
 பேரப்பா மருந்தினால் பிணியே தீர்ந்தால்
 பெருத்த கன்மம்வைத்தியனைப் பிடிக்குமன்றே.

11

பிடியாமல் வைத்தியந்தா னோய்களுக்குப்
 பெருத்தகன்மந் தீர்ப்பதற்குப் பேணிச்சொல்வேன்
 மடியாமல் கன்மங்கள் நிவர்த்திசெய்து
 வையகத்தினோய் தீர்த்தால் வைத்தியனாகுங்
 சுடிதான நோய்களுக்கு மருந்துசெய்தால்
 கன்மங்கள் போவதெங்கே கண்டுகொல்லு
 சூடிவழியே தொடருமடா கன்மந்தானுங்
 குறிப்பறிந்து கன்மத்தை நிவர்த்தி செய்யே.

12

●

மேகராசாங்கம்

செய்வதற்கு மேகராசாங்கம் சொல்வேன்
 திறமான வாதிமகன் வைத்தியனாகில்
 வெய்வதுவாங் குறுந்தொட்டி பலநூற்பா
 வேணுமென்ற விலாமிச்சு பேராழுட்டி
 கைவசமாய் நறுநின்றிக் கீழாநெல்லி
 கனமான வெட்டிவே ரிருவேலி வேரும்
 சைவமென்ற வில்வவோர் மதுரத்தோடு
 சார்வான அமுக்கறாவோர் கஞ்சாவேரே.

13

கஞ்சாவும் நிலப்பனையு முத்தக்காசங்
 கனமான அமிர்தவல்லி அறுகுகேளு
 மிஞ்சாமல் வகைநூறு பலமாய் வாங்கி
 விடுநூறு மெண்படிதான் வற்றக்காய்ச்சி
 தஞ்சமுட னெட்டிலொன்றாய்க் குறுக்கி வாங்கித்
 தன்னுக்கு என்னமொரு சார்வுகேளு
 பஞ்சதிரவியம் நெருஞ்சில் நாயுருவிமூலம்
 பாரப்பா தூதுவளைமூலத்தோடே.

14

மூலமிட னால்விழுது குருவிஞ்சிகமுது
 முத்தினதோர் வெள்ளைசிறு வழுதலையின் வேருஞ்
 சாலவே வகைக்கொரு பலமாய்வாங்கித்
 தான் தூணி நீர் தன்னில் போட்டுக் காய்ச்சி
 ஏலவேயெட்டி லொன்றாய்க் கியாமும் வாங்கி
 யிருநீருங் கிடாரத்தில் விட்டுப்பின்பு
 பால்வகையாம் நாவல்மரப் பட்டைவகைகொண்டு
 பலமுன்றா மாவாரையின் பட்டைமூன்றே.

15

மூன்றான பொன்முகட்டை வேர்பலந்தான் மூன்று
 முழுதுமது சீலைசுட்ட சாம்பல் மூன்று
 ஏன்றதொரு மாதுளையின் வேர்பலந்தான் மூன்று
 இயல்பான திரிபலையின் வேர்பலந்தான் மூன்று
 ஆன்றதொரு லுமத்தன்வேர் பலந்தான் மூன்று
 அத்திவேர் பலமூன்று ஆகவொன்றாய்ப்
 பாண்டமதி லிட்டேதான் தூணி நீர்வார்த்து
 பரிவாக வெட்டிலொன்றாய்ப் பதத்தில் வாங்கே.

16

வாங்குவது இன்னமொரு வகையைக்கேளு
 வளமான நீர்வள்ளிக் கிழங்கு கொட்டி
 பாங்குடனே தாமரையின் வளையம் நெல்லி
 பரிவான காட்டாத்திப்பூ முருங்கைப்பூவுந்

தாங்கியதோர் தூதுவனைப் பூமாதுளைப்பூவுந்
தனிவில்வம் நெல்லிப்பூ தாழம்பூவு
மாங்குசெறி ஆவாரங் கருவேலம்பூ
வளமான முசுட்டைப்பூ தென்னம்பூவே.

17

பூவெல்லாம் வகைக்கொரு பலமாய் வாங்கிப்
புதுப்பாண்டத் துள்ளிட்டுத் தூணிநீர் விட்டு
பாகமாய்க் காய்ச்சியதை யெட்டொன்றாய்வாங்கி
பாங்கான கியாழமெல்லாம் ஒன்றாய்விட்டு
ஆவின்பால் படியெயர்ந்து செவ்விளநீரொன்று
ஆண்பணையின் பாலொன்று ஆட்டின் பாலொன்று
காவல்செறி மங்கையர்தன் முலைப்பாலொன்று
கதித்தபழச் சாறிரண்டு கலந்துவாரே.

18

வார்த்தபின்பு இன்னமொரு வகையைக்கேளு
வளமான வெள்ளுடனே முருங்கைவித்து
தோற்றான் தன் வித்துடனே பருத்திவித்து
தேனுடனார்ந் திடுமியானை நாரத்தம்வித்து
தோற்றமுள்ள தும்பைவித்து நெருஞ்சிவித்து
துளசிவித்து பூவரசன் வித்தினோடே
தோற்றமுள்ள வெள்ளைத்தா மரையின்வித்து
சுகமான கடலையுடனு ளுந்துமாமே.

19

ஆமென்ற நீர்முள்ளி காமப்பூவும்
அறிந்தமற்றை வித்துடனே கஞ்சாவித்து
ஓமென்ற வகைக்கொரு பலமாய் வாங்கி
உத்தமனே தூணிநீர்விட் டொன்றாய்க் காய்ச்சி
தாமென்ற கியாழமின்னஞ் சொல்வேன் கேளு
சாதிக்கா யேலமுடன் தகரங்கோட்டம்
வாமென்ற வாலுமுலை சீரகம் வெந்தயம்
வாகான சந்தனமுஞ் சந்தனமுமாமே.

20

ஆகவே வகையொன்று பலமொன்றாக
அளவாகத் தூணிநீர் விட்டுக்காய்ச்சி
வேகவே யெட்டிலொன்றாய் வாங்கிக்கொண்டு
வெள்ளறுகு நீர்ப்படிதா னொன்றுகூட்டித்
தாகவே சரக்குவகையின்ன மொன்று சொல்வேன்
தனிப்பூனைக் காஞ்சியுட சாறுநாழி
நாகவல்லிச் சாறுடனே முருங்கைச்சாறு
நறுகதலிச் சாறுடனே நாழிகூட்டே.

21

கூட்டுவாய் செங்கருப்பஞ் சாறுநாழி
 கூட்டியே யொன்றாகக் கியாழத்தில் சேர்த்து
 நாட்டுவாய் கியாழத்தி லெண்ணெய்சேர்க்க
 நல்லெண்ணெய் வேப்பெண்ணெய் நறுநெய்மூன்று
 மூட்டுவாய் வகையொன்றுக் கெண்படிதானப்பா
 மூதண்டக் கியாழத்தில் முறைதப்பாமல்
 ஆட்டுவாய் கற்கவகை சொல்லக்கேளு
 ஆனதொரு வால்மிளகு நறுக்குமூலம்.

22

மூலமுடன்திரிகடுகு திரிபலாதி
 முந்திரிகை பேரிச்சமிளகு கூட்டி
 யேலமுடன் கற்கண்டு வங்களாச் சீனி
 இம்பூரல் வேருடனே முந்திரிக்கை குடன்
 சாலவருங் குங்குமப்பூ குளவிந்தமஞ்சள்
 சாத்திரமாம் பேதியுடன் தக்கோலங்குக்கில்
 பாஸையென்ற அரிசிவகை சொல்லக்கேளு
 பாங்கான செவ்விளநீர் கடலழிஞ்சில்.

23

கடலான பத்திரியுங் கிராம்பு மோமங்
 கசகசா மஞ்சிட்டி சாரப்பருப்பு
 மடலான துத்தமுடன் கத்தூரின்குங்குமப்பூ
 மகத்தான கிராம்புவனிகு ராசானி
 உடலான கூகைநீர் ரத்தை அக்கிரா
 உருத்திராட்சங் கலைக்கொம்பு மிருகக்கொம்பு
 மடலான நற்பவளஞ் சங்குகோட்ட
 மரிவெள்ளி லோத்திரம் பச்சைப்பூரம்

24

பூரமுடன் புழுகு கோரோசனைதானும்
 புகழ்காந்தஞ் சிலாசத்து புரோசம்வித்து
 காரமுடனே முக்குராச முத்திராச்சோதி
 கம்பியாம்பி சினுடனே கழஞ்சிரண்டுபத்து
 வாரமுடன் கியாழத்தி லரைத்துமையாய்
 வாகுசிறுபாகு போல் கரைத்துக்கொண்டு
 சாரமுடன் மண்டலமே காய்ந்துவற்றித்
 தான்மெழுகு பதமானால் வடித்துவாங்கே.

25

வாங்கிடுவாய் பிங்கானில் பாண்டத்துள்ளே
 வைத்திடுவாய் மண்டலந்தா நெற்குழியினுள்ளே
 பாங்குடனே தைலமது வடிக்கும்போது
 பரைபூசை சிவபூசை விட்டுணுபூசை

ஓங்கார முதலான மூலமந்திரம்

உறுதியாய்க் கணபதியும் வயிரவனுங்கூட்டி
யேங்கியே திரியாதே வயித்தியசாப

மேகிடவே லட்சமுரு வேற்றிக்கொள்ளே.

26

கொள்ளவே வேதியர்க்கு அன்னதானங்

கொடுத்து நீ தைலமதுகா செடைதானுண்ண
மெள்ளவே மண்டலந்தான் தைலமுண்டால்

வீரியத்தைச் சொல்லுகிறே னோய்தீராதோ
தள்ளவே தீருநோய் சொல்லக்கேளு

சார்பான மேகவகை யிருபதுந்தானெங்கே
கள்ளமாம் வாதமெங்கே கயரோகமெங்கே

கண்காணா தோடுமடா கண்டுபாரே.

27

பாரடா பித்தமென்ற தெல்லாம்போகும்

பகையான குன்மமொடு குட்டம்போகும்

நீரடா சூலையென்ற தெல்லாம்போகும்

நிசமென்று கொண்டாக்கால் கண்ணோய் தீரும்

ஏரடா தங்கம்போல் தேகமாகு

மெடுத்தெடுத்த ரோகவகை யெல்லாந்தீரும்

ஆரடா வெண்ணைப்போலே சொல்லப்போறார்

ஆச்சரியந் தைலமது அமுர் தமாமே.

28

அமுர் தமென்ன விதுக்கீடோ கொண்டாயானால்

ஆகாத நோய்களெல்லா மகன்றுபோச்சு

குமுர் தவொலி குண்டலிக்குள் நந்திமீறுங்

குறிப்புடனே பத்தியந்தான் கூறக்கேளு

திமிர் தமெனப் பாக்கிலையும் புளியுமுப்புந்

திற்பண்ட மென்றவகை ஒன்றுமாகா

அமுர் தமென்ற பால்சீனி பத்தியந்தான்

கறிவகைக்குப் பாகலுப்புக் கண்டமாகா.

29

கண்டுகொள்ளு பத்தியத்தில் கறியைக்கேளு

கதலியுட காயாகு முருங்கைப்பிஞ்சும்

தண்டுசிறு கீரையுடன் நெல்லிக்காயும்

தான் துவரை அவரையுட பிஞ்சுமாகும்

பண்டுநெய்பால் கற்கண்டாந் துதுளங்காயாகும்

பரிவான முசலுமே பறவையிலேகாடை

கொண்டுடனே வெள்ளாடு வெள்ளெலியுமாகுங்

குளத்தினுள்ள அயிரைவரால் கொரவையாமே.

30

ஆமிந்த வகைக்குளிட்டு அவிக்கக்கேளு
 ஆனதொரு நல்மிளகு சீரகங்கத்தூரி
 காமிந்த சாதிக்காய் கருவாப்பட்டை
 தான் கறுத்த வேப்பிலைசர்க்கரைநெய் மஞ்சள்
 ஒமிந்தபடி சமைத்துண் பதற்குச் சோறு
 உத்தமனே குருவைவால் குருவையாகும்
 நாமிந்தத் தைலவகை யாருக்குச்சொன்னோம்
 நல்லோர்க்கு இத்தைலம் நன்றாங்காணே.

31

அப்பிரக செந்தூரம்

காணப்பா வின்னமொரு செந்தூரந்தான்
 காசினியோர் பிழைக்கவென்று கருவைச்சொல்வேன்
 பூணப்பா சர்வாங்க நோய்களெல்லாம்
 புகலுவே னன்றாகப் பூண்டுகேளு
 தோணப்பா அப்பிரக நவந்தத்தைச்
 சுறுக்காக வெள்ளெருக்கம் பாலைவிட்டு
 ஊணப்பா சதுர்சாம மரைத்துக்கட்டி
 யுறப்பாகக் கெசபுடத்தி லொன்றுதீரே.

32

தீர்ந்தபுட மாறியபின் னெடுத்துக் கொண்டு
 செம்முள்ளிச் சாற்றினா லரைத்துக்கட்டி
 வார்ந்தபுட முன்போலே ஒன்று தீரு
 மைந்தனே ஆலம்பால் விட்டு ஆட்டி
 சேர்ந்தபில்லை காய்ந்தபின்பு புடத்தில்போடு
 திறமான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 தேர்ந்தபுட முன்போலே சேர்த்துவாங்கு
 திறமான பூநீறு கழஞ்சுசேரே.

33

சேர்த்துமுலைப் பால் தன்னில் சாமமாட்டி
 செங்கல்லென்ற குகையில் வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 பார்த்திடவே செந்தூரம் பவழவண்ணம்
 பாரித்த நோய்களெல்லா மிடையில் தீரும்
 வார்த்தந்த தைலத்தில்கூட்டிக் கொள்ளு
 மண்டலத்தில் மேகமெல்லா மாண்டுபோகுங்
 காற்றிடுமே மேகராசாங்கக் கற்பம்
 கைகண்ட செந்தூர கற்பங் கொள்ளே.

34

தலைமுழுகத் தைலம்

கண்டுகொள்ளு தலைமுழுகத் தைலமொன்று
 கச்சோலம் நன்னாரி விலாமிச்சம்வோர்
 மண்டுகொள்ளு மிருவேலி வெட்டிவேரும்
 மாதுளைவோர் வில்வமுல்லை அமுக்கராவோர்
 தண்டு கொள்ளு மிளகுடனே தாளிவேருந்
 தான்கீழா நெல்லியுடன் குறுந்தொட்டிவேரும்
 பண்டகிலுஞ் சந்தனமுந் தேவதாரம்
 பாரப்பா வகையொன்று பலந்தானொன்றே.

35

ஒன்றான நீர்ப்படிதர் னாற்பத் தெட்டு
 உத்தமனே யெண்ணாழி யாக வாங்கி
 பன்றான நல்லெண்ணெய் படியெட் டாகும்
 பாங்கான செவ்விளநீர் படிதானஞ்சு
 மன்றான பால்நாலு முலைப்பாலொன்று
 மதுமத்தஞ் சாறுநாழி மதுதானாழி
 கன்றான கரிசாலைச் சாறுநாழி
 கண்டங்கத் தரியின்வேர்க் கியாழம்நாழி.

36

நாழியொன்று தக்காளிச்சாறு தானும்
 நல்மிளகு கியாழமது நாழிகுட்டித்
 தாழிதனி லொன்றாக வார்த்துக்கொண்டு
 தக்கோலஞ் சாதிக்காய் மதுரங்கோட்டம்
 கோழியென்ற காகோளி நீர்க்கார் போகி
 கொத்தமல்லி வால்மிளகு கட்டழகு சட்டம்
 நீழியென்ற மரமஞ்சள் சடாமாஞ்சில்
 நிறையாக வகைக்குநாற் கழஞ்சாமென்னே.

37

என்னுமிந்த மாந்தரெல்லா மரைக்கும்போது
 இயலான ஆட்டின் பால் விட்டு ஆட்டி
 நன்னமா யெண்ணெயிலே கரைத்துவைத்து
 நன்மை பெற வேணுமென்றே கணைசன் பூசை
 அன்னமுடன் பால் பழங்க ளிளநீர் தேங்காய்
 ஆலத்தில் கற்பூரந் தீபமாட்டி
 சொன்னபடி மெழுகுபதந் தன்னில்வாங்கித்
 தோன்றவடி கலசமது தன்னில்கேளே.

38

கேளப்பா கற்பூரங் குங்குமப்பூ
 கிளர்புழுகு சட்டங்கோ ரோசனையும் போட்டு
 நாளப்பா வடித்துடனே யேடுகட்டி
 நலமாக வைத்துவைப்பாய் முழுகும்போது

வேளப்பா சீயக்காய் வெந்நீராகும்
 மெய்யெல்லாஞ் சந்திரன்போல் காந்தியாகுஞ்
 சூளப்பா மேகசலம் பறந்துபோகுஞ்
 சூத்திரத்தில் சூத்திரமாச் சொன்னேன்கேளே.

39

சொன்னதொரு முந்நாறு மிதுமிந்நாறுஞ்
 சூத்திரத்தில் குறுக்கியது முப்பத்தஞ்சில்
 இன்னமொரு அன்பதுமூன்றன்பதுண்டு
 இது வைந்துங் கன்மசூத்திரந்தானப்பா
 முந்நூல்தா னாயிரத் திரு நூறுகுண்டு
 முறையான கருவெல்லாஞ் சொன்னேன்பத்தில்
 என்னுல் போலொருநூலுஞ் சொல்லாதப்பா
 வெடுத்தெடுத்த உரைகளெல்லா மேற்றந்தானே.

40

ஈளை நோய் வரலாறு

ஏற்றமென்ற கயரோகம் பொல்லாரோக
 மேதகவே வந்ததென்றால் சொல்வேன்கேளு
 மாற்றமாஞ்சென்மத்தில் பொன்னுறுந்தான்
 வாங்கினதோர் கடன் தன்னைக் கொடாதபாவம்
 சேற்றதொரு நித்திரையில் மோகினி போல்மேகஞ்
 சேர்த்தனைந்த போதெல் லாம்கயரோகந்தான்
 சீற்றமென்ற கடனென்றால் பொல்லாதப்பா
 சென்மித்த வாரிதுதான் தெளிந்துபாரே.

41

தெளிந்து கொண்டு கயரோகம் வந்ததானால்
 செய்வதொரு கன்மங்கள் தீர்க்கச் சொல்வேன்
 அளிந்திடாக் கன்னியர்க்கு வஸ்திரதான
 மன்ன தானமிடுவாய் தினம் நூறுபேர்க்கு
 மொளிந்ததொரு மண்டலமே கன்னியர்க்கு
 முறையான அன்னதானம் வத்திரதானமீய்ந்து
 ஒழிந்தபின்பு சிதம்பரத்தை யெழுதிக்கட்டி
 யுறப்பாகப் பின்பவர்க்குமருந்து செய்யே.

42

ஈளைநோய்க்குத் தாளகபற்பம்

செய்வதற்குப் பற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
 திறமான தாளகந்தான் சுத்திசெய்து
 ஐவிரலிச் சாறு தான் சுருக்குத்தாக்கு
 அப்பனே மூன்றுபடி யான பின்பு

கைவசமாய் பசலைச்சாறு சுருக்குப் போடு
 கலங்காதே ஒருபடி தான் கண்டுகொள்ளு
 மைவிழியா யெருக்கம்பால் கூட்டியாட்டி
 மைவில்லை செய்துடனே ரவியில்வையே.

43

ரவிதனிலே யுலர்ந்தபின்பு சீனச்சுன்னம்
 நலமாகக் கீழ்மேலாய் நடுவில்வைத்து
 கவியவே முத்தீயும் மூன்றுசாமம்
 கட்டாக வெரித்திடவே வெளுத்துநீறும்
 புவிதனிலே யிந்நீற்றை வைத்துக்கொண்டு
 போடவே பணவெடைதான் சர்க்கரையில்பொதிந்து
 கவியான கயரோகமந் தாரகாசங்
 கக்குகின்ற ரத்தமொடு பித்தகாசம்.

44

காசமொடு மேலிணைப்பு ஈளைகாசங்
 கதித்ததொரு விவ்வகைநோய் காணாதோடும்
 பாசமென்ற ரோகமெல்லா மறுத்துத்தள்ளும்
 பறக்குமடா குட்டமொடு சூலைரோகந்
 தேசமெய்த்த மேகராசாங்க வெண்ணெய்
 சேர்த்துநீ கொண்டிடவே திருந்திரும்
 நாசமதாம் நோய்களெல்லாம் பத்தியமாய்க்கொள்ள
 நமனில்லை பதினெட்டுக் குட்டம்போமே.

45

இரசபற்பம்

போமென்ற பற்பமொன்று சொல்லக்கேளு
 புகழாகச் சுத்திசெய்த ரசம்பலந்தானொன்று
 ஆமென்ற கெந்தகமுங் காட்டுள்ளிக் கூட்டி
 அடவான தைலமது இறக்கிக்கொண்டு
 வேமென்ற ரசத்தைவிட்டுச் சாமமாட்டி
 வெய்யிலிலே வைத்தவுட னீறும்பாரு
 தாமென்ற தைலம்விட்டு ஆட்டிவில்லை
 சாதகமாய்க் காய்ந்தபின் புடத்தில்வையே.

46

வையப்பா குக்குடத்தி லெடைபோகாது
 வாயிலே கட்டாது ரசகற்பூரம்
 செய்யப்பா குட்டமொடு கிரந்திசூலை
 சொல்லரிய மேகவகை யெல்லாம் போகும்
 மெய்யப்பா புண்வகைக ளெல்லாந்தீரும்
 வெளுப்போடு வீக்கமுதல் வியாதிதீரும்

கையப்பா வண்டுகடி பீனசமுந்தீரும்
 கபாலத்திற் சூலையொடு பவுத்திரமுந்தீரும்
 பையப்பா புற்றுவகை யெல்லாங்கட்டும்
 பறக்குமப்பா ரசகற்ப மறிந்துபாரே.

47

பரிவாக வின்னமொரு லேகியத்தைக்கேளு
 பண்பான தூதுணைவேர் சங்கம்வேருந்
 தெளிவான கண்டங்கத் தரியின் வேருஞ்
 சிறுபாலை சிறுவழு தலையின் வேரும்
 உரித்தான திரிகடுகு வசம்பினோடு
 உத்தமனே வில்வவேர் அமுக்கராவோர்
 நரிமிரட்டி செம்முள்ளி கீழாநெல்லி
 நலமாக வகையொன்று பலமொன்றாக.

48

ஒன்றாகச் சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு
 ஒருபடிதான் பிரமிச்சாறு தூதுவளைச்சாறும்
 பன்றான சங்கன்சா றாடாதோடை
 பரிவான முருக்குவில்வம் பருத்தமுல்லை
 நன்றான கொடிவேலிவேர் கியாழமாக
 நலமாக வகையொன்று படியொன்றாக
 ஒன்றான சாநெல்லாமொன் றில்விட்டு
 உத்தமனே பாகுபதம் வருநேரத்தில்.

49

வருநேரஞ் சூரணத்தை யிட்டுக்கிண்டி
 வளமான தேனதிலே படியரைதான்விட்டு
 தருவாக நெய்தன்னை விட்டுக்கிண்டி
 சாதகமாம் மெழுகுபத மானபோதே
 குருவான பதம்போற்றிப் பதனம்பண்ணி
 கொடிதான நோய்களுக்குக் கழஞ்சுகொள்ளு
 உருவான தாளகப்பஞ் சூதப்பம்
 முறையாகப் பணவெடைதானி தனிற்கொள்ளே.

50

கொள்ளையிலே பாலோடு சிறுபயறுமாகுங்
 கொண்டபின்பு கயரோகஞ் சூலைகுட்டம்
 வெள்ளையென்ற வெளுப்புமுத லிளைப்புக்கக்
 விடக்கடியுங் குறைநோயு மீளுமீளுந்
 தள்ளையென்ற சூதப்ப மரிதாரப்பம்
 தடையறவே சண்ணுமடா தாக்கிப்பாரு
 பிள்ளையென்று நோயாளி பணிவானாகில்
 பிணிதீரும் பணியானேல் பிசகுந்தானே.

51

குட்டத்திற்குத் தைலம்

பிசகாமல் வைத்தியர்க்கு மனம்நோகாமல்
 பேணியே கொண்டாக்கால் சாவேயில்லை
 அசகாமல் கன்மங்கள் நிவர்த்திசெய்து
 ஆனதொரு லேகியத்தை மண்டலந்தான்கொள்
 பதமான தைலமொன்று சொல்லக்கேளு
 பாங்குடனே செய்வதற்கு முறையைச்சொல்வேன்
 வசமான வேப்பரிசி அழிஞ்சிவித்து
 மாவிலிங்க வித்துடனே முருங்கைவித்தே.

52

வித்தான முட்டிவித்து பேய்ச்சுரையின்வித்து
 விழுதிவித்து தகரைவித்து வில்வவித்து
 முத்தான ஆமணக்கம் புரசம்வித்து
 முருங்கைவித்து திரிபலையும் வசம்பினோடு
 பத்தான கொடிவேலி தேற்றாங்கொட்டை
 பறங்கிபட்டை சேங்கொட்டை கார்க்கோலோடு
 மத்தான லுமத்தைவா லுமுவைவித்து
 வாகான தகரையுடன் சிவனார்வேம்பே.

53

வேம்பான கருஞ்சீரகம் வகையொன்றுக்கு
 வெள்ளறுகு வேருடனே வெண்தோன்றியாகுந்
 தாம்பான பலமொன்று குழித்தைலம்வாங்கித்
 தனிநெய்யும் வேப்பெண்ணெய் நாழிகூட்டி
 சோம்பான தைலமது நாழியாகத்
 துடியாத அனலேற்றி வைத்துக்கொண்டு
 பாம்பான குட்டமது பதினெட்டுக்கும்
 பரிவாக மேற்பூச மண்டலத்தில்பாரே.

54

பாரடா சட்டையொன்று தள்ளுந்தள்ளும்
 பசும்பொன் போல் தேகமுமாம் பரிந்துகாணும்
 நேரடா முன் சொன்ன தைலம்மூழ்க
 நிசமான வார்த்தையிது சுருக்குமெத்தக்
 காரடா குருவினுட பாதந்தன்னைக்
 கதிகெட்ட நோயாளி நோய்தீரவென்றால்
 ஊரடா யிருக்கின்ற வைத்தியர்க்கு
 உறுதியுள்ள தங்கமடா இந்தநூலே.

55

வாதகன்ம வரலாறு

நூலென்ற வாதம்வந்த வகைதானேது
 நுண்மையாய்க் கன்மத்தின் வகையைக்கேளு
 காலிலே தோன்றியது கடுப்பதேது
 கைகாலில் முடக்கியது வீக்கமேது
 கோலிலே படுக்கின்ற விருட்சமான
 குழந்தைமரந் தனைவெட்டல் மேல்தோல்சீவல்
 நாலிலே சீவசெந்து கால்முறித்தல்
 நல்லகொம்பு தழைமுறித்தல் நலித்தல்கானே.

56

கன்ம நிவர்த்தி

நலியாலே வந்தகன்மந் தீரவென்றால்
 நன்மரங்கள் தோப்புநடைசாலை வைத்தல்
 தெளிவான கிணறுவெட்டல் குளங்கள் வெட்டல்
 தெய்வதலங் கோயில்கட்டத் தீரும்பாரு
 எளிதான பாலகர்க்கா பரணமீதல்
 எண்பதென்ற வாதமெல்லா மிடைந்துபோகும்
 பழியான நோய்வந்தா லிப்படியேசெய்து
 பரிவாக வைத்தியத்தைப் பிறகுசெய்யே.

57

வாதராசாங்கத் தயிலம்

பிறவாத நெறிபெற்ற வைத்தியர்க்குப்
 பிலமான தைலமொன்று மேகராசாங்கம்
 திறமான வாதரா சாங்கஞ்செய்ய
 செகமெச்சுஞ் சவுரியது பலந்தானுறு
 மறவாது முன்போலே கியாழம் வாங்கி
 வாகான மகாமேதை பலந்தானுறு
 முறையான சாரணைவோர் பலந்தானுறு
 முன்போலே கியாழமிட்டு வாங்கிக்கொள்ளே.

58

கொள்ளடா சென்னகரை பலந்தானுறு
 கூசாமல் முன்போலே கியாழம்வாங்கு
 விள்ளடா நூறாண்டின் வேப்பம்பட்டை
 விருதாக நூறுபலம் கியாழம்வாங்கு
 துள்ளடா குறுந்தொட்டி மூலம்நூறு
 துடியாக முன்போலே கியாழம்வாங்கு
 கள்ளடா கியாழமெல்லா மொன்றாய்ச் சேர்த்துக்
 கருத்துடனே யின்னமொன்று கருதிக்கேளே.

59

கருதுவது மேனிச்சாறு படிதானொன்று
 கையான்சாறு படிதாளிச்சாறு படியொன்று
 சுருதிபெறு முடக்கொத்தான் சாறுபடியொன்று
 சொந்தவேலிப் பருத்திச்சாறு படியொன்று
 பெருவாத மடக்கிச் சாறு படியோவொன்று
 பேரான கியாழத்தில் கூடச்சேரு
 வருவதுதான் வெள்ளாட்டுக் கோமியமும் பாலும்
 வளர்பசுவின் பால்வகைக்கு நாலுபடியே.

60

படியான அமுரியதுபடி நாலுங்கூட்டி
 பகர்வேம்பி நெண்ணெயுமெள் நெண்ணெய்தானும்
 முடியான விளக்கெண்ணெய் தேங்காயெண்ணெய்
 முறையான பசுவினெய் யஞ்சங்கூட்டி
 துடியான வகைமூன்று படியதாகத்
 தோணவே சேர்த்துப்பின் கற்கங்கேளு
 கெடியான அதிமதுரம் நறுக்குமூலங்
 கிளர்கோட்ட மரமஞ்சள் மிளகுசுக்கே.

61

சுக்குடனே சாதிக்காய் கிராம்புமேலஞ்
 சொல்வெளிச்சிப்பிசி னரத்தை அக்கிறாவுடனே
 மிக்கதொரு வசம்புடனே ரேணுகம்பச்சை
 வெட்டிவேர் விலாமிச் சஞ்சீரங்கச்சோலந்
 தக்கதொரு சந்தனமுஞ் செவ்வள்ளியெல்லாஞ்
 சட்டமுட னிந்துப்பு சீனக்காரந்
 தக்கதொரு வெடியுப்பு சவுக்காரம்பூரந்
 தனித்தவகை யொன்றுக்கு கழஞ்சநாலே.

62

நாலான மருந்தெல்லா மரைக்கக்கேளு
 நல்லபழச் சாறுவிட்டு மைபோலாட்டிப்
 பாலாலே பாகுபோற் கரைத்துக்கொண்டு
 பட்சமொன்று காய்ந்துமெழு காகும்போது
 மாலான பூந்நீர் சாம்பிராணிகுடன்
 வடிகலயந் தனிலிட்டு வடித்துக்கொண்டு
 கோலான வகைகழஞ்சுவீதம் போட்டு
 குருபூசை செய்திடுவாய் திறமாய்த்தானே.

63

திறமான சிதம்பரத்தைப் பூசித்தேதான்
 செய்ததொரு மருந்துகளை மெய்யிற்பூசி
 மறவாமற் காசெடைதா னுள்ளேகொண்டால்
 மண்டலத்தில் வாதமெல்லா மருண்டுபோகு

முறையான பத்தியந்தான் முருங்கைப்பிஞ்சு
முற்றசிறு பயருடனே துவரைசுண்டை
நிறமான நெய்பாலோ டயிரைவால்கெளுத்தி
நிசமான வெள்ளாட்டுக் கண்டமாமே.

64

கண்டதொரு செந்தூரஞ் சொல்லக்கேளு
காசினியி லரப்பொடிதான் கழஞ்சுபத்து
நன்னடான வீரமது கழஞ்சிபத்து
நலமான வெருக்கின்பால் விட்டரைத்து
விண்டதொரு மூன்றுநாள் கைவிடாமல்
வீரமிட்டு மும்முறையா யாட்டித்தீரு
தண்டமிழ்சேர் குப்பியிலே வைத்துமூடி
சாதகமாம் நெற்குழியிற் புதைத்துவையே.

65

வையப்பா மண்டலத்திற் செந்தூரந்தான்
வளர்முருக்கம் பூப்போலச் சிவந்துபோகுங்
கையப்பா கண்டதொரு செந்தூரத்தைக்
காற்பணமாய்ப் பத்துநாள் திரிபலையிற்கூட்டி
நெய்யப்பா விட்டரைத்துக் கொள்ளவேணும்
நிச்சயமாய் வாதமென்ற முடக்குந்தீருஞ்
செய்யப்பா நீவேண்டா மிதுசெந்தூரஞ்
சேர்ந்துநின்ற குலையொடு குன்மம்போமே.

66

என்வகைக் குன்ம வரலாறு

குன்மம்வந்த காரணந்தா னேதோவென்னில்
குடிகெடுத்து வயிறொரிச்சல் கொண்டபாவம்
நன்மையில்லா மனக்கவடு பெருத்தபாவம்
நல்லோரை மனம்நோகப் பழித்தபாவம்
தன்மையில்லா பிறர்பசிக்க வுண்டபாவஞ்
சண்டாள தத்துவமே செய்தபாவம்
இம்மையிலே இப்பாவம் வந்துசுற்றி
யதனாலே குன் மமென வெடுத்தவாறே.

67

கன்ம நிவர்த்தி

வாறான குன்மமது தீரவென்றால்
வைத்தியனா லாகாது கன்மமிஞ்சும்
வீறானகன்மத்தை தீர்க்கச்சொல்வேன்
வேலவருக் கபிடேகம் வெள்ளியிற்செய்

ஆறான தீர்த்தங்க ளாடச்செல்லு

அன்னமிடு தானமுதற் கோதானங்கள்
வீறான வாலயத்தில் நெய்விளக்கு மேற்று
வேதியர்க்குச் சொன்ன தான மிகுந்துசெய்யே.

68

தாம்பிரச் செந்தூர லேகியம்

செய்தபின்பு குன்மமென்ற வகையெல்லாந்தான்
தீர்க்கவொரு மருந்துசொல்வேன் திறமாய்த்தேர்ந்து
தைவனையின் சாற்றாலே கெந்தகத்தையரைத்து
சாதகமாய் மூன்றுதின மரைத்தபின்பு
மைபோலே மெழுகாகுங் குகைபோல் பண்ணி
மண்ணென்ற குகைக்குள்ளே வைத்தபின்பு
கையென்ற செம்பதனைத் தகடாய்த்தட்டி
காஞ்சரையின் பழச்சாற்றி லுறப்போட்டே.

69

போட்டுவைப்பாய் பட்சமொன்று சென்றுவாங்கி
புகழ்சினக் காரத்தை மேலேபூசி
நாட்டமுடன் குகைதனிலே வைத்துமூடு
நலமான சீலைமண் தானே செய்து
மூட்டுவாய் கெசபுடத்திலொரு புடமாய்த்தானே
மூதண்ட மாகியது நீறிப்போகும்
பூட்டுவாய்ந் தெடைக்குலிங்கங் கூட்டிப்
புகழாக வரைத்ததனை பில்லைதட்டே.

70

அரைப்பது தானெருக்கம்பா லதனாலாட்டி
அப்பனையோட்டில் வைத்துக் கெசபுடமாய்ப்போடு
துரைக்குருவாஞ் செந்தூர முருக்கம் பூப்போல
சொர்னமென்ன விதற்கீடோ கன்மமேது
அரைப்பணந்தான் திரிகடுகு தேனிற்கொள்ள
வஞ்சாத குன்மமெட்டும் வாயாதோடுங்
கரப்பனொடு பெருவயிறு நீராம்பல்கேள்
கதிகெட்ட மகோதரமுங் காணாதன்றே.

71

காணுமோ வுதிரத்திலுள்ள வாய்வு
கதித்தோடு மானந்த வாய்வினோடு
வேணுமென்ற விஷபாகம் பிறநீர்க்கோவை
வீக்கமொடு கவித்திருந்த விடநீரெல்லாங்
கோணுமே செந்தூரங் கண்டபோதே
கூட்டிலுள்ள நோய்களெல்லாங் குடிபோம்பாரு
ஆணுவத்தாற் சொன்னதா விந்தநூல்தான்
ஆச்சரியஞ் சித்தருக்கா யறைவேன்பாரே.

72

குன்மத்திற்கு இளகம்

பார்த்திட்ட லேகியந்தா னொன்றுகேளு
 பண்பான நாயுருவி யுப்புவாழையுப்பும்
 நீர்த்திட்ட தாழையுப்புந் தென்கினுப்பும்
 நேரான பேதியொடு சத்திச்சார
 மார்த்திட்டு நின்றதொரு வீரம்பூர
 மகத்தான நவாச்சாரம் பூநீரோடு
 கார்த்திட்ட விந்துப்பும் வளையலுப்பும்
 கருவான வெள்ளுப்புஞ் சங்குநீறே.

73

நீறுடனே வகைக்குவொரு பலமாய்வாங்கி
 நிறையான கந்தகமோ பலமோ வொன்று
 பேறுடனே திரிகடுகு பலந்தா னொன்று
 பேரான சாராயம் விட்டரைத்து
 மாறுபடா தெருக்கம்பால் கள்ளிப் பாலு
 மக்களே வகைக்குழக்காய் வார்த் தரைத்துக்
 கூறுடனே நெய்யுழக்குந் தேனுழக்குந்
 கூட்டியே கொதிக்கவைக்க மெழுகு மாமே.

74

மெழுகெடுத்துப் பரணிதனி லடைத்துக் கொண்டு
 விசைக்குவொரு பணவெடைதான் தாம்பிரச்செந்தூர
 மெழுகெடுத்த லேகியந்தா னரைக்கழுஞ்சு
 உத்தமனே ரெண்டுமொன்றாய் ரேகித்தேதான்
 மழுக்கெடுத்த சுருக்கரையிற் கொள்வாராகி
 லட்டகுன்மம் வாயு வெல்லா மகன்றுபோகுந்
 தொழுதெடுத்து மண்டலந்தான ரைகிற்றிருஞ்
 சுருக்கடா லேகியமுந் தாம்பிரமும் பாரே.

75

குட்ட வரலாறு

பாரிந்தப் படிசெய்யிற் குன்மந்தீரும்
 பாலாகும் நெய்யாகுஞ் சிறுபயறு மாகுங்
 காரிந்த வாமத்தி லாயிபாதங்
 கருணையினால் சன்மாந்தர நோய்கள் தீரும்
 சேர்ந்தகுட்ட மோடுகுறை நோய்கள்வந்த
 சேதிகேள் மலராதவரும்பு கொய்தல்
 தாரிந்த சீவசெந்து வதைகள் செய்தல்
 தாரிந்ததை மனதுநொந்தது ரோகந்தானே.

76

தானென்ற தெய்வவுருத் தனையழித்தல்
 சார்வான பெரியோர்கள் தமைப்பழித்தல்
 கானென்ற நந்தவனம் பூஞ்செடிகள் வெட்டல்
 கருமமடா சரீரத்திற் காசுபோலே
 யூனென்ற வுடம்பெல்லாம் மொட்டுப் பொட்டா
 யுடன் வெளுத்துக் குறைநோயா யுதிரஞ்சிந்தும்
 வானென்ற கருமங்கள் திர்ப்பதற்கு
 வகையொன்று சொல்வேன்கேள் நந்தவனம்வையே

77

கன்ம விலக்கம்

வையடா செவ்வந்தி முளரிதானும்
 வாகான கிணறுகளும் சாலை சோலை
 செய்யடா தன்னைப்போ லுருத்தானொன்று
 தெய்வதல மதில்வைத்துச் சாத்தார்பூசை
 செய்யடா சிவபூசை விசேடவோமஞ்
 செகந்தனிலே மண்டலந்தான் வேதியருக்கன்னஞ்
 செய்யடா நெய்விளக்கோ ராயிரந்தான்
 செயமாகச் செய்திடவே நிசமதாமே

78

அவிழ்த வகை

நிசமாகக் கருமங்கள் நிவர்த்திசெய்து
 நிண்ணயமாய் முன்சொன்ன தாளகமுஞ்சுதம்
 வசமான மேகரா சாங்கத்தோடு
 மைந்தனே முன்வைத்த தையிலமுழ்கு
 தெசமான நாளிலே தீருந் தீருஞ்
 சிந்தையிலே கலக்கமது செய்யவேண்டாம்
 விசமான வித்திலொரு தயிலமுன்னேசொன்னேன்
 வெகுசுறுக்கு விந்நோய்க்கு விருதுகட்டிக்கொள்ளே

79

வலி வரலாறு

விருதானவலி வைந்து வந்ததேது
 மேதினியி லூர்வனமாம் பறவைபட்சி
 யரிதான நாகத்தைக் கொன்ற பாவ
 மஞ்ச வகை வலியாச்சு அதிகமாச்சு
 பெரிதான வலியஞ்சுந் தீராதப்பா
 பிரபலமாங் கருமங்கள் தீராவிட்டா
 லுரிதான கருமங்கள் தீர்க்கச் சொல்வே
 னுத்தமனே நாகமஞ்சு பிரதிட்டைபண்ணே.

80

கன்ம நிவர்த்தி

பிரதிட்டை சிவனுக்கு நந்திக்கொன்று
 பெருத்தசிவ தலந்தோறு மண்டலந்தான்புசை
 யடைந்திட்டே னாயிரந்தா னெய்விளக்கும்
 ஆயிரம் வேதியர்களுக்கு மன்னதானம்
 நிறைந்திடவே கோதானம் வத்திரதானம்
 நிச்சயமாஞ் சிதம்பரமா மெக்கியநூறு
 வுறைந்திடவே சிதம்பரத்தை யெழுதிக்கட்டு
 வுத்தமனே வயித்தியத்துக் குறுதிதானே.

81

அனிழ்த வகை

உறுதியா மெந்தெந்த வலிகட்கெல்லா
 முற்பனமாய் தயிலமொன்று வுரைக்கிறேன்கேள்
 பொறுதியாய் நரியெலும்பு நாயெலும்பும்
 பூணையத்தி முயலெலும்பும் புரவியின் காற்குளம்பு
 மறுதியாங் கமுதையத்தி பன்றியீர
 லப்பனே மயிலீரல் கோழியீரல்
 சுருதியா யாட்டெலும்பும் பூநாகந்தான்
 சொரியனென்ற மணற்றவளை கருங்காக்கைசிரசே.

82

சிரசாகு முடும்பேடு காமநுபி
 செம்போத்தின் தலையுடனே பச்சைப்பாம்பு
 மரசோடும் புங்கோடும் முசுறுமுட்டை
 யப்பனே தண்டிறைச் சிளப்பியாகும்
 விரசாகுஞ் சேங்கொட்டை யாயிரக்காலட்டை
 வெண்புரசின் வித்துடனே யூர்க்குருவிமுட்டை
 பரசான பிராயம்வித்து முருங்கைவித்தும்
 பரிவான வசம்பினொடு பன்றிறெய்யே.

83

நெய்யான வாவிநெய்யே ரண்டத்தெண்ணெய்
 நிசமாக மயிலெண்ணெய் யாட்டினெய்யு
 மெய்யான வேப்பெண்ணெய் புங்கினெண்ணெய்
 விருதான குருந்தெண்ணெய் யிலுப்பையெண்ணெய்
 கையான நல்லெண்ணெய் கொன்றைபுன்னை
 காட்டா மணக்கெண்ணெய் தேங்காயெண்ணெய்
 செய்யான சிவன் வேம்பும் வாலுமுவைத்தயிலஞ்
 சிறப்பான வெள்ளுள்ளித் தயிலம்சேரே.

84

சேர்த்திடுவாய் வகைக்கிரண்டு படிய தாகச்
 சிவப்பாக மருந்தெல்லா மரைப்பலமாய்க்கொண்டு
 ஆர்ந்திடவே யிடித்தரைத்து மைபோலாக்கி
 யரிதான யெண்ணெயிலே கரைத்துவிட்டு
 நீர்த்திடவே மூன்றுநாள் முத்தியிட்டு
 நினைவாக மெழுகுபத மானபோதே
 கார்த்திடவே கணபதிக்கும் வயிரவர்க்குங்
 கருணைவரப் பூசித்துக் கடக்கவையே.

85

வைத்ததொரு தயிலந்தான் வலிகள்ராசாங்க
 மாறாட்ட மில்லையடா வச்சிரகாய
 மெய்த்ததொரு வலிகள்வந்த நேரந்தன்னி
 லிட்டிடுவாய் பதைப்புகளிற் றொடுத்தொட்டு
 கைத்ததொரு மூங்கில்விட்டுக் குழல்கொண்டுது
 காதிலே விட்டடைத்து கண்ணிலஞ்சனம்
 வைத்துந்தா னுள்ளுக்காசெடை தானீந்து
 மார்பிலே யடித்தவுட னெழுந்திருக்கும்வாறே.

86

வாறான வலிக்கெல்லா மஞ்சனந்தானென்று
 வாய்ப்பாகச் சொல்லுகிறேன் வளமாய்க்கேளும்
 கூறான விந்திரகோபம் பச்சைப்பாம்புங்
 கூர்மையுள்ள நன்மிளகும் மகிழும்வித்தும்
 நீறான மக்கள்வித்து வகைகளெல்லா மரைத்து
 நிச்சயமாய் வெள்ளாட்டுப் பிச்சு நீர்படியும்
 பேறாக வேயரைத்துப் பன்றிப்பித்தும்
 பெருங்கோழிப் பித்துடனவ் விரத்தமாமே.

87

ஆமிந்த வகைகளெல்லா மரைத்து வெள்ளி
 யதனிலொரு மஞ்சாடிவிட்டு அரைத்துக்கொண்டு
 வோமிந்த மிளகதுபோற் குளிகைசெய்து
 வுத்தமனே நிழலுலர்த்தி வெற்றிலையின் சாற்றில்
 வாமிந்தப் படியரைத்து யெள்ளிடைதான்கண்ணில்
 வைத்திடவே வலிகளைந்தும் விட்டு வழிந்திடுமே
 போமிந்த வலிகளைந்து மண்டலந்தான் தயிலம்
 புனிதமால் கொண்டிடவே போகும்வலிதானே.

88

வலிகளெல்லா முச்சாடன மாரணத்தை
 வாகாகச் செபஞ் செய்து வோமஞ்செய்து
 சலியாமற் றங்கமென்ற கட்டிற்கீறி
 சாதகமாய் சுத்திசெய்து தரித்தபின்பு

பெலியதுதான் கோழியென்று தலையைச் சுற்றிப்
 பிசாசு பவுச்சாடனாவென்று வெட்டிப்போடு
 பலியான வலிகளெல்லா முன்னைக்கண்டால்
 பறக்குமடா வயித்தியனே பாருபாரே.

89

பித்தம் வரலாறு

பாரடா பித்தமென்ற கிரிச்சனந்தான்
 பதினெட்டு வகையாகப் பலித்ததேது
 ஹரடா யிருக்கின்ற பெரியோர் தம்மை
 யொருக்காலே பழித்ததனால் வந்தபாவம்
 சீரடா பாராமல் தூஷணித்தல்
 சிவத்தலங்க ளதைப்பழித்தல் சிவமேசெய்தல்
 ஆரடா கோபமென்ற பாவத்தாலே
 யப்பனே பித்தமது சிரசின்மேலே.

90

மேலேறி யகரந்தனை யெழும்பி
 மேகமென்ற புரவியது போலேயாச்சு
 மாலேறி புத்திக்குட் பிரமைதோன்றி
 மனம்விட்டுக் கூத்தாடி வெளியேயேகிக்
 காலேறிப் பாசுபோற் றிரிந்ததென்ன
 காரண்ட கோபமென்ற கருமத்தாலே
 பால்போலு மனமுடைய பெரியோர் சாபம்
 பலித்துதடா புத்திகெட்ட பரிசதாமே.

91

கன்ம விலக்கம்

பரிசான கன்மத்தைத் தீர்க்கவென்றால்
 பகருவேன் கோயில்குளம் பலதீர்த்தங்கள்
 தரிசான வபிடேகம் பால் பழங்கள்
 சருக்கரை சந்தனக்குழம்பு சாந்தும் பூமாலை
 அரிதான பரங்களுக்கு மன்னதானம்
 அரசடியில் நூறுகுடம் நீரைவிட்டுப்
 பரிசான கோவுக்குப் புலநீர்வைத்துப்
 பாரிலே புதனோன்பு பத்துப்பத்தே.

92

பத்தாக விப்படியே குளிர்ச்சி செய்து
 பஞ்சகும்பந் தாபித்துத் தியானஞ்செய்து
 பித்தனுக்கு நூறுகுடஞ் சிரசிற்செய்து
 பிலமாகச் சுப்பிரமண்ணிய மெழுதிக்கட்டிச்

சித்தாகச் சுப்பிரமண்ணியம் நூற்றெட்டாகச்
 செபித்துநீ மருந்துசெய்யிற் நீருங்கன்மங்
 கத்தாவின் பாதத்தை நம்பினோர்க்குக்
 கைகண்ட மருந்தொன்று கருதிக் கேளே.

93

அவிழ்த வகை

கேளடா மாட்டெலும்பு நாயின்மண்டை
 கிழமணிதர் வெந்தஎன்பு நீறுதன்னை
 நாளடா தேசிப்பால் விட்டுமுன்று
 நாளரைத்துக் கெசமாம் புடத்தில் வைத்து
 வேளவனை யெரித்தசிவன் சொன்னமார்க்கம்
 வெந்த என்பு நீறதனைத் தேசிப்பாலில்
 கேளடா சொல்லாதே கழஞ்சியொன்று
 கொடுத்திடுநீ யுள்ளுக்குத் தினந்தான்பத்தே.

94

தைலம்

பத்துநா ளிடுகவொரு தயிலஞ் சொல்வேன்
 பழச்சாறு படிநாலு முலைப்பால்நாலு
 முத்தான கோகுலத்தின் பால்தாநாலு
 முறையான பசுவின்கோ மியந்தானாலு
 சுத்துமோர் முசுமுசுக்கைச் சாறுபடிநாலு
 சொல்லுகிறேன் கொடுப்பைரசம் படிதானாலு
 வித்துமே யதிமதுரங் கோஷ்டமேலம்
 விளங்கவே சீரகஞ்சந் தனமுங் கூட்டே.

95

கூட்டியே வகையொன்று பலமொன்றாகக்
 கோகுவ யிலைச்சாறுவிட்டு மைபோலாட்டி
 பூட்டியே நல்லெண்ணெய் படிதானாலு
 புகட்டியே காய்ச்சிவடித் தெடுத்துவைத்துத்
 தாட்டிகமாய்த் தலையிலே குடோரியாடி
 சாதகமாய் நூறுகுடந் தண்ணீர்விட்டு
 வீட்டிலே யிருத்திவைத்து மோருஞ்சோறு
 வேணுமடா சீனிகறி விளம்பினோமே.

96

விளம்பவே மண்டலத்திற் சொல்லக்கேளு
 வெளியென்ற பித்தமெல்லாம் விழலாய்ப்போச்சு
 தளம்பவே யின்னமொரு மருந்துசொல்வேன்
 தானமிர்த சருக்கரைக்குந் தீருந் தீரும்

களங்கமறச் சொல்லிவிட்டேன் முந்நூற்றுள்ளே
 கருமாந்தர நோய்தீருங் காரணந்தானப்பா
 பளங்கனிந்த ரசம்போலே பாருபாரு
 பகருவேன் சிரசில்நோய் கருமங்கேளே.

97

பீனிசம் முதலிய நோய் வரலாறு

பகருவேன் மண்டையிலே கரப்பான்கட்டும்
 பகரரிய பீனிசங்க ளிரணத்தோடு
 நிகரில்லா வொருதலைநோய் மண்டைக்குத்தும்
 நிசமாக வந்தகன்மம் நிசமாய்க்கேளு
 தகரவே காயடித்த லிலைபறித்தல்
 தளிர்கொழுந்து தழைமுறித்தல் பட்டைவெட்டல்
 நிகரில்லாப் பூப்பறித்தல் வேர்கொடிகள்வெட்டல்
 நினைவுகெட்டுச் சீவசெந்து தனையடித்தலாலே.

98

கன்ம விலக்கம்

அடித்தகன்மம் மண்டையிலே யிரண்டுங்கொண்டு
 அரகரா நோய்மிகுந்த கருமந்தீர
 படித்துரைகள் முடிச்சரங்க ளெண்ணெய்க்காப்பு
 பணிமாறு காலத்திற்றுபதிபஞ்
 சடைத்தலைக்கு மபிடேகம் பாதரட்சை
 தண்ணீர்ப்பந்தல் மடங்கள் சாவடிகள்சாலை
 முடித்ததொரு மண்டபங்கள் தீர்த்தவரச
 முறையுடனே செய்திடவே மூண்டகன்மம்போமே.

99

கன்மமென்ன தன்மமென்ன வென்றாயானாற்
 காயத்தில் நோய்மிகுந்து சண்ணுஞ் சண்ணும்
 வன்மமென்ன வகையறிந்து கர்மந்தீர்ந்து
 வகையுடனே மருந்துசெய்யில் வயித்தியனாகும்
 நின்மூட னானாக்காற் கன்மந்தீரான்
 நினைவுகெட்டு மருந்துசெய்யிற் பிணிதீராது
 கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்து மருந்துசெய்யில்
 கருத்துள்ள வயித்தியனாங் கருதிப்பாரே.

100

அவிழ்த வகை

கருதுகின்ற கொடிவேலி பலந்தானொன்று
 கற்றாழை வேர்ப்பால்விட் டரைத்துக்கொண்டும்
 சுருதிபெறு நல்லெண்ணெய் படியொன்றிற்கரைத்துச்
 சுகமாக மெழுகுபதந் தனில்வடித்து

நிருதியென்று தலையிலிட்டு மூழ்கும்போதில்
நெற்றியுட னிடத்தவிடி மண்டைக்குத்து
பருதிகண்ட பணிபோலே பறக்கும்பாரு
பண்பான திரியொன்று பசுரக்கேளே.

101

கேளடா வரிதார மெருக்கின்வேருங்
கெடியான பழச்சாற்றி லாட்டிக்கொண்டு
வாளடா திரியாக்கிப் புகையைவாங்கில்
மண்டையிடி பீனிசங்கள் கபாலகுலை
நாளடா கரப்பனது செவிநோயாலே
நாடிவந்த நீர்களெல்லாம் நலமாய்த்தீரும்
வேளடா செவிநோய்க்குந் தயிலமொன்று
விள்ளுகிறேன் பரிவாக விரைந்துகேளே.

102

செவிநோய்க்குத் தைலம்

விரைந்தெருக்கின் வேரோடு முருங்கைநொச்சில்
வெண்தோன்றிக் கிழங்கினுடன் துளசிப்பச்சை
நிறைந்தகுரு பாகலொடு கருவீழியிஞ்சி
நிகராக வகைக்குழக்குச் சாறுவாங்கு
சிரந்தனக்கு எண்ணெயொரு படியிற்கூட்டிச்
சீராக மெழுகுபதந் தனில்வடித்து
சுரந்தசெவி தனில்வார்த்துப் பஞ்சடைக்கில்
செவிநோய் நீர்ப்பாய்ச்சலது சுழன்றுபோமே

103

துலநோய் வரலாறு

சுழலாமல் பெண்களுக்குக் கெற்பநோய்தான்
குழந்துவந்த கருமத்தைச் சொல்லக்கேளு
அழலாலே விந்துவகை யழித்தபாவ
மஞ்சாமற் பாலகனைக் கொன்றபாவம்
குழவியினம் பிஞ்சுபூப்பறித்த பாவங்
கோவினங்கள் பருகும்பால் குடித்தபாவம்
வினைவாண விளம்பயிரை யழித்தபாவ
மேதினியில் மலடான விந்தைதானே.

104

கன்ம விலக்கம்

விந்துதனை யழித்தகன்மந் தீரவென்றால்
விள்ளுகிறேன் பாலகர்க்குச் சங்குபாலும்
நந்திபெருங் கணபதிக்கோர் மண்டலந்தா
னலம்பெறுங்கெற் பிணிக்குங் குழந்தைக்கன்னஞ்

சுந்தரமாம் புருடருக் கன்னதானம்

குல்பசவுக் கன்னம்பாற் பசவுக்குப் புல்
சிந்தைபெறுந் தேவிக்குச் சொர்னக்கிள்ளை
சிவபூசை விஷ்ணுபூசை செய்துகொள்ளே.

105

செய்திடுவாய் சாத்தாவுக் கிடுக்கும்பிள்ளை
சேயிழைபோ லுருவமொன்று சிறுவர்க்கெல்லாம்
நெய்பழமும் பொரிகடலை பயறுதேங்காய்
நியமமுடன் சிவத்தலங்கள் தெரிசித்தேறல்
எய்து தர்ம மித்தனையும் செய்யும்போதி
லெடுபட்டு வோடுமடா கருமமேது
மைவிழியா னுதரத்தில் வரும்நோய்தீர
மார்க்கமொன்று சொல்லுகிறேன் மருந்துதானே.

106

அவிழ்த வகை

மருந்தான மருந்தொன்று மிதற்கீடல்ல
மகத்தான சந்தான காணிபோலாந்
திருந்துகின்ற வருவியப்பு மெள்ளினுப்புந்
திருகுகள்ளி யிலைக்கள்ளி சித்திரமூலங்
குருந்தான சாரணையுந் தைவேளை நொச்சி
குறிஞ்சானு மேனியுடன் கொத்தானிஞ்சி
விருந்தான வீழியொடு தேவதாரம்
வெண்ணொச்சி வேருடனே வெள்ளொருக்கின்வேரே

107

நொச்சியொடு வகைவகைக்குச் சாறுபடியொன்று
நுண்மையுள்ள வுப்பதுவும் பலங்கால்வீதம்
கொச்சிமஞ்சள் குளவிந்த மோமங்காயங்
குருவான விந்துப்பு வளையலுப்பு
மெச்சுகின்ற யெவாட்சாரஞ் சத்திச்சாரம்
வேணுமென்ற நவாச்சாரஞ் சீனக்கார
முச்சிதமாஞ் சவுக்காரங் கரியசீரக
முந்தசுக்கு மிளகுவசம் புழுவையேலம்.

108

ஏலமுடன் வால்மிளகு கடுகிராம்பு
மித்தனையும் வகைவகைக்குப் பலங்கால்வீதஞ்
சாலவிதை யிளவறுப்பாய்ச் சூரணித்துச்
சந்தான கரணியென்ற சாற்றிற் சேர்த்துச்
சீலமுள்ள கொம்மட்டிக் காய்ச் சாறுநாழி
சிவதைபலம் வெள்ளுள்ளித் தயிலம்நாழி
கோலமுடன் பாகதனைக் கிண்டி கிண்டி
குறுகியது வரும்போது கூறக்கேளே.

109

கூறான வாவினெய் படியொன்று விட்டுக்
 குழம்பாக மெழுகுபதந் தன்னில்வாங்கே
 யாறுகிற பதம்பார்த்துப் பீங்கானில் வைத்து
 அப்பனே யின்னமொரு மருந்துகேளு
 மாறுகிற தோடையுடன் பிரமசிவன் வேம்பு
 மைந்தனே யமிர்தவள்ளி வபைடிதா னொன்று
 மேறுகின்ற வாவினெய் படியொன்றுவிட்டு
 இயல்பான குளவிந்த மொருபலந்தான் போடே

110

போட்டுடனே கிண்டியது மெழுகுபதமானாற்
 புகழாக வேயெடுத்துப் புகலக்கேளு
 நாட்டியே குளித்தநாள் மூன்றாநாள் கொண்டு
 நலமான லேகியத்தைச் சுண்டக்காய்விதம்
 மூட்டியே பத்துநாட் கொள்ளும்போது
 முனையான கெர்ப்பநோய் முறையிட்டோடு
 மீட்டுடனே மருந்துக்குப் பத்தியந்தான்
 மிளகுள்ளி கொறுக்காயுந்துவரைகோழி

111

கோழியிட மிளகுநீர் சுத்தியாற்றிக்
 குடித்திடவே பால் கஞ்சி குளிர்ந்தசலமாகும்
 நாழியிலே புளிகாடி புகையிலையுமுப்பும்
 நன்மைபெற நீக்கிடவே நளிநமாகும்
 பாழியிலே போகாது பாலருண்டாம்
 பஞ்சிலிட்ட தீயதுபோல் நோய்கள் தீரும்
 வாழ்விலே யிதுவாழ்வு கெர்ப்பநோய்க்கு
 மருந்தினிமேல் வேண்டாங்காண் வயித்தியர்க்கே.

112

காமகேசரி குளிகை

வயித்தியரே யானாக்காற் சொல்லக்கேளு
 மாநிலத்திற் புருடருக்குத் தாதுவிர்த்தி
 பயிற்றுவேன் சிறுபூனைக் காலிவித்தும்
 பார்வளருஞ் சூரிவித்தும் நீர்முள்ளிவித்தும்
 செயித்திடவே முருங்கைவித்தும் முக்கறாவித்துஞ்
 செம்முள்ளி வித்துடனே நெருஞ்சில்வித்து
 முயித்திய லுமத்தில் வித்தோரிதழின்வித்து
 முற்றகஞ்சா வித்துடனே யாவரையின் வித்தே.

113

வித்தென்ற முள்ளிவித்துஞ் சக்கின்வித்தும்
 முசுமுசுக்கை வித்துடனே யனிச்சம்வித்து
 மத்தென்ற வில்வவித்தும் நெல்லிவித்து
 மழகான வகத்திவித்து மத்திவித்து
 முத்தென்ற வரசின்வித்து மாவின் வித்து
 முன்னழிஞ்சில் வித்துடனே பரசின்வித்தும்
 பத்தென்ற முசுட்டைவித்துஞ் சுண்டை திரிபலையும்
 பகர்ந்த கருவேல்வன்னி மருதுமாமே

114

மருவான வாத்திவித்தும் நிலப்பனையின் கிழங்கும்
 வளமான வழுக்கறாவேர் கறுநிற்குண்டி
 பருவான சமுத்திரா பழம்வாகைப் பிசினும்
 பரிவான முருங்கைப் பிசின் விளாம்பிசினி யாகும்
 செருவான வேலின்பிசின் வேப்பம்பிசினி யோடு
 சிறுவிலவின் பிசினியோடு சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 தருவான குரோசானி தேற்றான்வித்துந்
 தானமிர்த சருக்கரையும் சீனியாமே

115

சீனியோடு கற்கண்டு குந்திரிக்கம் திராட்சி
 சிவன்வேம்பு சென்னாயுருவி வித்து
 மாநிலத்தி லிவையெல்லாங் கொண்டுவந்து
 வகைகழுஞ்சி வீதமடா அப்பிரகச் செந்தூர
 மேனமுடன் கழஞ்சியதை யெடுத்துக் கொண்டு
 என்னசொல்வேன் ஈரமப்பூ கழஞ்சி கூட்டி
 நானிலத்தில் முந்திரியின் கனிச்சாற்றா லாட்டி
 நாற்பது நாழிகையரைத்துக் கடலையென்னே.

116

என்னவே யுருட்டிநிழ லுலர்த்திக் கொண்டு
 இதமான வெள்ளியிட சிமிழில் வைத்துச்
 சொன்னதோ ராவின்பால் தன்னிற் கொள்ளச்
 சுகமாகப் புகையிலையும் புளியுந் தள்ளு
 அன்னமுடன் பால்கூட்டி யமுது கொள்ளு
 அனுபோக மாயிரம்பேர் நாளொன்றுக்கு
 முன்னைவரும் விந்துவுந்தான் சிரசிலேறு
 மூதண்ட குளிகையிது காமகே சரியே.

117

சரியாக விதற்கீடு வொன்று மில்லை
 தாதுவிர்த்தி யில்லாட்டாற் சடலம் போச்சு
 மரியாத விந்துவது சிரசி லேற
 மகத்தான குளிகையது வளமாய்ப் பண்ணு

மரிதான மங்கையரு முவந்து கொண்டா
வாயிரம்பேர் சென்றாலு மடங்கா தப்பா
துரிசான சரக்குளிகை போலே யாடுஞ்
சொர்னம் போற்றேகமுமாந்துரைமதனவேளே.

118

வேளென்ன விதற்கீடோ தம்பனந்தா னென்ன
வெகுசுறுக்கு வெகுசுறுக்கு நளினமெத்த
வாளென்ற விழியுடைய மடவாரெல்லா
மையல்கொண்டு பின்தொடர்வார் மகத்துவமெத்த
வாளென்ற பெண்களைத்தா னனுபோ கிக்கி
லடுத்துடனே விந்துவிழு மரிவைமனம் வேறாம்
தேளென்ற விந்துவது தம்பனமே யானாற்
செகத்திலுள்ள மாதர்களுன் வசமென் பாரே.

119

கரநோய் வரலாறு

பாரிலுள்ள மனிதருக்குச் சுரந்தான் வந்த
பரிசுதுதான் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
நீரிலுள்ள வுயிர்கள் தமை ரவிநெருப்பி லிடும்
நிணமதனை யரிந்திடும் நீர்கொடா விடும்
பாரிலுள்ள மரங்களது தோலுரித்தல்
பசித்திருப்போர்க் கியாமலுண்ட பாவஞ்
சூரியனை நிணையாத தோடந் தோடஞ்
சூழ்ந்துதடா சுரதோட சூட்சந் தானே.

120

தானென்ற வித்தீட்சை சொல்லக் கேளு
சார்வான வழிதோறுந் தண்ணீர்ப் பந்தல்
வானென்ற மரங்கள் வைத்தல் நந்தவனம் வைத்தல்
வத்திரதானங் குடைகள் மகிழ்செருப்பு மீதல்
மானென்ற சுந்தனுக்கு மபிடேகங்கள்
மகத்தான சூரியனமஸ் காரம் பொங்கல்
ஊனென்ற வேதியருக் கிளநீர்சந் தனங்க
ளுத்தமனே பால்பழங்கள் சருக்கரையு மீயே.

121

அவிழ்த வகை

ஈயந்தபின்பு சிதம்பரத்தை யெழுதிக் கட்டி
யிடுகாட்டி லிளநீரைக் கண்திறந்து வைத்து
வாய்ந்தசிரந் தனக்கவிழ்தஞ் செய்தேயீந்தா
லகலுமடா சுரமென்ப தடங்க லுந்தான்

காய்ந்தசுர சந்தானஞ் சன்னிரா சாங்கங்
 கருதக்கேள் கருப்பூரம் ரசங்கெந்தி லிங்கந்
 தோய்ந்தபச்சை நாபியுட னிர்விடம் பாடாணந்
 துலங்குமரி தாரமொடுகெவுரி தட்டி
 பாய்ந்தபொரி காரமொடு சீனக்காரம்
 பசவின்கோ ரோசனையும் புழுகு கூட்டே.

122

கூட்டியதோர் மருந்திதெல்லாங் குமரிச் சாற்றிற்
 கூசாமற் கிழிகட்டி யவித்துக் கொண்டு
 மூட்டுவாயி டைகழுஞ்சி குழிக்கல்லில் விட்டு
 முலைப்பாலிற் சாமமொன்று முன்ன மாட்டி
 குட்டுக்கு வெய்யலிலே யுலரப் போட்டுச்
 சுகமாய்ப்பின் செம்முள்ளிச் சாற்றா லாட்டி
 நாட்டிலே சாமமொன்று வுலரப் போட்டு
 நலமான கரிசாலைச் சாற்றிலாட்டே

123

சாற்றினா லொருசாம முலரப் போட்டுத்
 தக்காளிச் சாற்றினா லரைத்து ருட்டிப்
 போற்றியே யுண்டைபோ லுளுந்தள வருட்டிப்
 புதுச்சட்டி தனில்வைத்து நிழலு லர்த்தி
 ஏற்றியே செப்புதனி லடைத்துக் கொண்டு
 யீசுவரிக்குப் பூசைசெய்து இஞ்சிச்சாற்றில்
 மாற்றியே கொடுத்திடவே சுரமுதலாயுள்ள
 மகத்தான சன்னியெல்லா மருண்டு போமே.

124

அண்டத் தைலம்

மருளவே பத்தியத்தைச் சொல்லக் கேளு
 மைந்தனே யாட்டுப்பால் கஞ்சி யாகுஞ்
 சுருளவெந்தக் கஞ்சியிலே யதிமதுர மேலஞ்
 சுக்கிட்டுக் காய்ச்சியே கொள்ளச் சொல்லு
 அருளான சரக்குளிகை மெத்த வுண்டு
 ஆச்சரிய மிதைப்போலே யாகாதப்பா
 இருளான சன்னிக்குத் தயிலமொன்று
 இயம்புவேன் கோழிமுட்டை யைம்பதுதான்

வேண்டே

125

வேண்டியே செங்கருவை யெடுத்துக் கொண்டு
 வெள்ளுள்ளிப் பலம்பத்துத் தைலம் வாங்கி
 யாண்டதொரு முட்டையுட தயிலம் வாங்கி
 யப்பனே வேப்பெண்ணெய் யளந்து கூட்டி

யேண்டதொரு பூநாகஞ் சன்னி நாயக
 மிதமாகக் குழித்தயில மிறக்கிக் கொண்டு
 பூண்டதொரு தயிலமெல்லா மொன்றாய் விட்டுப்
 புனல்முருங்கைப் பட்டையுடன் சிவனார்வேம்பே. 126

வேம்புடனே யெருக்கின்வேர் மூன்றுங் கேளு
 விருதான குழித்தயில மிறக்கிக் கொண்டு
 பாம்பினுட கண்டமொடு வசம்புங் கேளு
 பலமொன்றோர் வகைக்கதிலே பொடித்துப் போட்டுச்
 சோம்பாமற் காய்ச்சியே மெழுகுபதந் தன்னிற்
 கடவைத்துக் காசெடைதா னுள்ளுக்கீந்து
 ஏங்கியேபோ காமற் பதைப்புத் தோறு
 மிட்டிடவே விடமென்ற சன்னிவாதம். 127

வாதமொடு வலியஞ்சு மொக்கப் போச்சு
 வையகத்திற் சன்னிவகை மாண்டுப் போச்சு
 ஏதறிவான் வயித்தியன் தான் தயிலமொன்று
 யிட்டிடுவான் சன்னிவகை தீரு மோதான்
 ஆதரவா யித்தயிலம் வைத்துக் கொண்டு
 ஆடலாம் வயித்தியத்துக் காசானாக
 குதறிந்து நாடி கொண்டு கருமந் தீர்த்துச்
 சுருதியாற் செய்தவனே வயித்திய னாமே. 128

பாண்டுநோய் வரலாறு

நாமொன்று சொல்லுகிறோம் பாண்டு வந்த
 நலமான கருமமது சொல்லக் கேளு
 தாமென்ற தாய்தந்தை மனம்நோகச் செய்தல்
 தரணிதனி லுள்ளவர்க்கும் வம்பே சொல்ல
 லாமென்ற வறுப்பழித்தல் செவிச வாச
 மற்றுப் பொய் சொல் லாங்காரஞ் செய்தல்
 வேமென்ற கருமமது பித்த மேறி
 வெளுத்துதடா வெப்புமிஞ்சிக் கைகாலோய்வே. 129

கன்ம நிவர்த்தி

ஓய்வாலே யெப்பினைப்பு மிகுந்து தோன்றி
 யுடம்பெங்கும் நீர்ந்து விடம் போல வீங்குங்
 காய்வாலே யெடுத்ததொரு நெய்தானப்பா
 கருமமாம் நோய்தீருங் கருத்தைக்கேளு

தாயாரும் பிதாவுடனே தீர்த்தவாசஞ்
 சந்நிதியில் நெய்விளக்கு சகஸ்திர வோரு
 மாயிரம்பேர் வேதியருக் கன்ன தானம்
 மழகான கோதான மஞ்சுதானே.

130

அமிழ்த வகை

அஞ்சுதிங்கள் சோமவார மாறுமுக வற்கு
 மறுபத்து மூவருக்கு மழுதுபோசனம்
 நெஞ்சில்விச வாசம்வவைத்துச் சிவனடியார்பாதம்
 நேசமாய்ப் பூசிக்க நிவர்த்தியாகும்
 வஞ்சமறச் சொல்லிவிட்டேன் மருந்துகேளு
 வளருகின்ற காந்தமது பலந்தான்வாங்கி
 இஞ்சொலுடன் சுத்திசெய்து பிறகுகேளு
 எலுமிச்சம் பழச்சாற்றி விரண்டுசாமம்.

131

சாமமது ரெண்டரைத்து வில்லைசெய்து
 சாதகமாய் குகையில்வைத்து கெசுபுடமாய்ப்போடு
 வாமமுடன் தீயாற்றி யெடுத்துப் பின்பு
 வரிசையாய் பொரிகாரங் கழஞ்சி யொன்று
 நாமென்ற வரிதாரங் கழஞ்சியொன்று
 நலமான பொற்றலையின் சாற்றா லாட்டிச்
 சேமமுடன் வில்லைதட்டி யோட்டில் வைத்துத்
 திறமாகக் கெசுபுடமே செய்திடாயே.

132

இட்டபின்பு யிதையெடுத்து வீரங்கால்கூட்டி
 யியல்பான பொற்றலையின் சாற்றாலாட்டி
 திட்டமுடன் வில்லைசெய்து புடத்திற்போடு
 செந்தூரம் பவளம்போற் சிவந்து காணும்
 பட்டிடவே கொடிவேலி பலந்தானொன்று
 பரிவான தகரந்தான் பலமோ வொன்று
 சட்டமுடன் திரிகடுகு திரிபலாதி
 தான்வகைக்குப் பலமொன்று தாக்கி டாயே.

133

தாக்கியே சூரணமாய்ச் செய்துகொண்டு
 சம்பழத்தின் சாறுபடி கையான் சாறு
 வாக்கியே படியொன்று கீழா நெல்லி
 வகைவகைக்குப் படியொன்று பேய்ப்புடலின் சாறு

தேக்கியே படியொன்று முசுக்கைச் சாறு
 திறமான படியொன்று நெல்லிச் சாறு
 மாக்கியே படியொன்று மாவின் பா லொன்று
 மரகரா சட்டியிலே விட்டுக் காய்ச்சே.

134

காய்ச்சியே தூவியிடு சூரணத்தைக்
 கனலிலே மெழுகுபதங் கண்ட போதே
 யாச்சியாம் பசுவினெய் யரைப்படி தான் வாரு
 அழகான தேனதிலே படிகால் வாரு
 வாச்சுதே பீங்கானில் வழித்து வைத்து
 மக்களே கழஞ்சியொன் றெடுத்துக் கொண்டு
 பாய்ச்சியே செந்தூரம் பணவெடைதான் வைத்துப்
 பாங்காக நாளொன்றுக் கிருநேரங் கொள்ளே.

135

நேரமொரு மண்டலந்தான் புளியா காது
 நெய்யுற்ற மீனர்காதுப்பா காது
 காரமுள்ள புகையிலையுங் கஞ்சாவாகா
 காதலியா ராசைதனைக் கடக்கத் தள்ளி
 வாரமுள்ள மோர்காய்ச்சி முருங்கைகிறு கீரை
 வளமான நெய்த்தொலியுஞ் சுறாமீனோடு
 தாரமுள்ள மிளகுள்ளிகறி கூட்டித் தின்றா
 சத்துருவாம் பாண்டுவகை தவறிப்போச்சே.

136

தவறிப்போம் பித்தமுடன் காமாலை சோகை
 சயங்காசம் விடபாகஞ் சரசகுன்மம் வாய்வு
 மவறிப்போம் வாகமுடனெஞ்சுவலி குட்ட
 மஞ்சுவகைப் பாண்டதுவு மஞ்சும் பாரு
 துவரிப்போந் தயிலமொன்று சொல்லக் கேளு
 சுகமான கொடிவேலி பலந்தானொன்று
 தவறிப்போம் பசுவின் பால் தானாட்டி
 நல்லதிரி பலவகைக்கோர் பலமாய் வாங்கே.

137

வாங்கியே முன்பாலால் மைபோ லாட்டி
 மைந்தனே பசுவிநெய் நாழிவிட்டு
 ஆங்கியே மெழுகுபத மான வாறே
 யழகாக வடித்துடனே மூழ்குவாய் நீ
 மாங்கியே மூன்றுநாள் முறையாய் மூழ்கு
 பாண்டுவகை வெளுப்பெல்லாம் பறந்துபோச்சு
 ஓங்கியே தாதுவெல்லாம் விருத்திப்பாச்சு
 வுலகத்தி லுள்ளவருக் குறுதிதானே.

138

கிராணிநோய் வரலாறு

உறுதியாங் கிராணிவகை வந்த தேது
 வுலகத்தி லுயிர்வதைக ளுனைத்தின்னல்
 பொறுமையுள்ள மங்கையரைக் கற்பழித்தல்
 புண்ணிய மழித்தல்பூ மரங்களழித்து
 மறுதியாய்மழை முறித்தும் நீரில்மலம்விட்டு
 மன்னதை யிறைத்ததனா லணுகுந்தோட
 மிறுதியாமித்தோடம் நீங்குஞ்செய்கை
 யியம்புவே னுறுசெடி யலரி வையே.

139

கன்மநிவர்த்தி

வையடா பால் குடந்தா னுறு வாங்கி
 வாகாகச் சிவனுக்கங் கபிடேகஞ்செய்
 மெய்யடா தாம்பூல மாயிரம்வேதியர்க்கு
 வெண்ணையடா பாக்களவு சுத்தாரி பாலகர்க்குச்
 செய்யடா விப்படியே செய்தாயாகில்
 தீருமடா சென்மத்திற் செய்தபாவம்
 பொய்யடா வென்றெண்ணி விடுவாயாகில்
 புந்தியிலே வந்தநோய் போகாவாறே.

140

அவிழ்த வகை

வாறான கிராணிக்கு மருந்து கேளு
 வையகத்தில் நோயாளி மயங்கவேண்டாங்
 கூறான கெந்தியொன்று மரப்பொடி தான் மூன்றுங்
 குருவான லிங்கமொன்று காந்தமைந்து
 வீறான நாகமொன்று மனோசிலைமூன்று
 மெய்யாகத் தாழைவேர் பாலாலாட்டி
 நீறாகக் கெசபுடமாய் மூன்றுசெய்தால்
 நின்மலமாய் நீறிப்போமெடுத்துக் கொண்டே.

141

கொண்டபின்பு திரிபலையு முத்தக்காகங்
 குந்திரிக்கந்திரி கடுகுங்கோட்டஞ் சீரகமுங்
 கண்டதோ ரதிமதுரஞ் சாதிக்காயுங்
 கஞ்சாவும் பத்திரியுங் கிராம்புமேலம்
 விண்டதோர் வெட்பாலை அபின் தேவதாரம்
 விசையான கூகைநீறும் வில்வப்பிஞ்சும்
 நண்டான பருத்திவிதை யத்திப்பிஞ்சும்
 நாவல்விதை மாம்பருப்பும் புளிவிதை மேற்றோடே

142

தோடான மாவளையின் பிஞ்சினோடு

சொல்லுகின்ற பொன்முகட்டைவேர் விளாம்பிசினும்

பூடான வதிவிடைய மிலவின் பிசின்பிஞ்சும்

புகழான நறுநிண்டி நிலப்பனையின் கிழங்குங்

காடான வாவாரை வித்தினோடு

கஞ்சாவின் வித்துடனே கற்கடகசிங்கி

கூடான கடலிறைஞ்சி பெருமரத்தின்பட்டை

குளவிந்த மஞ்சளொடு கூட்டுவகைகழஞ்சே.

143

கழஞ்சான மருந்தெல்லா மிளவறுப்பாய் வறுத்துக்

கட்டாகச் சூரணித்துக் கடகவைத்து

இளங்கஞ்சாச் சாறுநாழியாட்டின் பால் நாழி

யெருமையுட தயிர்நாழி விட்டுக்காய்ச்சி

விளஞ்சதொரு சூரணத்தைப் பாகிற் சேர்த்து

விட்டதிலே யெள்ளெண்ணெய் படியரையு மாகக்

குழைஞ்சதொரு மெழுகுபத மாகவாங்கிக்

கூறான லேகியத்தைக் கழஞ்சியள்ளே.

144

அள்ளியே லேகியத்திற் பணவெடை செந்தூர

மைந்நான்கு நாள்கொள்ளக் கிராணியதி சாரந்

துள்ளிவிழு மிரத்தமுடன் நீரின் பாய்ச்சல்

துன்னிவிடு முறுப்புடனே மூலச்சூடும்

முன்னிரைச்சல் வாய்வுடனே பொருமல் செரியாமை

யோகோகோ நீர்விடங்கள் முறிந்து போகும்

கொள்ளியென்ற கடுப்பெல்லா மெங்கேபோச்சு

கொப்பளித்த வலிபோச்சு கூர்மைபாரே.

145

சிரநோய் முதலிய கன்மவரலாறு

கூர்மையுள்ள கந்தமொடு நாக்குக்கன்னங்

கொப்பளித்தநோய் விதனங் குலுங்கும்பல்லும்

நீர்மையுள்ள கண்ணோயுங்கன்னப் புற்றும்

நிறைந்தகன்ன விப்புருதிபக்க ச்சூலை

பார்மைந்த சூலையொடு பல்லறணைப்பற்குத்து

பகருதந்த மானமொடு சிங்கிரோகம்

போர்மையுள்ள தந்தக்கரை குறும்பிகெந்தம்

பொல்லா திதுவந்தால் பொசிப்புப்போச்சே.

146

போச்சென்ற விடத்தில்வருங் கன்மமேது
 பொய்வசனம் கோபமிஞ்சிப் பிறரை வைதல்
 சூச்சமுள்ள பேச்சுகளைப் பிறருக் கீதல்
 சொல்மறுத்தல் தூடணித்த விடும்பு பேசல்
 காச்சகின்ற நஞ்சுகளை மனிதர்க் கீதல்
 கன்மமடா வாயில்வந்து கட்டும் பாரு
 நாசமென்ற கன்மமது நிவர்த்தி செய்ய
 நாட்டுசிவ தோத்திரந்தா னாற்பான் நாளே.

147

நாற்பதுநாள் சிவன்கோயில் லிங்கப் பிரதட்சணம்
 நாக்குருசி யானபண்டம் நல்லோர்க் கீதல்
 காப்பதுபோல் பலரையுமே கருதிக் கொள்ளல்
 கணபதிக்குப் பொரிகடலை யுண்டைதேங்காய்
 மாப்பிரிய மாய்ப்படைத்து மருந்துசெய்யில்
 மருளான நோய்களெல்லா மருண்டு போகுந்
 தீர்ப்பதற்கு மருந்தொன்று புகலக்கேளு
 செபுவேன் தளர்ந்தபல்லைப் பிடுங்கிப்போடே.

148

அவிழ்த வகை

போட்டபின்பு யெருக்கின்பால் குத்துக் குத்துப்
 புழுவிருந்தால் செத்துப்போம் பிறகு கேளு
 மூட்டியதோ ரெயிறுதனிற் றடிப்புத் தோன்றில்
 முதிர்ந்தவெள்ளிக் கம்பதனை வெதுப்பித் தேய்த்துக்
 கேட்டபின்பு மிளகு சுக்கு கோம மூன்றுங்
 கிருபையுடன் வறுத்துடனே பொடித்தத் தேய்த்துச்
 சுட்டபின்பு நாவற்றோல் போட்டுக்காய்ச்சிச்
 சுகமாகக் கொப்பளிக்க வீக்கம் போமே.

149

வீக்கமுட னெயிறுதனிற் புண்ண தாகி
 வெகுகடுப்பும் பல்சூச்ச மிகுந்த தானா
 லாக்கமுள்ள குந்திரிக்கப் புகையைக் காட்டி
 யாலரசத் தியித்திப்படை யிட்டுத்தூக்க
 மாவகை வகைக்கோர் பலமே தூக்கித்
 தூயசலம் விட்டுநன்றாய்ச் சுருக்கிக் காய்ச்சி
 தாக்கிநீ யெட்டிலொன்றாய் வடித்துக் கொண்டு
 சாதகமா யெள்ளெண்ணெய் படிதான் வாரே.

150

படியான மெழுகுபதந் தன்னில் வாங்கிப்
 பாங்காகக் கொப்பளிக்கப் பல்நோய் தீருங்
 கொடிதாகும் நாக்கில்வருஞ் சிங்குவை ரோகங்
 குடிபோகக் கருத்தொன்று கூறக் கேளு

நெடிதான வழுக்கறாவேர் சுக்கு மஞ்சள்
 நேரான வசம்புடனே நிறுத்துக் கொண்டு
 சுடவறுத்துப் பொடியாக்கி நாவிற் றூவி
 சுணையறவே தேய்த்திடவே சுகமாம் பாரே.

151

சுகமான யெண்ணெயொன்று சொல்லக் கேளு
 சொல்லுவேன் கருவேலின் பட்டைபலம் பத்து
 முகமான மருதமர்ப்பட் டைபலம்பத்து
 முகந்திரி புரமெரித்தான் பலம்பத் தாகும்
 செகமான குமிழும்வேர் பலம்பத் தாகுந்
 திறமாக வெருக்கின்வேர் பலம்பத் தாகி
 மகமான மருக்காரை பலம்பத் தாகும்
 அத்தியுட பட்டையது பலந்தா னொன்றே.

152

வங்கச் செந்தூரம்

ஒன்றான கருங்காலிப் பட்டைபல மொன்று
 முருவியது பலமொன்று கடுக்கா யொன்று
 நன்றாக விதையெல்லா மிடித்துப் போட்டு
 நல்ல தண்ணீர் தூணிவிட்டெட் டொன்றாய்க்காய்ச்சிக்
 கொன்றிடா நல்லெண்ணெய்விரு நாழி விட்டு
 குணமதுர மேலமந்திட்டிவெள்ளி லோத்திரம்
 குன்றாத சுக்கோமம் வகைக்குநாற் கழஞ்சு
 குறிப்பாக வரைத்திட்டு குறுகக் காய்ச்சே.

153

காய்ச்சலே மூன்றுநா னூறச் செய்து
 கருகாமல் மெழுகுபதந் தனில்வ டித்துப்
 பாய்ச்சியே வாயில்விட்டுக் கொப்ப னித்துப்
 பலகாலு மூட்டிடவே வாயில்வந்த நோயு
 மாச்சுதே நாக்கில்வந்த நோய்க ளாறு
 மடவாகத் தீரும்பல் லசைவு தீரு
 மேச்சுதென்ற நோய்களெல்லா மொக்கப் போச்சு
 இருகன்னந் தனில்வரும் நோய்க் கியம்பக்கேளே.

154

இயம்பக்கே ளிருகழஞ்சு வங்கந் தானு
 மிட்டுருக்கோர் சட்டியிலே அவ்வெடையே சூதம்
 நயம்பெறவே தொந்தித்துப் பலமொன் றோமம்
 நலமாகத் தூவியே வறுப்பாய் சாமந்
 தயங்கால் நாயுருவி சிவந்த தாகத்
 தானுக்கிக் கிண்டியே சாம மொன்று
 சுயம்பதென்ற மருதந்தோ லிடித்துத்தூவி
 சுருதியால் சாமமொன்று வறுத்தி டாயே.

155

வறுத்திடவே பற்பமதா மதனைவாங்கி
 வளமான வரிதாரம் பூரம் ரெண்டும்
 நிறுத்திதுநீ சமனெடையாய்க் கூட்டிச் சேர்த்து
 நிலையான சம்பீரச் சாற்றா லாட்டி
 பொறுத்திடவே பில்லைதட்டி ரவியிற் காய்ந்தா
 லுறுதியா மோட்டில்வைத்து மேலோடு மூடி
 செறுத்திடவே சிலைசெய்து கெசபுடமே தீர்ந்து
 தீயாறி யெடுத்திடவே சிவக்கும்பாரே.

156

சிவக்கவின்னஞ் சொல்லுகிறேன் தகரைச் சாற்றில்
 திறமாக வரைத்துவில்லை முன்போற் றீரு
 பவக்குறைகள் தீருமடா மூன்றுபுடம் போடு
 பண்பான சிவபூசை பண்ணி யேதா
 னுவப்பான பணவெடைதா னுள்ளே கொள்ளு
 ஒருநாளாகக் கிருநேர முரைத்துத் தின்னு
 துவப்பான புகையிலையும் புளியு மாகா
 சூழ்கின்ற மீனிறைச்சி நீக்கச்சொல்லே.

157

சொல்லுவது மண்டலந்தான் சந்த னாதி
 சுருக்கான தைலம்வைத்து முழுகச் சொல்லு
 மல்லுவது குழம்பொன்று சொல்லக்கேளு
 மதிகவெள்ளைக் குந்திரிக்க மெண்ணெயிலே தூவி
 மல்லுவது வகைக்கொண்டு தேய்க்கவெண்ணெய்
 வழித்துநீ யொருபலந்தான் மெழுகை வாங்கி
 சொல்லுவது பச்சையொடு சூடன்கூட்டித்
 தொகைக்கிரண்டு வகைக்குமரைப் பலமாய்த்
 தாக்கே.

158

ஆக்கிரண்டு பொடியதுவுந் தூவித் தூவி
 யரைத்திடுவாய் சாமமொன்று தேனைவிட்டு
 தாக்கியே புங்கம்பால் சாமமொன்று
 சாந்தமா யரைத்தொரு சிமிழில்வைத்து
 நோக்கியே சிலையிலே யூட்டிப்போட்டு
 நுணுக்கமடா கன்னத்திலே வரும்நோய்க்கெல்லாம்
 பாக்கியமாம் புகையொன்று சொல்லக் கேளு
 படர்சாதி லிங்கமுடன் தாளகஞ் சூடன்.

159

சூடனொடு துரிசிதுத்தம் நீலங் கூட்டிச்
 சுக்கோமம் வகைக்கழஞ் செருக்கின் பாலால்
 நாடியே மைபோ லாட்டிக் கொண்டு
 நல்லபழஞ் சிலையிலே யூட்டிக் கொண்டு

வாடவே நிழலுலர்த்தா யுலர்த்திக் கொண்டு
வளமான திரிபோலே உருட்டிப்போடு
சேடான தீக்கொளுத்திப் புண்ணிற்காட்டிச்
சென்றபின்பு குழம்பதென்ற சீலை போடே. 160

சீலை போட்டிடவே சிவந்து போகும்
சீழ்சலங்க ளொடுவுடனே புரையுந் தீரு
மாலமாய் நோய்களெல்லா மகன்று போகு
மரிதான மருந்திதுதா னறிந்து பாரு
வாலையுட பூசையப்பா செய்ய வேணும்
வைத்தியரா யிருந்தவர்க்கு வைரவனும் வேணு
மோலமிட்ட பூநீறு செய்ய வேணு
முறுதியாஞ் செந்தூர முண்மை தானே. 161

கரப்பான் முதலிய நோய் வரலாறு

உண்மையென்ற கரப்பனொடு வண்டுக்கடி குட்ட
முலகிலுள்ளோர்க் கிதுவந்த வுண்மைகேளு
தண்மையென்ற தில்லாம லுதாசினங்கள் பேசல்
சற்குருவைத் தூடணித்த சண்டா ளத்தால்
வண்மையென்ற வழியிலேமுள் ளிட்டு வைத்தல்
மரந்தழைகள் பூவுதிர வடித்த பாவம்
பெண்மயிலே வண்டுக்கடி விடமுஞ்சேர்த்து
பிலத்தசொறி குட்டமது பிலத்த வாரே. 162

வாறான நீர்விடம்போல் வந்த தோட
மாற்றவொரு நிவர்த்திசொல்வேன் மருவிக் கேளு
கூறான கணபதிக்கு நெற்பொரி யவலுங்
கொட்டையென்ற தேங்காய்தான் பத்துநூறு
வீறான யிளநீரும் பத்து நூறு
வெள்ளியென்ற கிழமையிலே பழந்தான் நூறு
சாறான விளநீரில் முப்பழமும் பிசைந்து
சண்முகனார் தமையனுக்கபி டேகஞ் செய்யே. 163

செய்தபின்பு தேங்காயையெடுத்துச் சூறை
சிதறவே உடைத்திடுவா யாயி ரந்தான்
கொய்தமலர் சிரசுதனிற் பொரியுங் கொட்டிக்
கூட்டியெல்லாம் வாரியே கொள்ளை யென்ற
பையல்களுக் கீந்தாக்காற் பாவந் தீரும்
பரிவாகத் தூபமுடன் தீபங் காட்டு
எய்ததொரு கன்மத்தை நிவர்த்தி செய்தா
லிடுமருந்து சொல்லுகிறே னிதமாய்க் கேளே. 164

அவிழ்தவகை

இதமான நிலவாகை சிவனார் வேம்பு
 மியலாடா தோடையென்ற மூலியோடு
 பதமான செருப்படையும் விழுதி நீலி
 பாரிலுள்ள வெள்ளறுகு கரந்தை மேனி
 குதமான முளக்கொழுஞ்சிவோரி னோடு
 கூட்டுகிற தரையொன்று பலமொன்றாக
 விதமாகச் சூரணித்துக் கார்போக மூலா
 மிக்ககருஞ் சீரகமும் பலமொன் றாமே 165

ஒன்றாகச் சூரணித்துத் தேனிற் கிண்டி
 யொருபோது பாக்களவா யிருநே ரங்கொள்
 நன்றாகப் பத்துநாள் தின்னும் போது
 நலமாகும் வண்டுக்கடி விடமுந் தீரும்
 பன்றான பத்தியமாய்க் கொள்ளவேணும்
 பார்முருங்கை யிலைக்காயும் பத்தியமாய்க் கொள்ள
 வென்றதொரு கரப்பன்வகை பதினெட்டுக்கும்
 வெள்ளெருக்கின் வேர் பொடியிற் சீனிகூட்டே 166

கூட்டியே பத்துநாள் கொள்ளும்போது
 குளகுளத்த நீர்ச்சதனம் புழுக்கள் புண்கள்
 தாட்டிகமாய் தீருமடா எண்ணெய் யொன்று
 சாதகமாய்ச் சொல்லுகிறேன் சார்ந்து கேளு
 மூட்டியே முருக்கம்பூ வெருக்கின் பூவும்
 முத்தெருக்கின் செவியுடனே கார்த்திகைக் கிழங்கு
 நாட்டியே வகைக்கொரு கழஞ்சுவாங்கி
 நல்லநெய் யரைப்படியில் நலமாய்க் காய்ச்சே. 167

காய்ச்சியே சிவந்தபதங் கண்டத் தின்கிழ்
 கனமாக இட்டுவைத்துச் சாயங் கால
 மாச்சியே யரைப்பிட்டு வெந்நீர் விட்டு
 அழகாகக் குளித்துவிடு அஞ்சு நாளில்
 போச்சுதே கரப்பனென்ற விடநீ ரெல்லாம்
 புலவருக்கு மிம்மருந்து புகலப் போமோ
 வாச்சுதே முந்நாறுஞ் சித்தர்க் காகும்
 வைத்தியர்க்கே வுரைத்திந்த மார்க்கந்தானே. 168

பிளவை முதலிய நோய் வரலாறு

மார்க்கமென்ற பிளவையொடு கண்ட மாலை
 மார்பிலெழு மாணியொடு கழலைப்புத்து
 தீர்க்கவொரு வைத்தியந்தா னுலகி லுண்டோ
 செப்பக்கே ளிவைவந்த செய்கை தன்னை
 மூர்க்கமுட னுண்டையிட்டு வெடி தான் வைத்து
 முனையான சரங்குளெய்து முண்டை வில்லாந்
 றீர்க்கமுடன் கவணெறிந்துங்கல்லெ றிந்துஞ்
 சிவயோகி தனைச்சினந்துஞ் சீவசெந்துவதையே.

169

வதையான கருமத்தால் வந்த பாவம்
 வளருமடா அங்கங்கே திரண்டு கட்டி
 குதையான புழுக்கடைந்துஞ் சலங்கள் கட்டி
 கொடியநிணம் வீதமிஞ்சி குத்தங் குத்துஞ்
 சதையான தலத்தில் வந்த கரும நீங்கச்
 சாற்றுகிறேன் வைத்தியரே தயவாய்க்கேளு
 மதயானை போலேவந்த கருமந் தானே
 மகத்தான பாவமடா மருவிக் காணே.

170

கன்ம நிவர்த்தி

மருவியதோர் கருமத்தைத் தீர்க்கச் சொல்வேன்
 மயானத்தி லாடுபன்றி கோழி மூன்று
 முருவியே மயானருத்திரன் பத்திர காளி
 யுருவாக மாவதனா லுருவஞ் செய்து
 கருவான பட்டுவத்திரஞ் சாத்திப் புஷ்பஞ்
 சாம்பிராணி தூபமுடன் தீபங்காட்டி
 திருவான பாணையைந்து பால்பொங்கல் நைவேத்தியந்
 தியானியப்பா யிக்குருதி சிறந்துவையே.

171

வையப்பா முட்டையொடு வஸ்துபான
 மதுக்குடந்தா னிரண்டு வைத்துமாங்கிசத்தினோடு
 செய்யப்பா முப்பலியுங் கொடுத்துத் தீரு
 சிதம்பரத்தைத் தியானித்து திருநிறுபூசி
 கையப்பாகோ தான மன்னதானங்
 கருணையுடன் சிவாலயங் கண்டு சேவி
 மெய்யப்பா சொல்லுகிறேன் தீருங் கன்மம்
 வியாதிக்கு மருந்தினுட விவரங் கேளே.

172

அவிழ்த வகை

கேளென்ற சேதியென்ன கற்பூரந்தான்
 கிருபையுள்ள வெருக்கின் பால் விட்டரைத்துக்
 கூளென்ற மைபோலே யாட்டிக்கொண்டு
 கொடியதோர் பிளவையிலே பூசிக்கொண்டு
 வேளென்ற குதிரைலத்திக் கனப்புப்போட்டு
 மிகுந்தபுகை பிடித்தவுடன் புழுக்கள் வீழும்
 நாளென்ற வேப்பந்தோல் கியாழஞ்செய்து
 நலமாகப் புண்ணில் விட்டுக் கழுவிப்போடே.

173

போட்டபின்பு கருப்பூரக் குழம்புபூசு
 புகழாக மறுநாளுங் கழுவிப்போடு
 ஆட்டபின்பு சிவக்குமட்டும் போடப்போட்டு
 அழகாகச் செய்துவாரி லாறிப் போகுங்
 கேட்டபின்பு வுள்ளுக்கோர் மருந்துசொல்வேன்
 கெந்தகந்தான் பலமைந்து சுத்திசெய்து
 நாட்டபின்பு வெண்கருநீர் விட்டரைத்து
 நலமாற ஓட்டில் வைத்துச் சீலைசெய்யே.

174

சீலைசெய்து மணல்மறைவிற் புடத்தைப்போடு
 செயமாக விப்படி மூன்று புடம்போட்டு
 ஆலயமாம் வில்வரசம் விட்ட ரைத்து
 அப்பனே குக்குடந்தான் வெளியிற்போடு
 வாஸையாங் கெந்தகந்தா னீறிப் போகும்
 வளமான சருக்கரையிற் றேனிற்கொள்ளச்
 சூழ்ந்திருந்த கழலையொடு பிளவைகட்டுஞ்
 சூலையென்ற வியாதியெல்லாஞ் சுழன்றுபோமே.

175

சுழன்றுதடா லிங்கப்புற்றும் யோனிப்புற்றுஞ்
 சொல்மார்பி லாணியொடு கண்டமாலை
 சுழன்றுடலிற் றிரண்டுவந்த வியாதியெல்லாந்
 தான்கெட்டோ மென்றுநீர் வற்றிப்போகு
 முழன்றுநின்ற புழுக்களெல்லா முருண்டுபோகு
 மொருநாளும் வாராது வுடல்வச்சரகாய
 மழன்ற கெந்தி பற்பமிது கொள்ளும்பேதி
 லானசிறு பயறுடனே யாவின் பாலே.

176

பாலாகுந் தூதளங்காய் முருங்கைக்காயாம்
 பச்சைமீ னிறைச்சிதனைப் பார்க்க லாகா
 நாளாகும் நாற்பதுநாள் கொண்டபின்பு
 நல்லசத்து னாதிவைத்து முழுகச் சொல்லி

வேலான விழிமடவா ராசை யாகா
 விட்டுவிடு நூறுநாள் மெய்த்தொடாதே.
 காலான நோய்தீர்த்த பண்டி தர்க்குக்
 கனகதா னங்கொடுத்துக் கருதிக்கொள்ளே.

177

கண்ணோய் வரலாறு

கருதியதோர் கண்ணில்வந்த வியாதி கேளு
 காரணந்தான் சொல்லுகிறேன் கட்டாய் கேளு
 வெருதியென்ற மாதர்களையுற்றுப் பார்த்து
 வுடனேங்கி மோகமுற்ற வுடற்பா வந்தான்
 சதிருடனே கருக்கண்டு வழித்த தாலுஞ்
 சத்திதோ டத்தாலுந் தெய்வத்தாலும்
 விருதுடனே பலவுயிரைக் கொல்லக் கண்டு
 விலக்காதே பாத்திருந்த வீறினாலே.

178

வீறான பலபாவஞ் செய்கை யாலு
 மெய்யதனைப் பொய்யென்ற வம்பினாலும்
 வேறாகப் பிறக்கிடுக்கண் செய்த தாலும்
 மிக்கதொரு சிவாலயங்கள் விரும்பா தாலும்
 கூறான தெய்வத்தை யிகழ்ந்த தாலுங்
 கூர்விழியில் நேர்விளங்குஞ் சலந்தா னப்பா
 வாறாகத் தொண்ணூற்றாறு வியாதி வரலாறு
 மதிகமாங் கன்மமென வறிந்து சொல்லே.

179

கன்ம நிவர்த்தி

சொல்வதென்ன கன்மம்வந்து தொடர்ந்த தானாற்
 குத்திரமாந் தானதர்மஞ் செய்ய வேணுஞ்
 சொல்வதென்ன கோவில்குளந் தீர்த்த வாசஞ்
 சிவனோடு பஞ்சகர்த்தாள் தெரிசனமாம் பூசை
 வெல்வதென்ன கோயில்குளங் கட்டவேணும்
 வேதியர்க்குத் தானதர்ம மிகவுஞ் செய்தல்
 கொல்வதொன்றுஞ் செய்யாதே யிரப்போர்க் கீதல்
 குருபாதந் தனைப்பணிதல் கொள்கை யாமே.

180

ஆமிந்த வுலகத்தி லிருக்கும்போதி
 லளவற்ற கன்மமடா ஆர்தான் வெல்வார்
 தாமிந்த கன்மமொன்று மணுகா தப்பா
 சார்வான சிவயோகி தவத்தி னாலே

வாமிந்த தேவிசிவ பூசை யாலே

மகத்தான தருமமென்ற குளிகை யாலே

யோமிந்தப் பெரியோர்க ளானவாறு

முலகத்துள் ளோர்க்குற்ற தர்மந் தானே.

181

தர்மமது செய்வதற்குக் கசந்தா யானால்

சண்டாள பாவம்வந்து சபிக்கும் பாரு

வர்மமென்ற காசமது கண்ணில் வந்து

மருளாக விருவிழியை மறைத்துக் கொள்ளுங்

கன்மமென்ற காசமது கண்ணில் வந்து

மருளாக விருவழியை மறைத்துக் கொள்ளுங்

கன்மமென்ற காசநீர் முதலா யுள்ள

கன்மாந்தர நோக்கவிழ்தங் கருதிக் கேளு

நிர்மலமா மிரும்பியங் காந்த மீய

மிரண்டுடனே கெந்தியரி தாரம் வீரமே.

182

மருத்து வகை

வீரமா மெலுமிச்சம் பழச்சாற் றாலே

விதமாக வொருசாம மரைத்துத் தட்டிச்

சீராக முழப்புடத்தி லாறக் கண்டு

செந்துரம் புடந்தசந்தான் செய்தாற் கேளு

வாரமாய் தேனிலரைப் பணவெடை யதாக

மண்டலந்தான் கொண்டிடவே பால்நெய் யாகுஞ்

சாரமாங் கொடுப்பைசிறு கீரையொடு

தனித்தநெல்லி மிளகுடனே சார்ந்து கொள்ளே.

183

கொள்ளையிலே பச்சைவெண்ணெய் காலி லிட்டுக்

கூறாக வுறங்கியே யுதய கால

முள்ளதிலே தவிடுகொண்டு தேய்த்துப் போட்டு

வுற்றவெந்நீர் காலில்விட்டுக் கழுவிப் போடு

தள்ளையென்ற நயனத்துக் கெழுதக் கேளி

தருவான விந்துப்புதுரிசு சீனம்

வெள்ளையென்ற மடற்றுத்த மரப்பொடி யுமாக

வேணபடி சரியாக நிறுத்துக் கொண்டே.

184

நிறுத்திதனைச் சம்பீரச் சாற்றா லாட்டி

நீளமாய்க் கயறுசெய்து வைத்துக் கொண்டு

வறுத்துகின்ற நயனத்தி லெழுதும் போது

வுத்தமனே நந்திபத்திரிச் சாறுந் தேனும்

சிறுத்தநெல்லி வேருடனே திப்பிலியுஞ் சமனாய்
 சீர்பெறவே கரிசாலைச் சாற்றி லாட்டி
 வொருத்திமுலைப் பாலதனி லுரைத்துப் போடு
 வொருநாளுக் கிருபொழுதாம் மருந்துதானே. 185

நாளொன்றுக் கிருநேர மருந்து கொண்டு
 நலமாகச் செய்திடவே தீருங் கண்ணில்
 வேளென்று வந்தனோய் தொண்ணூற்றாறும்
 விரைந்துபோ மருந்திதல்லால் வேறே வேண்டாந்
 தூளென்றுங் குளிகையென்றுங் குழம்ப தென்றுஞ்
 சொல்லுவார், வார்த்தைமெத்த வுலகி லுள்ளோர்
 தேளென்று கொட்டுமப்பா விழிநோ யெல்லாஞ்
 சிரசுக்குத் தைலமொன்று செப்ப லாமே. 186

கண்ணோய்க்குத் தைலம்

செப்புகின்ற வெள்ளறுகு மூல மொன்றும்
 விலாமிச்ச மிருவேலி இண்டி னோடு
 வொப்புடனே வகைவகைக்கு வொருபலம தாக
 வுயர்ந்தசீ தேவிவேர் கொடுப்பை வேரும்
 வெப்பகலுங் கற்றாழை மூல மொன்று
 விருதான குறுந்தொட்டி மூல மொன்று
 நட்புறுகீ ழாநெல்லி மூலமொன்று
 நலமான சலம்படி தான் பன்னி ரண்டே. 187

இரண்டுபடி யாகவே வைத்துக் காய்ச்சி
 நல்லெண்ணெய் நாழிவிட்டதி மதுரங் கோட்டம்
 கொண்டதொரு தக்கோல மழுக்க றாவேர்
 குருவான சடமாஞ்சில் மாஞ்சட்டியோடு
 பண்டுசெறி வால்மிளகு வெள்மிளகுக்கும்
 பச்சைவிலா மிச்சவெட்டிவே ருடன்தக் கோலந்
 தண்டுடைய சந்தனமும் குங்குமப்பூ மேலஞ்
 சார்மிளகு தாளியொடு ரேணுகம்வெட் பாலை 188

பாலைதிரி பாலைசிறு நாகப் பூவும்
 பாரிலுள்ள செண்பகப்பூ தேவ தாரஞ்
 சீலமுடன் வகைக்குவொரு கழஞ்சி கொண்டு
 செவ்விளநீர் விட்டரைத்துச் சேர்த்துக் கொண்டு

பாலதிலே படியிரண்டு கூட வார்த்துப்
 பதமாகவே வடித்து முழுகி னாக்கா
 லாலமென்ற நீர்விடங்க ளெல்லாந் தீரு
 மப்பனே கண்குளிர்ச்சி யாகுந் தானே.

189

ஆகவே குழம்பொன்று சொல்லக் கேளு
 அழகான கொடிக்கொழுஞ்சி யறுநான் காகும்
 வேகமுள்ள கடுக்காயோர் பலம தாகும்
 வேம்பான கருவேம்பி னிலையவ் வீதங்
 தாகமுள்ள களிப்பாக்கு மதுவவ் வீதந்
 தருவான பசுவின்பால் குறுணி யாகுஞ்
 சாகவே யவித்ததனைப் பிழிந்து கொண்டு
 தனியான தேனிலே படிதான் வாரே.

190

வார்த்தொரித்துக் குழம்பாக்கி வழித்து வைத்து
 வாள்விழியின் நீள் புருவம் புழுக்கள் புண்கள்
 தீர்த்துவிடு மண்டலந்தான் பூசும் போது
 திகழ்விழிநோய் பலவும்போந் தீர்க்க மப்பா
 பார்த்திடவே மேகரா சாங்க மானாற்
 பாரிலுள்ள நோய்களுக்கு சஞ்சீவி யாகுஞ்
 சாற்றியதே முந்நூறும் வைத்தியரா சாங்கத்
 தாரணியி லுள்ளவருக் கமிர்த மாமே.

191

ஆனந்த வாயு கன்ம வரலாறு

ஆமென்ற வானந்த வாயு கொண்டா
 லரிதப்பா தீராது அதிக கன்மந்
 தாமென்ற வுயிர்களைத்தான் கட்டித் தூக்கித்
 தாரணியிற் போட்டறுத்த சண்டா ளத்தால்
 கோமென்ற கோவுநீர் குடிக்கும் போது
 குழல்வைத்து வுண்டையிட்டகுலப்பா வந்தான்
 ஓமென்ற வுயிர்களைத்தான் குடலைக் கீறி
 யுறும்பாவங் கொண்டதனா லுதித்த தாமே.

192

கன்ம நிவர்த்தி

உதித்ததொரு கன்மந்தான் தீர வென்றா
 லுற்றகொடி மரமொன்று வுயர்குடந்தா னொன்று
 பதித்ததங்க கிரீடமொன்று குடைதானொன்று
 பரவுசொர்னங் காலையொன்று சப்பிரமஞ்சமொன்று

கதிர்த்தசொர்ன கிள்ளையொன்று ஆலவட்டமொன்று
கையிலெடுத்தாடுகின்ற வம்மானை யொன்று
துதிக்கசிவ பூசைகுரு பூசை யோடு
சுகமாகச் செய்திடவே துடர்ந்தகன்மம் போமே.

193

அவிழ்த வகை

போனபின்பு செய்வதற்கு மருந்து கேளு
புகலுவேன் காந்தமது பலந்தா னொன்று
ஏனமுள்ள கெந்தியது பலந்தா னொன்று
எலுமிச்சம் பழச்சாற்றாற் சாம மாட்டி
வானமுடன் கெசபுடமாய் மூன்று போடு
வளமாக விந்தடைவாய்ப் புடத்தைப் போடு
ஞானமுடன் கொடிவேலி வேரின் பட்டை
நலமாகப் பிலமொன்று தூக்குத் தூக்கே.

194

தூக்கியே யிடித்துத்தூ ளாக்கிக் கொண்டு
துடியாக வந்தெடைக்கு கெந்தி சேர்த்து
தாக்கியே முலைப்பாலா லாட்டிச் சாமஞ்
சார்வான வெண்கருவாற் சாம மிரண்டு
பாக்கியமா யோட்டில்லைத் துமேலோ டுமூடிப்
பாங்கான சீலைமண்ணும் பரிவாய்ச் செய்து
வாக்கியே கெசபுடமாய்ப் போடுபோடு
மைந்தனே முருக்கம்பூப் போலாம் வில்லை.

195

வில்லைதனைப் பொடிசெய்து வைத்துக் கொண்டு
வீறான முன்மருந்துங் கூடக் கூட்டி
எல்லையுள்ள வெருக்கிலையின் பாலா லாட்டி
யிச்சையுடன் பில்லைசெய்து ரவியிற் காய்ந்தால்
நல்லதென்று கெசபுடமாய் நாட்டிச் செய்து
நலமாக வெடுத்துப்பார் கருஞ்சிவப்பாய் காணுஞ்
சொல்லிது மண்டலமே கொள்ளும் போதில்
தோன்றுகின்ற குடல்வாத மண்ட வாதம்.

196

அண்டமென்ற வாதமொடு வாய்வு குன்ம
மனேகநாள் சென்றதொரு கெண்ட வீக்கம்
பண்டுள்ள வுதரத்தில் வீக்கம் வாய்வு
பாரித்த வயிறுமுதல் கரைத்துப் போடுஞ்
சண்டமா ருதமானவாயு வத்தான்
சண்ணுமடா மேலேறா வண்ணம் பாரு
கண்டதொரு பத்தியமாய்க் கொள்வா யானாற்
கனமான நோய்திருங் கன்மம் போமே.

197

கன்மமது நிவர்த்தியைநான் முன்னே சொன்னேன்
 காசினியி லெளியவரும் வலியவ ருமுண்டு
 தர்மமது செய்வதற்குப் பொருள்தா னேது
 தாரணியி லுள்ளவற்குச் சாதி வண்ணம்
 வர்மமென்ற கன்மமது நிவர்த்தி செய்ய
 வரிசையுடன் சொல்லுகிறேன் வணங்கிக் கேளு
 துர்மோக மாகாது கோப மாகா
 துடியாகப் பலரையுமே துடணிக்க லாகா.

198

ஆகாத வழியொன்றுஞ் செய்ய லாகா
 வாதித்த மனத்தகார மன்னதானம்
 போகாத சிவபூசை யங்கப்பிர தட்சணம்
 புகழான வாரமொடு பக்கம் நோன்பு
 சாகாத வெட்டெழுத்து மஞ்செ முத்துஞ்
 சாதகமாய் செபஞ்செய்ய வோமஞ் செய்ய
 மோகமாய் சிவத்தலங்கள் தெரிசித் தேத்தல்
 முக்கியமாய்த் தீர்த்தங்கள் பலவு மாடே.

199

ஆடியதோர் நந்தவனம் புட்பம் வைக்க
 வரசடிக்கும் நந்திக்கும் நீரே பெய்ய
 தேடியதோ ரபிடேகம் நெய்விளக்கு
 சிவகோவந் தர்ப்பணங்கள் தீர்த்த வாச
 மூடியதோர் பலவுயிர்க்கு முபசரித்த
 லுற்ற தர்ம மிவ்வகையே யுண்மை யாக
 நாடியே கொள்வோர்க்குப் பாவ மேது
 நாள்தோறுஞ் செய்தகன்மம் பரிகார மாமே.

200

ஆமப்பா நாள் தோடம் நித்ய கன்ம
 மங்கனிய சமுதலாம் பிராணா யாமம்
 ஓமப்பா கருமத்தால் செய்த பாவ
 முயராது பெரியோர்கள் பாதம்போற்று
 நாமப்பா தருமத்தில் மனது வைத்து
 நடந்துகொள்ள கன்மங்கள் நாடா தோடும்
 காமப்பால் மிஞ்சாதே கன்ம மிஞ்சங்
 கன்னியரைப் பாராதே கசடு போக்கே.

201

பஞ்சலோக செந்தாரம்

போக்கவே வகையொன்று சொல்லக் கேளு
 புகழ்பஞ்ச லோகமது பொடிதான் வாங்கி
 சேர்க்கவே வகையொன்று கழஞ்சி யொன்று
 திறமாகச் சுத்திசெய்து வொக்கக் கூட்டித்

தாக்கவே பஞ்சபா டாணம் நீருந்

தயவாக வகையொன்று கழஞ்சி யொன்று

தீர்க்கவே சுத்திசெய்து வொக்கக் கூட்டித்

தெளிந்தரைக்க நீர் சொல்வேன் தெளிந்து பாரே.

202

பாரப்பா பூநீற்றிற் சாரங் கூட்டிப்

பனியில்வைக் கச்செயநீராம் நீரை வாங்கி

நீரப்பா விட்டரைத்து பில்லை தட்டி

நிசமான குக்குடமாம் புடத்தில் வைத்து

ஆறப்பா வாறியெடு மறுபடியு மரைத்து

அப்பனே மூன்றுபுடந் திறமாய்ச் செய்து

காரப்பா கணபதிக்குப் பூசை செய்து

கட்டாகப் பரணிதனி லடைத்து வையே.

203

வைத்தபின்பு திரிகடுகு மதுர மோமம்

வாழ்கரிய சீரகமுங் கார்கோ லோடு

நெய்ததொரு வாலுமுனை காரெள்ளங் கூட்டி

நிசமான கொடிவேலி யமுக்கராச் சேங்கொட்டை

வைத்தபின்பு வகையொன்று பலமொன் றாகும்

வளர்பறங்கிச் சக்கைச் சூரண மிதற்குச் சமனாய்

மொய்த்ததொரு கையான்சா றதுதானாழி

வீறுபிர மிச்சாறு நாழி கூட்டே

204

கூட்டியே பால்நாழி மூன்று மாகக்

கொதிக்கையிலே சூரணத்தை யதனிற் போட்டு

நாட்டியே பசவினெய் யரைதேன் காலாய்

நலமாக விட்டுமெழு கான போது

குட்டியே வழித்துவைப்பாய் பீங்கா னுள்ளே

சுகமான செந்தூரங் குன்றிக் கூட்டி

மாட்டியே மண்டலந்தான் கொள்ளும் போதில்

மகத்தான சூலைபதி னெட்டுந் தீரு

மாட்டியே குட்டமொடு கிரந்தி தீரு

மட்டைவண்டு பற்கடியு மகன்று போமே.

205

போமென்ற தின்னமொரு வகையைக் கேளு

புகழான முருக்கம்பூச் சாறு நாழி

யாமென்ற முருங்கைப்பூச் சாறு நாழி

யழகான செம்பரத்தம்பூச் சாறு நாழி

கோமென்ற வரசின்பூச் சாறு நாழி
 கொடியாதே ரெருக்கின்பூச் சாறு நாழி
 வாமென்ற மல்லிகைப்பூச் சாறு நாழி
 வளர்நந்திப் பூச்சாறு வரிசை கேளே.

206

வரிசையுட னென்றாக்கி வகையைக் கேளு
 மனோசிலையு மரிதாரங் கெவுரி வெள்ளை
 துரிகடனே குதிரைப்பல் கெந்தி லிங்கந்
 துடியான ரசம்வீரம் பூரங் கூட்டி
 பரிவான வகையொன்று பலந்தானொன்று
 பழச்சாற்றல் வைத்து எடுத்துக் கொண்டு
 அரிதான பழச்சாற்றா லாட்டு ஆட்டு
 அத்தனையுஞ் சாறுவற்ற வாட்டினாக்கால்

207

ஆட்டினால் மெழுகாகு மதனை வாங்கி
 யடைதட்டிக் காயவைத்து ஓட்டில் வைத்து
 மூட்டியனல் கெசுபுமாய்க் கட்டிப் போடு
 முறையான கரிசாலைச் சாற்றி லாட்டி
 தாட்டிகமாய்ப் பின் பொருக்கால் புடத்தைப் போட்டுத்
 தானாறி யெடுத்தாக்கால் நீறும் பாரு
 நாட்டியே பழச்சாற்றா லாட்டி வில்லை
 நலமாக வோட்டில்வைத்துப் புடத்தைப் போடே

208

புடந்தனிலே காவிமண்போற் சிவந்து போகும்
 புனிதமாஞ் செப்பதனில் வைத்துக் கொண்டு
 செடந்தனிலே வந்ததொரு சூலை யாறுங்
 கிரந்திகுட்டந் தீராத சிலந்திப் புண்க
 னிடத்தில்வாரு மரையாப்பு பவித்ர மாலை
 யிடைந்துதடா பிளவையென்ற தெல்லாந் தீருங்
 குடந்தனிலே வைத்த நீர் போலே வந்த
 கொடியதொரு சில்விடங்கள் குமுறிப் போமே.

209

பூவகை லேகியம்

போமென்ற வகையொன்று சொல்லக் கேளு
 புகழ்வேம்பின் பூவுடனே புங்கின் பூவு
 மாமென்ற வில்லப்பூ நெல்லிப் பூவு
 மரியதோர் காரைப்பூ விலாரிப்பூவு

மோமென்ற செண்பகப்பூ சிறுநா கப்பூ
 வுத்தமனே குங்குமப்பூ கிராம்பு பத்திரி
 நாமென்ற புரசம்பூ கொத்த மல்லி
 நலமான காமப்பூ கஞ்சாப் பூவே. 210

புவான மாம்பூவு மத்தம் பூவும்
 புகழான கரிசாலைப் பூவினோடு
 காவான பொற்கையான் பூவினோடு
 கனமான பொற்கொன்றை யழுக்கிறாப் பூவும்
 நாவான தூதளம்பூ காட்டத் திப்பூ
 நல்லகரு வேலம்பூ ஆவா ரைப்பூ
 தேவான வனச்சம்பூகோங்கின் பூவு
 திருவான நெருஞ்சிற்பூ மாதளையின் பூவே. 211

தளையான பூவெல்லாஞ் சூர ணித்து
 தயங்கமிர்த சர்க்கரையுஞ் சமனாய்ச் சேர்த்து
 விளையான தென்னம்பூவும் பணையின் பூவும்
 விளங்கவே பூவெல்லாஞ் சமனாய்க் கொண்டு
 இளையாத தேனதிலே யரைப்படி தான்சேரு
 யியலான நெய்யதிலே யிரண்டு வாரு
 இளையாம லடுப்பேற்றி லேகியம்போற் செய்து
 ஏத்தியிறைப் பீங்கானிற் பதனம் பண்ணே. 212

பண்ணியே புண்ணைக்கா யளவ தாகப்
 பரிவாக விருநேரந் தின்றா யானா
 லெண்ணிலாப் பிறமேக மெலும்புருக்கி
 யிருமலென்ற மேகவகைநீ ரிழிவ தெல்லாங்
 கண்ணிலே காணாம லோடிப் போகுங்
 கனமான வுட்குரங்கள் நாவ றட்டி
 புண்ணிலே யெழுந்தகெந் தாழி யோடு
 புகைச்சலொடு யிளைப்புகடுப் புணைச்சல் போமே. 213

உளைச்சல்போம் பித்தமுமே ஓடிப் போகு
 முலர்ந்தவுட லுதிரமது லுறு மூறுந்
 தலைச்சவிந்து தம்பனமாய்ப் பிலத்துப் போகுந்
 தாதுவிருத்தி யுண்டாகும் பெரும்பா டுதீரும்
 விளைச்சலென்ற குன்மமெல்லா மறுந்து போகும்
 வீரியந்தான் மெத்தவாம் வாய்மை சொன்னோ
 மளைச்சதொரு கன்மத்தை நிவர்த்தி செய்து
 அறமான தருமத்துக் காளாய்ச் சேரே. 214

சேர்ப்பதற்கு இன்னமொரு மருந்து கேளு
 செங்கழுநீர்க் கிழங்குடனே கொட்டி நெய்தல்
 நீர்ப்படர்ந்த வல்லிதா மரைக்கி ழங்கு
 நிலப்பணையும் முக்கறாநீர் வள்ளி யாகும்
 பார்ப்படர்ந்த நன்னாரி முத்தக் காசு
 பகர்ந்தவதி விடயமொடு கச்சோலஞ் சுக்கு
 கார்ப்படர்ந்த கடலிறஞ்சி பறங்கிப் பட்டை
 கருதியதோர் கூகைநீறுங் கஞ்சமோ ரிதழே.

215

ஓரிதழின் மூலமொடு வில்வ மூல
 முற்றதொரு மாதளையா வாரை மூலம்
 பாரிலுள்ள கருவாழைக் கிழங்கி னோடு
 பகர்கருணை வெருகினோடு மலைதாங் கிழலஞ்
 சீரிதழின் கற்றாழை சங்கு மூலஞ்
 சித்திரமூ லத்துடனேயதி மதுரங் கோட்டம்
 வேர்சிறந்த வகையெல்லாம் பலமொன் றாக
 வில்லைவில்லை யாய்நறுக்கி வெயிலில் வைத்து
 நீர்கரந்து காய்ந்தவுட னிடித்துத் தூளாய்
 நெய்ப்படிதான் கொதிக்கையிலே சூரணத்தை சேர்ந்தே.

216

சேர்ந்தபின்பு தேனதிலே நெய்யிற் பாதி
 நேராகவிட் டிறக்கமெழு கதுபோல் வாங்கி
 சாந்தமுள்ள லேகியத்தைப் பதனம் பண்ணு
 சாந்தகமாம் புண்ணைக்கா யளவ தாகத்
 தேர்ந்தபின்பு யிருநேரம் கொள்வா யாகில்
 தீராத கிராணிவகை தீருந் தீரும்
 வாய்ந்தரத்த மலசலங்கள் கடுப்பு மூலம்
 வயிற்றுணைச்சல்வாய்வு முதலசீ ரணங்கள்
 கூர்ந்தபித்த நீர் தரிப்புப் பிரமே கங்கள்
 குடிபோகும் லேகியத்தைக் கொண்ட போதே.

217

கிராணிக்கு லேகியம்

கொண்ட பின்பு இன்னமொரு வகையைக் கேளு
 கூவிளத்தின் பிஞ்சுடனே மாதளையின் பிஞ்சும்
 விண்டதோ ரத்திப்பிஞ் சாத்திப் பிஞ்சும்
 வெண்மருதப் பிஞ்சுடனே யகத்திப் பிஞ்சங்
 கண்டதோர் கடுக்காயின்பிஞ் சுடனே நல்ல
 கதலிப்பிஞ் சுடன்வெண்டைப் பிஞ்சி னோடு
 தண்டமிழ்சேர் புளியம்பிஞ் சுடனே நல்ல
 தக்காளி வித்துடனே தகரைப் பிஞ்சே.

218

பிஞ்சான மாம்பிஞ்சுங் கோவைப் பிஞ்சும்

பெருவேம்பின் பிஞ்சுடனே முகட்டைப் பிஞ்சும்

பஞ்சான நெல்லிப்பிஞ்சு சாரிச்சம் பிஞ்சும்

பகர்தா மரைப்பிஞ்சும் பணிச்சைப் பிஞ்சும்

நஞ்சான மாணையின் பிஞ்சுங் கூட

நலமான வகைக்கொரு பலமாய் வாங்கி

துஞ்சுவே யிடித்ததனை மைபோ லாக்கி

சுகமான நல்லெண்ணெய் பசுவின் நெய்யே.

219

நெய்யான வகைவகைக்குப் பலமி ரண்டும்

நேரான தேனதிலே யரைப்படி யுமாகச்

செய்யவே கற்கண்டு நாலுப லமாகுஞ்

சீரகஞ்சுக் கதிமதுரம் வகைக்கொரு பலமாய்

மெய்யாகச் சூரணித்து அதனிற் சேர்த்து

விருதாகக் குழம்புபோற் பண்ணிக் கொண்டு

கையான கரண்டியிலோர் பலமாய்க் கொள்ளு

கயரோகங் கிராணியதி சாரம் போக்கே.

220

போக்கென்ற போக்கெல்லா மெடுபட் டோடும்

பொல்லாத கடுப்புடனே யிரத்தம் போகுந்

தாக்கென்ற மூலமண்டி யுள்ளே வாங்குந்

தாதுவிர்த்தி யுண்டாகுந் தாகந்தீரு

மூக்கென்ற சத்திவிக்க லெங்கே போச்சு

உடல் வரட்சி கனரோக மெங்கே போச்சு

தேக்கென்ற காலசதி கையசதி யெங்கே

தேகத்தி லில்லாம லோடிப் போச்சே.

221

ஓடிவிடுஞ் சயமீளை யிருமல் காச

முற்றரத்த பித்தமொடு பிரமே கங்கள்

நாடியதோர் நீர்க்கடுப்புங் கல்லடைப்பு

நலமாகுஞ் சதையடைப்பும் நன்றாய்த் தீருங்

கூடியதோர் பெரும்பாடு முள்ளு ருக்கி

கொண்டதோ ரெலும்புருக்கி யெரிவு காந்தல்

நீடியதோர் நெஞ்செரிவுங் கைகால் காந்தல்

நிசமாகத் தீருமடா பித்தம் போச்சே.

222

கரங்களுக்குக் கலிக்கம்

போச்சென்ற தின்னமொரு மருந்து கேளு

புங்குவிதை சங்குவிதை புடலம் வித்து

ஆச்சென்ற அத்திவித்து அகத்திவித்து

அதிகமாம் பேய்ப்பீர்க்குஞ் சுரையின் வித்து

பூச்சென்ற தகரைவித்து கரிப்பான் வித்து
 பொருத்துமா வாரைவித்து மருதம் வித்து
 வாச்சென்ற சவுரிவித்து தில்லை வித்து
 மகிழும்வித்து புல்லாமணக் குழுத்து மாமே. 223

முத்தான நேர்வாள மிளகுங் கூட்டி
 முதலான சம்பீரச் சாற்றா லரைத்து
 கத்தான வாட்டினுட பித்துங் கூட்டிக்
 கலந்தரைத்துக் கண்ணிலிட வெள்ளை வுதானும்
 பத்தான வெற்றிலையின் சாத்திலுரைத் திட்டால்
 பலசுரங்கள் பேய்ச்சுரங்கள் பயித்தியங் கண்மாலை
 கத்தான சன்னியொடு குமர கண்டன்
 கருதிய வஞ்சனத்தின் சுருக்கம் பாரே. 224

சுருக்காகக் கண்ணிலிட்டுக் கண்கோ பித்தாற்
 சொல்லுவேன் சோறுதயிர் பிசைந்து கட்டு
 தருக்காகக் கற்றாழைச் சோறுஞ் சீரகம்
 தான்பிசைந்து பிழிந்துகட்டில் கண்வெப் புந்தீரு
 முருக்காக வின்ன மொரு சேதி கேளு
 முரையாகச் சேதியெல்லா முரைத்திட் டேனான்
 பொறுக்காத நோயுமுண்டோ வுலகத் துள்ளே
 புதுமையிந்த சாத்திரத்தைப் போற்றிக் கொள்ளே. 225

குமரித் தைலம்

கொள்ளவே வகையொன்று சொல்லக் கேளு
 குமரியுட சாறொன்று கொடுப்பைச்சா றொன்று
 கள்ளமில்லாக் கரிசாலைச் சாறுபடி யொன்று
 காயான கீழ்காயின் நெல்லிச் சாறொன்று
 மெள்ளவே படியொன்று விஷ்ணு காந்தி
 விளைந்த சந்திரகாந்தி ரசம்படியுமொன்று
 தள்ளவே படியொன்று தாழை விழுதுச்
 சார்வாக படியொன்று நீர்முள் ளிச்சாறே 226

முள்ளிரசம் படியொன்று முகமு சுக்கை
 முளையான சாறொன்று பேய்ப்புடல் தானொன்று
 வள்ளியென்ற நீர்வள்ளிச் சாறுபடி யொன்று
 வருகின்ற செம்முள்ளிச் சாறுபடி யொன்று
 வுள்ளியென்ற வீருள்ளிச் சாறுபடி யொன்று
 ஊறுகிற வல்லாரைச் சாறுபடி யொன்று
 வெள்ளரியின் சாறொன்று குமிழஞ்சாறொன்று
 விதமான தூதனைச் சாறொன்று தானே. 227

ஒன்றான கருப்பஞ்சா றொன்று வில்வத்
 தாறுகின்ற சாறொன்று கண்டங் கத்தரி
 நன்றான பிரமிச்சாறு படிதா னொன்று
 நலமான கஞ்சாவின் சாறுபடியொன்று
 வென்றான பழச்சாறு படிதா னொன்று
 வெற்றிலையின் சாறொன்று புளியிலைச் சாறொன்று
 கன்றான செருப்படியின் சாறுபடி யொன்று
 கருவேம்பி னிலைச்சாறு படிதா னொன்றே. 228

படியான பசளரசம் படிதா னொன்று
 பகருகின்ற புளியாரைச் சாறுபடி யொன்று
 குடியான துளசிரசம் படிதா னொன்று
 கூர் மிளகு தக்காளிச் சாறுபடி யொன்று
 வடிவான விதையெல்லாம் வடிகொண் டொக்க
 வகையான தாழிக்கு னொன்றாய் வார்த்து
 மடியாத பால்நாழி யிளநீர் நாழி
 வைத்துவிட்டுக் குழம்பான வாறு கேளே. 229

வாறுகேள் நெய்யதனிற் படிதான் வாரு
 வரிசையாய் தேனதிலே யபிணிற் பாதி
 கூறுகேள் மதுரஞ்சீ ரகம்வெட் பாலை
 கோட்டமுட னேலமதி விடயஞ் சுக்கும்
 வேறுவெள்ளைக் குந்திரிக்கம் மிளகு திப்பிலி
 வீறான வகையொன்று பலமொன் றாகுஞ்
 சூரணித்துப் பாகுதனிற் சொல்லக் கேளு
 சுறுக்கான நெற்பொரியுங் கற்கண்டும் வேண்டே. 230

வேண்டியே வகையொன்று பலமொன் றாக
 வெற்றியுள்ள திரிபலையும் பலமொன் றாகும்
 தாண்டியே சூரணத்தை தூவிக் கிண்டி
 சதிரான மெழுகதுபோல் வாங்கி வைத்து
 ஊண்டியே கணபதிக்குப் பூசை செய்து
 ஒருநாளைக் கிருநேர முறவாக் கொள்ள
 பூண்டதொரு கயரோக மிருமல்பதி னாறும்
 போராடு மிணைப்பிணை மந்தார காசம் 231

காசமென்ற சகலகாசம் பித்த காசம்
 காந்தசேற் பனகாசம் வாத காசம்
 நாசமென்ற ரத்தபித்தஞ் சத்தியு ளமாந்தை
 நற்குவணை விப்புருதி ரத்த காசம்

பாசமென்ற மருந்திடுநல் முதலா யுள்ள
 பண்டுள்ள பீனிசமு மண்டைச் சூலை
 வாசமென்ற பிறமேகங் கிரந்தி சூலை
 மண்டைதறிக் கின்றபித்தந் தலைச்சுழற்றல் மயக்கம் 232

மயக்கமொடு பித்தமெல்லா மெங்கே போச்சு
 வாதமொடு நீர்சிறுப்பு மாண்டு போச்சு
 தியக்கமுட னத்திசுரம் வெப்பும் போச்சு
 கிரசில்நின் றபித்தமெல்லாஞ் சிதறிப் போச்சு
 தயக்குண்ட சரீரத்தின் வறட்சி போச்சு
 சரீரமது தூலித்துத் தளும்பு மாச்சு
 தயிக்கியமென் றபுத்தியெல்லாம் நற்புத் தியாச்சு
 தாதுவித்தை யாமிதுவே யறிந்து கொள்ளே 233

அறிவான பெரியோர்கட் கிந்நூல் வேணு
 மறிவு கெட்ட வுலுத்தர்களுக் காகா தொன்றுங்
 குறியாக நினைவுவைத்துக் கன்மந் தீர்த்துக்
 குவலயத்தில் மருந்து செய்யிற் குருவவனே யாகும்
 மறிவான மனத்தோர்க்கு மருந்தா காது
 வஞ்சகம்பொய் யற்றோர்க்கு மருந்து வேண்டாம்
 நெறியானவைத் தியன்றன் மனது நொந்தால்
 நேர்ந்தநோய் தீராது நினைவில் வையே. 234

நினைவிலே வைப்பதென்ன குருவின் பாதம்
 நிச்சயமாய் சிவன்பாதந் தேவி பாதம்
 கனவினிலு மறவாதே யொருநா ளுந்தான்
 கருமாந்த மில்லையடாநோயு மில்லை
 சினமான தாகாது புத்தி சொன்னேன்
 சேதி மாணாக்கனானாலறிந்து கொள்வான்
 மனதிலே தெளிவானால் முத்தி யுண்டாம்
 வஞ்சகமொன் றாகாது வாசி பாரே 235

வாசியினால் மோட்சமது வந்து போச்சு
 மருந்தினாற் றேகமது வலுத்துப் போச்சு
 பூசையினாற் சிக்க துவு மற்றுப் போச்சு
 புலவருக்கு மிந்தமுறை புகலப் போமோ
 தேசியென்ற குளிகையினால் கெவன மாச்சு
 சித்தியென்ற பெயராச்சு சிவயோக கத்தால்
 தாசியென்ற பெண்மேலே மோகமானாற்
 சாற்றியதோர் கற்பமெல்லாந் தவறிப் போச்சே. 236

தவறாம லின்னமொரு சேதி கேளு

சாதகமா யின்னமொரு மருந்து சொல்வேன்

நவரத்தினம் வகைகழஞ்சு ரசமும் வங்கம்

நலமாக வகை க்கழஞ்சு ருக்கிச் சேர்த்து

சுவையாகுங் கலுவத்திற் பொடித்துக் கொண்டு

சம்பீரச் சாற்றாலே யரைப்பாய் சாமங்

கவையாகப் பொற்றலையின் சாற்றாற் சாமங்

கட்டாக வில்லை செய்து காயக் கண்டே

237

கண்டதனைப் பொடி செய்து எடைக்கெடையே கெந்தி

கலந்தரைத்துக் குப்பியிலே கருதி யேத்திப்

பண்டதற்குச் சீலையைந்து செய்து பின்பு

பரிவாக வாலுகையி லெரியெண் சாமம்

தொண்டுடனே யெரித்தபின்பு சலாகை யிட்டுச்

சோதித்தா லருணநிறந் தோன்றிற் றானா

லண்டர்பிரா னறுமுகற்குங் கணப திக்கும்

அர்ச்சித்துத் தீமாற்றி யாற வையே.

238

ஆறவைத்துச் செந்தூர முடைத்துப் பார்த்து

அம்மியிலே பொடிசெய்து பரணிதனி லடைத்து

நீறவைத்த செந்தூரம் பணவெடை தான்கொள்ள

நீர்ச்சிறுப்புங் கல்லடைப்புஞ் சதைய டைப்பு

முறவைத்த நீரிழிவுங் கிரந்தி சூலை

யுறுதியாங் குட்டமொடு வாது நீர்கள்

தேறவைத்த சரீரவலி சூடு விக்கந்

தேனிலே கொண்டிடவே சித்தி யாமே.

239

சித்தியாந் தைலமொன்று திறமாய்ச் சொல்வேன்

சென்னையெண்ணெய் புன்னையெண்ணெய் புங்க

யெண்ணெய்

முத்தியாம் வேப்பெண்ணெய் எள்ளினெண்ணெய்

முணையான குருந்தெண்ணெய் யோரண்டத் தெண்ணெய்

சத்தியாந் தேங்காயி னெண்ணெய் யோடு

தனிப்பசுவி னெய்யுடனே யாட்டி னெய்யும்

வெத்தியாம் பன்றினெய் மயிலநெய் யோடு

விரிவான மீனெய்யும் விரியனுட னெய்யே.

240

நெய்யான சாரையினெய் வகையொன்றுக்கு

நினைவாக வரைப்படியாய் நிசமாய்ச் சேர்த்து

கையான நாகத்தின் கண்டத் தோடு

கதித்தனல்ல முசுறுமுட்டை - கம்பிளியுங் குக்கில்

மையான வரிச்சுருளு மழுங்கு மாமை
 மயிலிறகுங் காக்கைகண் தேளர ணையோடு
 மெய்யான முயலுடும்பு மானைக் கொம்பு
 மிக்கபல்லி யாட்டின்கொம் பெருமைக் கொம்புஞ்
 செய்யவுங் காண்டா மிருகக் கொம்புஞ்
 செம்புலியின் தோலுட்னே செந்நாய் மண்டை 241

மண்டையென்ற மனிதர்தலை கலையின் கொம்பு
 வருகுதிரைக் குளம்புடனே மந்த னத்தை
 கண்டதொரு வீலாங்கின் தோல்மச்சை மீன் தலையுங்
 காமரூபி யின் தலையும் புறாவி னெச்ச
 முண்டதொரு மிளகுகுக்கு வெள்ளுள் ளியொடு
 வுறவான பருந்தின் முட்டையுர்க்குருவி முட்டை
 வண்டான கழுதைமண்டை யுடும்பின் சிரசு
 வலுத்துநின்ற குதிரைமண்டை வசம்புநா கணமே 242

கனமான விவையெல்லாம் வகையொன்றுக்கு
 கழஞ்சாகப் பொடித்தந்த யெண்ணெயிலே போட்டு
 நிணமான யெண்ணெதனைப் பத்துநாட் செலுத்தி
 நிசமாக மெழுகுபதந் தனில் வடித்து
 கனமான கணபதிக்கும் வயிர வர்க்குங்
 கருத்துடனே பூசித்து கடத்தில் வைத்து
 குணமாக வேணுமென்றாற் சரீரத் திலிட்டுக்
 குடித்திடவே கரண்டி யெண்ணெய் குணத்தைக்
 கேளே. 243

கேளடாகு மரசுண்டனென்றவலி யஞ்சங்
 கொடிதான பிறவிச்ச சன்னிபதின் மூன்றும்
 நாளடா சென்றதொரு வாதமெண் பதுவும்
 நடுநடுங்கி யோடுமடா குட்டமொடு குறைநோய்
 தூளடா தூள்படுத்திப் போடுமிந்தத் தைலஞ்
 சொல்லார்கள் பெரியோர்க ளுபரசத்தின் சூட்சுஞ்
 குளடா மெய்க்கடுப்பு கருட்டுக் கட்டுந்
 துறவான புண்புரைகள் வெட்டுக் குத்தே. 244

குத்தென்ற கழலையொடு பெருங்கால் வீக்கம்
 கூசைவலி முறிவுகைகால் குதிரைக்கால் முறிவு
 மற்றதோ ரெலும்பெல்லா முறிப் போகு
 மசையாத பிடிப்புக் கட்டுத் தெறிக்கும் ப்ாரு

செத்ததொரு கைகாலும் பிலமுண் டாகுஞ்
 சித்திபெற்ற தைலமடா திறமாய்ச் சொன்னேன்
 பத்திநின்ற பற்றெல்லாம் விட்டுப் போகும்
 பத்தியமா யித்தைலம் பரிந்து கொள்ளே.

245

கொள்ளவே யின்னமொரு சேதி கேளு
 கூறான வழிஞ்சில்வோர் கொன்றை வேரும்
 வெள்ளெருக்கன் வேருடனே சித்திர மூலம்
 வெண்புரசம் வேருடனே சிவனார் வேம்பு
 மெள்ளவே காஞ்சுரைவோர் புரசம் வேரு
 வெண்ணொச்சி வேருடனே வில்வ வேருங்
 கள்ளவே யகிலோடு தேவ தாரங்
 கழறுகின்ற சந்தனமுங் காஞ்சுரை வேரே.

246

வேரான மருதோன்றி யிசங்கின் வேரும்
 வேம்பின்வோர் சதுரக்கள் ளிவேருங்கூட
 தாரான தேவ தாரின்வோர் வசம்பு மாகுந்
 தான்வகையாய் வெவ்வேறாய்த் தறித்து லர்த்தி
 சீரான பாணை தனி லிட்டு மூடி
 சேர்க்கவே குழித்தைலஞ் சிறக்க வாங்கி
 பார்தனிலே வெவ்வேறே தைலம் வாங்கு
 பருத்தபுங்கின் வேர்தைலமப் படியே வாங்கே.

247

வாங்கியே வகைதனக்கோ ரரைப்படியாம் வீதம்
 வாகான பாண்டத்து னொன்றாய் விட்டு
 நீங்கியே போகாமலொரு பலங்கற் பூரம்
 நிரையாகக் காச்சியே வைத்துக் கொண்டு
 வோங்கியே சரீரத்தி லெல்லாம் பூசி
 லுடன்வந்த வாதமெல்லா மோடிப் போகு
 மேங்கியே குட்டமெல்லா மெடுபட் டோடு
 மிசைகெட்ட வலியனைத்து மேங்கிப் போச்சே.

248

பேச்சென்ற தைலத்தை ரசத்திற் குத்திப்
 பொங்கியதோர் சுடுசோற்றில் வைத்தா யானால்
 ஆச்சென்ற சூதமது குளிகை யாகு
 மச்சூதம் வங்கத்தி நீரை வாங்கும்
 பேச்சென்ற வெள்ளியது பத்துமாற்று
 பேரான சூதத்தைச் செந்தூ ரித்தால்
 மூச்சென்ற வெள்ளியிலே பத்து மாற்று
 மூதண்டக் குளிகையிது வாடு மாட்டே.

249

ஆட்டினுட வமுரியொன்று கோழுத்திர மொன்று
 ஆனையின்ற னமுரியொன்று புரவி யொன்று
 நாட்டிலுள்ள குறும்பாட்டி நீர்தா னொன்று
 நாரிசிறு நீரொன்று யெருமைநீ ரொன்று
 தாட்டிகமாய் வகைக்கொரு படி தான் வாங்கி
 தன்னுக்குள் வெடியுப்பு மிந்துப் போடு
 மூட்டியே வணையலுப்புங் கறியுப் போடு
 மூதண்ட வமுரியுப்பு முருவியு ப்பே.

250

உப்பென்ற வீரமொடு துரிசி பூர
 முரமுடனே வகைக்குக்கால் பலமே கூட்டு
 அப்பென்ற சத்திச்சார மெவாச்சா ரந்தா
 னன்னமென்ற பேதியொடு வகைக்கொரு பலமா
 யொப்புடனே பொடித்திட்டு வொன்றாய்க் காய்ச்சி
 யுறவான மெழுகதுபோ லுண்டை செய்து
 தப்பென்ற வோட்டிலைவத் துச்சீ லைசெய்து
 சார்வாக முழப்புடத்திற் சார்ந்து போடே

251

போட்டிடவே நீறியது வெள்ளை யாகும்
 புகழான வெண்கருவி லெருக்கின் பால்விட்டு
 நாட்டிடவே யரைத்துவில்லை ரவிதான் கண்டால்
 நலமாக முன்போலே புடைத்துப் போடு
 தாட்டிகமாய் நீறும்பின் னெடுத்துக் கொண்டு
 சம்பீரச் சாற்றாலே யரைப்பாய் சாமம்
 கூட்டியே வில்லைசெய்து ரவியில் வைத்துக்
 கூசாமல் முன் போலே புடத்தைப் போடே

252

புடம்போட வெளுக்கும்பூ நீறு போலே
 பொல்லாத குன்மமெல்லாம் பொடியாய்ப் போகுஞ்
 சடமான கற்பனோ யாறுந் தீருஞ்
 சடத்துள்ளின்ற வாயுவெல்லாஞ் சவ்வாய்த் தள்ளுங்
 குடமான பெருவயிறுங் குட்டந் தீருங்
 கொடியமகோ தரமுடனே குடல்வா தம்போ
 முடனாடுஞ் சூலைநீர் பொடிப்புப் புண்க
 ளுருமுடிந்து போச்சுதட உண்மைதானே.

253

அரப்பொடிச் செந்தூரம்

உண்மையென்ற செந்தூர மொன்று கேளு
 வுலோகமென்ற வரப்பொடியுந் தாம்பிரப்பொடியும்
 வண்மையென்ற வுருக்குடனே வெண்கலம் பித்தளையும்
 வாகான நாகமொடு திராயு மாகுந்

தண்மையென்ற வெள்ளியங் காரீயம் வெள்ளி
தருவான தங்கமொடு ரத்தின மொன்பதும்
பெண்மையிலே வகைக்கழுஞ்சு வீதம் வாங்கி
பேறாகப் பொடித்துடனே சாற்றக் கேளே. 254

சாற்றவே சாமம்ரெண்டு பொற்றலையின் சாற்றாற்
சாதகமாம் சாமம்ரண் டுகைவி டாமல்
சேர்த்தரைத்து வில்லைசெய்து வுலரப் போடு
செங்கலென்ற குகையில்வைத் துசீலை செய்து
பார்த்தாலே பன்றியென்ற புடத்திற் போடு
பருவமா யாறியபின் னெடுத்துப் பாரு
நீற்றாகும் நீற்றதனை யெடுத்துக் கொண்டு
நினைவுடனே முன்போலே யரைத்துத் தீரே 255

தீர்ந்த பின்பு பில்லைசெய்து ரவியிற் போடு
செயமாக முன்போலே புடத்தைப் போடு
ஆர்ந்தபின்பு ஆறியெடு புடந்தா னஞ்சி
லாதியென்ற பவளவண்ணமாகும் பாரு
சேர்ந்ததொரு செந்தூரஞ் செப்பில் வைத்துத்
தேவிபதம் பூசைசெய்து செப்பக் கேளு
பேர்ந்ததோ ரெந்தெந்த நோய்க்கெல் லாந்தான்
போட்பா பணவெடைதான் புதுமைகேளே. 256

புதுமைசென்ற செந்தூரந் தேனிற் கொள்ளப்
போகும்பா குன்மமென்ற வாய்வு குட்டங்
கதுமையென்ற நெய்யிலே கொண்டா யானாற்
கனதைபெற்ற வுட்குரங்கள் காணா தோடும்
புதுமையுள்ள பச்சைவெண்ணெய் தன்னிற்கொண்டாற்
போகும்பா வுடம்பிலுள்ள வறட்சி யெல்லா
மதுமையென்ற சீரகத்தைக் கியாழஞ் செய்து
வாகாகக் கியாழத்திற் கொண்டா யானால் 257

கொண்டிடவே நெஞ்செரித்த பித்தந் தீருங்
குறுந்தொட்டி வேரதனைக் கியாழஞ் செய்து
நண்டதனிற் கொண்டிடவே வாதந் தீரும்
நல்லவிஞ்சிச் சாற தனிற் கொண்டாற் கேளு
பண்டுடைய வாதமொடு சுரமுந் தீரும்
பருத்தமுலைப் பாலதனிற் சன்னிதீரும்
பெண்டுடக்கு வெள்ளையுள்ளித் தைலந் தன்னிற்
பேணியே கொண்டிடவே யறுமூலம் கேளே. 258

ஆறான மிளகுநீர் தன்னிற் கொள்ள
 வணுகாது சுரமிரும லற்றுப் போகுங்
 கூறான சுக்குகியா ழத்திற் கொள்ளக்
 குணமாகுஞ் செரியாமை பொருமல் வாய்வு
 நூறான தூதுவளை கண்டங் கத்திர்
 நுணுக்கமுள்ள விட்டவியல் நுகந்தாற்கேளு
 பேறான சயமிரும லிளைப்பு கக்கல்
 போகாதே யோடுமடா பின்னே கேளே.

259

பின்னையென்ற வெள்ளாட்டின் பாலிற் கொள்ள
 பேரான வயிற்றுளைச்சல் கடுப்புப் போகு
 மன்னையென்ற பிள்ளைகட்குக் கணரோ கணத்தை
 வடுத்தோர் வியாதிக்க னுபானங் கேளு
 தன்னையன்ன வல்லாரை மாதளை தூதளையுந்
 தானென்ற குடிநீரிற் சாந்த மாகு
 மின்னமென்ன பனைவெல்ல மதனிற் கொள்ள
 இடும்பான சூலைவகை யெல்லாம் போமே

260

போமென்ற மேகவகை நீர்த் ரிப்பும்
 பிரமேகந் தீருமடா சஞ்சி விதன்னி
 லாமென்ற நீரிழிவு தீரக் கேளு
 மாவாரைப் பஞ்சாங்க மதனிற் கொள்ளு
 நாமென்ற கால்கைக ளுளைப்புத் தீர
 நல்லாவின் பால்தனிலே கொண்டால் தீருந்
 தாமென்ற கிரந்திவகை தீரச் சொல்வேன்
 பழிக்கரையிற் கொண்டிடவே சாந்த மாமே

261

ஆகுமே கிரிச்சரங்கள் தீர வென்றா
 லாதியென்ற திரிகடுகு திரிப லாதி
 வேகுமே இளவறுப்பாய்ச் சூர ணித்து
 வெள்ளையுள்ளி தைலத்திற் குழைத்துட் கொள்ளப்
 போகுமே பாண்டுவகை சொல்லக் கேளு
 பொற்கையான் திரிகடுகு பொடித்துத் தேனி
 லேகுமே கொண்டிடவே வாத பித்த
 மிதமாக சந்தனத்தி லிட்ட போதே.

262

இட்டபின்பு பெரும்பாடு தீரக் கேளு
 இதமான சாதிக்காய் கஞ்சாகு ரணத்திற்
 பட்டதோ ரெலும்புருக்கி தீர வென்றாற்
 பத்திரியு மேலமொடு வால்மிளகு கிராம்பு

கட்டதோர் நெய்யதனிற் கொள்ளத் திருந்
 தொண்ணூற்றாறான கண்ணோ ய்க்கு
 வட்டமுலைப் பாலதனிற் கொள்ளு கொள்ளு
 வண்டுகடி யானதற்கு வகையைக் கேளு
 தொட்டதொரு சிவன்வேம்பின் பொடியிற்கொள்ளச்
 சுடுகரப்ப னுக்கருஞ்சீ ரகச்சு ரணமே.

263

சூரணமாஞ் சுரந்தனுக்கு அனுபா னங்கேள்
 சுக்குடனே பற்படகந் தூதனைபேய்ப் புடலுங்
 காரணமாங் கண்டங்கத் திரிதோடை நிலவேம்புங்
 கனத்தமுத்தக் காசுடனே கியாழத்திற் கொள்ள
 வாரணமாஞ் சுரங்களது பத்து நாலு
 மளவற்ற சுபமிரும லகலும் பாரு
 மாரணமாய் கால்பிடிப்பு கைபிடிப் புக்கு
 வளமான காட்டுவகை மருந்து கேளே.

264

மருந்தென்ன வழுக்கறாவுக்கு சீனப் பாவும்
 வாகான சித்திரமு லத்தின் வேருந்
 திருந்துசீ ரகமுஞ்சு ரணித்துத் தேனிற்
 றின்றிடவே கட்டெல்லாந் தெரிந்து போகு
 மருந்தவே குட்டமொடு குறைநோ யுக்கு
 மரிதான சேங்கொட்டை தைலத் திற்கொள்
 இருந்ததோர் பிநிசமு மண்டைச் சூலைக்
 கெண்ணெயிலே குழைத்துநீ விழுங்கு வாயே.

265

விழுங்கவே யானந்த வாய்வுக் குத்தான்
 மேலான வெள்ளையுள்ளி யரைத்து ருட்டி
 விழுங்கவே கடுப்புக்கு மாதளங்காய் வித்து
 மிகவரைத்து விழுங்கிடப்போ மதிசா ரந்தான்
 ஒழுங்கான சுக்குடனே நெல்லி முள்ளி
 யோமமுடன் சீரகத்தி லுரைத்துக் கொள்ளு
 மழுங்கவே நோய்களெல்லாம் மகன்று போகு
 மாதிரத்தின் நவலோகத் ததீதங் கானே.

266

கட்டினங்களுக்குப் பால்மெழுது

காணவே சேதியொன்று சொல்லக்கேளு
 சுமுதைப்பால் யெருமைப்பால் பசுவின் பாலுந்
 தோணவே செம்மறிப்பால் வெள்ளாட் டின் பால்
 சுத்தமுலைப் பாலுடனே பன்றிப் பாலும்

பேணவே நாய்ப்பாலுங் குதிரைப் பாலும்

பேரான வத்திப்பா லரசின் பாலும்

பூணவே யாலின் பாலத்திப் பாலும்

புகழான வெருக்கின்பால் புங்கின் பாலே.

267

பாலான கள்ளிப்பால் ஆதனை யின்பால்

பருத்ததோர் தில்லைப்பால்மாம் பா லோடு

நாலான நத்தையின் சிப்பிப் பாலும்

நண்டின்பால் பிராயின்பால் சதுரக்கள்ளி

கோலான குண்டலிப்பா லிறுவெல் லாந்தான்

கொண்டுவந்து வகைக்குழக்காய்க் குறுகக் காய்ச்சில்

சாலவே மெழுகாகு மதனை வாங்கிச்

சார்வான குகையாகச் செய்து கொள்ளே.

268

குகைக்குள்ளே வைத்துருக்க நாகங் கட்டுங்

கூறான காரீயங் குழறிக் கட்டும்

பகைத்ததோர் வெள்ளீய நீரை வாங்கும்

பரிவான பாடாண முருகி யாடுஞ்

செகத்திலே ரசம்பா சீறாமற் கட்டுஞ்

சிவமான சாதிலிங்கஞ் சிவந்து நீறும்

மகத்தான வுப்பதுதான் மணிபோ லாடு

மஞ்ச ளென்ற கெவுரியது மலைபோ லாமே.

269

மலையான வரிதாரம் வங்க மாகு

மகத்தான தாம்பிரத்தி னூறல் போகு

முலையான விரும்பதுதா னுருகி யாடு

முலகத்தி லிந்தவகை யுண்டோ வில்லை

சிலையான குகையதனை மண்குகையில் வைத்துச்

சிறப்பான வெண்காரங் கீழ்மே லிட்டு

புலையாமல் மேல்முடிச் சிலை செய்து

புகழ்ந்துருக்கச் சரக்கெல்லா மணியாய் நிற்கும்.

270

நிற்கின்ற வகைவகை யாம் பாடா ணத்தில்

நேராகக் குணங்கண்டு வுலோகத் தூட்டி

சிற்கின்ற தங்கமிட்டுச் சூத மிட்டு

செந்தூர மாக்கியே வேதை பாரு

வொக்குமே பத்தரையும் தப்பா தப்பா

வுண்மையாய்ச் சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்குப்

பக்குவமே யானாகச் செய்ய லாகும்

பாவிஞ்ஞக் கொருநாளும் பலியா தென்னே.

271

என்னசெந்தூரத்தி னங்கள் கண்டு

எடுத்தெடுத்த நோய்களெல்லாந் தீருஞ் சொன்னேன்

சொன்னமாஞ் செந்தூரங் கொண்டா யானால்

சுறுக்காகுங் காயசித்தி நரை திரையும் போகு

மன்னவர்போ லிக்குருவுன் சவுக்கார மெய்து

மகத்தான பூநீறு இதற்கு யீடோ

கன்னமென்ற கன்னக்கோல் வாதத் துக்குக்

கரைக்கண்டர் தனையிதனாற் கட்டிக்கொள்ளே.

272

கட்டியதோர் துருசுதனை நீற்றக் கேளு

கற்கண்ண மதனில்வைத் தமுரிவிட்டு நீற்று

பட்டிடவே கற்கண்ண முறைக்கு நாழி

பத்துமுறை நீற்றியதைப் பருவஞ் செய்து

முத்தியதோர் நாகத்திற் பாடா ணமிட்டு

முறையாக வறுத்ததனை வெளுக்க நீற்று

தொற்றியதோர் வெண்கருவால் மேற்கவசஞ் செய்து

செயமான வுவர்மண்ணைக் கீழ்மேல் வையே

273

வைத்ததன்மே லண்டநீர் கிண்ட விட்டு

வாகான வோடுமே லோடு மூடி

கைத்ததன்மேற் சிலைசெய்து புடங்கோழியாக்கிக்

கலந்துதி யாறியபின் னெடுத்துப் பாரு

மொய்த்ததொரு பூப்போலே வெளுத்து நீறு

முனையான நீறுதனைப் பதனம் பண்ணு

தைத்ததொரு செந்தூரந் தைலஞ் செய்து

தடையறவே கழஞ்சிகுரு தாக்கிக் கொண்டே

274

கொண்டதொரு செந்தூரங் கொண்டோர் மெத்த

கொடுமைசெய்யும் நோய்களுக்குக் கூற்ற னாகும்

விண்டதே பூநீறு யில்லாவிட்டால்

விதமான துரிசிநீறு வேணும் வேணும்

கண்டருட நீறதனிற் சூதங் கட்டுங்

காசினியிற் சூதமது கவன மாகும்

தண்டான சூதமது செந்தூர ந்தா

நலமான வேதையுள்ள கற்பமாமே.

275

கற்பமென்ன பற்பமென்று சொன்னா யானால்

காசினியிற் கடைநெட்ட கழுதை சென்மம்

சொற்பமென்று யோகத்தை விட்டா யானால்

கணங்களென்ற சென்மமவன் மனித னல்ல

நிற்பமென்று மனமுறைந்து யோகம் பார்த்து
 நினைவாலே சாத்திரத்தைக் கண்டு தேறி
 விற்பனமாங் கற்பமுண்டு தீட்சை பெற்று
 மேதினியி லிருப்பவரே சித்த ராமே.

276

சித்தென்ன யோகமென்ன வென்றா யானாற்
 செடத்தோடே கயிலாயந் தெரிசனமா மப்பா
 செத்ததனாற் பலனொன்று மில்லை யப்பா
 செடமல்லோ சிவமாச்சு கயிலா யமாச்சு
 சுத்தென்ன கன்மமென்ன ஞானம் வந்தால்
 காசினியிற் கோபமல்லோ கன்ம மாச்சு
 வித்தென்ன கெர்வமது கோப மாச்சு
 மெய்யான மோட்சமது தண்மை யாமே.

277

தண்மையல்லோ ஞானத்துக் காதா ரமாச்சு
 சாந்தமல்லோ யோகத்தின் சார்வு மாச்சு
 உண்மையெல்லாம் ஞானத்துக் கொடுக்க மாச்சு
 வுரப்பான சடலமல்லோ மகத்தாம் வீரம்
 வண்மையல்லோ ஞானமென்ற தான மப்பா
 மகத்தான பெரியோரைப் பழிப்பார் மாந்த
 ரண்மையல்லோ பூரணமாய் நின்ற மார்க்க
 மாதமுதற் கற்பமடா வறிந்து கொள்ளே.

278

அறிந்துகொள்ளச் சேதியொன்று சொல்லக் கேளு
 அரிதார மைங்கழஞ்சு வெள்ளை யஞ்சு
 செறிந்தாகு சாதிலிங்க முக்க ழஞ்சு
 திறமான கெவுரியது யிருக ழஞ்சு
 பிறிந்தமனோ சிலைகழஞ்சு கெந்தி யொன்று
 பேரான துரிசுதுத்தங் கழஞ்சு கூட்டி
 முறிந்தகருஞ் சீரகமுங் கழஞ்சு நாலு
 முழுவெள்ளைக் குந்திரிகங் கழஞ்சி யொன்றே.

279

ஒன்றான மிளகுடனே கடுகவ் வீத
 முறைப்பான காரியங் கழஞ்சி ரண்டு
 பன்றான குதமது கழஞ்சி ரண்டு
 பரிவாக வருக்கியதிற் சேர்த்துக் கொண்டு
 நன்றான மருந்தெல்லாஞ் சுத்தி செய்து
 நலமான குழிக்கல்லி லொன்றாய் விட்டு
 கன்றாம லிதையரைக்கச் சாறு கேளு
 கரிசாலை மேனியொடு பருத்திச் சாறே.

280

சாறுவிட்டு முச்சாறு மூன்று சாமந்

தனிலரைத்து யேழுபில்லை தட்டிக் கொண்டு

வீறுடைய வெயிலில்வைத்துக்காய்ந் தபின்பு

வெந்தணலில் வில்லைவிட்டுப் புகையைக் காட்டு

ஆறுபொழுதும்புகைத்து நீரில் மூழ்கு

அதன் பிறகு வோருண்டை புகைத்துத் தீரு

கூறுடனே மூன்று நாள் நீரின் மூழ்கக்

குவலயத்தில் குலையொடு குட்டந் தீரும்.

281

தீருமே கிரந்தியொடு கரப்பான் கட்டுஞ்

செயலிங்கச் குலையொடு யோனிச் குலை

சாருகின்ற புண்புகைக ளெல்லாந் தீருந்

தனமாகு மோர்பாலுந் தயிரு மாகுங்

காருமே பத்தியந்தா னேழு நாளும்

கட்டாது வாய்தனிலே கண்டு பாரு

ஊரிலே யிருக்கின்ற புகையே செய்தா

லுறவான வாய்தனில்வெந் தழுகும் பாரே.

282

அமுகாம லொற்றடமொன்றுறைப்பேன் கேளு

ஆட்டினுட புழுக்கையொன்று கோழிமலமொன்று

ஒழுகாம லோந்தியொன்று பல்லி யொன்று

வுற்றுக்கே ளரணை யொன்று

நழுவாமல் முசிறினுட முட்டை யொன்று

நண்டொன்று தவளையொன்று நாஞ்சி யொன்று

வழுகாத வசம்பொன்று வுள்ளி யொன்று

வாழ்கடுகு சீரகமு மூல மாமே.

283

மூலமென்ற சித்திரமூ லத்தி னோடு

மிளகுசுக்கு மபினியொடு காயந் தான்றி

வால்மிளகு சன்னிநா யகமுங் கூட

வகைகழஞ்ச வீதமடா வைத்துக் கொண்டு

யேலவே கட்டி தனில் வேப்பெண்ணெய்யொடு

இயல்பான நல்லெண்ணெய் ஆமணக்கி னெண்ணெய்

சாலவே தேங்காயெண்ணெய்யாக நாலுந்

தான்வகைக்குச் சட்டியினிற் காற்படியாய்வாரே.

284

வார்த்துடனே மருந்தையெல்லாங் கிழியாக் கட்டி
 வைத்தந்த யெண்ணெயிலே கொதிக்கும் போது
 ஏர்த்தந்த யெண்ணெயிலே பச்சை நாற்ற
 மெடுத்ததென்று கண்டவுடன் கிழியை வாங்கி
 பார்த்தந்தச் சரீரத்தி லுச்சி தொட்டு
 பதைப்புகள்தோ றுங்கிழியைப் பதித்தா யானால்
 காத்ததோர் சன்னிவகை காணா தோடும்
 கால்முடக்கு வாதமெல்லாங் கடலிற் புக்குஞ்
 சீற்றமுள்ள வலிகளைந்துஞ் சிதறிப் போகுந்
 திறவாத வாய்திறந் தியக்க மாமே.

285

தியங்காமல் மூலத்திற் சேதி கேளு
 சிவமான கடுக்காய்தா னுறு வாங்கி
 மயங்காமல் வெள்ளாட்டின் நீரில் இட்டு
 மயமாட வலித்ததனை வாங்கிக் கொண்டு
 சாதகமாய் மெழுகானால் விதையைத் தள்ளு
 முயங்காமற் சிவதையதிற் பலந்தா னொன்று
 முதுமையுள்ள நன்னாரிக் கிழங்கொன் றாமே.

286

கிழங்கானவெண் தோன்றிக்கிழங்க தொன்று
 கிருபையுள்ள சாரணையின் கிழங்க தொன்று
 வழங்குகின்ற பாலதனிற் சுத்தி செய்து
 வாகாக வுலர்த்தியே யிடித்துத் தூளாய்க்
 களங்கமற வடிகொண்டு வெள்ளாட் டின்பால்
 காய்ந்தாண்டு படிதனிலே சூரணத்தைப் பாய்ச்சு
 இளம்பதமாய்ப் பாகுசெய் தொரு பலஞ் சர்க்கரையை
 இயல்பாகத் தூற்றியே கிண்டு கிண்டே.

287

கிண்டியே வெள்ளாட்டி னெய்படி தான்வாரு
 கிருபையுள்ள தேனதிலே கால்படிதான்வாரு
 சுண்டியே மெழுகதுபோற் பதமாம் பாரு
 சுறுக்காகப் பீங்கானிற் பதனம் பண்ணு
 மண்டியுள் மூலம்புற மூலத் தோடு
 மாறுவகை மூலமெல்லா யகல வென்றால்
 கொண்டுவிடு கழஞ்சிரண்டு நாளொன் றுக்குக்
 கூசாமலிரு நேரந் தின்றி டாயே.

288

தின்றிடவே யறுமூல கருமந் தீருந்
 திறமான மூலசல மிரத்தந் தீருங்
 கன்றிடவே மூலத்திற் றினவு புண்கள்
 கனமான வாய்விரைச்சல் கழிச்ச லோடு
 கொண்டிடவே தீராத கிராணி மூலங்
 கூழ்ப்புச்சப் புறத்தில்தின் றமுளைமு லந்தான்
 வின்றிடவே கிராணியென்ற தெல்லாந் தீரும்
 விம்மிநின்று மலங்கறுக்கும் விரணம் போமே. 289

விரணமாங் கடுப்போடு காந்தல் தீரும்
 வேணுமென்ற கிராணியெல்லாம் விடுபட்டோடுந்
 தருணமாந் தாதுபிலந் தானுண் டாகுந்
 தருவான கந்தாதி லேகி யந்தான்
 மரணமது வில்லாத கற்பம் போலே
 மண்டலந்தான் கொண்டிடவே நோய்கள்வாரா
 சரணமென்ற பேதியுள்ள வனுபா னங்கள்
 தானறிந்து கொள்வதற்குச் சத்திய மெண்ணே. 290

சத்தியமே வேணுமடா மனித னானால்
 சண்டாளஞ் செய்யாதே தவறா காது
 நித்தியகன் மந்தப்பா தேநேமம் மறவாதே
 நிட்டையொடு சமாதிவிட்டு நிலைபே ராதே
 பத்தியனுட் டானத்தில் பங்க மில்லாதே
 பதற்றமின்றிச் செய்நாளும் பூசை மறவாதே
 கத்தியதோர் தர்க்கமிட்டுத் தள்ளி டாதே
 கன்மியென்றே நடவாதே கதிவேண்டுங் காலே. 291

காலென்ற விடகலையிற் கருத்தை வைத்துக்
 கழியும்நா லங்குலத்தா லதனைக் கட்டிப்
 பாலென்ற சந்திரனாம் பாலை யுண்டு
 பசியாமற் சமாதியிலே பரிந்து நில்லு
 தோலென்றே சேடமதுதான் கல்லுகல்லு
 சுகாதீதச் சித்தனென்ற சொல்லு மாச்சு
 நூலொன்றுந் தப்பாமல் வழங்கிப் போச்சு
 நுணுக்கமுள்ள கருக்களெல்லாந் துலக்க மாச்சே. 292

ஆச்சென்ற சித்தியெல்லாந் தீட்சை யாலே
 அதிகமுள்ள கருவெல்லாம் வுனத் தாலே
 போச்சிந்தச் சென்மமிது கற்பத் தாலே
 பொருந்தவே யாமுரைத்த பத்தியாலே

காச்சந்தப் பிராணாய மக்கரு வினாலே
 கனதைபெற்ற மேருவென்ற பூசை யாலே
 நீச்சென்ற சமுத்திரத்தை நீந்தியேறி
 நிலைத்ததப்பா சிவக்கியான நிலைமை தானே. 293

தானென்ற நாடிநிலை யறிய வேணுஞ்
 சடத்திலுள்ள நோய்க்குணங்க ளறிய வேணும்
 வானென்ற மருந்தினங்க ளறிய வேணும்
 மருந்திடனுட் பமதறிந்து வைக்க வேணும்
 நானென்ற வாங்கார நிவர்த்தி வேணும்
 நலமாக வடுகனுட பூசை வேணும்
 கோனென்ற குருவினுட பாதம் போற்றி
 குணமாக நடந்தவனே குருபுத்திரனாமே. 294

புத்திரனே யின்னமொரு நெய்தான் கேளு
 பூலாத்தி வேருடனே பூங்கதலிப் பிஞ்சு
 மத்தியின் பிஞ்சுடனே முத்தக் காசு
 மகத்தியிலை வெண்காயச் சாறு நெல்லி
 சத்திச்சா ரணவேருந் துதுளையின் வேருந்
 தருவான மலைதாங்கி தக்கா ளிவில்வஞ்
 சித்தியுள்ள வல்லாரை கரிசாலை யோடு
 சிறுநெருஞ்சில் பெருநெஞ்சில் சிறுபுள் ளடியே. 295

அடியான செருப்படையுஞ் சிறு கீரைதானும்
 ஆம்பலொடு குளிர்கொட்டி நெய்தற் கிழங்குஞ்
 செடியான கண்டங்கத் தரியி னோடு
 சிறுமுருங்கை நறுந்துளசி செந்நா யுருவி
 கடிதான மூக்குரண்டி செங் கழுநீர்க் கிழங்குங்
 கருதுநில வேம்புசிறு காஞ்சரையின் பிஞ்சும்
 படியான குறுந்தொட்டி ஆடா தோடை
 பருத்தியின் பிஞ்சுடனே நெய்தற் பூவே. 296

பூவான பொடுதலையும் பிரமி தானும்
 புகழும்நறு நிண்டியோ ரிதழின் மூலங்
 காவான செந்தொட் கன்னிசிறு பீளை
 கனத்தாலின் விழுதுடனே சுஞ்சா கொன்றை
 நாவான முது வன்னி பசளைகுழி மிட்டான்
 நலத்தவம்மான் பச்சரிசி விஷ்ணு மூலி
 தேவான கரந்தையொடு பழம்பா சியுடனே .
 சிவந்திருந்த விலந்தையதின் தம்பல முமன்றே. 297

பலமான மூலிகைதான் வகையொன்றுக்குப்
 பலமொன்றோர் பலத்துக்கோ படிநீர் விட்டு
 சலமான வெட்டொன்றாய் வற்றக் காய்ச்சி
 சலத்துக்கு நாலிலொன்று நறுநெய் சேர்த்து
 குணமான வதிமதுரங் கோட்ட மேலங்
 குரோசானி குந்திரிக்கம் நறுக்கு மூலம்
 பிலமான திரிகடுகு திரிப லாதி
 பேரான வதிவிடயஞ் சரக்குவ கையாறே

298

ஆறான வாமதலைக் கொம்புருத் திராட்ச
 மதிமால் கெருடபச்சை சவ்வாதி ரதவேதி
 கூறான மருந்துவகை கால்பலமாய் வாங்கி
 குழுவரை வெள்ளாட்டின் பாலை விட்டு
 சேறாகக் கருக்கியதைப்பாகு செய்து
 திரிநாளில் மெழுகுபதஞ் சேர வாங்கி
 வாறான கணபதிக்குப் பூசித் தேதான்
 மைந்தருக்கு காசெடைதான் வரிசை கேளே.

299

வரிசையாய்ச் சொல்லுகிறேன் கணங்க ளேது
 மாந்தமொடு சுழிதுரப்பு வலிக ளேது
 பரிசமாம் பறங்கியொடு கரப்ப னேது
 பட்சியோடு பறவையுட தோட மேது
 தெரிசனமாங் கண்களிலே வருவதேது
 தீர்க்குமடா சிறுவருக்கு தேவாமிர் தமாகுங்
 கரிசனமா யிந்நூலிற் கன்ம தன்மங்
 கட்டான மருந்துவகைக் கணக்கு முற்றே.

300

முற்றும்

உ

பரமபதி துணை

பதினெண் சித்தர் நூல்களிலுள்ள

மறைப்புகளுக்கெல்லாம் திறவுகோலாகிய

அகத்தியர் கௌமதி நூல் 400

காப்பு

சிவகிருபை பாதமது போற்றி நானும்

தெரிந்தெடுத்துப் பதினெண்பேர் மறைத்தல்யாவும்

தவம்பெறவே கௌமதிநூல் பாடல்நானூறில்

சாற்றினோம் வைத்தியங்கள் யோகம்ஞானம்

நவமதுவாம் லோகமுறை நீற்றல்வாதம்

நாடினோஞ் சரிதைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்

பவமறவே யின்னூலில் கதைமுன் றொன்றில்

பாடினோங் கணபதிதாள் காப்புத்தானே.

1

குட்டத்துக்கு மருந்து

குட்டமொடு பதினெட்டுச் சர்வநோய்க்கும்

குடியோட்டுந் தகர்தீண்டாப் பாளைதன்னை

திட்டமுடன் கொண்டுவந்து சாபம்நீக்கித்

துதிக்கை விநாயகர்க்குப் பூசைசெய்து

கட்டமதா யொருசாம மரைத்துவாங்கிக்

காரெள்ளி னெண்ணெய்யிலே படிதான்ஒன்று

விட்டதிலே சிறுதேங்கா யளவுபோட்டு

மெழுகுபத மாகநீ வடித்துக்கொள்ளே.

2

வடித்ததொரு தைலத்தின் போக்குக்கேளு

மகோதரங்கள் ரத்தசயங் குறைநோயெல்லாம்

வெடித்ததொரு கிரந்தியரை யாப்புப்புத்து

மேகத்தால் விளையுகின்ற தடிப்புப்புத்து

அடித்துவிடு முண்மையிது அரன்மேலாணை
 அப்பனே யிந்நூலை வெளிவிடாதே
 குடித்தபின்ப ரசம்புளியை மாற்றும்போது
 குணமாகும் நாற்பதுநாள் தன்னிற்பாரே.

3

பாரப்பா கௌமதிநூல் மார்க்கந்தன்னை
 பார்தனிலே குட்டநோய் புண்கண்டோர்க்கு
 நேரப்பா யிருபதுநாள் பதினான்காக
 நியுமிதை அந்திசத்தி கொள்வாயாகில்
 காரப்பா கைவளிநீர் கரிக்குச் சேர்த்துக்
 கருதியே கொண்டிட வே புளியுப்பாச்சு
 கூரப்பா நீர்ச்சூட்சு மறிந்து நியும்
 கொண்டிடுவாய் வியாதியெல்லாங் குணமதாச்சே.

4

ஆச்சப்பா குட்டமென்ன செய்யுமார்க்கம்
 அப்பனே கௌமதிநூ லாயுள் தீர்க்கம்
 நீச்சப்பா பலநூலும் பார்த்த பேர்க்கு
 நியறிந்தா லிதுவுமொரு வோடமாச்சு
 மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை இந்நூல்பார்த்து
 மருந்துசெய்தால் வியாதியினா லெமனாலென்ன
 சூட்சுமப்பா யின்னமொன்று விபரமாகச்
 சொல்லுகிறே னுற்றபொருள் சூலைநோய்க்கே.

5

தூலைக்கு

சூலைநோய் சர்வதுக்குஞ் சாந்தமாகச்
 சொல்லுவோம் ராசாளி யிலைதானொச்சி
 நீலமடைப் பாளைவேப் பிலைமடக்கிச் சாறு
 நேர்சமனாய் நாலுவகை படிகாலாக
 காலமே யொருபோது உண்பாயாகில்
 கார்மவினை யால்வினைந்த முடக்குச்சூலை
 ஓலமெனப் பறந்தோடும் அரன்மேலாணை
 உரைத்திட்டோங் கௌமதிநூ லுண்மைதானே.

6

அண்ட வாய்வுக்கு

உண்மைதா னின்னமொன்று முருங்கைச்சாற்றில்
 உத்தமனே மனம்வெறுத்த யிலுப்பைக்கட்டி
 வண்மைகெட அக்கினியி லெரியப்போட்டு
 மைந்தனே தீய்ப்பிடித்த சமையம்பார்த்து

கண்மைபோல் முன்சொன்ன இலைநீர்விட்டுக்
கடுகவே அரைத்துருட்டிக் கழற்சிக்காய்தான்
வெண்மையுள்ள செந்தவிட்டில் பிரட்டிக்கொண்டு
விடையன்மே லாணையுண்மை விபரங்கேளே.

7

கேளப்பா யின்னுல்போ லொருநூலில்லை
கெட்டி கெட்டி கெட்டி சோர் விளாவிரோதி
பாளப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்
பறப்பதற்குச் சமையமென்ன சொல்லப்போறேன்
தூளப்ப நிற்தூளாய்ப் பறக்கும்பாரு
சூட்சமிது அண்டத்தின் வாய்வினோடு
மீளப்பா யிப்படியே குடிக்கெட்டோடும்
விரட்டிவிடு அயன்விதியும் விலகிப்போச்சே

8

போச்சப்பா ரசம்புளியை மாற்றும்போது
பொருக்காட்டால் கைவளி நீர் பாகங்கூட்டு
வாச்சுதப்பா வயித்தியற்கு யின்னுல்மார்க்கம்
மைந்தனே அண்டவாய் வெல்லாம்போச்சு
காச்சுதப்பா யிந்தமுறை யரன் மேலாணை
கண்கெட்டோ ரிதையறிந்து பார்க்கமாட்டார்
திச்சுட்ட பஞ்சதுபோற் குடிகெட்டோடத்
திர்க்கமப்பா யின்னுலின் செயல்கள்தானே

9

விஷத்திற்கு

தானான பழந்தின்னிப் பாளைச்சாராய்ச்
சாற்றினார் முன்னோர்கள் பதினெண்பேர்கள்
ஆனாலு நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
அப்பனே வேப்பம்புண் ணாக்குவாங்கி
கானாக மர்ந்திருகு கள்ளிபட்டை
கனத்ததொரு மேல்தொலியி லிடைதான் ரெண்டு
தினாகங் காஞ்சுரைக் கனியின்வித்தை
தேடிவந்து குழித்தயில மிறக்குவாயே.

10

இறக்குதற்கு இன்னமொரு வகைதான்கேளு
என்மகனே புண்ணாக்கு ஒட்டிரெட்டி
திறக்கவே திருகுகள்ளிப் பட்டைபோட்டு
தீழுட்டிக் குளிதாழி தன்னிற்போட்டு
விறக்கமது போகாமல் கவசம்பூசு
வெந்தவுடன் குளித்தயிலம் விளம்பக்கேளு
சிறக்கவே சேராடித்தூரில்பொத்து
திக்குளியை நாடாமல் கலசம்வையே.

11

வைத்ததொரு கலசத்தின் தயிலம்வாங்கி
 மைந்தனே திராசிலிட்டுக் கனியின்வித்து
 ஒத்திடவே நிறுத்திட்டு ரெண்டுஞ்சேர்த்து
 உத்தமனே காஞ்சுரங் குச்சிகொண்டு
 மத்திப்பாய் பழையசட்டி தன்னிற்போட்டு
 வகையதுதா னென்னசொல்வேன் செகத்துள்ளோர்க்கு
 சித்தியா கும்படிக்கு வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 சிவனாணை யிதையறிந்து தெளிந்துகொள்ளே. 12

கொள்ளுதற்கு நெய்வடித்துத் தாம்பூரத்தால்
 குழல்சிமிள் தான் செய்தடைத்துக் கொண்டுநீயும்
 விள்ளுதற்குப் புத்திமுறை விளம்பக்கேளு
 வியாதியுற்ற பேர்கள்வந்து விளம்பினாக்கால்
 தள்ளுதள்ளு யெனவுரை நீ வெளிவிடாதே
 சற்குருவா யிருந்துகொண்டு தாசர்க்கெல்லாம்
 எள்ளளவு அணுவளவு பாதரட்சைக்
 கீய்ந்துநீ சலந்தனிலே சுத்திசெய்யே. 13

செய்யப்பா அடக்கமதாய்ச் செய்துகொண்டு
 செகந்தனிலே வியாதியுற்ற பேர்கட்கெல்லாம்
 வையப்பா பிரம்புனுளி தன்னில்நீயும்
 வையசுத்தி லிந்தமுறை வழக்கமானால்
 வெய்யவனு முனைவணங்கித் தாசனாவான்
 வியாதியுற்றா லவன் தனக்குக் கையில்சற்றே
 வய்யமற அணுவளவு அடக்கம்பண்ணி
 அப்பனே அரசனுக்குஞ் சலத்திலுட்டே. 14

ஊட்டப்பா யிப்படி நீ வித்தைமதமாக
 உத்தமனே விஷமரண மானபேர்க்கு
 தீட்டப்பா பிரம்புகொண்டு முதுகிலேதான்
 தீட்டியபின் மடித்தஉடன் திரைதான் கட்டி
 மாட்டப்பா அவன் சிரசு தன்னிலேதான்
 மைந்தனே மருந்துதொட்டு சிரசில்வைநீ
 மூட்டப்பா உறங்கியெழுந் திருந்தான்போல
 ஓடியே யெழுந்திருப்பா னுரஞ்செய்வானே. 15

உரஞ்செய்வா னிங்குவந்த வகையேதென்பான்
 உத்தமனே விஷமரண மானமார்க்கம்
 பரமொன்று மறியாமல் மயானந்தன்னில்
 படுத்திருந்த மாய்கையென்ன பலரேயென்பான்

திறஞ்சென்ற சித்ததனை வெளிவிடாதே

சிவதவத்தால் திருப்பிவிட்டோ மெனவுஞ்சொல்லு

அறந்தழைக்கத் தையல்மின்னார்க் கடக்கமாக

அருளினோங் கௌமதிநூ லறிந்துபாரே.

16

வசியம்

பாரப்பா யிந்தமுறை மையைநீயும்

பார்தனிலே கீரைவித்து தன்னில்பூசி

சேரப்பா உரம்போட்டு விரைத்துநீயும்

தெளிவான கொக்கிறகை நடுவேநாட்டு

நீரப்பா நல்லசல மடைத்துப்பாரோர்

நாழிகையில் முளைத்தெழுந்து கீரையாச்சு

தேரப்பா கொக்கிறகு கருக்கலாச்சு

தேகமதில் நரைதிரைதான் தியங்கிப்போச்சே.

17

போச்சுதப்பா மூன்றுநா ளாறுபோதில்

போனதொரு கொக்கிறகை யெடுத்துக்கொண்டு

வாச்சுதப்பா உந்தனுக்கோர் வசியமார்க்கம்

மைந்தனே மங்கையார்கள் லக்கால்மண்ணை

தீச்சுட்டாப் போலெடுத்துக் குழலுக்குள்ளே

சீக்கிரத்தி லடைத்திடுவாய் திருமின்மாதே

பேச்சுண்டோ யென்னசொல்வேன் உணைக்கண்டோர்கள்

பிடித்திழுப்பா ருன்னுயிரைப் பேணிக்கொள்ளே.

18

கொள்ளுவா யின்னாலின் மார்க்கந்தன்னால்

கோவேந்த ருனக்குநிகர் பெரியோரில்லை

விள்ளுவா யிந்தமுறை யெவர்க்கானாலும்

வெளிவிட்டா லுனதுசிரம் கொய்துமீள்வாய்

தள்ளுவா யடங்கோபம் ரெண்டும்நீக்கி

சம்புசிவ னாணைமுறை சத்தியமாகி

முள்ளுவா யூசிமுனை தொட்டுமையை

நோய்களுற்ற போர்க்குமுன் போல் நோக்குவாயே.

19

நோக்குவா யிந்தமுறை மாந்திரீகம்

நோக்குதற்கு யேகாட்சர மகிமைபோல

தாக்குவாய் பாதரட்சை குறட்டில்லையில்

சஞ்சரித்தா லாயுதத்தில் பிரம்பில்பின்னும்

போக்குவா யெந்தஅவுழ் தத்தில்நீயும்

போக்கியதைச் சலந்தனிலே கரைத்துப்போடு

நீக்குவா யிவனுடைய கர்மநோயை

நிவர்த்திசெய்ய மயமுடைய வியனீர்கேளே.

20

வியமுடைய தேன தனை தாய்ப்பாலென்று
 விடையமிட அறியாதான் பலநூல்பார்த்து
 சயமுடைய கொடியோர்க்கு மருந்துசெய்து
 தனம்பரித்துச் சாத்திரத்தைப் பொய்யென்பார்கள்
 மையிதனை யறிந்தவர்க ளுலகிலில்லை
 மைந்தனே நீயறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
 அயனறிமால் மும்மூர்த்தி யரன் மேலாணை
 அப்பனே சயநோவுக் கறிவிப்பேனே.

21

சயத்திற்குச் சூரணம்

சயரோகஞ் சர்வத்துக்கு மருந்துகேளு
 சாரமுள்ள கடுக்காய்தான் களஞ்சிநாலு
 நயமுடைய திப்பிலிசித் தரத்தேநேராய்
 நலமான வால்மிளகு ரெட்டி தான் சேரு
 செயமுடைய சாதிக்காய் களஞ்சிமூன்று
 சேர்த்தப்பா வருத்துநீ துள்தான் செய்து
 வியமுடைய தேன திலே யருந்தும் போது
 விமலன்மே லாணையுண்மை விரட்டும்பாரே.

22

விரட்டுமடா சயரோகம் ரத்தமேகம்
 மேல்கனப்பு ஊதுகா மாலைசோகை
 வரட்டுமடா அஸ்திசுரம் யிளைப்புகாந்தல்
 வாந்தியொடு மருந்தீடு அண்டவாய்வு
 பிரட்டுமடா குடல்வாய்வு மூலவாய்வு
 பெருமேகங் கிராணிதச நோவுசேர
 முரட்டுமடா யின்னுலை வெளிவிடாதே
 மூலத்தா ராணையுண்மை மொழிகிறேனே.

23

மொழிகிறேன் தகரமது விருச்சமான
 முரட்டுமர மானகரு வேலாதன்னில்
 அழுகியே வழிந்தொழுகும் பிசினைவாங்கி
 அரிமால் தன் அக்கினிப்பை துருசுக்கட்டி
 குளியகனி யாமேதை பனம்பழமாமொன்று
 கூறினார் முன்னோர்கள் கனியைக்கேளு
 களியதொரு யெலுமிச்சம் பழமாமிந்தக்
 கருவதனை நாம்வெளியாய் வகைசொன்னோமே.

24

கண் மாத்திரை

சொன்னதொரு முன்மருந்து ரெண்டுஞ்சேர்த்துத்
 திராசினிலே நேர்சமனாய் நிறுத்துக்கொண்டு
 கன்னலெனு மெலுமிச்சம் பழச்சார்விட்டுக்
 கடுகவே யொருசாம மரைத்துக் கூட்டி
 வன்னமணி போலாகக் கயறுதிட்டி
 மைந்தனே படரவியி லடரவைத்து
 சொன்னபடி யின்னமுநீ கேட்பாயாகில்
 துராகிருத நார்மரப்பால் செயநீர் தேடே

25

தேடப்பா நார்மரப்பால் முலைப்பால்தேடித்
 தேடியதோர் பாலதனில் முலைப்பால்கீரி
 ஆடப்பா பத்தொன்ப தாறுநோய்க்கும்
 அப்பனே காசமெல்லா மறுமே நாசஞ்
 சூடப்பா யிதுபோலே வேறொன்றில்லை
 சுருக்காக யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 ஓடப்பா கண்ணாடிச் சலத்தைவாங்கி
 ஒளியிருளின் படலமருத் தோடுங்காசே.

26

காசநோய் சர்வத்துக்கு மருந்துகேளு
 கண்ணாடிச் சலமதனைப் பஞ்சில்தாக்கி
 நேசமுள்ள சந்திரனுக் கீவாயப்பா
 நேசமுள்ள கோப்பைதனில் சலமங்கூறும்
 வாசமுள்ள சவாதுபண விடையுஞ்சேர்த்து
 வாங்கிவிடு நேத்திரத்தின் வியாதிக்கெல்லாம்
 நாசமதாய்ப் பறந்தோடும் அரன்மேலாணை
 நாட்டிலின்னூ லொருவருக்கு மீயொண்ணாதே.

27

ஒண்ணான அயனாணை திருமாலாணை
 உத்தமனே யின்னூலை வெளிவிடாதே
 கண்ணான நோயதுதான் தொண்ணூற்றாறில்
 காசநோய் திராத தெண்ணான்குக்கும்
 விண்ணான மானதொரு கிரணச்செய நீர்
 விடையமிடக் கிட்டாட்டால் குளிகைமார்க்கம்
 பண்ணாக நாம்வெளியாய் நன்றாய்ச்சொல்வோம்
 படியறிந்து நோய்களைக் குணமாய்த்தீரே.

28

பிளவை நோய்க்கு

தீராத முளைக்கிரந்தி யிரப்பிளவையப்பா
 தீர்க்கவென்றால் கடுக்காயை வெந்நீர்விட்டு
 சாராக அரைத்துருட்டிச் சாமைச்சோற்றில்
 சாப்பிடவே மூன்றுநா ளாறுபோதில்
 வேராகத் தூரத்து அப்பாலேகி
 விழுந்துவிடுங் கடுக்காயி லேழுநீயும்
 நேராக அரைத்துருட்டிக் கொள்வாயாகில்
 நிவர்த்தியப்பா ரசம்புனியை மாத்துவாயே.

29

மாத்திடவே ஆறுநாள் தன்னில்பாரு
 மைந்தனே யேரண்டத் தயிலமூழ்கு
 சூத்திரமாங் கடுக்காயின் குணத்தைக்கேளு
 சொல்லென்றால் கற்பமதின் முதலேயாகும்
 நேத்திரம்போற் சொல்லிவிட்டே னின்னூல் தன்னில்
 நேர்மையாய்த் தெளிந்துகொள்ளு யோகஞானம்
 ஆத்திரமா யின்னூலை வெளிவிடாதே
 அகத்தியர்நூல் கௌமதியி னருமைபாரே.

30

பாரப்பா மூலிவகை தொண்ணூற்றாறு
 பாசாணக் கட்டுவகை யீரெட்டாகும்
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
 அப்பனே அருணகிரி வெளியாய்ச் சொன்னான்
 நேரப்பா யிதற்கிணையாய்ப் போகநாதன்
 நிச்சயித்துச் சொல்லிவிட்டா னொருநூல் தன்னை
 வீரப்பா வழலைவிந்து நாதமார்க்கம்
 வெண்டிரை நீர் மும்மதத்தின் பனியினீரே

31

நீரான சத்துப்பு பனிநீர்வித்து
 நீயறிந்து அக்கினிப்பைக் கீவாயாகில்
 நேரான கயிலாசச் செயநீர் தன்னை
 நீயுமிழ்ந்து அணுவளவு கொடுத்துப்பாரு
 வேரான பூனீர்போல் வெண்மையாகும்
 வேண்டியதைப் பச்சிலையில் சத்தில்லாக
 தூரான வஸ்துவதில் கொடுக்கும்போதில்
 துத்தியிலை விராலியிலை கணக்கச்சாரே.

32

நரைதிரை மாற்ற

சாரான முப்பூவின் வழலைதன்னைத்
 தனித்துநீ அணுவளவு உமிழ்ந்தொட்டு
 நேராக முன்னுரைத்த விஷமைக்கீய்ந்து
 நீ நிலத்தில் கிரைவித்தில் தடவிக் கொண்டு

சீராக முன்னுரைத்த படி நீபாகம்

சித்தியா மதையறிந்து தெரிந்துகொண்டால்
பாராளும் வேந்தருனக் கெதிரோவப்பா

பரமசிவ னாணையுண்மை பகர்ந்திட்டோமே.

33

பகர்ந்திட்டோ மின்னமொன்று வெகுவாய்ச் சொல்வோம்

பார்தனிலே மும்மதத்தின் செயநீர் தன்னை
அகர்ந்திட்ட மாகவே யடக்கிக்கொண்டு

அப்பனே பனிநீரில் வாசகிவித்தை
நிகர்ந்திட்ட மானதொரு தண்டின்கீரை
நீயறிந்து எடுத்துமுதல் செயநீர்தன்னில்
முகர்ந்திட்ட முப்புவின் வழலைதொட்டு

முக்கியமா யுரம்போட்டு நிலத்திற்பாவே.

34

பாவிநீ செலமிறைத்து மூன்றுநாளும்

பார்தனிலே புழுக்கையெனும் பெரும்பொருக்கு
யேவிவிடா மற்படிக்குக் காப்பாயாகில்

என்மகனே நாதாக்கள் செல்லமாட்டார்
ஆவிதனை யடக்கியவ ரெறும்புபோல

அப்பனே வந்தரிப்பா ரதைநீகண்டு
தூவிவிடு சுடுகாட்டுச் சாம்பல் தன்னைத்

தூவியபின் முளைக்கமட்டுங் கார்த்துக்கொள்ளே.

35

கொள்ளப்பா யிந்தமுறை கைவிடாதே

கொடுமைசெய்வார் பதினெண்பேர் திருட்டுரெம்ப
உள்ளதப்பா நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்

உத்தமனே நாதாக்கள்தெரிந்துகொண்டு
கள்ளமப்பா யித்தொழிலின் கொடுமைதன்னை

காரணத்தை என்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
தள்ளப்பா முன்சொன்ன வயித்தியமெல்லாம்

சஞ்சரிநீ யிந்தமுறை தனக்குத்தானே.

36

தானமிரு வாசகியாங் கீரைதன்னைத்

தளைந்தருந்து லவணமிட்டுப் பாகம்பண்ணி
தினென்ற மதுரமுறை பாகமாகச்

செய்துநீ யன்னமதி லூட்டிக்கூட்டி
ஏனென்று நீகேட்பாய் தேகந்தன்னை

இளகியதோர் நரைதிரையுங் கருத்துப்போச்சு
வானென்ற ஆகாசந் தன்னைக்காண

மைந்தனே பரவெளியுந் தெரியலாச்சே.

37

ஆச்சுதப்பா யிந்தமுறை கைகண்டாச்சு
 அப்பனே நரைதிரையும் வாங்கிப்போச்சு
 பேச்சப்பா என்னசொல்வேன் தந்தம்வீழ்ந்தால்
 பின்னுமறு படிமுளைக்கும் பிறந்ததேகம்
 வாச்சப்பா ஆதியந்த வகையைமாறி
 மைந்தனே தேகமது யிறுகிப்போச்சு
 சாச்சுதப்பா மூன்றுபோ துண்டுபாரு
 சம்புசிவ னாணையின் னூல் சாற்றொண்ணாதே.

38

ஒண்ணான யின்னுலை உண்மையாக
 உரைத்துவிட்டா மாயிரத்தி யிருநூறுமார்க்கம்
 பண்ணான கருமறைத்தல் யோகஞானம்
 பார்தனிலே வாதவித்தை வசியமார்க்கம்
 நண்ணாக நாலிலொன்றாய் வெளியதாக
 நாமுரைத்தோம் நியறிந்து நயந்துகொண்டு
 விண்ணான மாயிதைநீ வெளிவிடாமல்
 விடையன்மே லாணையுண்மை விரும்புவாயே.

39

துலைக்கு

வாயென்ற வாகையிலை தன்னைவாங்கி
 மைந்தனே தனிச்சாறு பிழிந்துகொண்டு
 மாயென்ற ஏரண்ட யெண்ணெய்தன்னில்
 மைந்தனே சரிசமனாய்ப் படிதானாக்கி
 சீயென்ற வரோசிகத்தை விட்டுநீக்கி
 தினசரிநீ அந்திசந்தி மூன்றுபோது
 தாயென்ற வேப்பெண்ணெய் ராசாங்கந்
 தனித்துரெண்டும் நேர்சமனாய் கலக்கிக்கொள்ளே.

40

கொள்ளுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 கூறினோ முவாகையிலைச் சார்வேப் பெண்ணெய்
 விள்ளுதற்கு யிந்தமுறை இதில்வேறில்லை
 விதவிதமாய்ப் பாடியிதில் முடக்குச்சுலை
 துள்ளுண்டே ஒடுமடா வீக்கந் தூக்கம்
 துண்டித்துச் சிதறிவிடும் ஒருபோதுண்ணு
 தள்ளிவிடு ரசம்புளியை நீதானப்பா
 சஞ்சரிக்க லாகாட்டால் செயநீர்கூட்டே.

41

கூட்டப்பா மும்மதத்தின் செயநீர் தன்னைக்
 கூறியது கருமறைத்தல் தெரியாவிட்டால்
 கூட்டப்பா உப்பிலாச் சாதம்நீயும்
 மூன்றுநா னாறுபோ திந்தப்போக்கு

மாட்டப்பா காரெண்ணெய் ரெண்டுஞ்சேர்த்து
மைந்தனே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சு
ஆட்டப்பா யிப்படிநீ சூலைநோய்க்கு
ஆறுக்கும் வெளியாக்கு மாயிதத்தின்போக்கே. 42

போக்கியபின் ஏரண்டத் தயிலுழுகு
பூலோகத் தொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
பாக்கியமா யின்னுலைப் பதனம்பண்ணு
பார்தனிலே வயித்தியத்துக் கின்னுல்தன்னில்
யோக்கியமா யிதற்கிணையாய் வேறொன்றில்லை
உத்தமனே கண்காணக் கொடுப்பாயாகில்
சாக்கியபஞ் சாட்சரத்தைப் பொடித்துப்போட்டு
தாம்பூர பற்பமென்று தாக்கிடாயே. 43

சாத்துதற்கு யென்னசொல்வேன் மகாராஜாக்கள்
தனக்குவந்தா லிப்படிநீ செய்வாயாகில்
கோத்திரத்தை யறிந்துகொண்டா லுண்மையாகக்
கொள்ளவுமே மாட்டார்கள் கோபஞ்செய்வார்
மாத்திரமே வென்றுசொல்லார் முழுமூடர்க்கு
மைந்தனே துய்யபஞ்சாட் சரத்தையீயும்
நீத்தினமாஞ் சொர்ணபற்ப மென்றுபோடு
நீநிலத்தில் விஷமறுக்கும் வித்தையாச்சே. 44

விஷத்துக்கு

விஷவித்தை கைகண்ட தொருபோக்கப்பா
வெளுத்ததலை கெருடநகம் விழிசிரசுமுஞ்சி
நிசவித்தை கீரியுடதுறட்டிப்பல்லு
நேத்திரத்தின் விழிதலையின் மூளைநாக்கு
வசவித்தை கொடிக்கள்ளிப் பாலாலட்டு
மைந்தனே யெருக்கம்பால் சரியாயூட்டு
அசனத்தில் தயிருஞ்சோ றருந்தியாட்டு
அப்பனே குண்டுமணி யளவுகூட்டே. 45

கூட்டப்பா குண்டுமணி யளவுதாக்க
கொடியதொரு வல்விஷத்தின் குணத்துக்கெல்லாம்
நாட்டப்பா ஆண்பெண்மார் சிறுநீர்தன்னில்
நலமாக மாத்திரையில் பாதிதிட்டு
பூட்டப்பா மூன்றுபோ தளவுமட்டும்
பிரியாமல் சீவன் சுழியில் சிக்கிநிற்கும்
மாட்டப்பா விஷமரண மானபேர்க்கு
மைந்தனே ரகசியத்தில் மருந்தையூட்டே. 46

ஊட்டப்பா யிம்மருந்தை உமிழ்ந்தொட்டு
 உத்தமனே செப்புபிரணவத்தினாலே
 ஊட்டப்பா யிரையளவு பூட்டிப்பாரு
 உறங்கியவ னெழுந்திருந் தவன்போலாவான்
 சாட்டப்பா சிவகிருபை யென்றேசொல்லு
 தாரணியிற் சிவனாணை வெளிவிடாதே
 நாட்டப்பா பிரமவிதி தட்டிநீயும்
 நடப்பதற்கு யிந்தமுறை நாம்சொன்னோமே.

47

சொன்னவகை யின்னமொரு விபரங்கேளு
 தோகையர்க ளெவரேனும் விஷத்தில் மாண்டால்
 அன்னரதி அவள்மேனி தன்னில்நீயும்
 அடித்துப்பா ரவள்மேனி தடிக்குமப்பா
 முன்னென்ன வகைசிலாகை முறைதான்மெத்த
 உத்தமனே திரைக்குளடக் குலகத்தோர்கள்
 பின்னமன்றிப் பேசாமல் மனம்வேகாமல்
 பிதற்றாம லெழுப்பிவிட்டுப் பின்னுங்கேளே.

48

பின்னுங்கே ளிக்கருவை வெளிவிடாதே
 பிரபலமாய்க் கற்புமட மாதருண்டு
 தன்னுள்ள குடத்துயிரை மாய்த்துக்கொள்வார்
 சண்டாளத் தத்துவமாய்த் தவிப்பாய்ப்பாரு
 முன்னுரைத்த வகைப்படியே மறைத்தல்செய்து
 முக்கியமாய் நியெழுப்பு தலங்கள்சேர
 பண்ணுதமிழ் கௌமதி நூலின்னூல் தன்னை
 பார்தனிலே யொருவருக்கும் பகரொண்ணாதே.

49

அரையாப்புக்கு

பகரொண்ணா தின்னமொரு வகைதான்கேளு
 பார்தனிலே ஆமையரை யாப்புக்கே தான்
 தகர்தின்னாப் பாளைதனைக் கொண்டுவந்து
 சற்குருவா முப்புவின் வழலைதொட்டு
 ஸ்ரிகரநன்றா யரசிலைபோ லவித்துமேலே
 நீயரைத்துப் பூசிடப்பா ஆப்பின்போக்கு
 யுக்லொண்ணா திவ்வசன முறையின் போக்கு
 புகலுதற்கு வழலையது கிட்டிடாதே.

50

கிட்டிடா தரும்பொருள்தான் முப்புஉப்பு
 கிட்டினா லுந்தனுக்கு நோயுந்தோற்கும்
 அட்டிசெய்யு மெமனனுக் மாட்டானப்பா
 அரிதிதனா லனுமரண் மார்க்கஞ்செய்வான்

கெட்டிகெட்டி யின்னுல்போ லொருநூலில்லை
கிடைத்தவர்கள் சிவகிருபை படைத்தாராகும்
கட்டிதிர ளரையாப்பு புரைபுத்தெல்லாம்
கரைப்பது மிகவுமல்லா லதினங்கேளே.

51

அதினமப்பா பனங்கொட்டை தண்டுக்காலாம்
ஆப்புஅரை யாப்புப்புண் மேகக்கட்டம்
பதினமெனுஞ் சாரப்பா போடல்விக்கம்
படுஞ்சுளுக்கு கொளுக்கட்டை முட்டான்தோரு
விதனமப்பா அரணைவலி பரிக்கால்விக்கம்
வெளுமையுள்ள பள்ளப்பு கோழிமுட்டை
புதினமப்பா மனமான புணத்தினாற்றம்
பேரான பதினெட்டுக் குட்டமாப்பே.

52

ஆப்பான மேகமரை யாப்புக்கேதான்
அப்பனே அமுரிச்சார் சிறுநீர்விட்டு
வாப்பான குரோதிவியின் கணைப்புவார்த்து
வழுத்துகிறேன் புளிச்சியிலை தன்னைவாங்கி
சாப்பாய்நீ யொருபடிநீர் அமுரிச்சாற்றில்
தாக்கிடுவாய் முன்சொன்ன யிலைநீர்ப்பா
பேய்போச்சு பலம்பத்து அவியலாகப்
புட்டவிய லாயவித்துப் பொருக்கக்கட்டே.

53

கட்டப்பா பொருபொருக்கக் கட்டியும்
கட்டிமறு போதவிழ்த்துப் பார்க்கும்போது
சட்டப்பா ரொன்றுமில்லை தெரித்துப்போச்சு
தாரணியி லிதுவிட்டா லொன்றுமில்லை
வட்டப்பா கிரணப்பரை யாப்புக்கட்டு
மாரியடித் தொடுக்கிவிக்கும் வாளதாச்சு
சொட்டப்பா புட்டவிய லிலையென்பார்கள்
தூஷணிப்பா ளாப்புகளைத் துரத்தும்வாளே.

54

வாளான் மேகஅரை யாப்புப்பாழாம்
மைந்தனே யிதையறிந்தால் ரோகம்பாழாம்
தூளாகு மென் னசொல்வேன் அமுரிச்சாற்றில்
சூட்சமது உரையார்கள் சிறுநீரென்று
பாளாகு மாப்புரா சாளிவஸ்து
பறக்கும்பா யிதையறிந்து பாகஞ்செய்யில்
கோளான புளிச்சியிலை யனுப்பானத்தில்
குடியோட்டுங் கௌமதிநூல் கூறினோமே.

55

கூறினோ மரையாப்பு பதினெண்ணோய்க்கும்
 குவலையத்திற் கருவறிய மாட்டான்மாடு
 தேறியிதை யறியார்கள் பலநூல்பார்த்துத்
 தெரியார்கள் கருமறைத்தல் கண்கெட்டோர்கள்
 நீறியதோர் பற்பமுறை கற்பமுண்ண
 நிச்சயிப்பார் கண்ணவிந்த கழுதைமாந்தர்
 தூறியதோர் மகுத்துவம்போல் சுழுடுகட்டித்
 திரிவார்கள் வைத்தியர்கள் சென்றுபாரே.

56

பேரான வயித்தியர்கள் பலநூல்பார்த்துப்
 பேரறிய மாட்டார்கள் முப்புடிப்பு
 ஆராலுங் கூடாது பதினெண்பேர்கள்
 அந்தரங்க மாயுரைத்தேன் நாதமென்பார்
 நேராக நாமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 நீயறிந்து யிந்நூலை யடக்கிக்கொள்ளு
 தீராத நோவேது எதிர்நில்லாது
 தீதகற்று மதனகா மியநெய்கேளே.

57

மதனகாமிய நெய்

மதனகா மியவகையில் நெய்யைக்கேளு
 மைந்தனே செவ்விளநீர் தோடுபோக்கி
 பதனமது சாதிக்காய் சீரகத்தைத்தாக்கி
 பசுவின்பால் படிவிட்டுப் புட்டவியலாக்கி
 விதனமது போகாமல் சட்டிமுடி
 மேல்கவச மண்பூசி யெரியிட்டேதான்
 எதனமது வாகயிரு நான்குவாரம்
 எடுத்துலர்த்தி வைத்தபின்பு பாகங்கேளே.

58

கேளப்பா கொடுப்பைச்சா ரெட்டி சேர்த்துக்
 கெடிரவியில் வைத்துலர்த்தி வஸ்திரகாயம்
 தூளப்பா செய்துகொண்டு நறுநெய்விட்டு
 தித்திப்புக் கினிசினி சரியாய்ச்சேர்த்து
 நாளப்பா படரவியில் வைத்து நீயும்
 நாட்டியே மண்டலங்கால் சென்றுபாரு
 வேளப்பா மன்மதவேள் பதங்கமாச்சு
 விளம்பக்கே எதிலுமொரு விசையுண்டாச்சு.

59

அதிமதுரச் செயநீர்

விசைமிச்ச மானஅதி மதுரந்தன்னை
 வேண்டியரைத் துலாம்வாங்கி மிடாவிற்போட்டு
 பசையறவே யிடித்திடுவாய் சலந்தானப்பா
 படியொன்று பலமொன்று சரிநீர்சேரு
 விசையறவே தீயெரித்துக் கவசம்பூசி
 வேகமது போகாம லடக்கிக்கொண்டு
 நசையறவே தயிலமது மருதுவாசம்
 நாடும்போ ததையறிந்து எடுத்துப்பாரே.

60

எடுத்துப்பா ரதிமதுரச் செயநீராச்சு
 என்மகனே திரிதிரித்துத் துவைத்து நீயும்
 கொடுத்துப்பார் விளக்கத்திலே பிடித்துக் கொள்ளும்
 குவலையத்தி லிதையறிந்தோ ரெவர் தானப்பா
 அடுத்தடுத்து உனைவணங்கி யிந்நூல் கேட்பார்
 அரனாணை யவர்க்கின்னூ லீயொண்ணாது
 விடுத்துமுறை முன்பதங்கந் தனக்குநீயும்
 விடையறிந் ததிமதுரச் செயநீர் சேரே.

61

தாதுபுஷ்டிக்கு

சேரப்பா முன்சொன்ன பதங்கந்தன்னில்
 சேர்த்துநீ சுண்டக்கா யளவுகொள்ளு
 ஆரப்பா உனக்கீடு சொல்லப் போறேன்
 அப்பனே உன்திரேகம் அழகுண்டாச்சு
 வீரப்பா மதுரவீ ரென்ன சொல்வேன்
 வீரியமாய்த் தாதுபுஷ்டி வித்தையாச்சு
 காரப்பா யிந்நூலைக் கார்த்துக் கொண்டு
 கருதிநீ மண்டலந்தா ணுண்டுதேரே.

62

உண்டுபார் தாதுபுஷ்டி வர்த்தமானம்
 உலகமதில் கௌமதியில் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 தொண்டுபண்ணி யிந்நூலைக் கிரகிப்பார்கள்
 சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
 கண்டுகொள்ளும் படிக்குநீ வெளிவிடாதே
 கருமறைத்த அந்தரங்கம் பின்னே சொல்வோம்
 விண்டுவிட்டோ மீரெட்டுக் கலைகள்சேர
 விரும்புவா யிந்தமுறை மதவேள் நீயே.

63

நீயப்பா திங்குகண்ட வஸ்துகாரம்
 நீயெடுத்து லேகியத்தி லணுத்தான்சேரு
 காயப்பா வகைதுகையும் வெளியாய்ச் சொல்வோம்
 கண்டுகொள்ளு வாதமுறை தன்னில்தேர்ந்து

ஆயப்பா அதையறிந்து எடுத்துவந்து
 அனுப்பானஞ் சேர்த்திடுவாய் ருபமாயம்
 தாயப்பா யிந்நூல்தான் வயித்தியர்க்கு
 தாரணியி லறிவுபெறச் சாற்றினோமே.

64

சாத்துகின்ற வகைப்படிக்கு வேள்பதங்கந்
 தனையெடுத்து மதனமுறை சரியதாகச்
 சேர்த்து நீ பின்னுரைக்குந் திங்குசேர்த்து
 தெளிவுகண்டு மண்டலமே சரியாய்க்கொள்ளு
 மாத்திரமே யல்லாது வேறொன்றில்லை
 மதனகா மியவகையின் பதங்கந்நின்று
 பார்த்தவுட னழகுசவுந் தரியமாச்சு
 பார்தனிலே அயன்விதியும் விலகிப்போச்சே.

65

போச்சப்பா அழகுமதன் நாணிப்போனான்
 பூவுலகில் கண்டோர்கள் தியங்கிப் போனார்
 மாச்சப்பா உன்றிரேகம் காணுமுந்தி
 மதிமயங்கி விதிசுலைந்து மருகிப்போனார்
 காச்சப்பா யிப்படியே மதவேள்சத்து
 கண்டோர்க ளுன்மேலே பாசமாக
 பாச்சப்பா மன்மதவேள் திரேகசாந்தி
 பலித்ததிது வாமெனவே பாலிப்பாயே

66

பிரசவத்திற்கு

பாலிப்பா யென்னசொல்லப் போறேனப்பா
 பார்தனிலே யிணைத்ததொரு தேகமெல்லாம்
 ஆலிப்பார் போற்கனக அழகுண்டாகும்
 அப்பனே யென்னசொல்வே னுனதுதேகம்
 சோலிப்போக் கொன்றுமில்லை மறைவுமில்லை
 சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
 சூலிகளா மங்கையர்கள் வாதைப்பட்டால்
 சுண்ணமயம் போலிலையிற் தடவுவாயே.

67

தடவுவாய் வெற்றிலையில் மதவேள் பாணந்
 தையல்மின்னார் சிகவினால் வாதைப்பட்டால்
 கடவுள் நஞ்சை யருந்தீசன் லபியாற்கொல்ல
 கடாட்சமுற்ற தவவிதியு மிதனாலேதான்
 சடவுபெற அலுத்துவிட்டு ஓடிப்போச்சு
 தையல்மின்னா ரிம்மருந்து கொண்டபோது
 விடவும்விடா மற்படிக்கு யீவாயாகில்
 மெல்லிநல்லாள் குழந்தைபெற்றுக் கருதிவாழ்வாள்.

68

கருதவொண்ணா தபடிக்குக் கடையிற்காந்தம்
 கண்டறிந்து மனோசிலையும் புறாவின் முட்டை
 கிருதமப்பா யுன்தேகந் தனிலுண்டாச்சு
 கூர்ந்துப் பா ராதமட்டை யட்டைதன்னை
 மிருதமப்பா மனோசிலையி நாசிவாசி
 மித்திரத்தை யறியாதான் சத்துமூன்றும்
 விருதமப்பா செவிமெழுகு யெடுக்கமாட்டான்
 விருதாவி லுயிர்வதைத்துப் பழிசெய்வானே.

69

பழிசெய்ய வோவுனக்குப் பதினெண்பேரும்
 பாடினார் முன்னாலின் கருவின்மார்க்கம்
 வெளிசெய்ய அறியாமல் பலநூல் பார்த்து
 விருதாவாய்க் கர்மமதி லுறையவேண்டாம்
 வழிசையோ கத்தினின்ற மதனவாளின்
 மைந்தனே நூலின் முறை வழக்கந்தன்னை
 களிசெய்யும் படிமுறைநாம் வெளியாய்ச் சொன்னோங்
 கருத்துகந்து யிதையறிந்து அடக்கிக் கொள்ளே.

70

அடக்குவா யிந்நூலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே ஆயிரத்தி யிருநூறுதன்னில்
 நடக்குமுறை சர்வசித்தும் வெளியாய்ப்பாடி
 நாதாக்கள் நூல்தோறும் ஒளித்துப்போட்டார்
 விடக்குமுறை யென்றுசெய்வான் பிணத்தைத் தேடி
 விருதாவில் தயிலமுறை வடிப்போமென்று
 திடக்கிடா தென்றுநினை யாமல்துஷ்டர்
 தேடிமன மலைந்துலைந்து திரியலாச்சே.

71

ஆச்சப்பா கைகண்ட நூலிதாச்சு
 அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியதாச்சு
 மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மதனவாளின்
 மைந்தனே தேகசித்தி யோகசித்தி
 குச்சமப்பா நான்சொன்ன படியேழுப்பு
 செய்திடுவாய் சகலசித்துங் கைகண்டாச்சு
 வாய்ச்சமர்த்தி லொன்றுமில்லை செய்துபார்த்தால்
 மைந்தனே நூல்முறையை வழியாய்க் கேளே.

72

கௌப்பா சதுரமா னதிலேசேர்ந்த
 கிருதமப்பா நானூற்று நாற்பத்தெண்ணோய்
 பாளப்பா கௌமதினூ லாலேநாசம்
 பரசிவ னாணையுண்மை பகரொண்ணாது

வாளப்பா யிந்நூலைச் செகத்தில் வைத்து
மைந்தனே வயித்தியசித் தாதியாக
ஆளப்பா யென்னசொல்வேன் யோகிக்காச்சு
அப்பனே யிதுபார்க்கி லறிவுண்டாச்சே.

73

வாய்வுக்கு

ஆச்சப்பா யென்னசொல்வே னின்னங்கேளு
அப்பனே ஆவின் பால் படிகால்வாங்கி
காச்சப்பா சுத்தசலஞ் சரியாய்விட்டுக்
காய்ச்சுதற்கு வாயடக்கி யகோரிமூலம்
பேச்சப்பா யென்னசொல்வே னுலகந்தன்னில்
பேசுவார் வெள்ளுள்ளி யென்றுசொல்வார்
மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை நெருப்புமூட்டி
மைந்தனே தீயெரித்து வாங்கிக்கொள்ளே

74

வாங்குதற்கு யின்னமொரு வகையைக்கேளு
மைந்தனே சுடரவியுந் தீயைவாங்கி
பாங்குரவே பத்தவைத்து யெரியிட்டேதான்
பாலில்விட்ட சலமறவே வற்றக்காய்ச்சி
தீங்கென்ற வாய்வுநூற் றெட்டும்போச்சு
சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
ஏங்குவா ரின்னுலின் வகையைக்கண்டால்
என்மகனே பொய்யுரைக்கத் திகைத்திடாதே.

75

திகைத்திருக்கப் பொய்பிரட்டைத் தாயென்றெண்ணு
தெருவில்வந்தால் பிரளிதனைக் குருவென்றெண்ணு
பகைத்திருப்பா ரின்னுலை யீயாவிட்டால்
பகையறவே யிவனுடனே நயந்துகொள்ளு
நகைத்திருந்து எரித்தெழுந்த அரன்மேலாணை
நாட்டிலுள்ளோர்க் கின்னுலை வெளிவிடாதே
தகைத்திருந்து அறுத்துவிழுங் கிரணத்தீயைச்
சாற்றினோம் பிரணவம்நீ யறிந்துகொள்ளே.

76

கொள்ளப்பா யிந்நூலை யுண்மையாகக்
கொள்ளாட்டா லுண்தேகஞ் சர்வநாசம்
தள்ளப்பா முன்சொன்ன முறையைவீணாய்
தள்ளிவிடத் தகுதியுனக் குண்டேயாகில்
உள்ளப்பா வசமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
உத்தமனே சுகசன்னி வகைக்குச்சொன்னோம்
விள்ளப்பா மாமரலி யெமன்வந்தாலும்
விதிவசத்தை மாற்றிவிடும் விபரங்கேளே.

77

ககசன்னிக்கு

விபரமப்பா வெளியுரைத்தோங் கருமதோஷம்
 விளைந்தவர்கள் கோடான கோடி பேர்கள்
 கபரமப்பா மனமாய்கை யிருளை நீக்கிக்
 கருதியதோர் தீபவொளி யறியாமுடர்
 உபரமப்பா வைங்காய வகையின்சற்று
 உரமறிய மாட்டார்க ளுலகத்தோர்கள்
 துபரமப்பா மாரணத்தின் திருக்குழலம்
 தொகுப்பதுபின் ககசன்னி வகையைக்கேளே.

78

ககசன்னி யாலறிவு கேட்டபேர்க்குச்
 சொல்லுவோம் வேதொன்று வொருபோக்கப்பா
 நிகநன்றி யாந்திருகு கள்ளிச்சோறு
 நீர்வத்தா தரைத்துலா மெடுத்துவந்து
 ககமான தண்ணீருஞ் சட்டிக்குள்விட்டு
 தாக்குவாய் தியெரித்துச் சுட்டதானால்
 நகமிட்டுப் பார்க்கவே பொருக்கும்போது
 நாடியே தூக்கிவைத்து வேதையுத்தே.

79

ஊத்தப்பா சிரசதிலே வேதைந்தான்
 உயிர்கொண்டு போகயெம னாலுமாகா
 காத்தப்பா மயில்விசிறி கொண்டேவீச
 கருத்ததொரு பல்லுகளும் விழியும்நேராம்
 ஏத்தப்பா நாசியிலே சுண்டைவோர்த்துள்
 எழுந்திருந்து வாய்ப்புலப்பம் புலம்பலாவான்
 மாத்தப்பா ஓளஷத்தின் குணத்தினாலே
 மைந்தனே மூலிகைச்சார் வழத்துவேனே.

80

வழுத்துகிறேன் கேள்பிலா விருச்சமான
 மகாசன்னி முருங்கைவேர்ப் பட்டைசுழலம்
 கொளுத்துருகு மேனிச்சார் குப்பைமேனி
 கொடுரியெனுந் தைவேளைச் சாறுகாங்கை
 வெளுத்தமுறை பதர்நீக்கி யிஞ்சிச்சாறு
 வேண்டியே நேர்சமனாய் வகைதான்வீகம்
 அழுத்துவாய் நாலுமொன்றாய்த் துவாலைபாதி
 அப்பனே அயன்விதியும் விலகலாச்சே.

81

ஆச்சப்பா வசம்புகடுக் காய்தான்கோட்டம்
 அதிவிடையம் பச்சைமஞ்ச ளிவைதான்சேர
 பூச்சப்பா காரீயத் தகட்டில் நீயும்
 பூசியமுன் னுயிரெழுத்தி லிடமதாக்க

வீச்சப்பா நினைத்ததொரு பேரைச்சுற்றி
 விரையவே வரைந்துநே ராகச்சேரு
 போச்சப்பா உயிரதுதான் கோட்டைவிட்டு
 போகுமுறை ரேகைவிதி புகலலாச்சே. 82

ஆச்சப்பா சுற்பமுறை பின்னுஞ்சொல்வேன்
 அழியாம லிருப்பதற்கு யோகமார்க்கம்
 நீச்சப்பா கூகமதிற் கெண்டி தூக்கி
 நீணிலத்திற் சிவம் போக்கித் தவத்தைவாங்க
 சூச்சப்பா வென்றுமயம் நன்றாய்ச்சொன்னோம்
 சொன்ன தின்னூல் முன்னுறும் பாடல் நூறில்
 காச்சப்பா கைவளிந் ரவியின் தீயில்
 காய்ச்சுதற்கு மாலைமதக் கருநீகேளே. 83

மாலைமதங் காலைமதஞ் சோலைமதமுன்றும்
 வகையான பனியுப்பே முப்பூவாகும்
 நீலமுகி லரிமாலுக் கீவாயாகில்
 நீத்தினத்தில் நீருவிட்ட வகைபோலாகும்
 ஆலவிட முண்டசிவன் விடைதன்னாணை
 அப்பனே யின்னூலை யார்க்குங்காட்டாய்
 மூலபில மறிந்தவரா ருலகிலில்லை
 மூத்தவனைச் சேரவிந்து நாதங்கேட்பார். 84

கேட்பார்கள் நாதவிந்து முதற்சாதியென்பார்
 கேடுகெட்ட பலபாடம் படித்துக்கொள்வார்
 மீட்பார்கள் வீரமது பூரங்கூட்டி
 மீனவெயில் படரவியில் வைத்துக்கொண்டு
 நாட்பார்த்துக் கணிதமுறை செய்கைபார்த்து
 ராசியென்று மதனநூல் சரியும்பார்ப்பார்
 ஆட்பார்த்தா லவர்களுமே கமுதைமாடு
 அப்பனே உந்தனுக்கு அருளக்கேளே. 85

முப்பூ விபரம்

கேளப்பா வழலைகுரு மார்க்கிந்தன்னை
 கெதிகெட்டான் மதிகெட்டா லுலகந்தன்னில்
 மீளப்பா அரிவையர்கள் சூத நீரை
 நிச்சயித்து வுணதனைச் செப்புக்கிண்ணம்
 பாளப்பா . அதைத்தேடி யதுக்குள்ளாக்கி
 பலன்தேடிக் கர்மவினை யதனைத்தேடி
 கூளப்பா ரெத்தமயக் கூழுபோலே
 கொண்டு வரு வாணல்லால் மாலங்கேளே 86

மாலைமதஞ் சோலைமதங் காலைமதமுன்றும்
 வகையான பனியுப்பே கரியுப்பாகும்
 வாலைமதம் வித்ததுவாங் கடலைதன்னை
 வகைதெரிந்து நீர்படியி லொருபத்திய்ந்து
 பாலைமத மாம்ரவியில் வைத்தாலுப்பு
 பரமவித்தை வாதமுறைக் குருவாமித்தை
 வேலமத உப்புயிரு நூற்றுக்கொன்று
 வீதமது தவறாத மாயமீயே.

87

மாலமதம் விந்ததிலே விளையும்பூச்சி
 மைந்தனே அறிந்தவரா ருலகத்தில்லை
 வாலமத வித்ததிலே பதரை நீக்கிப்
 பகுத்தறிந்து தெரிந்திடவே புழுவொன்றுண்டு
 ஆலமத வாதவித்தைக் குருவிதாச்சு
 அப்பனே வெண்டிரை நீர் கட்டிதாச்சு
 நீலமத விந்துமுதற் சரக்குக்கெல்லாம்
 நீத்தினத்துக் காமெனவே நிகழ்த்தினோமே.

88

நிகழ்த்தினோ மிதையறிந்தால் வாங்கி வந்து
 நீனிலத்தில் விஷப்பனி நீர் தன்னைவாங்கி
 யுகத்திலே யொருவருக்கும் வெளிவிடாமல்
 உத்தமனே முன்சொன்ன புழுவைப்போடு
 செகத்திலே வாதவித்தை கைகண்டாச்சு
 சிவயோக மார்க்கமெல்லா மறியலாச்சு
 அகத்திலே யிதையறிந்தா லடக்கிக்கொள்ளு
 அப்பனே விதிமுறையின் படிநீபாரே.

89

செய்பாகம்

பாரப்பா முன்சொன்ன புழுவைப்போட்டு
 பாருப்பு கல்லுப்பு இரண்டுமாச்சு
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் உலகத்தில்லை
 அப்பனே வாதவித்தை பிரட்டொன்றில்லை
 நேரப்பா யின்னூல்போ லொருநூலில்லை
 நீனி லத்தி லுந்தனுக்கோர் குருவுமில்லை
 வேரப்பா ரிசிமூலங் கனகப்பூச்சி
 விளம்பினோங் கலவிமய விபரந்தானே.

90

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கு
 தாரணியிற் தீங்குசென்ற கடலைப்பூச்சி
 மானென்ற ரதிமதனு மரனும்போல
 மைந்தனே ஒன்றுசேர்ந் திருக்கும்பாரு

நானென்றால் வெளியுரைத்தேன் போகநாதன்
நாடியிதைத் தீங்குசென்று மறைத்துப்போட்டார்
பானென்ற மன்மதவேள் விந்துவாலே
வந்ததப்பா கடலைவித்தில் விகாரமாச்சே.

91

விகாரமதுக் காகுமுறை சொல்லக்கேளு
விடையமதை யறிந்தவரா ருலகத்திலலை
வகாரமது செய்வதற்கு பிணைச்சல்பூச்சி
மைந்தனே எடுத்துவந்து மதனச்செயனீர்
அகாரமதுக் கீய்ந்திடவே யீரைந்தோர்நான்
அப்பனே சென்றுபார் முப்புவாச்சு
சகாரமது எட்டெட்டுச் சித்துண்டாச்சு
சாற்றினோங் கௌமதிநூ லடக்கிடாயே.

92

அடக்கப்பா யின்னூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே மும்மதநீர் கட்டும்பூச்சி
முடக்கப்பா சுருண்டிருக்குங் கிரணம்போல
முடியதோர் வஸ்துவதை யெவர்தான் காண்பார்
நடக்குமப்பா அகமறிந்து செய்யும்பேர்க்கு
நாட்டிலில்லை யின்னூல்போல் வெளியொன்றில்லை
படக்கப்பார்க் கடங்காது கிரணமாய்கை
பார்த்தவுடன் வாதமுறை கைகண்டாச்சே.

93

ஆச்சப்பா தீங்குசத்தின் பூச்சியாலே
அப்பனே கலவிமய மதனச்செயனீர்
காச்சப்பா ரவியில்வைத்து உப்புண்டாச்சு
கண்டுகொண்டால் வாதமுறை கைகண்டாச்சு
பேச்சப்பா யேதுகண்டு யீசன் பாதம்
பெறுவதற்கோ யிதிலுமொரு வெளியுமாச்சு
மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை முன்னுஞ்சொன்னோம்
மைந்தனே யின்னமொரு வகைதான்கேளே.

94

கேளப்பா யிப்படிக்குச் செய்வாயாகில்
கெருவமென்ன சொல்வதுவு முலகத்தோர்க்கு
ஆளப்பா யின்னூலை வெளிவிடாதே
அப்பனே முப்புவின் கற்பமார்க்கம்
தூளப்பா அணுவளவு உமிழ் நீர் தன்னில்
தூரும்புகொண்டு தொட்டுநீ லோகங்காய்ச்சி
மீளப்பா பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
விதிதெரிந்து மதியறிந்து மீண்டுபாரே.

95

கற்பமுறை

பாரப்பா அணுவளவு கற்பங்கொண்டு
 பார்தனிலே கடுகுநல் லெண்ணெய்நீக்கி
 நேரப்பா நிதமுமிப் படியேநீயும்
 நேர்சமனாய்க் கொண்டிடுவா யெமனாலென்ன
 சாரப்பா உலகமதிற் சிவனாலென்ன
 சார்ந்தவுடன் வருஷமொன்றிம் முறையேசெய்யில்
 கூரப்பா தேகமது கல்கூராச்சு
 கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே.

96

ஆச்சப்பா அயன்விதியைத் தட்டலாச்சு
 அப்பனே மரலியெமன் கணிதம்போச்சு
 பேச்சப்பா என்னசொல்வே னின்னூல் தன்னில்
 பேருபெற்ற கொங்கணவர் பெரியோர்முன்னாள்
 சூச்சப்பா வகமறிந்து கற்பமுண்டு
 சிவகிருபை யைக்கண்டு மனத்தினாலே
 ஏச்சப்பா விசைபெறவே கனமாயுண்டு
 எப்போதுங் கல்லுருவாய் நிலைநின்றாரே.

97

நிலைநின்றா ரப்படியே நீயுமுண்டு
 நீ நிலத்திற் கல்லுருவாய் நிலைநில்லாமல்
 வலையறவே அணுவளவு கற்பமுண்டு
 மைந்தனே வருஷமொன்றில் லபியைத்தட்டு
 புலையறவே மனமாய்கை யிருளைத்தள்ளி
 பூமிதனில் மும்மதப்பால் மதனப்பாலால்
 குலைமரணஞ்செய்மரலி விதியைத்தள்ளக்
 கொள்ளுவாய் கேதாரக் கல்லுதானே.

98

தானென்ற கல்லுப்பு மதுபானத்தில்
 தாக்குவா யாவின்பால் கறந்தமேனி
 கோனென்ற மாவேந்தர் யெவருங்கொள்வார்
 கொண்டபின்பு திருமகளுங் குடியாய்நிற்பாள்
 சூனென்ற அடம்லகிரி ரெண்டும்நீக்கி
 சிவனாணை உமையாணை திருமாலாணை
 நானென்ற ஆணுவத்தா லின்னூல் தன்னை
 நாட்டில்விட்டா லுன்தேகம் நாசமாச்சே.

99

மருந்தீடு

ஆச்சப்பா அந்தரங்கம் வெளியதாச்ச
 அப்பனே கலைக்கோட்டான் தவகமாச்ச
 போச்சப்பா பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
 போக்கிவிட்டால் பதிவிரத தீர்க்கயோகம்
 யேச்சப்பா வதனாலே வசையுண்டாச்ச
 என்மகனே ஆன தினா லவர்கட்காக
 மாச்சலப்பா யாதொன்று மில்லாமந்தான்
 மைந்தனே மருந்தீடு வகைசொன்னோமே.

100

சொன்னதொரு வகைப்படிக்கு மதனபானம்
 செய்துகொண்டு யீட்டுமுறை தன்னைச்சேர்த்து
 மின்னனையார் பொதுமாத ரிடத்திற்சென்று
 மீண்டுவரத் தனம்பறித்துச் சேதம்நாதம்
 என்னவென்றுந்தனக்குச் சொல்லப்போறேன்
 என்மகனே யறந்தழைக்கும் பவமொன்றில்லை
 சன்னமய மானதொரு கனகப்பூச்சி
 சாற்றினோ மரனாணை சத்திதானே.

101

சத்திசிவப் பூச்சி

சத்திசிவந் தீங்குசென்ற பிணைச்சல்பூச்சி
 சதாசிவமா மவையறிந்தோ ரெவர்தானப்பா
 எத்திசையுந் திரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
 என்மகனே மும்மதத்தின் செயவீராலே
 தத்திரமாய் ரிசிகெற்பம் போலவாச்ச
 தனையறிந்தால் வாதமுறை கைகண்டாச்ச
 மித்திரமாங் கருக்கிரணச் சத்துமார்க்கம்
 மிச்சமப்பா மேற்போக்கு விபரங்கேளே.

102

கேளப்பா கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
 கேதுரா கென்றும்பேர் கிரணத்துள்ளே
 பாளப்பா வானதொரு பதரைப்போக்கி
 பார்த்திடவே சத்திசிவ மதிலுண்டாச்ச
 கேளப்பா வேர்ப்பூச்சி யென்றுசொல்வார்
 கூர்ந்துபார் கெருடாகு மென்றவார்போல்
 வாளப்பா மதனகா மியநெய்க்கீய
 மைந்தனே முப்பூவின் வழலையாச்சே

103

ஆச்சுதப்பா முப்பூவின் வழலை தன்னை
 அறியவென்றால் மும்மதத்தின் கடலைச்செயனீர்
 காச்சவப்பா கடர்கிரண ரவியின் தீயில்
 காய்ச்சுதற்குச் சத்துவகை பின்னேபாரு
 மாச்சலப்பா ஒன்றுமில்லை மறைப்போயில்லை
 மைந்தனே கற்பமுறை யுண்ணயிந் நூல்
 : குச்சமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 சுருக்கறிந்த வாதமுறை தீங்குசந்தானே.

104

தீங்குசென்ற வேர்ப்பூச்சி கடலைசற்று
 தெரிந்தெடுத்து வெண்டிநீர்க் கீவாயாகில்
 கங்குலது பூனைதனிற் பாய்ந்தாற்போல
 கடுங்காரச் சரக்குயிர்க ளெல்லாங்கொல்லும்
 எங்குமிதை யறிந்தவரா ருலகத்திலை
 இதையறிந்தார் போக்காக வெளியாய்ச்சொன்னார்
 சொங்குபனி தாங்குகின்ற கடலைக்காயில்
 சொர்ணமய மாய்ப்பூச்சி சுருண்டிரண்டாச்சே.

105

இரண்டான பூச்சிதனை யறிந்தபேர்கள்
 இரவியறிவார் வாதமுறை பிறட்டொன் றில்லை
 உண்டான பூச்சியது ஆண் பெண்ணாச்சு
 உத்தமனே சத்திசிவ மதுவுமாச்சு
 கண்டார்க ளுலகமதி வெவர்தானப்பா
 காரணத்தி லரன்மயத்தை யறிந்துபாரு
 விண்டாரோ ரிசிமூலம் பதினெண்பேர்கள்
 விண்டுவிட்டேன் கௌமதிநூல் விபரந்தானே.

106

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கித்
 தாரணியிற் கொடுவேலி யிலையையாங்கி
 நானென்ற கிருதமதின் தீங்குசப்பு
 நாடியே யணுவளவு கூட்டிச்சேர்த்து
 நீனென்ற பவளம்வச்சிர மாவின்வெண்ணெய்
 நீனிலத்தில் நவலோகந் தன்னிற்பூசி
 மானென்ற மனோண்மணியும் மரன்மேலாணை
 மைந்தனே நாலெருவில் புடத்தைப்போடே.

107

போடப்பா புடமதனை யாற்றிப்பாரு
 பூனீர்போல் சாம்பல்தான் வெளுத்துநீரும்
 சாடப்பா அணுவளவு முன்போல்நீயும்
 சாடிவிடும் வியாதியது யெதுதானிற்கும்

ஆடப்பா யிந்தவித்தை ஆவின்வெண்ணெய்
அப்பனே அதைவிட்டால் கடைந்ததேனில்
நாடப்பா முன்போலே உமிழ்ந்தொட்டு
நாடிவிடு வயித்தியசித் தாதிநீயே.

108

சித்தாதி யானவர்க ளின்னுல் தன்னை
செகந்தனிலே யொருவருக்கும் வெளிவிடார்கள்
எத்தாக உனைவணங்கி யேவலாளாய்
இருந்துபணி விடைசெய்வா ருண்மையாக
பத்தாசை யாய்நினைந்து யீய்ந்திடாதே
பரமசிவ னானையின் னுல் பசுரொண்ணாது
கர்த்தாவின் சத்ததிலே முனைத்தமூலங்
கருதினோ மீரைந்தோ ரெழுத்தின்வாறே.

109

ஈரைந்தெழுத்து விபரம்

ஈரைந் தெழுத்தனைச் சேர்த்துப் பார்த்து
என் மகனே சிவன் வேம்பு குறண்டியாச்சு
ஆரறிந்தா ரிம்மறைப்பு ரவியின்போக்கு
அறிந்திருந்தும் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
வாரரிந்து இன் னூலில் வெளியதாக
மைந்தனே உந்தனுக்குச் சொல்லிப்போட்டேன்
கூரறிந்து உயிரெழுத்தை மூலிகையிந்தாக்கிக்
கொளுத்தியே யெரித்திடவே முப்புவாச்சே.

110

ஆச்சப்பா முப்புவின் வழலையாச்சு
அப்பனே ரவிமறைத்தல் வெளியுமாச்சு
காச்சப்பா சிவமுப்பூ ரவியின் தீயில்
காய்ச்சியே யேழரைநாழிகையிலப்பா
வாச்சுதப்பா வழலைமுப்புக் ரவியினுப்பு
வாதமுறை தொட்ட தொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
சூச்சமப்பா முன்சொன்ன படிநீயீயச்
சொல்லவொண்ணா தாச்சரியஞ் சொர்ணமாச்சே.

111

சொர்ணமய மானயின்னு லுகத்தோர்க்குச்
சொல்லினா லுன்தேகஞ் சர்வநாசம்
வார்ணமணி பொற்சிவிகை யேறும்வேந்தர்
மானிடர்க ளிடத்தினிற்சென் றாலுமன்பாம்
நிர்ணயமா யெதுவேனு மீய்குவார்கள்
நீனிலத்தில் கடந்தவர்கள் கல்லுக்கொண்டு
கரணமய மாறிநீ கற்போல்வீசி
கடவுவார் கைவளிநீர் பனியுப்பாலே.

112

அறியாமுடர்

பனியுப்புக் கொண்குகரி யுப்புக்கட்டப்
 பாரிலுள்ளோ ரறியாமல் பலநூல்பார்த்து
 சனியுப்பு மூதேவி சூதத்துப்பு
 தையல்மின்னர் சுரோணிதத்தில் விளையவைத்து
 இனியுப்புக் கண்டுகொண்டோ மெனவேயெண்ணி
 யிரும்புகளுக் கியந்திடுவான் பலனொன்றில்லை
 கனியுப்புக் கடலைதனில் விளையும்பூச்சி
 கண்டவுடன் கௌமதி நூல் கைகண்டானே.

113

கைகண்ட பெரியோர்க ளின்னூல்தன்னைக்
 காட்டார்கள் நாமுனக்கு வெளியதாக
 மெய்கண்ட திட்டாந்திர மகிமையெல்லாம்
 மேதினியில் கௌமதியில் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 பகண்டோ ருலகிலறி யாமல்சற்றே
 பதினெண்பே ரக்கினிப்பை யென்றுஞ்சொன்னார்
 மகண்ட யிருளறுத்துத் துருசநீத்த
 மைந்தனே அக்கினிப்பை வகைசொன்னோமே.

114

கல்லுப்பு விபரம்

சொன்னவகை யென்னசொல்வேன் துருச நீத்த
 சொல்லுமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
 மன்னவர்கள் ராஜாக்கள் முதலாயுள்ள
 மகாவேந்த ரருகிலுன்னை வணங்குவார்கள்
 இன்னபடி யென்றுபய னுரைத்திடாதே
 என்மகனே யில்லறத்தை வெறுத்தபேர்க்கு
 சன்னமய மானதீங்குச கருவின்பூச்சி
 சாற்றுகிறேன் கல்லுப்புப் பனியிலுப்பே.

115

பனியுப்பை நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
 பாடினார் வழலையுப்பு முப்புவென்று
 தனியுப்பைக் கரியுப்பு உவருப்பென்று
 தாரணியில் முன்னூலைப் பார்த்தபேர்கள்
 கனியுப்பைச் சூதத்தின் தீண்டாவுப்பை
 கடுஞ்சரக்கில் கொடுத்தாதி யேங்கி யேங்கி
 இனியுப்பைத் தேடியின்ன மலைவாகோடி
 என்மகனே கொடிவேலி யிலையைக் கேளே.

116

கொடிவேலி கிரந்திநா யசருதன்னைக்
 கொண்டுவந்து எண்ணெய்நெய்க் ளிரண்டுஞ் சேர்த்து
 யிடுவாயே யாமாகில் வெவ்வேறாக
 யென்மகனே பிரித்துவிடு மின்னங்கேளு
 படுபாவி யென்றுரைப்பா ரிலந்தை போல
 பார்தனிலே முளைத்திருக்கும் பசுவின் பாலில்
 நடுவாக யிதுபிழிந்து யெருமைப்பாலில்
 நாடிவிடு வெவ்வேறாய்ப் பிரிக்கும்பாரே.

117

காட்டுவிளா முறை

பாரப்பா அப்படியே அந்தயிலைமார்க்கம்
 பார்தனிலே முளைத்திருக்குந் தூண்டிமுள்ளாம்
 நேரப்பா பெருமரம்போல் நிலையாய்நிற்கும்
 நீயறிந்தால் நீத்துமுறை கைகொண்டாச்சு
 ஆரப்பா யறிந்தவர்க ளின்னங்கேளு
 அப்பனே விளாமரமா முலகத்தோர்க்கு
 வீரப்பா கொடியதொரு நீத்துக்கெல்லாம்
 வீரடக்கும் படிபிரமன் விதித்தார்கானே.

118

காணப்பா காட்டுவிளா தன்னைநீயும்
 கண்டபின்பு நீற்றுமுறை கைகண்டாச்சு
 வீணப்பா பலநூலும் பார்க்கவேண்டாம்
 விரும்பியே சத்திசிவ மிருவர் தாமும்
 நாணப்பா யிருவருமே நடனமாடி
 நகைத்துமணஞ் சலித்தொருவர் மரத்தில்வந்து
 ஆணப்பா அவரிருந்தார் அதனால்சற்று
 அகற்றிவைத் தாரெனவே யறிந்துகொள்ளே.

119

அறிந்துகொள்ள இன்னமொரு வகைதான் சொல்வோம்
 அப்பனே முப்புவின் வழலையுப்பு
 முறிந்துதப்பா சத்துயிர்க் ளெல்லாஞ்சேர்த்து
 முடிந்ததப்பா நாலெருவில் சாம்பலாக
 எறிந்துவிடு பல நூலுங் கைக்கொள்ளாதே
 என்மகனே கிரந்திநா யகரின் போக்கு
 பிரிந்துதப்பா வேப்பெண்ணெய் நறுநெய்வேறாய்
 பெலமறிந்து லோகமெல்லாம் நீத்திப்பாரே.

120

நீத்துமுறைக் கிதுவிட்டால் வேறொன்றுமில்லை
 நீனிலத்தி லறிந்தவர்பா ருலகில்லை
 கூத்துவனாம் நீத்தினத்து விரோதியான
 கொடியதொரு விளாவிலையி லரிமால்வெள்ளை

சேத்துநீ யரைத்ததிலே புகைபோகாமல்
 சொர்ணமுத லிரும்புவரை சேரப்பூசி
 காத்ததுவை யனுசரிக்கப் புடத்தைப்போடக்
 காரணத்தை என்னசொல்வேன் கடிகைப்போதே. 121

கடிகையொரு நொடிநேரந் தன்னிற்பாரு
 கருதியதோர் நீற்றுமுறை தன்னைச்சேரு
 பிடுகையப்பா தாம்பூரச் சிமிழிற்சேரு
 பூனீரில் தும்பைமலர் தோற்றுப் போகும்
 துடிகையிது நீத்தினத்துக் கவதானத்தில்
 சொன்னபடி முறைக்கெல்லாந் தீங்குசேரு
 அடிகையிந்தப் படிவழலை சேர்த்துக்கொண்டு
 அப்பனே தீங்குசிங்கம் வங்கம்பாரே. 122

சிங்கமது குலத்திலுயிர் யெதுதானிற்கும்
 சிவகிருபை யறியும்வழி யடிக்கிப்போடு
 புங்கநெய்யி லழியான பண்ணிமுள்ளைப்
 புகட்டியே சேர்த்தரைத்து வேகவைத்து
 அங்கமுள்ள செவியவியக் கருச்செய்தாலும்
 அப்பனே அதையறிந்து செவியிலாட்டு
 பொங்கமதாய்ச் செவிதிற்றது அறிவுண்டாச்சு
 பூவுலகிற் கபடநா டகத்தைக் கேளே 123

கோளப்பா தீங்குகப்பூ முடிப்பாயாகில்
 கெருவமெல்லாம் விட்டுவிட்டு உலகத்தோர்கள்
 ஆளப்பா யேவலா லடுமைப்பாங்காய்
 அனுசரித்துக் கௌமதிநூ லடக்கிப்போடு
 ஊளப்பா பிறவிகூண் சாபம்நீக்க
 உற்றதொரு தேரையென்ற தயிலத்தாலே
 கோளப்பா செய்ததொரு கபடமோசங்
 கூடாது கொல்லுமுறை இரும்புக்கூறே. 124

அறியாமாந்தர்

இரும்புகருஞ் சூரையென அறியாமாந்தர்
 இவ்வுலகில் கோடான கோடிபேர்கள்
 விரும்பியே வாதமுறை செய்வோமென்று
 வீணாதி வீணர்விந்து நாதந்தன்னை
 அரும்பொருளா மென்றுமின்னார் சுரோணிதத்தை
 யாமெனவே ரவியில்வைப்பா னறிவுகெட்டான்
 கரும்புரசங் காமப்பால் கண்டானாகில்
 கைகண்டான் வாதவித்தை மெய்கண்டானே. 125

மெய்கண்ட தின்னமொரு வகையைக்கேளு
 மேதினியில் ரசவாதஞ் செய்வோமென்று
 மைகண்ட திருடரைப்போல் பதினெண்பேர்கள்
 மருவியே பாடினதோர் பலநூல் பார்த்து
 மெய்கண்ட தென்றுசிலர் தூமநாத
 மென்றுவரு வாரதனால் பலன் தானேது
 கைகண்ட தொன்றுமில்லை யப்புநாதம்
 சார்ந்துபார்த் தேவழலை முப்பூவியே.

126

வழலை

ஈயப்பா முப்பூவின் வழலைமார்க்கம்
 என்மகனே வெண்டிரைநீர் கடலைச் செயனீர்
 சாயப்பா கஞ்சுகத்தின் சிலைபோட்டு
 சலவையிட்ட பிங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 ஆயப்பா செயனீர்முன் னிலையிற்சற்றே
 அதையறிந்து புகைத்தெரிந்து யெடுத்துப்போட்டு
 காயப்பா ரவியில்வைத்து யீரைந்தோர்நாள்
 கண்டுபார் மணிமணியாய் விளைவுண்டாமே.

127

ஆமப்பா அந்தவுப்பு செம்புக்கீய
 அப்பனே சரிகைவெள்ளி யதுபோதாது
 நாமப்பா அந்தரங்கம் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 நாதாக்க ளொருவருமிப் படிச்சொல்லார்கள்
 காமப்பால் மதனப்பால் முப்பூவென்று
 கண்டுகொள்ள அறியாதான் பலநூல்பார்த்து
 தூமப்பால் வழலையென்று சொல்வாராய்யோ
 தூதூந் பனியுப்புச் சூட்சம்பாரே.

128

பாரப்பா யின்னூல்போ லொரு நூலில்லை
 பரமனெனும் அரன்பேரில் தீராதாணை
 நேரப்பா நினைத்துக்கொண்டு யின்னூல்தன்னை
 நீனிலத்தி லொருவருக்கு மீயொண்ணாது
 ஆரப்பா யெவரேனு மறிவாயுள்ளோர்
 அறிந்தெடுத்து வருஷமுதல் பனிரெண்டாகில்
 சாரப்பா அவனுடனே தேகமொன்றாய்ச்
 சார்ந்திடினுங் கௌமதிநூ லீயொண்ணாதே.

129

ஈயவொண்ணா தின்னூலை யீவாயாகில்
 என்மகனே சென்னீரில் கிணற்றின் மேற்கே
 தாயகமாய்க் கல்லதுபோ லருள்கானென்று
 சாற்றினோ மப்படியே முன்போல் நீயும்

நேயமதா யுற்றவர்கட் கீயந்தாயாகில்

ஊனிலத்தி லப்படியே மாய்கையற்று

பே. நிறம்போல் நோயுருவாய் மரமாய் நின்று

பேசரியாய் பாய்மரமாய் நிலைநிற்பாயே

130

நிலைநிற்கும் படியிதைநீ யுண்மையாக

நிட்சயித்துக் கௌமதிநூல் பதனம்பண்ணு

சிலைமெய்க்கும் வழிமடவா ராசையாலே

சிந்தையற்று நிந்தைபெற யீவாயாகில்

வலைமேய்க்கும் மாமரலி சிட்சையாலே

வருத்தம்போல் நரலோகந் தன்னில்நீயும்

பலைமெய்க்கும் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கி

பரதவிப்பா யென்றுமுன்னூல் மொழிந்திட்டோரே.

131

மொழிந்திட்ட மாயிந்நூல் வணங்கிக்கேட்கும்

முழுமோச நிர்முடர்க் கியொண்ணாது

கழிந்திட்ட மாயரசர்க் கீயந்தாயாகில்

காரிகையாம் பொதுமாத ரிடத்திற்சிக்கி

கொழிந்திட்ட மாகவுமே நேசமாகி

குடிகெடுக்க முன்னிட்டுக் குருவைச்சேரு

நழிந்திட்ட மானபொருள் நாசமாக

நாட்டியமுன் வழலைமுறை நயமுற்றேனே.

132

கரியுப்புப் பற்பம்

நயமுற்று யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு

நாடுதனில் கரியுப்பில் கடுக்காய்ச்செயனீர்

மயமுற்று அணுவளவு வழலைகூட்டி

மைந்தனே அரைத்தெடுத்துப் புடத்தைப்போடு

வியமுற்றுப் பூனீர்போல் பற்பமாகும்

வெண்மையென்ன முகட்டைமலர்க் கதிகமாச்சு

பயமற்று வங்கமதிற் கொடுத்துப்பாரு

பரமவெளி கண்டுதப்பா வயதிரெட்டே

133

எட்டாதே யொருவருக்கு மின்னூலப்பா

எனைப்போலே போகனொரு நூலுஞ்சொன்னான்

முட்டாதே பலநூலும் பார்த்துப்பார்த்து

முறையறிய மாட்டாமல் மோசம்போகி

கிட்டாதே கருமறைத்தல் பதினெண்பேர்கள்
 கிரணமெலாம் நூல்தோறு மறைத்துப்போட்டார்
 திட்டாதே சாஸ்திரத்தைப் பொய்யேயென்று
 சிவகிருபை செந்தூர வகைதான்கேளே.

134

உப்புச் செந்தூரம்

கேளப்பா முன்முடித்த பற்பந்தன்னை
 கெருவமதை மனமடக்கி வெளிவிடாமல்
 ஆளப்பா அடக்கமதாய் வைத்துக்கொண்டு
 அப்பனே அணுவளவுப்போர் பலத்துக்கொன்று
 நீளப்பா முன்சொன்ன கிஷாயம்விட்டு
 நேராக யிருநூற்றுக் கொன்றுகூட்டி
 மாளப்பா பத்தெருவிற் புடத்தைப்போட்டு
 மைந்தனே முருக்கமலர் போலவாமே.

135

ஆமப்பா வெளளிதனக் கீயந்தாயாகில்
 அப்பனே பத்தரைமாத் ததிகங்காணும்
 சாமப்பா அனல்காணாச் சரக்குக்கெல்லாம்
 சற்குருவாஞ் செந்தூர முப்பூதன்னை
 நாமப்பா உரைத்துவிட்டோ மிருநூற்றுக்கு
 நாடியதோ ரொன்றுமுறை தவறிடாமல்
 காமப்பா லுப்புமுறை வழலைநாதங்
 கட்டியசெந்தூரமிது கனகமாமே.

136

ஆமென்று நாமுறைத்தோம் போகநாதன்
 அறிந்திருந்தும் ரிசிமூலம் மறைத்துப்போட்டான்
 நாமின்று வெளியுரைத்தோங் கடலைப்பூச்சி
 நாதாக்கள் பதினெண்பேர் நூல்கள்தோறும்
 வேமென்று வேறெனவே மறைத்தார்பாவி
 விந்துசிவ தம்பனத்துக் காகுஞ்சித்து
 தாமென்று கல்வியடஞ் செய்தபேர்க்குத்
 தகைப்பேது சிவமேது தகைத்திடாதே.

137

தகைத்திட்ட தின்னமொரு வகைதான்கேளு
 தாரணியில் மன்மதவேள் கிராணிமூலம்
 திகைத்திட்ட சுதிரவனு மிதனாலப்பா
 திறம்பார்த்தார் போர்பொருதுசெயித்தாரில்லை
 வகைத்திட்ட மன்மதவேள் மூலவேரை
 வாங்கிவர அறியார்கள் வசமற்றோர்கள்
 பகைத்திட்ட பேர்களிட மரையிற்கட்டி
 பகலிரவு மல்போரு பார்த்திடாயே.

138

பார்த்திடவே மனமாய்கை ஆசையுற்றுப்
 பார்தனிலே உள்ளவர்கள் பலநூல்பார்த்து
 சேர்த்திடவே குளிகைதம் பனத்துக்கென்று
 சீரழிந்தா ரருள்கெட்டார் தூமச்சத்தில்
 கோர்த்திடவே குளிசமொன்று அரையிற்கட்டி
 கொண்டமட்டுஞ் செய்தார்கள் குணமொன்றில்லை
 வேர்த்திடவே யரியார்கள் வேறென்றெண்ணி
 விளம்பினார் பதினெண்பேர் விபரந்தானே. 139

விந்து தம்பனம்

விபரந்தா நென்னசொல்வேன் கல்விப்புச்சி
 விடையமதை யறிந்தவர்க ளுலகத்தில்லை
 கபரந்தான் சூட்சமயங் கடலைச்சோங்கு
 காய்தனிலே துவாரவழி ரெண்டுண்டாகும்
 துபரந்தா னதையெடுத்து விடுத்தாயாகில்
 துடங்கியதோர் முறைக்கிதுவே திறவுகோலாம்
 உவரந்தா னெனில்வழலை மதனப்பால்நீர்
 உறைவதற்குப் பதர்தள்ளி மாலாஞ்சேரே. 140

சூடன் முறை

சேரப்பா கல்வியென்ற பூச்சிசேர்த்து
 செகந்தனிலே வழலையுப்பு முப்பூஉப்பின்
 கூறப்பா காட்டெருதா னிறையக்கொட்டி
 குடந்தனிலே வசம்பரைத்த மாவைச்சேர்த்து
 பாரப்பா குழிதனிலே போட்டுப்பாரு
 பராபரத்தின் மகிழ்ச்சிபெறச் சமர தாச்சு
 தீரப்பா மண்முடிப் புகைபோக்காமல்
 தீர்ந்தபின்பு மறுநாள்போய்த் திறந்துபாரே. 141

திறந்துபார் சூடன்முறை யிதைப்போலில்லை
 திறமறிவார் லோகமதி லொருவரில்லை
 பிறந்துதப்பா திங்குசென்ற பூச்சியாலே
 பிறக்காத வஸ்துவெல்லாம் பிறக்கலாச்சு
 இறந்துபோச் சிப்படியே சரக்குயிர்களுெல்லாம்
 இயம்பினேன் சூடன்முறைக் கிணையொன்றில்லை
 அறந்துதிக்கும் வாதமிதுக் கெதுநேரப்பா
 அப்பனே சிவாலயத்துக் களித்திடாயே. 142

அளித்திடுவா யருள்நிறைந்த தீர்க்கவாசம்
 அப்பனே சூடனதின் குணத்தினேசம்
 ஒளித்திடுவா ரனுப்பானக் கூட்டுச்சேர்ப்பார்
 ஓகோகோ நிர்மூடர் பாவிப்பேர்கள்
 களித்திடுவார் பச்சரிசி மாவைச்சேர்ப்பார்
 கண்டறியார் கற்பூர வாசந்தன்னை
 பளித்திடுவா ரேதோதியப் பிடியாமோசம்
 பயனறியான் மயந்தெரியான் மாட்டேனென் பான்.

143

வெள்ளி

பானென்ற மதுபானந் தன்னிலே தான்
 பாதாள மூலிகையைப் போடுபோடு
 குனென்ற லகிரிவிட்டுப் பாலதாச்சு
 சுத்தவெள்ளைப் பாஷாணந் தன்னிலேதான்
 மானென்ற நாயகத்தின் செயநீர்விட்டு
 மைந்தனே தீங்குசென்ற பூச்சிபோடு
 நானென்ற அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 நலமான கையிலைவெள்ளி கட்டலாச்சே.

144

கைலைவெள்ளி மலைமலையாய்க் கட்டலாம்நீ
 கண்டுகொண்டால் வங்கமதிலுமிழ்நீர்தொட்டு
 தயிலமது போலுருக்கிக் கொண்டுநீயுந்
 தாக்குவா யூசிமுனை தொட்டு நீட்டு
 சயிலமென்றார் மச்சமுனி கூறும்வாதஞ்
 சாட்சியென்ன சற்குருவா மப்புநாதம்
 வெயிலமே யென்னசொல்வே னீயஞ்செம்பு
 விரும்பினேன் சரிகைவெள்ளி விபரந்தானே.

145

விபரந்தா னென்னசொல்வே னின்னுல்தன்னில்
 விடையமிட்ட கருக்கிடையை விரும்பிநீயும்
 கவரமுற்று ஒன்றுரடே ஒன்றுதள்ளிக்
 கருதியே தெளிந்துபார் வெளியாய்த்தோன்றும்
 துவரமப்பா முன்ஜெனன மாதிக்காயந்
 துருவாசந் கிரந்திரா சாளியான
 உவரமற்ற கடுக்காயின் கிஷாயப்போக்கு
 உத்தமனே கற்பத்திக் காதினே.

146

கடுக்காய் கிஷாயம்

ஆதிக்காய் முதற்கற்பங் கடுக்காய் தன்னை
 அப்பனே பலம்பத்து யிடித்துநீயும்
 சோதித்துப் பாற்கூட்டி விரையைப்போக்கிச்
 குரணித்து ஒருதூணி நீரிற்போடு

வாதிக்கு யிந்தமுறை கைக்கிட்டாது
 வழியறிந்து நெருப்பெரித்துப் படியொன்றாக்கி
 நீதிக்கும் பாணையதில் புகைபோகாமல்
 நீயறிந்து தயிலமதை வடித்துக்கொள்ளே. 147

வடித்ததொரு தயிலத்தின் வகைதான்கேள்முன்
 வகையறிந்து கரியுப்பில் கொடுத்தக்கொண்டு
 கடித்தமதா யரைத்திடவே வழலையுப்பில்
 கடுகுநே ரவ்வளவு யெடுத்துக்கூட்டு
 தொடுத்தவுட னுதிரமயம் போலுண்டாகும்
 தூசணிப்பார் கண்டவர்கள் திடுக்குண்டாகும்
 யெடுத்ததனை வில்லைசெய்து கவசம்பூசி
 என்மகனே ரவியில்வைத்து புடத்தைப்போடு. 148

புடம்போடு முருக்கமலர் போலதாகும்
 பூவுலகி லிதையறிந்தா ரெவர்தானப்பா
 அடம்பெரிதா யொருவருடன் வீண்பேசாதே
 அப்பனே யின்னூலை வெளியிடாதே
 இடம்பெரிதாய் நவலோக முருக்கியீய
 என்மகனே கனகம்வய தீரைந்தாகும்
 விடம்பெரிதா மென்றுநினை யின்னூல்மார்க்கம்
 விதியறிந்து மதிதெரிந்து விரும்பிப்பாரே. 149

பாரப்பா நான்சொன்ன முறைதப்பாமல்
 பார்தனிலே யிந்நூலை வெளியிடாதே
 நேரப்பா யிதற்கிணைதான் ஒருநூலில்லை
 நீற்றுமுறை யந்தரங்க மறைப்பொன் றில்லை
 தீரப்பா நோய்மிடியோர்க் கின்னூல் தன்னில்
 துருசான அக்கினிப்பை குணத்தின் போக்கு
 நீரப்பா வகமறிந்தோ ராருமில்லை
 நீனிலத்தில் நவலோகம் நீற்றுவாயே. 150

நவலோகம் ஒன்பதுமே சாம்பலாக
 நலமான அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கம்
 சிவமயமா மருகுநுணி வழலைமுப்பூ
 சித்தறிந்து கரியுப்புக் கீவாயாகில்
 உவமான மென்னசொல்வேன் தெளிவுண்டாக்கி
 உலகமதில் வாதமெல்லாங் கைகண்டாச்சு
 தவமேறுங் கண்ணாடிக் கருவுண்டாச்சு
 தனதுருப்போ லினமினமாய்க் கருவுண்டாச்சே. 151

ஆச்சப்பா மறைப்புகளை வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 அப்பனே எனைப்போலே யாருஞ்சொல்லார்
 மாச்சப்பா பலநூலும் பார்த்தாயாகில்
 மைந்தனே போக்காக நாதர்தானும்
 குச்சப்பா அகமதுபோ லொருநூல் சொன்னார்
 சூடரிமர லாகாசச் செயநீர்தன்னை
 பூச்சப்பா செம்புமுதல் செயனீர் நீற்றல்
 பிரசபிக்க முப்புவை யரிமால்கீயே.

152

ஈயப்பா குருவழலை தன்னைவாங்கி
 என்மகனே கயிலாசச் செயநீர்தொட்டு
 பாயப்பா ஊசிமுனை கொண்டுநீயும்
 பாக்கிலைக்குச் சேருவுரு மாயம்போலாச்சு
 நாயப்பா நாய்போலே கற்றோர்கிட்ட
 நலமுற்றுச் சண்ணிட்டுத் திரிவாயாகில்
 பேயப்பா வகம்நீயே யல்லால்வேறு
 பித்தரில்லை நவலோகம் நீற்றக்கேளே.

153

நவலோக நீற்றினத்தை யறிவாயாகில்
 நாட்டியதோர் வயித்தியசித் தாதியாரு
 சிவலோக முறைபார்க்கில் கெவுனமார்க்கம்
 சித்தறிந்தால் மரலியதி காரமேது
 தவயோகம் பெற்றவருக் கின்னூல் கிட்டில்
 தனித்தனியே அக்கினிப்பை முறையேகிட்டும்
 பவலோகம் பெற்றதொரு யிரும்புநீற்றும்
 பதுமரா சாளிதிங்கள் மதிச்சார்கேளே.

154

கனக வித்தை

திங்கள்மதிச் சாறுவிட்டுக் கடுக்காய்தன்னைத்
 திருதிருத்து அரைத்ததைநீ குகைதான்செய்து
 வங்கநீர் உப்பதனைக் கவசம்பூசி
 வடிவுபெற ரவியில்வைத்து எடுத்துக்கொண்டு
 பொங்கமுட னோர்சிலை மண்தான்செய்து
 புகலாதே பத்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 தங்கமயங் காண்பதற்குக் கனகவித்தை
 தாய்போலே கௌமதிநூல் சாற்றினோமே.

155

சாற்றினோந் திங்கள்மதிச் சார்தானெந்தச்
 சாஸ்திரத்தி லெவருரைத்தா ராருங்காணார்
 மாத்துதா னீரைந்தோ ரரையுங்காணும்
 மைந்தனே சிறுசின்னி திங்கள்மதியாகும்
 சூஸ்திரமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் வந்தபேர்க்கு
 சுவர்கட்டிப் பெலன்கட்டுங் கடுக்காய்மார்க்கம்
 கோத்திரத்தை யறிந்தவனே கிரணவித்தை
 கொண்டுமுடிப் பானெனவே கூறலாமே.

156

செந்தூரம்

கூறுவோஞ் சிறுசின்னி யிலையின்சாறு
 கொடுப்பதற்கு உழரிச்சார் விட்டுஆட்டு
 பேருபெற முன்சொன்ன படிதப்பாமல்
 பொதிந்துநீ ரவியில் வைத்துப் புடத்தைப்போடு
 சீருபெறக் கடுக்காயின் பரீட்சைபார்க்கச்
 சீனியுப்பில் தனிக்கடுக்கா யறைத்துப்பூசு
 வேருமய மாய்ப்போகுந் தித்திப்பாகும்
 வேதைவித்தை வாதமுறை செந்தூரமாமே.

157

செந்தூர மகுத்துவத்தைச் சொல்லக்கேளு
 செம்புமுத லிரும்புநவ லோகமெல்லாம்
 வெந்தூரும் போததிலே வழலைசேர்த்து
 வேதையிட்ட செந்தூரந் தன்னைநீயும்
 கந்தூர மானகயி லாசச்செயனீர்
 கருதியே அணுமுனையிற் தொட்டுநீட்டு
 சிந்தூருங் கேதாரச் சலத்திலுள்ள
 சிறுமணல்போல் சூரியனின் கிரணமாச்சே.

158

திலதம்

சூரியன் தன் கிரணவொளி போலின்னுலைச்
 சூச்சமிட்டும் பார்க்கில்மயந் தோற்றும்பா
 காரியந்தா னறிந்தவர்க ளுலகிலில்லை
 கண்டுகொண்டா லுனக்குநிகர் பெரியோரில்லை
 பாரிசா தகமலரைத் தெரிந்தாயானால்
 பரித்துவந்து ரவியில்வைக்கக் கதியுண்டாகும்
 சீரியதோர் மிருகமுதல் ஸ்திரீகள் வேந்தர்
 சீஷமுற மதிரவியி னிநிற்சேரே.

159

சேர்த்தப்பா வதனமதிற் திலதம்போட்டுச்
 சேகரமாய் நீயும்வந்து நின்றாயானால்
 பார்த்தப்பா நேர்நிலைநில் லுனைக்கண்டோர்கள்
 பகையாளி யாகிடினும் மனம்பேறாக
 வேர்த்தப்பா உடம்புமிக நடுங்கிப்பின்னும்
 விதிமறந்து தகைபிறந்து திகைப்பார்பாரு
 மாத்தப்பா கைலாசச் செயநீர்தொட்டு
 மைந்தனே அவர்பிரிவார் மகிழ்ந்துபாரே.

160

பாரப்பா என்னசொல்வேன் திலதப்போக்கு
 பாரிலுள்ள மானிடர்கள் நீதிமார்க்கம்
 வேரப்பா பிரிந்துபோச் சதனாலநீயும்
 விரும்பியே யிடமறிந்து திலதந்தீட்டு
 சேரப்பா தவசியர்கள் விரதமார்க்கம்
 சித்தளிக்கும் பித்தருக்கும் பகையாளிக்கும்
 வீரப்பா யிப்படிநீ திலதந்ததிட்டி
 விரும்பியே தன்மனம்போல் வேண்டுவாயே.

161

வேண்டுவா யிப்படிநீ செய்தாயானால்
 விரும்பியுனை நாடாது பாவதோஷம்
 பூண்டுமே நீதிமுறை தவறிடாமல்
 பூதலத்தில் மௌனமா யிருந்துகொண்டு
 ஆண்டுமே யின்னுலை வெளிவிடாதே
 அப்பனே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 தோண்டுவாய் புதைபெற்று அடக்கமாகத்
 தேடிவந்த பொருள்களெல்லாஞ் சிலவிடாயே.

162

ஈயப்பா அயம்வீரம் பூரஞ்சாரம்
 இளகியதோர் நிமிளைவெண் காரங்கெந்தம்
 தாயப்புர கடுங்கார மனோசிலையும் லிங்கம்
 தனியொன்றுக் கோர்களுஞ்சி நிறுத்துச்சேர்த்து
 மாயப்பா மேதைச்சார் பழச்சார்விட்டு
 மைந்தனே கரியுப்பு களஞ்சிநாலு
 தேயப்பா வடிவுபெற அரைத்துக்கொண்டு
 தேர்ந்துகலை யுணர்ந்துகுக் குடத்திற்போடே.

163

போடென்ற பாகமுறை பற்பந்தன்னைப்
 பேரண்ட வேப்பெண்ணெய் தன்னில்நீயும்
 கூடென்ற முறைவிதியைச் சொல்லக்கேளு
 குன்மமுதற் பெரும்பாடு துவாலைசேர

குடென்ற பழந்தின்னிச் சாரெண்ணெய்க்குள்
 குட்சித்தோ ரதினிடையான் திராசிலாடி
 பாடென்ற சுலோபமுற்ற வியாதியோர்க்குப்
 பார்தனிலே யிந்தமுறை தவறாதீயே. 164

ஈயப்பா என்னசொல்வேன் தேகந்தன்னில்
 இருந்ததொரு வியாதியெல்லா மெங்கேபோச்சு
 தாயப்பா யிந்தமுறை வயித்திய ற்குத்
 தந்தையென்றும் முப்புவின் வழலையென்றும்
 சீயப்பா பலநூலும் வெளியேபோட்டுச்
 சீரறிந்து வழிதெரிந்து தீங்குசேரு
 ஆயப்பா கண்டகோ டாலியாச்சு
 அறவறிந்து ரசம்புளியை நீக்கிப்போடே. 165

போடப்பா யின்னமொரு வகைதான் கேளு
 பூமிநா தத்துவஸ்து பன்னீர்விட்டு
 கூடப்பா தீங்குசென்ற ராகுகேது
 கூட்டியே சேர்த்தரைத்துப் புடத்திற்போடு
 ஈடப்பா வாதமுறைக் கீதுவேயீடு
 என்மகனே இல்லாட்டால் கேடுகேடு
 ஆடப்பா யிப்படி நீ யெட்டோடெட்டு
 ஆடியதோர் ரிசிமுலந் தொட்டுத்தட்டே. 166

தட்டப்பா லோகஅதி சயமாயுள்ள
 தாரணியி லடங்கியதோர் வஸ்துமூலம்
 கட்டப்பா ரிசிகெற்ப மதனாலந்தக்
 கடியதொரு சரக்குவகைக் கிதுந்தொட்டு
 வெட்டப்பா கண்டகோ டாலிராகு
 விடையமுற்றோர் பூச்சிபூச் சியென்பார்கள்
 சட்டப்பா என்னசொல்வேன் சரக்கு நீற்றல்
 சத்துயிரைக் கொள்ளுமனு போகங்கேளே. 167

அனுபோகந் தன்னிலசை யாதமார்க்கம்
 அப்பனே மதனப்பால் வழலைதீர்க்கம்
 தனுவாகுங் கடலையுட மதனச்செபனீர்
 தனையறிந்தல் முப்பூவு நாதமாச்சு
 மனுவான பேர்கள்பல நூலைப்பார்த்து
 மயமரியார் கோடான கோடிபேர்கள்
 சனுவான அகத்தியனும் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 சார்ந்துபார் சிவகிருபை வழிதான் தோணும். 168

தோணுமப்பா சிவயோக மிதுக்குள்ளாச்சு
 தொட்ட தொட்ட சித்துமயங் கைகண்டாச்சு
 காணுமப்பா கற்பமுறை மெய்விட்டாச்சு
 கருதாதே பிரமலபி விட்டுப்போச்சு
 ஆணுவமாய் வாய்திறந்தால் கர்மந்தேடு
 அப்பனே ஆராலே பொருக்கக்கூடும்
 தூணுவமாங் கற்சிலையைப் பெண்ணதாசுத்
 தூதுசென்று கொங்கணவர் விடுத்தார்காணே.

169

விடுத்தார்கள் கொண்டுசென்று குருவின்முன்னே
 விரும்பியே மனமாகிப் பார்க்கும்போது
 கடுத்தாரே மருவசன முறைபேச்சில்லை
 கல்பெண்ணா மென் றிதையு மறியமாட்டார்
 தொடுத்தாரே கலைக்கியானம் போகநாதன்
 தோகைமயில் சாய்கையல்லா லீகையேதென்
 றெடுத்தாரே தற்சொருப ஞானபோத
 மெடுத்துரைத்த உபதேச மியம்பக்கேளே.

170

கேளப்பா கொங்கணவர் சொன்னமார்க்கம்
 கோவில்தனிற் சென்றுமே தன்னைத்தேடி
 மீளப்பா வென்றுசொன்னீர் இருவர் நாங்கள்
 மீளவென்றால் விதிமார்க்கம் அங்கொன்றில்லை
 நாளப்பா செய்முகூர்த்தம் விதியாலிந்த
 நற்கன்னிப் பதுமைதனை யழைத்துவந்தோம்
 ஆளப்பா யெங்கனையும் கிருபைசேர
 அயன்விதியை யிருவர் தமக் கறிவிப்பீரே.

171

அரியவென்றா லென்மக்காள் மதனச்செயனீர்
 அறிந்தவறா ருலகமதில் காமப்பால் நீர்
 தெரியவென்றால் கேதாரக் காட்டில் பாரு
 தேகசித்தி யோகசித்தி ஞானமார்க்கம்
 பிரியவென்றால் கல்விமயம் பேச்சொன்றில்லை
 பிரித்துவந்த கல்பதுமை பெருத்த தூணை
 எரியவென்றால் சோதனையே செய்தோமப்பா
 எய்துமே வீரடக்க யீய்கைபாலீர்.

172

பாலிப்பா யுங்களுட சித்துமார்க்கம்
 பதுமைதனைக் கல்பெண்ணாய்க் கொணர்ந்ததிர்க்கம்
 கேலிப்பா யென்னசெய்தீர் கொங்கணரே நீர் தான்
 கெருவவிதி யடக்காத இடைக்காட்டார்போல்

நீலிப்பாய் கொண்டு வந்து விட்டஞாயம்
 நினைவிரவி யுண்டுபண்ண அறிந்தீரில்லை
 ஆலிப்பா யாகிருஷ்ண வித்தைதன்னால்
 அழைத்துவந்த வாரெனக்கு அறிவிப்பீரே. 173

அறிவிப்பீர் கொங்கணரே கருவூராரே
 ஆதியந்த முதலான வகையைநீரும்
 பிரிவிப்பீர் கற்சிலையின் வரலாற்றாயம்
 பிரித்துமதன் ரதியவள்சக் களமையாக
 சரிவிப்பீர் கேதாரக் காட்டிற்சென்று
 சற்குருவாய் கல்லுப்பு வழலையுப்பு
 வருவிப்பீர் கல்பெண்ணை விட்டுநீரும்
 வருவதற்கு வாய்வுசெபம் வகுத்துக்கொள்வீர். 174

கொள்ளுவீர் குளிகைதனை வாங்கிக்கொண்டு
 கூடுவீர் கேதாரக் காட்டை நோக்கி
 விள்ளுவீர் பேச்சுரைக் காவர்க்குநீரும்
 வீரமதை யடக்கிமத வேள்தன்கிட்ட
 அள்ளுவீர் கல்லுப்பு முப்பூதன்னை
 அறிந்தெடுக்கக் கல் லாத்துக் கருகேயப்பா
 துள்ளுவீர் கெவுனமுறை பறவைமார்க்கம்
 தூக்கிவிட வாசியைக்கற் றாசிப்பீரே. 175

ஆசித்தாற் தேகமெல்லாங் கல்லதாச்சு
 அப்பனே யிச்சிலைபோல பேச்சும்போச்சு
 நேசித்தா லணுவளவு கொண்டுபாரு
 நிமிஷத்திற் சுமடுக்கட்டிக் குளிகைபோடு
 பேசித்தான் முடியுமுன்னே வந்துசேர்வீர்
 பித்தர்களே அரிவைதனை விட்டுநீரும்
 வீசித்தான் லகுதனில் கெவுனஞ்சாடும்
 விடையமிதை யறியாம யறிவிப்பீரே. 176

அறிவிப்பீர் மன்மதவே ளிடத்தில் நீரும்
 அப்பனே கல்சிலைக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
 தருவிப்பீர் எழுபோகங் கலைக்கியானங்கள்
 தையல்ரதி யவட்குமிவள் மிச்சமாக
 தருவிப்பீர் பதுமைமின்னாள் ரூபந்தன்னில்
 கோட்டியாம் பதுமையதின் குணத்தின் செய்கை
 பொருவிப்பீர் மனமுருக்கிப் பதுமையாலே
 பொருதுமதன் கண்களைந்தும் போகமாமே. 177

போகமப்பா யெழுபோகங் கல்பெண் தன்னில்
 போக்கியே மன்மதவே ளிடத்தில்விட்டு
 மோகப்பா கொளும்படிக்குப் பேச்சுண்டாக்கி
 முப்பூவை நீங்குள்கம டெடுத்துக்கொண்டு
 யோகமப்பா அடைவதற்குக் கற்பமுண்ண
 ஓர்நொடியில் குளிகைதன்னை யடக்கிப்பாரு
 தேகமப்பா நினைத்தயிட மங்கேசெல்லும்
 தேசஉப தேசமய மறிவித்தேனே.

178

அறிவித்தார் கொங்கணவர் கருவூரார்க்கும்
 அகத்தியாம முனிக்குமுனி யானபோகர்
 விரிவித்தா ரவர்களுமே மனம்நொந்தேதான்
 பேசாமல் பாதமதில் விழுந்துபின்னும்
 தெரிவித்தா ராகமங்க ளிருவர்க்கேதான்
 தெளிவுதெரிந் திருளற்ற சித்தநாதன்
 விரிவித்தா ரஷ்டகர்ம யோகமார்க்கம்
 விசைகுளிகை பறவையயஞ் செலுத்துவீரே.

179

வீரமென்ற வீரமதை யடக்கிப்போடு
 விசாரமுற்ற கிருட்ணமய மங்குண்டாகும்
 தூரமென்று நினையாதே நொடியிற்செல்ல
 தூரந்தரிக்கக் குளிகைதனை யடக்கிக்கொண்டு
 சாரமென்ற கல்லுப்பு முப்புதன்னைச்
 சற்குருவென் றெண்ணியெடு கல்லாறுதன்னில்
 ஊரமென்ற கெவுனமாத் திரையையிய்ந்து
 உகந்துசிலைக் காவிபடைத் தோட்டினாரே.

180

ஒட்டியதோர் கொங்கணருங் கருவூராரும்
 உயர்ந்துபறந் தேயிவர்கள் கேதாரத்தில்
 காட்டிலே சென்றுகல் லாறுதன்னில்
 கருதியதோர் கல்பெண்ணை முக்கிமுழ்கி
 நாட்டினார் மதனவே ளிடத்திலே தான்
 நாடியதா லுரைந்ததொரு கல்லுக்கட்டி
 மூட்டினார் சுமடுசும டாக்கிக்கொண்டு
 முன் வந்தார் குளிகைதனைப் பின்வைத்தாரே.

181

வைத்ததொரு கொங்கணரே கருவூராரே
 வாதமுறை கற்பமுறை யிதற்குள்ளாச்சு
 எத்திசையிற் றிரிந்தாலு மிதுகிட்டாது
 என்மக்காள் கற்பமுண்டு மிச்சந்தன்னை

அத்திகிரி மலையோரங் குளிதான்வெட்டி
 அப்பனே யாருமறி யாமல்நீயும்
 புத்தியிது யென்றுவைத்து வருவீராகில்
 புகலுவேன் கிருபைமயம் பிரியந்தானே.

182

பிரியமதை யென்னசொல்வேன் நீங்கள்செய்த
 பிரபலச் சித்ததிக மாகிருஷ்ணந்தான்
 அறியுமதை யிதுவரையு முங்கள்ஞாயம்
 அப்பனே கல்பதுமை நடக்குமாயம்
 நெறுயுமதை வீரடக்கும் பஞ்சபாசம்
 நெஞ்சமதிற் கவர்பிரியுங் கபடம் நீக்குங்
 குறியுமதை யறிந்தவர்போ லிருக்குநெஞ்சங்
 கோடான கோடிசித்துங் கூர்ந்துபாரே.

183

கூர்ந்துபார் கல்பதுமை தன்னை நீங்கள்
 கூட்டிவந்த ஆக்கிருஷ்ணக் குணத்தின்போக்கு
 சேர்ந்துபார் சிவமதனை யதனிற் போக்கத்
 தெரியாத கொங்கணரே கருவூராரே
 நேர்ந்துகொண்டு வந்துவிட்ட ரென்முன் நீங்கள்
 நேரிசையா மெனநினைந்து கல்விப்போர்கள்
 சார்ந்துசெய்யில் யோகமுறை கற்பமுண்டு
 சஞ்சரித்துச் சிவமயமொன் றில்லைபாரே.

184

பாரென்றேன் கேதுமய மதனச்செயனீர்
 பார்த்தவர்க ளாயிருந்துங் கற்பந்தனை
 ஆரென்று கொண்டுவந்து விட்டரையா
 அருமையுள்ள கொங்கணரே பதுமையோடு
 போரொன்று செய்யுமுறைக் கிதுவேமார்க்கம்
 பேச்சற்ற கற்சிலையின் பிரிவுமுர்க்கம்
 நேரென்று அழைத்தவிதம் ஆதிநாதன்
 நெறியழிந்து மதிசுலைந்த வகைபோலாச்சே.

185

ஆச்சப்பா கேதாரந் தன்னிலேதான்
 அதிருப மானகல்லுப் பெண்ணாமங்கே
 சூச்சமப்பா போகம்விந்து நாதங்கல்லாம்
 சொர்ணமயம் நேர்மணலாய் முப்புவுப்பாய்
 நீச்சப்பா கல்லாறாய்ச் சலமதாக
 நின்றவார்ம மாரறிவா ருகலத்தோர்கள்
 பேச்சப்பா கொங்கணவ ரிருவராலே
 பேரான மகிமைதனைப் பெற்றவாரே.

186

வாரான உலகமதில் மனிதர்கோடி

வாதமுறை செய்வதற்குப் பல நூல்பார்த்து

நீராக முதல்முன்று வகை தன்னில்

நீங்கியதோர் நாதத்தை வாங்கிவந்து

கூராக ரவியில்வைத்துத் தெளிவுண்டாக்குங்

கொடியதொரு கிரிகையின் மார்க்கந்தன்னை

ஆராரக் ளறிவார்கள் உலகத்தோர்கள்.

அப்பனே நாதவிந்து சடைத்தவாரே.

187

சடைத்ததொரு கொங்கணரே யினிக்கேளப்பா

சஞ்சரிப்பா யவ்வனத்தில் அதனுக்கிடாய்

விடைத்ததொரு காமப்பால் கல்லுப்பாக

வெட்டியெடுப் பாருண்டு அறியாமுடர்

துடைத்தெடுக்க மனந்துணிவீ ரின்னம் நீங்கள்

துலையாத யிருள்மாய்கை நிலையை நீக்கக்

கிடைத்ததிலும் பொருளாசை மிகவேயுண்டு

கெடிராயன் வலையறுத்து மீளுவீரே.

188

கெடிராயன் மன்மதவேள் வலையை நீக்கிக்

கொண்டு சென்று வருவீரேல் பெரியோராகும்

துடியாக அவ்வனத்தில் கனகம் போக்கு

தோகையரின் னாசைவிட்டு வருவீராகில்

அடியார்க ளென்றுனை நாம் சரியென் றெண்ணி

அப்பாலுந் தாசனென அறியுமார்க்கம்

படியாக அடையாளந் தருவீராகில்

பதசேர்வை பெற்றதொரு பாலராமே.

189

பாலகரே கொங்கணரே யென்மக்காகேள்

பாலாறு மன்மதப்பால் கல்லாறாகும்

நீலகரே மால்சயன மங்குண்டாகும்

நீனிலத்தி லறிந்தவரும் நெடியோன்சாய்கை

ஏலகரே விட்டிருவர் வருவீராகில்

என்னசொல்வேன் கல்லுப்புக் குள்ளனாயம்

சாலகரே யிவ்விதியி னடத்தை நீக்கிச்

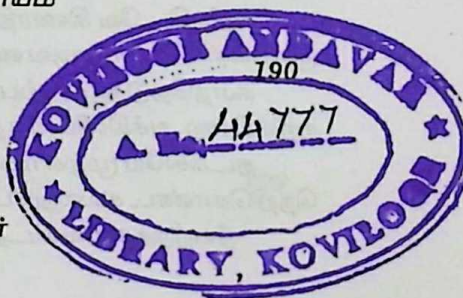
சஞ்சரிப்பீர் கொங்கணரே தாசநீரே.

நீரான பனி நீரை முப்புவென்று

நீனிலத்தி லறியாதார் பல நூல்பார்த்து

மாரான மாதருடன் மானிலத்தில்

மயங்கியே திரிவார்க ளறிவுகெட்டோர்

வாரான நூலினுட நுட்பம்விட்டு

வகைவிட்டு முறை தப்பி மார்க்கங்கெட்டு

சாரான கைவளிநீ ரென்றேயெண்ணி

சஞ்சரிப்பார் போலிருவர் தமக்குண்டாச்சே.

191

ஆச்சப்பா கல்லுப்பு பனியுப்பாச்சு

அதையறிந்து எடுத்தருந்தக் கற்பமாச்சு

நீச்சப்பா கல்லாறு கேதாரத்தில்

நீயிந்த மாய்கையதை விட்டுப்பின்னும்

போச்சப்பா யில்லையென்று சொல்வானாகில்

பெரியசிவ யோகமதை ரதிக்குப்போதி

பாச்சப்பா வாசிமயம் நிலையாய் நிற்கப்

பாவகமே தாவிப்பீர் சிறுவர்தாமே.

192

தாமிருவ ரடஞ்செய்த வகையைப்போலத்

தாபரத்திற் கேதாரம் தன்னில் நீறும்

நாமிருவர்க் கேயியுங் குளிகைதன்னை

நாவடக்கி மன்மதவே ளிடத்திற்செல்ல

ஓமிருவ ரெனவருவார் கொண்டேசென்று

ஓடினார் கெவுனமதில் நாடினார்மன்

போமிருவர் திரும்பிவந்த வரலாற்றமார்க்கம்

போக்காக விதித்தவிதி புகலக்கொண்டே.

193

பல்கொண்டு மேபோக ரிடத்திலவந்து

பதுமைதனை விட்டுவந்தோங் கற்பமுண்ண

மல்கொண்டு மும்ம தத்தால் விளைந்தகல்லு

மாலைமதஞ் சோலைமதம் வகையின் போக்கு

வில்கொண்டு வேல்விழிப்பெண் ணாலேயெங்கள்

விகாரமது தீரவண்ண விரும்பியுங்கள்

சொல்கொண்டு திரும்பிவந்தோம் யோகமார்க்கம்

செவியென்றார் முப்பூவை யெறியென்றாரே.

194

எறியென்ற போதிருவர் கொங்கணவர்கூடி

எறிந்திடவே கிணரதிலே சலமதாச்சு

குறிகண்ட ரிசியொருவ னதுதான்பார்த்து

கூர்ந்தெடுத்துக் கற்பமுண்ண பின்னுமற்ற

தறிக்கின்ற அக்கினிப்பை துருசின்மார்க்கத்

தடக்கியே மூழ்காமல் தானேமூழ்கி

நெறிகொண்ட கல்லதுபோல் நின்றானின்னும்

நீயறிந்தா லவ்விடத்திற் சென்றுபாரே.

195

பாரப்பா கல்லுருவாய் நின்றமார்க்கம்
 பரப்பிரம வஸ்துவென்ற செயநீர்தீர்க்கம்
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் ஒருவரில்லை
 அப்பனே தேன்மலையி னதனுக்குள்ளே
 நேரப்பா நிற்கிறா னதின்மேற்காக
 நிலைகண்டு கல்லுருவை மச்சங்கொண்டு
 சேரப்பா விருச்சமுமங் கதிலோர்தீபச்
 செயலிதனை யறிவதற்கோ ரிரவுநேரே.

196

நேரான சோதிமர விருட்சந்தன்னில்
 நிலைகண்டு அதின்கிழக்கே தெற்கதாக
 தூரான சாவல்பூணத் தில்லைமரமொன்று
 துருவாச மாமுனிவ னொருவனாலே
 பேரான வஸ்துவதை மறைத்துப்போட்டார்
 புதைபொருளெல் லாமுனக்கு வெளியாய்ச் சொன்னேன்
 யேரான யிருவிருட்சம் நடுவிற்பாரு
 என்மகனே கோழிமுக்கி கோழியுண்டானென்றே.

197

சாவல்மாள்

கோழியுண்டான் கோழிமிண்டான் தில்லைப்பாலை
 குக்குடப்பூ சாவல்பூ டென்றுஞ்சொல்வார்
 வாளிகொண்டு நாவிகொண்டு சிலைகள்கொண்டு
 வதைப்பதுபோல் நொடிநேரந் தன்னிலிந்த
 காளிகொண்ட கூளிகண்ட தில்லைப்பாலை
 கறந்துவந்து கத்திமுனை தன்னில்தொட்டு
 ஊளியமாய் கடுஞ்சாவல் கிணையாய்நீயும்
 உத் தமனே சிறுவிடைதான் காலிற்குட்டே.

198

கட்டப்பா ஓர்பறவை தன்னிலேதான்
 கத்திபட்டுக் கடுஞ்சாவல் பட்டுமானும்
 மட்டப்பா யிதுவல்லால் முப்பூ தொட்டு
 மைந்தனே கபாலஓட்டில் மைக்கருக்கி
 ஓட்டப்பா வண்டரித்த பனையினோலை
 ஓடித்துவந்து யிசங்குமுள்ளால் திசையைநோக்கி
 இட்டப்பா உருவகுத்துப் பெயரைச்சுற்றி
 என்மகனே முன்சொன்ன மையைச்சாற்றே.

199

சாத்தப்பா வையம்வேப் பெண்ணெய்தன்னைத்
 தாரணியில் முன்னோட்டில் துணியில்முக்கி
 ஏத்தப்பா தீபமதிற் பொருத்திக்கொண்டு
 என்மகனே எடுத்ததொரு மையைநீயும்
 பூத்தப்பா மதனப்பால் செயநீர் தன்னைப்
 புகட்டியே தாம்பூரச் சிமிழிற்சேர்க்க
 கூத்தப்பா வென்றயெமன் கைக்குள்ளாச்சு
 கொடியதொரு பிரமலபி தட்டலாச்சே.

200

ஆச்சப்பா யிப்படி செய்தாயாகில்
 அப்பனே வுனக்கீடு யாருமுண்டோ
 ஏச்சப்பா பிடுங்கிடுவா ரின்னூல்தன்னை
 யேமாந்து போகாமல் மறைத்துப்போடு
 காச்சப்பா சவமெடுக்க நேரம்பார்க்கக்
 காலாதி காலனுனக் கேவலாளாம்
 மாச்சப்பா பொன்றுமில்லை மறைப்பொன்றில்லை
 மைந்தனே யிந்தவித்தை மையைச்சேரே.

201

சேத்தப்பா மௌனமா யிருந்துகொள்ளு
 சிவனாணை உமையாணை யின்னுங்கேளு
 கூத்தப்பா யெமக்கூத்து கழிகைப்போதில்
 கூரறிய தக்காலி தழையைச்சுற்றி
 ஏத்தப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
 என்மகனே எழுத்தோலை சுள்ளை தன்னில்
 நீத்தப்பா வெள்ளாவி மயானந்தன்னில்
 நீத்தியபின் மரணமின்னூல் சூட்சமாச்சே.

202

சூச்சமப்பா கிரிதனி ற்போய்த் தேடவேண்டாம்
 சூட்சாதி சூட்சமதுன் தேகத்துள்ளே
 சாச்சப்பா அயன்பீடந் தெரியவேணும்
 சிவாயமெனுங் கயிலாசச் செயநீர் தன்னை
 சேத்தப்பா னொடியொன்றில் வினாடியொன்றில்
 சீக்கிரத்தில் முழுங்கியே அமுர்தங்கொள்ளு
 வாச்சகப்பா சிவயோக நிஷ்டைமார்க்கம்
 மைந்தனே வகையறியப் பின்னுங்கேளே.

203

கேளப்பா வாசிவிபரம் அங்வங்சிங்ஓங் கிரியுஞ்சிவாயா வென்று
 கெணிதமொன்றில் செல்லுமட்டுஞ் செபிக்கவேணும்
 நாளப்பா நாளொன்றுக் கணுவளவுதானும்
 நாடியே கெற்பமெனுஞ் சிகவிமுந்தமார்க்கம்

பாளப்பா சுவாசமது போகாமந்தான்

பார்தனிலே விழுந்தசிசு அங்வங்கென்று

வாளப்பா அருமார்க்க மீசன்பாதம்

வழுத்தியே யோர்மனது செலுத்தும்வாரே.

204

வாரென்ற வகையிதுதான் சொல்லக்கேளு

வாசியெனுஞ் சுவாசமதைப் பாழ்போக்காமல்

காரென்ற வகையாய்முன் னட்சரத்தைச்சேவி

கயிலாசத் தகண்டவெளி காணலாச்சு

கூரென்ற சிவமடக்கி மவுனஞ்சாதி

கெவுனமட்டுங் கயிலாசச் செயநீர் தன்னை

கூரென்ற சிவமடக்கி மவுனஞ்சாதி

கெவுனமட்டுங் கயிலாசச் செயநீர் தன்னை

தாரென்ற அமுர்தமாய் முழுங்கிப்பாரு

தாசனே அடயோக மதிலுண்டாச்சே.

205

ஆச்சப்பா யோகமுறை யிதிலுண்டாச்சு

அப்பனே சிவகுருவைக் கைண்டாச்சு

நீச்சப்பா கசந்தனிலே யோகமார்க்கம்

நீ நீஞ்சு மண்டலந்தா னிருந்துபாரு

பாச்சப்பா அபானமதிற் சலத்தை நீயும்

பாசிமலச் சுத்திசெய்யில் வாசிமார்க்கம்

வீச்சப்பா சிவசுழியைக் கைலாசத்தில்

வீரடங்கிக் கல்விதனைச் செய்துபாரே.

206

செய்துபார் சிவமதுதான் வெளிவிடாது

செலுத்தியதோ ரிசி சிசு ராத் தரித்திடாது

எய்துபார் மதன் நூலைச் செபித்தபேர்கள்

எவராலு முனைமடக்கக் கூடாதப்பா

உய்துபார் நீயதனைச் சிவயோகத்தில்

உத்தமனே சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்

கொய்துபார் ரிசிகெற்பந் தரிக்குமார்க்கம்

கொண்டமட்டும் யேறியிரு குதிரைப் போக்கே.

207

போக்கப்பா சத்திசிவ மனம்போற்சித்தி

போனதைநீ வெளிவிட்டுச் செலுத்துமார்க்கம்

தாக்கப்பா நெஞ்சமதிற் கொள்ளமட்டும்

தாக்கும்போ துத்தமனே அங்வங்ஓங்கிரியுஞ்சிவாய

வென்று

ஆக்கப்பா சென்றமட்டு முன்போல் நீயும்
 அப்பனே கொண்டமட்டுஞ் செபிப்பாய்நீயும்
 நீக்கப்பா கோபமுதல் வேர்வைரெண்டும்
 நீ நீக்கிச் சிவயோகஞ் செய்துபாரே. 208

பாரப்பா முன்சொன்ன உருவை நீயும்
 பார்தனிலே செபிக்கஅயன் விதியாலென்ன
 நேரப்பா வந்திறங்கு மெமனாலென்ன
 நீனிலத்தி லக்கினியால் சிவத்தாலென்ன
 கோரப்பா பிரமலபி யிடியாலென்ன
 கொண்டமட்டுஞ் சிவயோக மடக்கும்போக்கு
 வீரப்பா வென்றதுதான் அடக்கிக்கொள்ளு
 வேர்வைத்துப் போகாமல் விரும்புவீரே. 209

வீரென்ற கோபமதை யடக்கிக்கொள்ளு
 வேதாந்தத்துட்பொருள்முன் விஞ்சையோது
 போரென்ற மன்மதப்போர் செய்துப்பாரு
 பெரியசிவ யோகமது செய்யும்போது
 சாரென்ற வஸ்துவதில் கயிலாசத்தில்
 சாந்துசிவ சுழிமுனையி லடக்குமார்க்கம்
 ஆரென்ற பேரறிவார் சிவயோகத்தை
 அப்பனே சதாசிவத்தின் ருபந்தானே. 210

அருபமது கண்டுகொண்டால் பாணம்பாழாய்
 ஆச்சதப்பா பிரமலபி விட்டுப்போச்சு
 சொருபமது கண்டுகொள்வான் சிவத்தின் கூட்டில்
 சிவம்போக்கி சவம்நீக்கித் தவமுண்டாச்சு
 பருபமது செய்துகொள்ள வகைதோணாமல்
 பார்தனிலோ ராதிசித்த னொருவன்றானும்
 பொருபமது கல்விசெய்ய உடல்தீ திண்ண
 புதுமைசெய்து யிடைக்காட்டா ரெனவுற்றாரே. 211

உத்ததொரு சுவாசமதின் வகைதான்கேளு
 உயிரெழுத்தென் றேநினைநீ முன்சொல்தானும்
 அத்தப்பா சிரசவாய் நாசிநெஞ்சம்
 ஆகியநல் வாசல்சிக் கடைப்பெல்லாந்தான்
 சித்தமப்பா கூர்ந்துபார் வெளியாய்த் தோன்றும்
 சிவயோக மடைவதற்கு வழியைப்பற்றுங்
 கத்தனெனுங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கக்
 கருத்துகந்து ஓர்மன தாய்ச் செபித்திடாயே 212

செபித்திடவே யீசன்விதி யதனாலென்ன
 செகத்திலுள்ள தீநெருப்புத் தணலாலென்ன
 அவித்திடவே சிரசதிலே சுவாசந்தன்னை
 அப்பனே யடக்கும்வழி யறிந்தாயானால்
 குவித்திடவே கோவில் கண்ட யிடங்கள் தோறும்
 கோட்டி கொண்டு திரிந்ததினா லாவதென்ன
 நவித்திடவே மும்மூர்த்தியா ரேனுமுன்னை
 நசித்தாலு முசித்தாலு நலிவராதே.

213

ஆறாத தேகமது பூர்வக்கியானம்
 அறிந்துகொண்டு சீவசெந்து யெதிலுமுந்தன்
 போறாத சதாசிவத்தைப் பெறுவாயாகில்
 போக்கறிந்து கூடதனை யடக்கிக்கொள்ளு
 பூறாத போர்க்கண்டால் யிடைக்காட்டானாய்ப்
 புருந்துதவ மழிவுசெய்வான் புலிகள்சிங்கம்
 வாறாக வஸ்துவென்ன உலகந்தன்னில்
 வருத்துவதல் லால்விருட்சம் வளையும்பாரே.

214

பாரப்பா சிவந்தனைநீ யறிவினாலே
 பார்தனிலே சடலமது அழியாமல் தான்
 சாரப்பா சுவாசமதை அடக்கிக்கொள்ளு
 சரநிலைநிர் ணயமறிந்தால் சாகாமற்றான்
 பேரப்பா யென்னசொல்வேன் பதினெண்பேர்கள்
 பெற்றதவங் கற்றவித்தை பெரிதோயில்லை
 சேரப்பா சிவவழியைக் கயிலாசத்தில்
 சேர்ந்துசிக்கில் கடிக்கையொன்றில் சிவமொட்டாதே.

215

ஓட்டாது சிவமதுதான் கயிலாசத்தில்
 ஓடிரச பாணமது பொசித்துமீளும்
 முட்டாது வழியறிந்து யிறங்கும்போது
 முனைநினைவு வினையறிவு களவுதோற்றம்
 தட்டாது நிசிவேணை தோற்றுமார்க்கம்
 தனையறிந்து வோர்மனது தரித்தாற்சித்தி
 பட்டாது பூணநெரிப் பதுபோல் யோகம்
 பற்றுதற்கு மனக்குரங்கு மதுகொட்டாவி

216

கொட்டாவி தனையடக்கிக் கொள்ளமாட்டார்
 கொடியசிவ அடயோகஞ் செய்தோமென்பார்
 அட்டாவ தானவித்தை பிரிப்போமென்பார்
 அப்பனே அதையறிந்தால் அயன் தானேரோ

விட்டாட்டு வார்வாசி யிருபத்தொன்றில்
 விளம்பினோம் ஆயிரத்தி யிருநூறுசேர
 புட்டோடுங் கடிக்கையொன்றில் சுவாசமுச்சை
 போகாமல் வழியறிந்து முழுங்கிக்கொள்ளே. 217

கொள்ளப்பா கொட்டாவி விக்கல்ரெண்டும்
 கொள்ளாட்டால் சுத்தவெளி நாசமாகும்
 தள்ளப்பா கயிலாசச் செயனீருள்ளே
 தள்ளியபின் விக்கல்தனை முழுங்கிப்பாரு
 சுள்ளப்பா கயிலாசந் தன்னிற்சேர்த்து
 சுருக்கெனவே பிரிவுசெய்து வாசிதன்னில்
 விள்ளப்பா சுழிமுனையிற் செல்லுமாயம்
 வீரடங்கிப் போம்வழியை விரும்பிக்கொள்ளே. 218

கொள்ளுமுறை யின்னமும்நான் சொல்லக்கேளு
 குவலையத்தில் பெருவிக்க லெடுத்தபேர்க்கு
 விள்ளுவாய் மனம்பற்றிச் சிந்தித்தொன்றை
 விளம்பவே யவ்வழியை விட்டுநீக்கித்
 தள்ளுவாய் மனக்கவரின் வாசிமார்க்கந்
 தனையறிந்து மனமுறிந்து யிருளைநீக்கி
 தெள்ளுதமி ழாராய்ந்து யிருளை நீக்கித்
 தெளிவொளிவு ஞானவழி கிட்டொண்ணாதே. 219

கிட்டவொண்ணா தின்னூல்தான் கிட்டும்போது
 கெடிராயர் தாமறிந்தா லுன்னைக்கண்டு
 துட்டனென்று சித்திராக் கிணைசெய்வார்கள்
 தூஷணிப்பார் விக்கலுக்குத் திஷ்டாந்திரலோபம்
 பட்டமது யென்னவென்றால் பகரும்வாரு
 பகர்ந்தவர்க்கு யெதுவேணு முறைப்பாயாகில்
 நட்டகல்லும் சாய்ந்தாப்போல் பதறிவீழ்வார்
 நடுக்கமுற்றான் விக்கல்தனை மறந்திட்டானே. 220

மறந்துவிட்டான் சிவயோக மிகழ்ந்துவிட்டான்
 மைந்தனே அவ்வழியின் மனம்வேறாக
 பறந்துவிட்டான் மனக்குரங்கால் நலத்தேவாசி
 பறக்கவிட்டான் சிறக்கவிட்டான் பாரிலெங்கும்
 கறந்துவிட்டான் தேகமதி லுள்ளவோர்வை
 காய்ச்சிவிட்டான் வாசிகொண்டு சூட்சிதன்னை
 யிறந்துவிட்டா னடயோகச் சுழியிற்சொக்கி
 யேதறிந்தானி றக்கமய மறிவில்லானே. 221

அறிவில்லான் சுவாசமதை யடக்கிப்பார்ப்பான்
 அடயோகங் கயிலாசந் தன்னிற்சிக்கி
 பிரிவில்லா மற்றபடிக்குச் சிரசில்முட்டி
 புகையெழுப்பி மூளை தட்டிச் செவியிற்சொட்டி
 பொரியில்லா தருள்வெடித்து சிவத்தைப்போக்கி
 பூவுலகில் தவம்நீக்கிச் சவமதானான்
 நெறியில்லா ததைத்தவிர்த்துக் கற்பமுண்டு
 நிட்சயிக்கும் நிர்மூடர் மகிமைபாரே. 222

பாரப்பா கல்புதுமை வீதியின்மார்க்கம்
 படைத்ததென்னா நீங்களுமே பெரியோரய்யா
 நேரப்பா கல்விசெய்தேன் யோகமிஞ்சி
 நேரில்லை அயனுரைகள் யாதொன்றில்லை
 கூரப்பா அனுபோகம் அசையாவஸ்து
 கொடியதொரு மதனப்பால் கடலைச்செயனீர்
 ஆரப்பா அறிந்தவர்க ளப்பாழுப்பூ
 அறிந்தவரே ரிசிகெற்ப மறிவிப்பாரே. 223

பாருநீ யிந்நூலின் முறை தப்பாமல்
 பகர்த்திட்டோங் கௌமதிநூல் விதியின்மார்க்கம்
 தீருநீ முன்முறையின் பின்முன்னாகி
 தெரிந்தெடுத்து நெஞ்சுக்கத்தில் தெளியும்போது
 தேருநீ வாதமுறை கற்பமார்க்கம்
 செய்கைதனை யறிந்தவர்க்கே சித்தியாகும்
 தூருநீ புதைத்துவிடு வெளிவிடாதே
 துரந்தரிக்கத் தம்பனநீர் தன்னியங்கேளே. 224

எலிந்று

தன்னியத்தில் தம்பிக்க வகைதான்கேளு
 சவுத்தயெலி மூலவிஷ யெலிதானப்பா
 சென்னியதில் பிடித்துநீ சலத்தில் விட்டுச்
 சிரகடல்ரெண் டாக்கிலொன்று மிதக்கும்பாரு
 இன்னிலத்திற் கீழே நீ வைத்திடாமல்
 யெடுத்துவந்து ஆவின்கன் றிடுகுஞ்சாணி
 அன்னியத்தி லடையாளக் கவசம்பூசி
 அப்பனே அதைவைத்துத் திருநீறாக்கே. 225

ஆக்கப்பா மயானமதி லெரியுமங்கை
 அதன் மேலேவைத்துநீ விபூதியாக்கி
 நோக்கப்பா தணிந்ததொரு துண்டநீறை
 நொடித்திடுவா யறிவாக நெஞ்சநேரே

போக்கப்பா நிற்பாழாம் குரும்பைமார்பு
 போன்றிவிடுஞ் சிறுகுழந்தை போல்நெஞ்சாகும்
 தாக்கப்பா மிதந்ததொரு துண்டநீற்றால்
 தள்ளுமடா கும்பமென்ற தன்யந்தானே. 226

தானென்ற ஆணுவத்தா லிருந்திடாமல்
 தம்பிக்கு மிந்தவித்தை தன்னைப்பார்த்து
 மானென்ற நீதிமுறை யுள்ளோர்தன்மேல்
 வர்மம்வைத்துக் கருத்தொழில்கள் செய்வாயாகில்
 குனென்ற பாவம்வரும் வேண்டாம்கேடு
 சிவனானை யுமையானை திருமாலானை
 கோனென்ற இடைக்காட்டுச் சித்தனாகி
 கூடழிந்து போனதை கூர்ந்துபாரே. 227

பாசாணச் சுண்ணம்

கூர்ந்துபார் பாசாணச் சுண்ணத் தன்னைக்
 கொடியதொரு தீங்குசுப்பு வழலைமுப்பு
 நேர்ந்துபார் படிகவெள்ளைக் கட்டிவாங்கி
 நீனிலத்தில் மதனப்பால் செயனீர்தாக்கி
 சேர்ந்துபார் ஒருசாம மறைத்துநீயுஞ்
 சிலைமண்ணோர் கவசமது செய்துபோயும்
 தேர்ந்துபார் கண்விட்டு உருகியாடும்
 தெளிந்துகொள்ளு குரோதிவியின் பற்பந்தானே. 228

நன்றான பாசாண பற்பஞ்சுண்ணம்
 நாட்டினார் பதினெண்பேர் மறைத்துப்போட்டார்
 குன்றான மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்கள்
 குருமுடித்துக் கற்பமு ண்ண வேதையாலே
 ஒன்றான பரம்பிரம வஸ்துமூலம்
 ஓகோகோ தொட்ட தொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 வன்றான மனதுடையோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
 வகையறிந்து நூலடக்கி வளமைபாரே. 229

பாரப்பா வாதமுறைக் கதிகஞ்சம்
 பாசாணக் கட்டுவகை நிதிக்குமோட்சம்
 சேரப்பா வங்கமுத லிரும்புசெம்பு
 சிவக்கும்போ தூசிமுனை கொண்டுதூண்டு
 நேரப்பா கனகமயம் வயதிரைந்து
 நிச்சயித்து அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 சாரப்பா பலநூல்கற் றோர்களேய்ப்பார்
 சார்ந்தவரைப் பொய்க்கயற்றால் கட்டிக்கொள்ளே. 230

கொள்ளப்பா பொய்க்கயற்றால் கட்டி நீயும்
 கோபம் அடம் கெருவமுதல் மூன்றும்நீக்கு
 தள்ளப்பா பதினெண்பேர் பாடல்முற்றுந்
 தள்ளிவிடு கௌமதிநூ லாடச்சித்து
 துள்ளப்பா மதனப்பால் பூமிநாதந்
 தொகுத்ததைநீ தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 எள்ளப்பா அதிற்பாதி உமிழ்நீர் தொட்டு
 ஈய்ந்தரைத்துப் புடம்போட்டு எடுத்துப்பாரே. 231

எடுத்துப்பார் எந்தெந்தச் சரக்கானாலும்
 என்மகனே தீங்குசென்ற வழலைமுப்பு
 கொடுத்துப்பார் நூறெருவிற் புடத்தைப்போடு
 கொள்கையென்ன தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 தொடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் அனுநீயியில்
 தொகுத்தபடி முறைவிதியின் படிதப்பாமல்
 தடுத்துப்பார் வியாதியெல்லா மோடிப்போச்சு
 தாரணியில் சவித்தவஸ்தில் சாருண்டாச்சே. 232

ஆச்சப்பா யின்னமொரு முறைதான் கேளு
 அப்பனே பேய்ப்பீர்க்கு இலையைவாங்கிக்
 காய்ச்சப்பா படரவியிற் சாருவிட்டுக்
 கரியுப்பில் நாலிலொன்று அளவாய்ப்போட்டு
 போச்சப்பா என்னசொல்வே னீரைந்தோர்நாள்
 பிதற்றாதே கைவளித்த மண்பாண்டத்தில்
 மூச்சப்பா ஒருவருக்கும் வெளிவிடாதே
 முடிந்தசெந்தூரமுறை விதியைக்கேளே. 233

விதியைப்பா ரிந்தவிதிக் கிதுவேகுட்சம்
 விடையமதை யறிந்துகொண்டால் வாதமோட்சம்
 கெதியைப்பார் பொதுமாதர்க் காசையாக
 கெடுதலுற்று சிவசொத்து விடுவாயாகில்
 மதியைப்பார் சிவகிருபை யழிந்துபோச்சு
 மைந்தனே உன்தேகம் நாசமாச்சு
 பொதியைப்பார் மலைதனிலே யிருக்கும்பேர்க்குப்
 பூவுலகில் கற்பமுண்ண உரைத்தவாரே. 234

வாரே நீ யறிந்தவுட னடக்கமாக
 வகையறிந்து மனம்நிறைந்து வடிவுகொண்டு
 போரே நீ தொடுத்தலைந்து சிவசொத்திய்ந்து
 பிதற்றாதே அத்தனத்துக் காசியாதே

சாரே நீ யரிந்தவுடன் வெளியிடாதே
 சஞ்சரித்தோர் தன்னையும்போய்க் கயத்தாற்கட்டு
 வேறே நீ மலையாக நினைந்திடாதே
 விதிவசத்தால் விளையுமூத்தாள் நெய்யைக்கேளே. 235

மூலமுனைக்கு

மூத்தவள் தன் வாகனத்து நெய்யைவாங்கி
 முப்போது மூலமுனைக் கிடுவாயாகில்
 காத்தமெனுங் கனமாகு மொருபோது தன்னில்
 கர்மனோ யானாலு மதுவேதீர்க்கும்
 ஆத்ததொரு பித்தமெனும் லகிரிநோய்கள்
 அடிக்குமடா அகத்தியனான் சொன்னபோக்கு
 பார்த்தவர்க் கிதையும் வெளிவிடாதே
 பரமசிவ னாணையிந்நூல் பகரொண்ணாதே. 236

பித்த லகிரிக்கு

பகருவே னின்னமொரு வகைதான்கேளு
 பார் தனிலே லகிரியுற்ற பேர்கட் கெல்லாம்
 புகருவே னுச்சிதனில் ரோமந்தன்னைப்
 போக்கியே அணுவளவு நகத்தாற்கீறி
 நிகருவேன் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
 நீவாங்கி மிளகளவு பொடித்துத்தாக்கி
 சிகருவேன் சுத்ததிலே மிலாக்காய்க்கட்டை
 சேர்த்தரைத்த சந்தனத்தை வளைந்திடாயே. 237

வளைந்ததொரு சுத்ததிலே கொளப்படுநெய்யை
 வாங்கியே சுடரெண்ணெய் வடிக்கும்பேர்க்கு
 விளைந்ததொரு துகையப்பா அன்பத்தொன்றில்
 விதிமுறை தப் பாமலிப் படிநீயியில்
 குளைந்ததொரு புண்ணாச்சு லகிரிபோச்சு
 குவலையத்தில் மாந்தர்மன மெய்க்கலாச்சு
 விளைந்ததொரு மேதையின் தன் கனிதான்மிச்சம்
 விடையமுற்ற யெலுமிச்சம் பழம்சாருட்டே. 238

ஊட்டப்பா எலுமிச்சம் பழச்சார்தன்னை
 உத்தமனே லகிரியெல்லா மோடிப்போச்சு
 மாட்டப்பா சலக்கரையில் நிறுத்திக்கொண்டு
 மைந்தனே வேகமறச் சலத்தைக்கொட்டு

நாட்டப்பா கடரொன்றுக் கேதான்பத்து
 நாடியதோர் சலக்குடத்தின் முறைதானாத்து
 கூட்டப்பா யிப்படி நீ முறை தப்பாமல்
 கூட்டியபின் தயிருஞ்சோர் பகுந்துகூட்டே

239

கூட்டுதற்குத் தனியெருமைத் தயிரதாகும்
 குறியறிந்தார்க் கொடும்பாவி முன்னேயாகும்
 ஆட்டுதற்குத் தம்பனத்திற் கிதுவேயாகும்
 அப்பனே முன்சொன்ன விபூதியாகும்
 ஓட்டுதற்கு மூத்தலைச் சீலைமுக்கு
 ஓகோகோ பேய்களரி யிடத்தில் நாட்டு
 மாட்டுதற்குச் சயித்தானுக் கதியவான்றெய்
 மைந்தனே யின்னமொரு வகையைக்கேளே.

240

வகையதுதான் வண்டரித்த பனையினோலை
 வாங்கிவந்து குறித்தவன்றன் பெயரைக்கீறி
 திகையது தான் முறைவிதியின் மைநேராக
 திகைத்தவகை கலையுரையும் நெய்க்கரியும்
 பகையதுதான் செயுந்தொழிலுக்குச் சவுத்தங்காதில்
 படும்படி முன் னச்சாற்றில் மையைக்காண்பி
 நகையது தா னென்னசொல்வேன் சாலஞ்சாலம்
 நாசவித்தை மோசவித்தை நரையத்தியே.

241

ஈயந்ததைநீ பெருவிரலா மிடக்கால் தன்னில்
 இருத்தியே மிதித்திடவே யிடங்கள்தோறும்
 ஆய்ந்ததுவே ஆகாச மரத்தின்மேலே
 அருந்தொழில்தான் செய்திடுவார் அனேகம்பேர்கள்
 சாய்ந்தவர்கள் முறிந்துவிழும் வகையைக்கேளு
 தரித்ததொரு சீட்டதிலே முறியும்பங்குக்
 கீய்ந்ததிலே தீர்ந்திடுவாய் நேர்நேராக
 இடரிமுறிந் தேவிமுவான் யினிப்பின் கேளே.

242

இனியாய மாகாசக் களைக்கூத்தென்று
 இவ்வுலகில் கௌமதிநூல் மதிக்கூத்தென்று
 அனியாய மெத்தவுண்டு கோடாகோடி
 அப்பனே யிதையறிந்து அடக்கிப்போடு
 சனிஞாயம் பிடித்தவனே யின்னூல்கற்றுச்
 சார்ந்தவரைக் கொன்றுவிழுத் தகரச்செய்து
 தனியாய மயன்விதியைத் தவிர்த்துக்கொள்ளும்
 தனித்தனியே யிந்தமுறை தகர்த்திடாயே.

243

தகர்த்திடுவாய் முறிந்தபடி முடிந்துபோகும்
 தாரணியிற் தொனிமேழ முடைந்துபோகும்
 நிகர்த்திடுவா யிந்தமுறை கைகிட்டாட்டால்
 நியுமொரு முன்முறையின் விபூதிதொட்டு
 புகர்த்திடுவாய் நேர்நேரே நொடிக்கும்போது
 பூதகண கெசகரண மிந்திரசாலம்
 அகர்த்திடுவாய் பொடிப்பொடியாய் நொறுங்கிப்போகும்
 அப்பனே சிவமயமுங் கைக்கொள்ளாதே.

244

கொள்ளாத குமரி அண்டம் வாங்குதற்கு
 கூறுவோம் வெள்ளைப்பா சாணந்தன்னை
 புள்ளாத கட்டியிரு களஞ்சிவாங்கி
 பெறுவாயின் மிருகநீர் படிக்குள்ளாக்கிச்
 சுள்ளாதே படியெரித்துச் சுத்தமாக்கிச்
 சுரண்டியே நஞ்சுக்கொடி சுண்ணந்தன்னை
 விள்ளாதே யொருவருக்கும் நெல்நீர்வீட்டு
 விரையவே யரைத்தபொடி வெல்லத்தூட்டே.

245

வெல்லத்தில் களஞ்சிமஞ் சாடியூட்டு
 விழுமுன்று முக்கால்நாழிகையிற்பாரு
 இல்லத்தி லிருந்துயிந்துத் தொழிலெடாதே
 ஈசுரன்மே லாணையிது கர்மத்தாலே
 தில்லத்தி லிந்தவித்தை பாவிக்காச்சு
 தேரையர் சல்லியத்தின் குருவேயாச்சு
 குல்லத்திற் பிரளைய நீர் வாங்கும்பேர்க்கு
 கொடியதொரு வசியமுமா மறைவுமாமே.

246

ஆமப்பா சுருனாவி விளையாமுலம்
 ஆகியதோர் வசம்புடனே ராசன்தேவி
 நாமப்பா வெளியுரைத்தோம் வேம்புவேர்த்தோல்
 நல்மிளகு வகைமுன்று களஞ்சிமுன்று
 ஒமப்பா படிசலமோர் மூன்றதாக
 ஒடுக்கியதில் கொடியநஞ்சுக் கொடியிண்கண்ணம்
 தாமப்பா முன்முறைமஞ் சாடியியத்
 தகர்ந்ததுசண் டாளநோயது வாலைமுதல்பாரே.

247

பாரப்பா என்னசொல்வே னாதினாதன்
 பார்தனிலே யிடைக்காட்டா னெனவேயுற்றான்
 சோரப்பா வகமதனால் கல்லார்தன்னில்
 குதுசெய்து வந்தவுப்பைக் கிரியிற்சென்று

காரப்பா கல்லுருவாய் நின்றானின்னும்
கதையதனை யறிந்துகொள மதிநூல்களை
சேரப்பா நெஞ்சத்தி லடக்கிப்போடு
சென்றுபார் சிவகிருபை மார்க்கம்நன்றே. 248

நன்றெனவே நான்சொன்ன படிநீயப்பா
நயந்துகொண்டு கௌமதியா மின்னூல்தன்னில்
குன்றென்ற கைலைவெள்ளி மலைபோற்சொன்னங்
குப்பல்குப்ப லாய்குவிக்கு முன்னூல் பின்னூல்
ஒன்றென்று தாமுறைத்தோம் பதினெண்பேர்கள்
உரைத்துவிட்டா ரில்லையென்று மறைத்துப்போட்டார்
பொன்னென்ற ரெண்டுசுரு கல்விமாயம்
பிரித்துவிட்டேன் பின்மயமீர் புயத்தில்பாரே. 249

புயந்தனிலே குழிவிழுகும் விபுதிதன்னைப்
பிடித்துவைத்துச் செபித்திடவே வளரும்பாரு
மயமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
மைந்தனே நீயறிந்தால் மருங்கேகொல்லை
அயனரிமால் மும்மூர்த்தி விதியாலயோனி
ஆயிரங்கண் ணானதுவு மிதினாலப்பா
பயனதனை யறிந்துகொண்டு யின்னூல் தன்னை
பரமசிவன் மேலாணை பதனம்பண்ணே. 250

மோகினி மந்திரவிதி

பண்ணப்பா சூரியகி ராணந்தன்னில்
பார்தனிலே மோகினிதன் வசியவாலை
எண்ணப்பா செவ்வரலிப் பூநூற்றெட்டு
எடுத்துவந்து கெங்கைதனில் கிழக்காய்நின்று
உண்ணப்பா காரிரவு மூடுமட்டும்
உத்தமனே சிவாயநம மோகினியங்கென்று
பெண்ணப்பா வாலைரதி யிருபுயத்தில் நின்று
பேருபெற்ற தடையாளங் குளிப்பதாமே 251

ஆமப்பா விபுதிதனைச் செபிப்பாயாகில்
அப்பனே ஆகாசந் தன்னிற்பார்த்து
நேமப்பா தெற்கேதலை யாகவைத்து
நிஷ்டையிலே நிமிர்ந்துகொண்டு விபுதிதன்னை

காமப்பா மோகினியை நினைந்துகொண்டு
 கருதியே விபூதிதனைக் குளியில்வைத்து
 நாமப்பா முன்சொன்ன படியேநீயும்
 நாடியே செபித்திடவே வளரும்பாரே.

252

பாரப்பா திருநீற்றை யெடுத்துக்கொண்டு
 பாரிலுள்ள மானிடர்க ளெவரானாலும்
 நேரப்பா நினைந்துகொண்டு விபூதிபூச
 நேராகக் கண்டவர்கள் பிரியமாட்டார்
 ஆரப்பா யிதையறிந்தோ ரொருவரில்லை
 அப்பனே நீயறிந்தா லின்னூல் தன்னை
 வீரப்பா கோபமதை யடக்கிக்கொள்ளு
 விருதாவில் மானிடரைத் துயர்ந்திடாதே.

253

துயர்ந்திடுவா ருனைப்பார்த்தோர் பிரியமாட்டார்
 தூசணித்தார் பிரமரிஷி மாரன்றன்னை
 அயன்றிருமால் மும்மூர்த்தி அனைவோர்கூடி
 ஆயிரங்கண் ணாய்ச்சபித்தா ரறிவுள்ளோர்க்கு
 பயந்திதைநீ தொட்டெடுத்துப் பார்த்தால்தள்ளு
 பார்தனிலே மிருகமதுக் குமிழ்நீர்தொட்டு
 செயம்பெறவே காட்டினால் வசமேயாகும்
 திரும்பாமற் கொண்டுசெல்லு கூடத்தானே.

254

தானென்ற ஆணுவத்தை விட்டுநீக்கு
 தன்னைமறந்துன்னைவிட்டுப் போகமாட்டார்
 ஏனென்றால் வாலைமோ கினியின்மார்க்கம்
 இந்தவித மானதோர் செயலேயாகும்
 மானென்ற தேவாதி தேவரென்ன
 மாவேந்தர்க் கோரதிகள் வரலாரென்ன
 குரென்ற வாஸையுட கிருபையாலே
 சோபமற்றா லிவ்வகையைத் தொடுத்துப்பாரே.

255

தொடுத்துவரு மேயப்பா வுந்தன்கூட
 துரத்தியடித் தாலுமது போகமாட்டா
 அடுத்துப்பா ரதுதானும் மதிகலங்கி
 அறிவுகெட்டு உன்னினைவா யிருக்குமப்பா
 கெடுத்துவிடுங் கர்மவிதி சூழ்ந்துதானால்
 கெட்டமதி யால்மயங்கி கிருக்கித்தேறும்
 கருத்துவைத்துத் துரத்திவிட்டும் பிரிந்துபோகா
 கர்மவினை யுனைவந்து சூழ்ந்தவாரே.

256

வாரப்பா குழிவிழுந்த மார்க்கங்கேளு
 வாலைமயம் புயந்தனிலே சுளுக்கங்கென்று
 கூரப்பா நிலையமர்ந்தோர் குழியுண்டாகும்
 குறிப்பாக யிதையறிந்தோ ரடக்கிக்கொள்ளு
 சீரப்பா கௌமதிநூல் மார்க்கந்தன்னைச்
 சேகரமாய் மனதடக்கி வைத்துக்கொண்டு
 காரப்பா மாய்கை பெற்ற சடலந்தன்னைக்
 கார்ப்பதற்கு யிடமறிந்து கருத்திலெண்ணே.

257

யெண்ணப்பா யின்னுலை யுண்மையாக
 என்மகனே யெண்ணியபின் னடக்கிப்போடு
 தன்னைத்தா னறிந்துமே நேமநிஷ்டை
 தான் புரியக் கர்மஞ்சூழ் பொருளுண்டானால்
 உண்ணப்பா கொடியவிஷம் போல் நீயந்த
 ஊதாரி தேடிவைத்த பொருளைத் தின்னு
 விண்ணப்பா உலகதனி லிருந்துவாழ்க
 விஞ்சையெனும் நவசதுர விபரங்கேளே.

258

நாற்பத்தி முக்கோண சக்கரம்

நவசதுர எழுகோண வட்டத்துள்ளே
 நாடியே யாத்தாளட் சரத்தைப்பூரி
 சிவமதுவாஞ் சடாட்சரத்தை நடுவிற்கீறி
 தொந்திவயத் தைங்கரணை வலத்தில்மாறி
 தவமதுவாம் பெற்றதொரு நந்திதன்னைத்
 தலைமேலே சுத்திவரத் தொடுத்துக்கோறி
 பவமதுவே யறும்படிக்குச் சுவரில்கீறி
 பாத்திடவே நேர்நேராய் வெடிக்கும்பாரே.

259

வெடிக்குமடா மோதிரத்தைப் போட்டாலொட்டும்
 விஷரேகை யில்லாட்டால் திசைகளெட்டும்
 நொடிக்குமுன்னே நகர்ந்துவரும் சிவம்நின்றாடும்
 நிதிகளெல்லாங் கைவசமாம் நிறைசென்றோடும்
 அடிக்குமடா அட்டசித்தும் பாணம்போலாம்
 அகத்தியர்சொல் கௌமதியின் னுலைப்பார்த்தோர்
 பிடித்தபடி தவறாமல் வராகிபூசை
 பெருவதற்கு யிவ்வகையின் சித்திபாரே.

260

சித்தியாந் தாம்பூரத் தகட்டிற்கீறிச்
 செபிப்பதற்குத் திசைவடக்குக் கலைத்தோலாகும்
 பத்தியாய் ஆத்தாட்கு அங்வங்கென்று
 பாலிப்பாய் லட்சுமுரு சொப்பனத்திந்தோன்றும்

நித்தியமு மீரைந்து வோர்நாளிந்த
 நேமநிஷ்டைப் படியாய்செவ் வரளிப்புஷ்பம்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டோம் ரேகைகீற
 சற்குருவா யோதிவைப்பாள் சார்ந்துபாரே. 261

பாரப்பா சிதம்பரமு மிதற்குள்ளாச்சு
 பரப்பிரம சொருபமயம் வெளியதாச்சு
 நேரப்பா யிதையறிந்தால் வெளிநேராச்சு
 நீனிலத்தி லட்டவயி ரவனுமாச்சு
 ஆரப்பா அறிந்தவர்கள் வாலையட்சரம்
 அப்பனே அங்வங் ஸ்ரீ யும்அங்கென்று
 சேரப்பா நூற்றெட்டு உருத்தான்நீயும்
 செய்வதற்கோர் சதுரமய ரேகைகேளே. 262

சதுரமதாய் ரேகையிட்டு ஆதிநேரே
 தாக்குவாய் சாந்தமெனு முக்கோணத்தை
 உதிரமய மானஉயிர் சிகாரத்துள்ளே
 உன்னிப்பா ரதின்கீழே ஸ்ரீஅங்கென்று
 மதுரமதை யென்னசொல்வேன் திசைதானாலில்
 மவுனமப்பா அங்வங்லங் முடியிற்சிவாயம்
 எதிரான அடிவெளில் ஓங்காளி அங்கென்று
 என்மகனே நாட்டியபின் னாட்டங்காணே. 263

காணப்பா யிப்படிநீ யெழுகோணத்தைக்
 காரீயத் தகடதிலே கீறிக்கொண்டு
 பேணப்பா முன்சொன்ன படிபோலிந்தப்
 பிரணவத்தி னுயிரெழுத்தைச் சரியாய்ச்சேரு
 வீணப்பா பலதுறையும் பார்க்கவேண்டாம்
 விடையமப்பா சர்வாங்க சக்கரத்தின்குட்சம்
 ஊணப்பா யெடுத்ததொரு முறைகட்கெல்லாம்
 உத்தமனே தொந்தமிடு மந்தங்கேளே. 264

அந்தநவ முதலெழுத் தீரைந்தேகம்
 அப்பனே அஞ்சுரெட்டிப் பிரிவுசாந்தம்
 இந்தமுறை சிங்கமதில் ஈரேழாகும்
 இப்படியே யிருநான்கிற் பிரிவிலாறு
 சந்தமெனுங் கன்னியதிற் மூன்றதாகும்
 சார்ந்ததொரு தகர்தனிலேயாறதாகும்
 பந்தமப்பா புந்திதனி லிருநான் கேழு
 பார்தனிலே யகண்டவெளி முன்னான் கொன்றே. 265

ஒன்றான திப்படியே அன்பத்தொன்று
 உகந்துநீ கீறியபின் னுலகந்தன்னில்
 குன்றான மலைகிரிகள் நகலுமார்க்கம்
 கூரியதோர் படிமுறையின் விதியின்முர்க்கம்
 நின்றாடுஞ் சித்துமுறை வராகிகோணம்
 நிட்சயத்துக் கீறுதற்று முறையின் தீர்க்கம்
 நன்றாக நாம்வெளியா யுரைத்தோம்பா
 நாடியிதைப் பூசைசெய்து நயந்துபாரே.

266

நயந்துபார் நாற்பத்து முக்கோணந்தண்ணை
 நலமான ஆதிசூரு நெஞ்சந்தன்னில்
 மயந்துதிசெய் சோதிவிப்பார் தெரிசனத்திலப்பா
 மயங்காதே விருதாவில் பலநூல்பார்த்து
 பயனறிய மாட்டார்கள் விருதாமுடர்
 பார்தனிலே விதவிதமாய்க் கோடுகிறி
 செயலறியார் நிர்மூடர் பலனொன்றில்லை
 செபித்திடவே சர்வமுமுன் சித்தியாச்சே.

267

ஆச்சப்பா முன்முறையின் விதியினாலே
 அல்லவென்றால் யாதொன்றும் பலனொன்றில்லை
 பேச்சப்பா வீண்பேச்சுக் கதைநேராச்சு
 பேருபெறப் பலனொன்றும் வழியொன்றில்லை
 யேச்சப்பா யிவனாலே வகையுண்டாச்சு
 என்மகனே கௌமதிதூல் வெளியதாச்சு
 காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையினாலே
 கருத்தறிந்து பலவகையும் பிரித்துக்கீறே.

268

மோடி

கீறியதோர் சக்கரத்திற் பணத்தைக்காசை
 கீறிவைத்து நவதான்யம் பலபயறுவிபூதி
 தேறியதைக் கலவிச்சு யிதனிலிட்டுத்
 தியானித்து சக்கரத்தின் முன்னேவைத்து
 மாறியதை வாரியெறி வண்டுதும்பி
 மைந்தனே பறந்தடிக்கு மெவரானாலும்
 சீறியதை மோடியென்று யெடுக்கமாட்டார்
 செகந்தனிலே செக்குலக்கை செய்திகேளே

269

செக்குலக்கை தனைநிறுத்திச் சங்கிலியினோடு
 செபித்ததொரு விபூதிதனைப் பூசிப்போடு
 பக்கமதில் வாருகோல் செப்புக்கேளீர்
 பறந்தடிமுன் திருநீறு தொட்டுச்சாடு
 சிக்கெனவே றாட்டொன்று சுழட்டியாட்டு
 சிறந்துகொடு சாத்தையள்ளிச் சிறசிற்குடு
 வெக்கமதை யென்னசொல்வேன் ஓகோகேடு
 விகிர்திபெற அடித்துருட்டு விபூதிபூசே.

270

பூசியதோ றாட்டைதனைச் சுழற்றக்கேளு
 பூட்டக மறிந்தெதிரி செருப்பைக்கீறி
 வீசியே யெறியுமுன்னே றாட்டைநீயும்
 விசைகொண்டு சுற்றிவிடு வந்துசேரும்
 தேசியெனுங் கழுதைபரி குதிரைப்பாந்தில்
 சிந்தித்த யிடமெல்லாம் பணம் போய்ச்செல்லும்
 மாசியே அந்தரங்கம் வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 மைந்தனே நீயறிந்து மனதிற்கொள்ளே.

271

கொள்ளப்பா குறிப்பானமொரு மார்க்கந்தன்னைக்
 கூறியதோர் முறைப்படிநீ தவறாமற்றான்
 தள்ளப்பா அடங்கோப மிரண்டுந்தொல்லை
 தாரணியில் மோடிவித்தைக் கிணைவேறில்லை
 உள்ளப்பா வகமுனக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 உத்தமனே மோடிவித்தை யதிகமார்க்கம்
 தள்ளப்பா சீசீசீ யதுவேகொஞ்சம்
 சாமீப யோகமயஞ் சாற்றக்கேளே.

272

சாற்றுகிறேன் சிவகுஸ்திர விதியின்போக்கு
 சார்புநிலை யறியாத மதிகெட்டோர்க்கு
 வேற்றுமொரு கெண்டியொன்று கூகமான
 விலாசமுள்ள கிணறதனில் கவிழ்த்திழுடி
 சேத்து நீ கயர்கொண்டு கெண்டி தன்னில்
 சேர்த்திருக்கிப் பாலமதில் நடுவில் தூக்கி
 போத்துவாய் பீதாம்பர வஸ்திரத்தால்
 போற்றியபின் சிவமயத்தை யடைத்திடாயே.

273

அடைத்திடுவாய் சிவமயத்தை யிழுத்து நீயும்
 அப்பனே யிழுத்துவிடு கிணற்றுத்தண்ணீர்
 புடைத்துப்பா ராகாச கெங்கைமார்க்கம்
 பொழிந்தபடி பேரலருவி தெளிந்தசாய்கை

விடைத்திருப்பா ரித்தை நீ யறிந்தாயாகில்
 விஞ்சையென்ற யேத்துமதி யிறக்குமதிபோக்கு
 கிடைத்திடுமோ மலைகனக நீதியீயந்தாலும்
 கிரிகையென்ன யோகமென்ன கௌமதியைப்பாரே. 274

யோக நிலை

கௌமதியிற் கெவுனமுறை மார்க்கங்கேளு
 கிருபையுற்ற யெழுத்தெனும் சரத்தையோது
 மௌமதியா யிதையறிந்தோர் நிலையாய்நின்று
 மனந்துணிந்து உருசெபிக்கில் மதியின்மார்க்கம்
 சௌமதியாஞ் சுவாசமெனுஞ் சுழியிற்சிக்குந்
 தனையறிந்து கண்டிக்கும் வழியுந்தோனும்
 பௌமதியில் சிவஞ்சுழித்து மலக்கட்டெல்லாம்
 பரிசோதித் தலம்பிவிடும் பாசமற்றே. 275

பாசமற்ற பேர்களுக்கு நிலைநின்றே தான்
 பார்த்தவுடன் கடிகையொன்றில் தோற்றும்பாரு
 ஆசமற்ற தனமாசை பிள்ளையாசை
 அறிவுகெட்ட மயலாசை காமவேசை
 நேசமற்ற மண்ணாசை யிவைகள்சேர
 நினைத்திருக்கும் நிர்முடர்க் கிதுகிட்டாது
 வாசமற்ற வுணாசை பூணுமாசை
 வஞ்சனைகள் செய்விதங்கள் மார்க்கம்பின்னே. 276

பின்னாசை பெண்ணாசை பிறவியாசை
 பிரியாத மனக்குரங்கு விகர்ப்பமாசை
 தன்னாசை யுள்ளதெல்லாம் வெறுப்பானாகில்
 தவசிமேற்றுருவமயந் தோற்றும்பாரு
 இன்னாசை கௌமதிநூலா சைவைத்து
 யியங்குமன மயங்குநினை யோகஞ்செய்ய
 மின்னாசை கொண்டவன் போ லின்னூலாசை
 மிகழ்ந் துகவ ரிகழ்ந்துவிடான் விரும்புவாரே. 277

விரும்புவான் சிவயோகஞ் செய்வோமென்பான்
 வீரடக்கான் குரும்பொடுக்கான் அடமும்போக்கான்
 இரும்புருக்கி ரசவாதஞ் செய்வோமென்பான்
 யித்தலத்தி னில்லரத்தி னாசையாலே
 அரும்புருக்கு கனநிமிளைத் தாணையுணி
 அரிவையெனு மனவிமக்கட காகவேண்டும்
 சுரும்புமய மானஉரு சிவத்தின்கூறு
 சொல்லவொண்ணா ஆசையது துலைக்கக்கேளே. 278

துலைக்கக்கேள் முன்சொன்ன ஆசாபாசம்
 துலைத்துநீ சிவயோக மார்க்கம்பாரு
 வலைக்குள்ளே சிக்கிநின்ற மச்சம்போலே
 வகைதெரிந்து உனதுமனக் குலைக்குள்ளே தான்
 சிலைக்கக்கேள் உற்றபொரி கரணமாசை
 செகத்தில்தா தாக்கள்மெய்க்கக் கண்ணைமுடி
 புலைக்கக்கேள் கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
 புத்திகெட்ட நிர்மூடர் புகழ்த்தானே. 279

புகழவே கைவிரித்து யிருக்கும்பேர்கள்
 பூவுலகில் கண்கெட்ட குருடர்மூடர்
 இகழவே விருதாவில் மனதைப்போக்கி
 இருந்ததினால் யாதொரு பலனுமில்லை
 நிகழவே பலகதைகள் வீண்போக்கப்பா
 நியறிந்து ஓர்நிலையாய்க் கடிசைநேரம்
 அகழவே அனுகூலஞ் சுவாசந்தன்னை
 அலையாமற் கலையாமல் அனுஷ்டிப்பாயே. 280

அனுஷ்டிப்பாய் சுவாசமதை யடக்கவேண்டாம்
 அப்பனே யோர்நிலையில் நிலையாய்நிலு
 தனுஷ்டிப்ப மானதொரு தவணைச்சங்கு
 தாளிசையிற் சின்னமுறை யூதும்நாதம்
 கெனுஷ்டிப்பாய் சிங்கநாதத்தின் வாத்யம்
 கேட்டிலையோ அவ்விதியின் மதியின்மார்க்கம்
 இனுஷ்டிப்பா யிப்படியே இடங்கள் தோறும்
 இருந்தாடுஞ் சிவமகிமை யினிதுபாரே. 281

பாருநீ யின்னமொரு வகைதானப்பா
 பார்தனிலே காணையார் கோவில்காட்டில்
 தேருநீ யதின் மேற்கே மூலையொன்று
 நெடுந்தூர மல்லவிடு காதம்நாலு
 சேருநீ யங்கேயொரு காளிகோயில்
 சிவசக்தி பீடமதில் நேரதாக
 தூருநீ பார்த்திடுவாய் ரெண்டேயுண்டு
 துள்ளுகுட்டி கொள்ளுகட்டி சூட்சந்தானே. 282

தானான மரங்கள்ரெண்டும் பேரேதென்னில்
 தாவிப்பே னுந்தனுக்கு விபரமாக
 ஏனானால் ரசகுளிகை ராஜாளிவிருட்சம்
 ஏறுசின்னி யிறங்குசின்னி யென்றுபேராம்

ஆனால்நீ யதினுடைய பழத்தைவாங்கி
 ஆடிதனில் பௌரணையில் பாதிப்போதில்
 வேனாகப் பழுத்துதிரும் வேளைபார்த்து
 வேண்டிவா கடிக்கையொன்றில் மறந்திடாதே. 283

மறந்துவிட்டால் பழுத்தபழம் உயரயேறும்
 மானிடரில் பேருபெற்ற பதினெண்பேரும்
 பறந்துவந் தெடுத்திடுவார் முன்னதாக
 பார்த்தவுட நீயறிந்து யெடுத்துக்கொள்ளு
 நிறந்துதியை யென்னசொல்வேன் ரத்தம்போலாம்
 நிமிளைகட்டும் ராசாளி நிவர்த்திகேளு
 துரத்துதியாம் நாற்பத்தி முக்கோணநீறு
 தொகுத்தறிந்து செபித்தெரிந்து செல்லுவாயே. 284

கெவுனம்

செல்லுவா யிதினுடைய மார்க்கங்கேளு
 சென்றெடுத்துக் கொண்டுவந்து கனியின்சத்தை
 கொல்லுப்பா யிடைக்கிடைதான் நிமிளைசேர்த்து
 கொண்டுவந்து குடகரியில் கொடுத்துப்பாரு
 வெல்லுவா யாகாச கெவுனமார்க்கம்
 விஞ்சைபெற்றுக் கயிலாச மேறுயேறும்
 வல்லுவாய் கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
 மைந்தனே உருக்கியிந்தக் குளிகைபோடே. 285

போடப்பா ரசகுளிகை போட்டமார்க்கம்
 பூர்வீகச் சத்துவிஷ நீரோடெல்லாம்
 காடப்பா அக்கினிக் காடாய்க்கிண்டு
 கடந்துபோ யப்புரத்தில் குதிகொண்டாடும்
 தேடப்பா அதையெடுத்துக் கெவுனமார்க்கம்
 தெரிவதற்கும் மறிவதற்குந் திறமிதாச்சு
 ஓடப்பா நினைத்தவிட மெங்கெங்கேனும்
 ஓடிநொடி நேரமதில் திரும்பும்பாரே. 286

திரும்பவுமே யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 திருமூல வஸ்துவெனுஞ் சத்துந்தான்
 அரும்பொருளின் சமையகுரு வாதிமூலம்
 ஆணரசு பெண்ணரசு அறிவின் செய்கை
 விரும்புநே ரித்தனைபித் தென்றுஞ்சொல்வார்
 வீணாதி வீணர்செய லறியமாட்டார்
 சிறும்புகளி பெருங்குறளி சற்றேதோன்றும்
 செகந்தனிலே பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. 287

தாம்பூர பற்பம்

மறைத்திட்ட வஸ்துவது வெளியாய்ச்சொல்வேன்
 மைந்தனே தாம்பூர பற்பம்நீற்ற
 உரைத்திட்ட சிறுகுறலாந் தீப்பூடென்று
 உத்தமனே யிவ்வகையின் பேரொன்றாச்சு
 முறைத்திட்ட மறியாமல் பலநூல்பார்த்து
 மூடர்களாய் வெகுபேர்கள் கூடிக்கூடி
 நிறைத்திட்ட மறியாமல் புல்பூடெல்லாம்
 நீனிலத்தில் லரைத்தெடுப்பான் செத்தமாதே. 288

செத்தேத்துஞ் சிறுகுரலுந் தவளைப்பித்து
 சேர்த்தரைத்துத் தாம்பூரக் காசிற்பூசி
 சுத்தத்து யீரமற ரவியில் வைத்து
 செய்புமாங் கவசமிலாப் புடத்தில்போட
 சத்தத்து துய்யமலர் நிறமுண்டாச்சு
 சாட்டப்பா தாம்பூரக் கட்டியெல்லாம்
 ஒத்தத்து யிடைக்கிடைநீ கனமாய்ப்பூசி
 ஒழுங்காய்ப்பின் பத்தெருவிந் புடத்தைப்போடே. 289

போடப்பா பலமொன்றில் எருத்தான்பத்து
 போட்டிடவே அந்தயிடைக் கிடைதான்செம்பு
 தேடப்பா பத்துக்கொன் றாகநீயும்
 தேடியதோர் தாம்பூரஞ் சரியாய்நீத்து
 ஆடப்பா யிப்படிநீ முறைதப்பாமல்
 அணுவளவு தப்பிவிட்டால் புகைந்துபோச்சு
 நாடப்பா வடநாடு தேசத்தன்னில்
 நாடியே கண்டுகொள்ள விபரங்கேளே. 290

விபரமப்பா ஆனைமலைக் காட்டில்நேரே
 விருச்சிகத்தின் திங்களந்தம் விரும்பிச்செல்லும்
 துபரமப்பா கைச்சிலையில் உறை தான் போடு
 துணியாமல் கெணித்தரைத்து யிலையால்முடு
 கபரமப்பா யந்தயிலைச் சீலைதன்னில்
 கசக்கியே மசக்கையில்தீப் பிடிக்கும்பாரு
 நிபரமுற்ற யிலைக்குமே யங்வங்கென்று
 நீனிலத்தில் பதினெண்பேர் மறைத்திட்டாரே. 291

தீப்பூடு

மறைத்திட்டார் காணையார் கோவில்காட்டில்
 மைந்தனே நாதாக்கள் பதினெண்பேர்கள்
 விரைத்திட்டா ரதுகாண மாட்டாயப்பா
 விருதாவி லலையாமல் அதின்மேற்காக
 வரைத்திட்டார் மலையோரங் கொடியகாட்டில்
 வழியறிந்தா லிருக்குமிடந் தீப்பூடென்று
 உரைத்திட்டா ரத்தலத்தோ ரனைவோர்சேர
 உத்தமனே யதையறிந்து பிடுங்கிக்கொள்ளே. 292

பிடுங்கிநீ யரைப்பதற்கு விபரங்கேளு
 பிதற்றாதே ஆட்டுத்தோல் கவசம்பூணு
 நடுங்கிடுவார் நஞ்சென்பார் தீப்பூடென்பார்
 நாட்டிலொன்று மறியார்கள் நாதன்மூலம்
 ஒடுங்கிநீ முகமாக வைத்துக்கொண்டு
 ஓரிடைக்கு நேரிடைசேர்த் திடுநீப்பம்
 நெடுங்கியெனுங் கொல்லாத நஞ்சுதன்னை
 நீயறிந்தா லந்தச்சார் தன்னிற்போடே. 293

போடப்பா பாம்புநஞ் சதனைவாங்கிப்
 போட்டிடவும் மந்தச்சார் சரியிடைதான்சேரு
 சூடப்பா வொன்றுமில்லை விஷமுமில்லை
 சூட்சுமப்பா உண்டுபார் மதுரமாச்சு
 ஆடப்பா யிப்படிநீ யவித்தபச்சை
 ஆவின்வெண்ணெய் தனையெடுத்து யிந்தச்சாற்றில்
 சாட்டப்பா அருகுநுணி திவலைநீயும்
 சாடியபின் கடிகையொன்றில் நீறிப்போச்சே. 294

நீறியதோர் முன்முறையி னெருத்தப்பாமல்
 நீற்றியதோர் பற்பமதை வெந்நீர்தன்னில்
 கீறியபின் னாவின்பால் கறந்தமேனி
 கிருதமப்பா யென்னசொல்வேன் மதுரமாச்சு
 வீரியமா மிதையறியார் உலகத்தோர்கள்
 விருதாவில் கண்கெட்ட விருதாமூடர்
 கூறியதோர் பாடல்பதி னெண்பேர்நூலும்
 கொண்டலைந்தார் பண்டபிலங் கண்டிடத்தே. 295

கண்டதைத்தான் பண்டபிலஞ் செடியைக்கேளு
 கனகமய மூலிகையின் தீப்பூடென்றும்
 விண்டதப்பா பட்டுநூல் விளிம்புவர்ணம்
 மேனியெல்லாம் பொன்னிறம்போல் சுத்தவாசம்

புண்டரிக மலர்வாசம் போலுண்டாகும்
 புதுமைதனை யறியவென்று புகழ்ந்துநீயும்
 தண்டான மரணமுற முகர்ந்திடாதே
 சனியான கொடியசனி சண்ணும்பாரே. 296

பாரப்பா அண்டர்கோ னரிமாலாணை
 பார்தனிலே வாசமதை முகர்ந்திடாதே
 சீரப்பா கருநாவி யாவின் நஞ்சு
 தீயான தீயதிலுங் கொடிதென்றெண்ணு
 தூரப்பா மும்மூர்த்தி மூன்றுபேர்போல்
 துலங்கியே ஓர்முழுத்தில் நிலையாய்நிற்கும்
 காரப்பா அதனிடையில் மூத்தாள்சேர்ந்து
 காத்திருப்பாள் பிசாசெல்லா மோடிப்போமே. 297

ஓடிப்போ மதனிடையில் வேரைநீயும்
 உகந்தசெவ்வாய் தனிற்பிடுங்கி யுலர்ந்தபின் நீ
 குடிக்கோ கொடியரவு வழிகொண்டேகும்
 சூட்சாதி சூட்சமப்பா காளிகோவில்
 தேடிப்போய் நின்றதுபார் மரமொன்றில்லை
 தீப்பூட்டின் பச்சிலையின் குணத்தினாலே
 ஆடிக்கொண்ட டாடுகின்ற கையில்பந்தம்
 அனைந்துபோஞ் சுட்டுறுதென் யெறிவான்பாரே. 298

எறிந்திடுவா னதினுடைய விபரந்தன்னை
 என்மகனே உந்தனுக்கு நேராய்ச்சொல்வேன்
 தெரிந்துகொள்ளு அதினுடைய காயைக்கேளு
 திருக்கான வலம்புரிக்காய் போலதாக
 விரிந்திருக்க மதின்வித்து லிங்கம்போல
 வடிவுகொண்ட சிவகளையின் மார்க்கங்கண்டு
 அரிந்தெடுத்துப் பார்த்திடுவாய் கொத்தொன்றாச்சு
 அப்பனே அதில்மூன்று காயுண்டாச்சே. 299

காயான நடுக்காயி லிங்கரூபம்
 கருதியே ஒன்றைப்பார் மேகரூபம்
 சாயான பக்கமதில் யீசுரூபம்
 சார்ந்துபார் மும்மூர்த்தி யிவர்களுரூபம்
 பேயான பேய்பிடிதத பேர்கட்கிந்தப்
 பெருமூலந் தனையுரைத்துத் திலதம்போடு
 நோயான சயித்தானோய் மாறிப்போச்சு
 நுணியான மயிர்க்காப்பு நுணியிற்போடே. 300

போடப்பா மயிர்க்காம்பு நுணியிற்போடு
 போட்டபின்பு பிசாசெல்லா மோடிப்போச்சு
 சாட்டப்பா யிடுக்கிக்கொண்டு யிலையைநீயும்
 சாடுவதே யல்லாது கைதொட்டாட்ட
 ஆட்டப்பா தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்
 அப்பனே நீயறிந்தா லருந்தக்கேளீர்
 கூட்டப்பா தோல்கவச முறையைப்போட்டு
 கூட்டியே பற்பமுறை கருவைச்செய்யே. 301

செய்ததொரு குருவதனை நவலோகத்தில்
 செலுத்துவாய் நிமிளைமுதல் வலுச்சத்தேற்ற
 உய்துபா ரணுவளவு உமிழ்நீர்தொட்டு
 உத்தமனே கொடுத்துப்பார் சொர்ணமாச்சு
 மொய்த்திடுவா ரிதையறிந்தோ ருனைவந்தேய்ப்பார்
 முழுமுட ரானவர்க்கு மோசமாக
 செய்திடவும் வைதிடவும் பொய்கள்சொல்லி
 திரிந்தலைய ஒதிவைப்பாய் தேசத்தோர்க்கே. 302

தேசத்தி லுள்ளவர்க்குப் பொய்தான்சொல்ல
 தோசமொன்று மில்லையப்பா வாதத்தாலே
 மாசற்ற தீப்பூடு யிலைதான் கண்டால்
 மைந்தனே தீயெரிந்து தளையின்மீது
 வாசற்றோர் நேர்நிற்கும் படியாய்நீட்டு
 வாடைதைத்தா லுடன்சிரசில் புகையும்பாரு
 மூச்சற்றுப் போம்படிக்கு மேலேழுடு
 மூன்றரைக்கால் நாழிகையில் சென்றுபாரே. 303

மண்டுகபற்பம்

சென்றுபார் மண்டுக பற்பமாச்சு
 செகந்தனிலே ரெத்தமுறை பாண்டுக்கெல்லாம்
 கொன்றுவிடு மும்மூல வஸ்தின் பற்பம்
 குணமதனை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை
 நன்றுநா லாயிரத்து நாற்பத்தெண்ணோய்
 நாசமறுந் தீப்பூடு நகைத்த மார்க்கம்
 தின்றுவிடும் வியாதியெல்லா முண்மையாக
 தீதறவே யின்னமொன்று திருத்தக்கேளே. 304

திருத்தமப்பா மண்டுக பற்பத்தாலே
 செய்கையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
 வருத்தமப்பா வொன்றுமில்லை வரலாறுகேளு
 மாயவனு யீசன்முதல் மூன்றுபேரும்

கிருத்தமப்பா கயிலைவெள்ளி தனிலுண்டாச்சு
 கிருபைதனை யறிந்தவர்கள் பிடுங்கிப்பின்னும்
 பொருத்தமப்பா யில்லாமற் களையேதென்று
 பிடுங்கியே யெரிந்துவிட்டார் புதுமைகேளே 305

புதுமையென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
 பூவுகில் மாமூலம் வந்தவர்க்கு
 புதுமையொன்று யீசுரன் மேல் பாணமாக
 பாவித்து ஏவிவிட்டான் மதனவேள்தான்
 சதுமைதனை யறிந்துசிவன் நெற்றிக்கண்ணால்
 தனையெரித்தா ரக்கதையின் வரலாறுதன்னை
 இதுமைஇரு ளென்றுமுன்னோர் மூவர்கூடி
 யெரித்துவிட்டார் கயிலைவெள்ளி தீப்பூடென்றே. 306

என்றதினால் தீப்பூடு யென்றதாச்சு
 ஈசுரன்றன் நெற்றிக்கண் ணெறித்ததாச்சு
 குன்றதினால் சேதம்வரு மென்றேசொல்லி
 குருமூல வஸ்துமதன் குணத்தினாலே
 அன்றதினால் கயிலைதனில் முளைக்கலாச்சு
 அப்பனே அழைமூவர் பார்க்கலாச்சு
 நன்றவர்கள் வெள்ளிசொர்ண மாமென்றெண்ணி
 நாட்டிலே பதினெண்பேர்க் கீய்ந்திட்டாரே. 307

பதினெண்பேர்க் கீய்ந்திடவே பொதிகைதன்னில்
 பார்த்தவர்க ளெல்லோரும் பார்த்துப் பார்த்து
 விதினெண்பேர் படிப்படியே செந்துரங்கள்
 விசுருளிகை ரசுருளிகை வேணவேண
 மதிநண்ணா யுற்றவர்கள் வாதஞ்செய்து
 மறைத்துவைத்தார் கிரியரையில் வரலாறுமார்க்கம்
 சதிநண்ணா நூல்தோறும் மடையாளத்தை
 சாற்றினார் லெக்குடனே சாற்றினாரே. 308

சாத்தினதோர் பாவவினா சத்திலேதான்
 சாயுட்சிய பதகிரிய னருவிமேலே
 மாத்திரைப்போ தாகிலுமே பிரியாயோக
 மார்க்கமுற்ற பேர்களுக்கே யேற்குநிலைதோற்றும்
 சூத்திரமாய் முன்முறையின் விதிதப்பாமல்
 செபித்தவனே சபித்தநிதி சகத்திலேற
 ஆத்திரமாய் நீயுமந்த நிறையைத்தப்பி
 அபகரிக்கில் கெடுமதியை அறிந்திடாயே. 309

அறிந்திடுவாய் யம்மலையில் குகையில்காவ
 லாகியதோர் வயிரவனை யப்பால்நிற்க
 தெரிந்திடுவா யாமாகில் பதினெண்பேர்கள்
 தேடிவைத்த சகடுமருந்துனக்கேயீடு
 பிரிந்திடுவா யரைவாசல் நொடியிற்காண்பாய்
 பதம்பணியும் பூதகிணச் சணமுன்னீரு
 சொரிந்திடுவா சகடுரச மணிச்செந்தூரஞ்
 சொர்ணமய மின்னமுமே சொல்லக்கேளே.

310

சொல்லக்கேள் பொதிகைதனி லிருந்தமுலம்
 சொருபமய மருபநயந் தோன்றல்மார்க்கம்
 அல்லக்கேள் கன்னிக்கா வடிக்குமேற்கே
 அதுகடந்து காதவழி வடமேற்காக
 கொல்லக்கார் வனக்காடு ஓடையொன்று
 கொடியவனஞ் செடியடர்ந்த காட்டுக்குள்ளே
 நல்லாகக் கார்முகில் மானம்போன்ற
 நாடதிலே முளைத்தவஸ்து நயந்துபாரே.

311

நயந்துபார் பொதிகை தனி லிருந்தபேர்கள்
 நாடியிதை யறிந்துகொண்டு நளினவாசம்
 பயந்தருதல் கன்னிக்கா வடிக்காடு
 பரப்பிரம வஸ்துநிக ரென்றேயெண்ணி
 செயந்தருகக் காணையார் கோவிற்காட்டில்
 சிலபேர்க ளனைவோர்கள் கூடிக் கூடி
 அயந்தருத லிரும்புசெம்பு அருபமாகி
 அப்பனே அயன்விதியை விலக்கினாரே.

312

அயன்விதியை விலக்கினபே ரனேகருண்டு
 அப்பனே காணையார்கோவில் காட்டில்
 மயமிதனை யறியார்கள் உலகத்தோர்கள்
 மாற்றமுற வொருவருக்குந் தோன்றமாட்டா
 பயனிதனை யெவரறிவார் தீப்பூடென்பார்
 பார்தனிலே யாதொன்றுந் தீண்டாதப்பா
 செயமுறவே யுந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 செய்கைமுறை யிதுவல்லால் செந்தூரங்கேளே.

313

செந்தூரம்

செந்தூர முறையொன்று வழிதான்கேளு
 செகத்திலுள்ள காமப்பால் மதனப்பாலை
 வெந்தூர லானதொரு வெள்ளையுப்பு
 வீட்டிலுள்ள கரியுப்பு விரோதம்போக்கி

நந்தூர லென்றும்பேர் கரியுப்பான
 நயமுற்ற உப்பதிலே படிதான்வாங்கி
 விந்தூர லறுகுருணி கடலைச்செயநீர்
 வேண்டிவந்து பதினாறு படிதான் கூட்டே 314

உப்பு

கூட்டப்பா பதினாறு பங்குவிட்டுக்
 கூடியபின் னோராளின் பரிசமாக
 மாட்டப்பா குழிவெட்டித் தகர்வெள்ளாட்டின்
 மலமதனை யொருகோட்டை சரியாய்ப்போட்டு
 நாட்டப்பா யிந்தமுறைப் படிநீர் தன்னை
 நடுவிலே நாட்டிமலக் கவசமுட்டு
 பூட்டப்பா யிருமுன்று மாதஞ்சென்று
 பூட்டியபின் குழி திறந்து யெடுத்துப்பாரே. 315

எடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் தீங்குசாலே
 யிந்தமுறைக் கொன்றுபோட் டிடவேயாச்சு
 கொடுத்துப்பார் செந்தூரம் உமிள்நீர்தொட்டு
 குன்றுமலை யாகவள்ளிக் குகையிற்சேரு
 அடுத்துப்பா ரென்னசொல்வேன் உலகத்தோர்க்கு
 அப்பனே உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 விடுத்துப்பார் முருக்கமலர் மதுரமாச்சு
 விடையமொன்று யின்னமுறை விபரங்கேளே. 316

விபரம்பா பதினெண்பேர் மறைத்தமார்க்கம்
 விடையமதை நாமுனக்கு வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 அபரம்பா வெளிதனிலே ரெண்டென்பார்கள்
 அறுசுவையாங் கருமறைத்தல் வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 உபரம்பா வென்று சொல்வா ரல்லகேளு
 உத்தமனே வீட்டிலொன்றென்றுறைத்தார்பாரு
 கபரம்பா யிரெழுத்தும் பனிரெண்டாச்சு
 காரணத்தை யறிந்தவர்க்குக் கைகண்டாச்சே. 317

கைகண்ட தின்னமொரு வகைதான்கேளு
 கருவான தீங்குசப்பு தனித்துவாங்கி
 மெய்கண்ட செயநீரை எடுத்துக்கொள்ள
 மிகுந்ததொரு சலவையிட்ட பீங்கான்தன்னில்
 மைகண்ட ரவிபனிநீர் ரவியில்வைக்க
 மைந்தனே செயநீருண் டாச்சுபாரு
 நெய்கண்ட நடனரச கரியின் கூத்தை
 தூக்கியே சதுரம்நாற் களஞ்சிபோடே 318

போடப்பா கடிகையொன்றில் சகடதாகப்
 புழகிதமாய்த் திறட்சியுற்றுக் குதிகொண்டாடும்
 ஆடப்பா கொப்பரையில் வங்கம்போட்டு
 அனல்முட்டு குளிகையிடு விஷத்தையுண்ணும்
 குடப்பா சிரஸ்திலே எடுத்துக்கட்ட
 சிவலோக அண்டசரா சரத்தைமுட்ட
 ஓடப்பா கெவுனமுறை மார்க்கஞ்சொல்ல
 ஓர்துடிக்கி வாயடக்கி முழியைமுடே.

319

முழிமுடி நொடியொன்றில் நூறுகாதம்
 முழிக்குமுன்னே கொண்டுசெல்லு மிடையில் நீயும்
 தெளிவாடி முழித்துவிட்டால் குறையங்கூக
 தெளியாத கசவிருட்சம் யெதுவிலேனும்
 பளிசாடிப் போட்டுவிடுஞ் சொன்னேனப்பா
 பாவகத்தை யறிந்துகொள்ளு பதனம்பண்ணு
 வளிகூடிக் கயிலைமலை தன்னைத்தேடி
 வகுத்தபடி தொகுத்துவிடும் வரலாறு தேரே.

320

காரீயவெள்ளி

தேருவாய் தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
 தெரிந்துகொள் கொடியிலைவெத் திலையாமப்பா
 பேருபெற்ற முப்பூவின் வழலைதொட்டு
 பிழிந்தெடுத்து வங்கமது உருக்கிச்சாய்க்க
 வேறுமய மென்னாசொல்வேன் கண்விட்டாடும்
 விளங்கியதோர் காரீயம் வெள்ளிமாத்து
 கூருதனை யுரைத்துப்பார் சரிகைவெள்ளிக்
 குணமதுதான் போதாது கொடியதாச்சே.

321

ஆச்சப்பா போதொன்றில் வெள்ளியாச்சு
 அப்பனே வாதநீர் கைக்குள்ளாச்சு
 போச்சப்பா யென்னசொல்வேன் திங்குகப்பு
 பெறுவதற்கு மாச்சலென்று யிலைச்சார் சொன்னேன்
 மாச்சப்பா வொன்றுமில்லை தூணிச்சார்க்கு
 மைந்தனே தகுதியுற்றா லணுநீயீய்ந்து
 காச்சப்பா காரீயங் கொப்பரையில் நீயும்
 காய்ச்சியபின் முகந்தூத்து கனகமாத்தே.

322

மாத்தப்பா சரிகைமாத் ததுதானென்ன
 மைந்தனே யிதற்குமொரு நிகர்தானுண்டோ
 ஊத்தப்பா யிப்படிநீ ஒன்றேபோதும்
 உத்தமனே வீரடங்கு முரஞ்செய்யாமல்
 தாத்தப்பா யிதுகூத்து தருப்போலியத்
 தனக்குண்டு உனக்கின்று வெளியாய்ச் சொன்னோம்
 கூத்தப்பா யிதுகூத்து வேறொன்றில்லை
 கொடிதான வாதமுறைக் கூத்திதாச்சே. 323

ஆச்சுதப்பா மூலிகைகள் தொண்ணூற்றாறில்
 அப்பனே சன்னிக்குப் பதினெட்டேதான்
 போச்சப்பா துவாலைக்கு மதுநேராக
 போக்கியே வாய்வதுக்கு அறுநான்கேதான்
 பூச்சப்பா வாதமுறைக் கொன்றேகேளு
 பூவுலகில் கனமூலி வனமூலியாச்சு
 தீச்சப்பா தாமெனவே தீப்பூடென்று
 தீதகற்றும் வாதவஸ்து தெரிந்துகொள்ளே. 324

தெரிந்துகொள்ளு மூலிகையில் முப்பத்தஞ்சு
 தீதற்ற தயிலவகைக் கிதுவேயாகும்
 அறிந்துகொள்ளு சோதிமா விருட்சமாச்சு
 அப்பனே நீற்றினாறா ஜாளியாச்சு
 எறிந்துவிடு நீர்நீறாய் பற்பமாச்சு
 என்மகனே யதுவிட்டால் திங்குசாலே
 விரிந்துதப்பா நீற்றினத்தில் நீர்விட்டாப்போல்
 வெளுமையுற்ற பாஷாண பற்பங்கானே. 325

காணப்பா பாஷாண பற்பந்தன்னைச்
 காண்பதற்குக் கைலாசச் செயனீர்விட்டு
 ஊணப்பா வழலையுப்பு கைப்புப்போடு
 உத்தமனே பளிங்குக்கல்லுறமதாச்சு
 பேணப்பா குடக்கரியில் கண்விட்டாடும்
 பெற்றபே ருலகமதிற் பணமென்பார்கள்
 வீணப்பா பலநூலும் பார்த்தபேர்க்கு
 விருதாவில் மறைத்தல்மயங் கிட்டிடாதே. 326

கிட்டிடா தென்றமய மென்னமாட்டார்
 கிருகிருத்த லகிரிகொண்ட பேயர்முடர்
 முட்டிடா தென்றவித மகிமைபோல
 முழுமோச மாய்வாத முடியவூதி

விட்டிடா தென்றகிறுக் கனுபோகத்தால்
 வீட்டிலுள்ள பொருள்களெல்லாம் விலையாய்விற்று
 செட்டிடா தென்றவிதி ஞாயந்தி
 செயல்மகிமை யென்னசொல்வேன் செத்தமாடே 327

செத்தமா டென்றதிலுங் குணமொன்றுண்டு
 செகத்தில்கோ ரோசனைக்கு விலையுமுண்டு
 பித்தமா டென்றதுதான் பதினெண்ணூலில்
 பிடிபாடு அறியார் நூல் பிரட்டென்பார்கள்
 கத்தமா டென்றதிலு மிருகால்மாடு
 கண்டதுண்டோ கருமறைத்தால் கவருத்தாசி
 உத்தமா டென்றதிலும் விருதாமாடு
 உளவறிந்து கருத்தெரிந்தோ னரசன்தானே. 328

அரசான ஆணரசு பெண்ணரசு மார்க்கம்
 அதுவறியான் யேறுசிங்கி யிறங்குசிங்கி
 மிரசான கெந்தகத்தைச் சிங்கிச்சாற்றில்
 மிகவூற்றிப் படரவியில் வைக்கும்போது
 முரசான வாதமுறை யரசின்சத்து
 மெழுகான மெழுகதனை முழுக்கோடே நீ
 விரசான அதிருப ரசத்தில் நீட்டி
 விரும்பியே உருக்கிடவே கனகமாச்சே. 329

கனகமப்பா முன் முறையின் மார்க்கங்கேளு
 கைவளித்த மண்ணதனால் குடமொன்றேதான்
 வினகமுருந் தாம்பூரத் தகடுபோல
 வேலையிட்டு லேசதாய்க் குடமதாக
 சனகமுற்ற வெங்கலம்போல் ஓசைகொட்டி
 தனைப்பாரு கசிவறவே சலத்தைவிட்டு
 தனகமயச் செந்தூர முறையின் மார்க்கம்
 தாக்குவாய் சமாதியிலே தகனிப்பாயே. 330

தகனிக்க உரைக்கிணறோ ராட்குநேராய்
 தலைமறைய வெட்டியதைச் சுற்றியேதான்
 ககனிக்க மண்பூசி மெழுகியிட்டு
 தூபமப்பா சாம்பிராணி நிதமுமிட்டு
 அகனிக்கச் செவ்வரளிப் பூவும்போடு
 அப்பனே மண்டலநா ளாரப்போடு
 உகனிக்க முன்முறையின் படிநீழுப்பு
 உத்தமனே சத்துநிறை கனகமாமே 331

கனகமய மானதொரு செந்தூரத்தின்
 காரணத்தை யென்னசொல்வே னுலகத்தோர்க்கு
 சனகமலை போல்செபிக்க வழிதானிந்தச்
 சஞ்சீவி காமப்பால் மதனச் செயனீர்
 இனகமுருங் காலாரு வரலாறுதன்னை
 எடுத்துவந்தோ மாமெனவே விரலிலேதான்
 நினைகமயங் கொண்டருந்து மூடராக
 நீனிலத்தி லுள்ளவர்க்கு நிகழ்த்துவாரே. 332

வாரான உலகமதில் மனிதர்கோடி
 வகையறிய மாட்டார்கள் மதனப்பூடு
 ஆரான ஆத்தைநாம் கண்டோமென்பார்
 அதற்காகக் குங்குமமண் புண்ணிப்பூசி
 பாரான கல்லாறின் செயல்தென்ன
 பரமவெளி யறிந்தவன்போல் கதிரம்பேசில்
 காரான மேகமுகில் இருள்போலுற்ற
 காடறிய மாட்டார்கள் உலகத்தோரே. 333

உலகமதி லுள்ளவர்கள் கேதாரத்தில்
 உற்றவர்கள் நினைக்கிலவ ருயிர்க்குச்சேதம்
 விலகமதி யறியாமல் பதினெண்பேர்கள்
 விஞ்சைபெற்ற கேதாரக் காட்டின்புலம்
 கலகமய மதனப்பால் கல்லாறுதன்னை
 கண்டதில்லை யில்லறத்தோர் கதைவீணப்பா
 இலக்குதலாம் ரசகுளிகை கசுடுண்டாகில்
 எடுத்துவர அடுத்துவர யியல்புண்டாச்சே. 334

இயல்புக்கு அதுமாச்ச லின்னங்கேளு
 என்மகனே தீப்பூடு வினையின்போக்கு
 மயல்விதியின் ரசவாதி யென்றும்தேரு
 வைத்தார்கள் பதினெண்பேர் மறை த்துப்போட்டார்
 செயலதனை முன்னமுநான் சொன்னோம்பா
 சிறுநெருஞ்சிப் பூமலர்நே ரச்சண்டாச்சு
 முயல்வலியின் வலிப்புவந்து அழுந்தும்போது
 மூலமது பிடுங்கிவைத்தால் முகர்ந்திடாயே. 335

முகந்திடுவாய் முப்பத்தார் வலிப்புநோய்க்கு
 மூலமது தீப்பூடு வேரைநீயும்
 செகந்தனிலே யவ்விடத்தின் வசமுற்றாக்கால்
 சுவாசமுற்ற நாசியதில் வாய்வுநேராய்

யிகந்தொருகம் பாலிடுக்கிப் பாம்புச்சித்தன்
 யெடுத்தாடு மகிமையைப்போல் உரத்தோடவாய்
 உகந்தனிலே அயன்விதியால் வலுப்பினாலே
 உயிர்போக்கு மரலிபயந் தோடுவானே.

336

ஓடுதற்கு யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 ஒத்திணங்கா ணாசார வாசமலர்தன்னை
 பாடுகிறேன் மறைத்தல்வெளி சிறுமானாகும்
 பார்தனிலே கள்ளிமுனை போலதாகும்
 தேடுகின்றாய் மூலமது பிடுங்கிநீயும்
 தின்றுபார் புளிப்புமயம் தித்திப்பாகும்
 குடுகின்ற மலர்நேசம் பீயின்வாசம்
 சொருபமய மருபசெயல் சித்துவென்றே.

337

துவென்ற பீநாற்ற வாசந்தங்கும்
 துருவாச்சி தனையறிந்தா லதியருபம்
 மாவென்ற நிமிளையதின் ரசத்திலேதான்
 மைந்தனேநீ சிறுமா னறிந்தாயாகில்
 பூவென்ற மலநீரில் வழலைதொட்டு
 பிரட்டியே படரவியில் வைக்கும்போது
 சாவென்ற துள்ளுகுட்டி சிறுமானாலே
 சத்தற்ற செந்தூரஞ் சாட்சிகேளே.

338

சாட்சியென்ன சொல்லுவது உலகத்தோர்க்கு
 சஞ்சீவி சிறுமான்சுரு தீங்குகுப்பு
 பூச்சியென்ன கல்விமய முலகத்தோர்கள்
 பூச்சியுட புலனறியார் பூச்சியென்பார்
 தாச்சியதைச் சத்தெடுக்க மாட்டார்மூடர்
 கண்டறிந்து கண்கெட்ட குருடர்போலாம்
 வாச்சியென்ன அறுகாதம் வாதவாச்சி
 வகைதவிர வேறுவிதம் பெருவாய்கேளே.

339

பெருவாயின் மிருகமதின் பீசந்தன்னைப்
 பிடிங்கிவந்து அரைத்துருட்டிக் குகைதான் செய்து
 குருவான முப்பூவின் வெள்ளைதொட்டு
 குகைதனிலே ரசம்நாலு களஞ்சிவிட்டு
 தருவான ஐந்தெருவிற் புடத்தைப்போடு
 தாரணியில் நிமிளைவெள்ளி யோகயுகம்
 திருவாகுந் துள்ளுகுட்டி குருவாந்தெள்ளி
 திறமறியச் செம்புக்கீய் பின்னுங்கேளே.

340

பின்னுங்கேள் அரப்பொடியை ரவைதாநீயில்
 பிதற்றாதே கனகமயம் வயதீரைந்து
 தன்னுயிர்போ லின்னூலைப் பதனம்பண்ணு
 தாரணியி லித்தொழிலுக் கிணையேதப்பா
 மன்னுயிரி லகுதிபர தேசியோர்க்கு
 மைந்தனே பேர்பாதி யன்னதானம்
 மின்னுருமின் மயல்மாதர்க் களித்திடாமல்
 மிடியவர்க்குப் படிமுறையின் தர்மஞ்செய்யே.

341

தர்மமது பேர்பாதி செய்வாயப்பா
 தாரணியில் கௌமதிநூல் முறையின்மார்க்கம்
 வர்மமது சொன்னசொன்ன வகைகளெல்லாம்
 வழிதெரிந்து வெளியறிந்தால் மறைத்துப்போடு
 கர்மமது செய்யாதே உலகந்தன்னில்
 காரிகையில் பொதுமாதர்க் கீய்ந்திடாதே
 நல்மனதைக் கொண்டு நீ அறத்தைத்தேற்றி
 நடத்திவாழ் நன்மைபெற நாட்டில்வாழே.

342

நாட்டிலே வழக்கமுற்ற தொருமூலத்தை
 நயந்துகொள்ள உந்தனுக்கு வெளியாய்ச்சொன்னோம்
 காட்டிலே போய்ப்பிடுங்க வேண்டாங்கேளு
 கடையதனி லொன்றுயுரைத்தேன் கரியினுப்பை
 தீட்டிலே செவிக்கழு தேவி தங்கை
 திருவருளாங் கொடிநரம்பில் தீதுற்றாள்பின்
 கோட்டிலே தமக்கை தங்கை தளிர்சமனாமென்னக்
 கூறியதோர் வெற்றிலைச்சார் கூர்ந்துபாரே.

343

கூர்ந்துபா ராததொரு விருதாமாந்தர்
 கூறினதோர் பதினெண்பேர் விதியைக்கற்று
 தேர்ந்துகொண்டு ஏடுதனில் எழுதும்வாறு
 தெரியாமல் ரசவாதஞ் செய்வோமென்பார்
 சார்ந்துகொண்டு பிடித்தவர்போ லதர்மமான
 சண்டாள ரசவாதத் தயிலம்வாங்குவார்கள்
 தீர்ந்துகொண்டு சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்
 தீயெடுத்து உருக்கவுமாட் டார்கள்பாரே.

344

உருக்கவே யின்னமொரு வகையைக்கேளு
 உத்தமனே தங்கையக்காள் சயனச்சாறு
 நெருக்கவே முப்பூவின் வழலைதொட்டு
 நீ நொருக்கிச் சார்பிழிந்து கரியினுப்பில்

பெருக்கவே விட்டரைத்து வில்லைசெய்து

பெரியகுழி வெட்டிநூ ரெருவிலேதான்

செருக்கவே புடம்போடு செந்தூரமாச்சு

சிவந்ததொரு முருக்கமலர் போலவாச்சே

345

ஆச்சப்பா செந்தூரங் கனகமாச்சு

அப்பனே அனலெதிராச் சரக்குக்கெல்லாம்

காச்சப்பா முன்சொன்ன முறையின் தீயால்

காரணத்தை யறிந்தவரா ருலகிலில்லை

பேச்சப்பா யேதுரைப்பே னுலகத்தோர்க்கு

பெத்தபேர் தொட்டதொட்ட சித்துக்கெல்லாம்

குச்சப்பா வகமப்பா தீங்குசப்பால்

சிவயோக வாதகற்ப சித்திமுறைசெய்யே.

346

யேகாட்சரம்

சித்திமுறை செய்வதற்கோ ரட்சரத்தைக்கேளு

செவிக்குமுறை சத்திசிவம் ரெண்டொன்றாக

முத்திரும் அகாரமதில் ஓகாரம்உகாரம்

முடிவதிலே சிகாரமதை வலத்திற்பத்தி

அத்தியெனுஞ் சித்தரிபோல் சிவாயாவென்று

ஆதிபரா பரைகுல மதற்குள்ளாக

சுத்தியதோ ரெழுத்ததனை இடத்தில்மாறி

சுத்திவந்து சிவமூல முகாரமுட்டே.

347

மூட்டியதோ ரட்சரத்தின் விதியைக்கேளு

முத்திரைபோல் தலைகீழாய் மாறிப்பாரு

சூட்டியதோ ரெழுத்துமுறை அங்வங்கென்று

சூட்சமப்பா சாட்சியப்பா யோகத்தின் கூறு

காட்டியதோ ரெழுத்ததிலும் சிறீங்கிறீயும்

கண்டுதப்பா அந்தரங்கக் கவர்களெல்லாம்

பாட்டியல்பின் படியறிந்து முறை தப்பாமல்

பகர்ந்திடவே யெட்டெட்டு சித்துண்டாச்சே.

348

சித்திதப்பா இதைவிட்டால் வேறொன்றில்லை

செபந்தனிலே பிரணவத்தில் முறைகட்கெல்லாம்

அத்திதப்பா மந்திரவிதி மார்க்கமெல்லாம்

அப்பனே சர்வமு மயங்கிப்போச்சு

சத்திதப்பா ஏக அட்சரமுமாச்சு

சற்குருவா முயிரெழுத்து மூலமாச்சு
சத்திதப்பா ஒன்றுமில்லை வழிக்குநேரே
சூட்சுமப்பா உயிரெழுத்தைச் சொல்லக்கேளே. 349

சொல்லக்கே ளெழுந்தெழுத்து மிதற்குள்ளாச்சு
சோதிவெளி வீதிவெளி தோற்றும்பாரு
நல்லக்கேள் கூர்ந்துபார் வெளியாய்த்தோற்றும்
நாகரிக மானசுழி யிதைவிட்டாக்கால்
அல்லக்கேள் பலபலவீண் கதைகளெல்லாம்
அனுசரிக்கப் பலமுறைகள் யாதொன்றில்லை
வெல்லக்கேள் வசியமுதல் சித்தோடெல்லாம்
விளம்பினே னின்னமொரு விபரஞ்சீரே. 350

சீரான யெழுத்தெல்லாங் கீறிப்பாரு
சித்தியென்ன சிதம்பரமும் புவனைவாலை
நேரான சத்திமய மாரணந்தம்பனமும்
நினைத்தபடி ஒருத்தன்போர் நேரேசுற்றி
கூரான படிநிறைத்து விபூதிதன்னில்
கூறுதற்கு சிறிங்நறிங் சிவாவென்றோது
பேரான பேருபெற்றோ ருணைப்போலில்லை
பிரமவிதிப் படிமுறைப்போல் முடியலாச்சே. 351

மூலிகைமர்மம்

முடியான தொண்ணூற்றோ ராறுமூலம்
முடிக்குமுன்னே மூலிகையின் முடிவைக்கேளு
அடியான நந்திமூலங் கீழ்க்காய்நெல்லி
அறுகுபெருந்துன்பைகுப்பை மேனிக்கொத்தான்
கெடியான தகர்தீண்டாப் பாளைகளளிப்
கெருதம்பா திருகுகள்ளி கண்டங்கத்திரி
துடியான தைவேளை வெள்ளருகுமுருங்கை
துசியிலை மாசிதம்பேய்ப் பூடுகேளே. 352

பேய்ப்பூடு ரூபமற்ற தேளிமூலம்
பேருபெற்ற சிவகரந்தை பொன்னாங்காணி
தேய்ப்பூடு அத்திகரி சீசம்நேசி
தேத்தான் தான் கருனொச்சி வெள்ளைக்காக்கான்
நாய்க்கொட்டான் நீரதிலி பேயின்காட்டு
நற்பெரிய ஆமணக்கு ணாத்தியாகும்
ஈய்க்கட்டான் பழந்தின்னி பாளைவேம்பு
யென்மகனே யிருபத்தேழ் மூலமாச்சே. 353

ஆச்சப்பா யின்னமுநீ சொல்லக்கேளு
 அப்பனே ஆவரையில் வகைதான் ரெண்டு
 சூச்சப்பா சிங்கிரெண்டு அரசில்ரெண்டு
 சொன்னபடி முன்முறையி வின்னங்கேளு
 மோச்சப்பா சுரமோச்சமுலமிஞ்சி
 முழுமுலம் வசம்புதிப் பூடுவாகி
 வீச்சப்பா அய்விரலி யிலை தான்சேர
 விளம்பியதோர் வகைபத்து மின்னங்கேளே.

354

இன்னுங்கேள் பெருவாயின் மிருகபீசம்
 இதிலும்ரெட்டி நரிவிரட்டி காட்டிமுலம்
 சொன்னபடி மதனப்பால் குருவின்பீடம்
 சொல்லிவிட்டோங் கடலையிலை செடியின்மார்க்கம்
 சன்னயிலை வங்கயிலை தாளிச்சாறு
 சதிரக்கள்ளி யனாச்சார வாசமலர்ச்சீ
 என்னவிதி மதியூகி முன்னேபாரு
 என்மகனே யின்னமுனக் கியம்புறேனே.

355

இயம்புறேன் நாயுருவி வகைதான் ரெண்டு
 இயல்பான வெளுமையுற்ற கண்டாங்காறி
 சுயங்கிருதி யானமன முருகுதில்லை
 சூடனே பேய்வழலை யெட்டிநாவல்
 சுயங்கிருதி தூதுவளை மிளகு தக்காளி
 சார்ந்தவகை யிதுபத்து முன்சோறாறு
 வியம்புகிறேன் கிருதவகை சமஸ்தரூபம்
 விடையமிட்டு அருந்திவே விரும்புவாயே.

356

விரும்புவாய் தாமரைதண் டகத்தின் சுண்ணம்
 விஞ்சைபெற்ற பொற்கொன்றை படுக தலியால்மேல்
 செரும்புவா யடைந்திருக்கு முருவிப்பில்லு
 செகந்தனிலே முளைத்தமரு ளுமத்தாகும்
 அரும்பொருளைப் பறிக்குமட மாதர்க்கென்று
 அருளிவைத்த காசுருஞ்சி சிணுங்கிரெண்டு
 எரும்பொருமும் வான்குரி லிஞ்சிசேர
 இவ்வகைசஞ் சீவிமுறை யிதுபத்தாச்சே.

357

 *நீச்சப்பா ராசாளி யிலையிற்கட்டு
 நீர்நிமிளை கட்டுக்கொடி யிலைதானப்பா

 * இரண்டு வரிகள் ஏட்டில் கிழிந்திருந்தபடியால் அச்சிடவில்லை தெரிந்திருக்கும்
 கனவான்கள் எழுதியனுப்பினால் அடுத்த பதிப்பில் அச்சிடலாகும்.

மூச்சப்பா வெள்ளையெருக் கலையாங்காரம்
முன்துடரி சங்குமுதல் சங்கங்குப்பி
காச்சப்பா வெட்டிவேர் விலாமிச்சே தான்
சார்ந்துபார் வலம்புரிக்காய் பனிரெண்டாச்சே. 358

பனியான பனிதாங்கி பனிநீர்தாங்கி
பவுந்திரத்துக் குகந்ததொரு மனைவிகொல்லி
முனியான ரிசிமூலந் தும்பிமூலம்
மூன்றுவகை வேரிலைகாய் மூன்றுதும்பி
தனியான இடம்புரிக்காய் பூனைக்காலி
சதையொட்டி பாச்சட்டி மால்கிராந்தி
இனிதான விஷ்ணுவின் கிராந்திவெள்ளை
இவ்வகையில் பேர்பத்து மின்னங்கேளே. 359

இன்னங்கேள் விளாவிருட்சஞ் சுக்குநாரி
இவ்வாடை கைக்கலந் தொட்டால்வாடி
மின்னங்கார் குழல்மாதர் நீதமுற்ற
மிருதுவல்லி நாகமல்லி வெள்ளைநாவல்
சன்னங்கார் முசுருமுட்டை கிரந்திநாயகஞ்
சஞ்சீவி செந்தொட்டி யளிஞ்சிசிந்தி
சின்னங்கார் தடைகிறுதி சிறியாநங்கை
சிறுசின்னி யேலமது ஒன்றுதானே. 360

ஒன்றான பேய்ப்பிர்க்கு நாயின் பாகல்
ஒளிமெருட்டி கருகெருக்கா தளையில்விந்தம்
நன்றான தகரைபுலி நகத்தின் கொன்றை
நவமான நாகறா சாளிமூலம்
குன்றாடு மலைதாங்கி விருட்சம்பாம்பு
கொடியயிலை நந்திவட்டஞ் சூரியகாந்தி
வென்றாம வாதமது மடக்கிவஸ்து
விரும்பியதோர் குளிமீட்டான் விவரஞ்சேரே. 361

விபரமப்பா தொண்ணூற்றி யாறுமூலம்
விஞ்சைபெற்ற பஞ்சாங்கத் தவளைப்பித்து
கபரமப்பா தேசிமதம் வாசிபாதம்
கருநெல்லி திருவல்லி கருவிப்பூடு
துவரமப்பா பொக்கணத்தான் சாவல்பித்து
துதுமதி சோதிரதி துளசிகஞ்சா
உவரமப்பா மண்டுகக் கொழுப்பு நண்டென்
றுறைத்துவிட்டார் பதினெண்பேர் உலகத்தோர்க்கே. 362

உலகத்தி லிதைப்பிரித்து பதினெண்பேர்கள்
உரைத்துவிட்டு சபித்துவிட்டு மறைத்துப்போட்டார்
விலகத்தில் வாரதெல்லாம் பேர்மாறாட்டம்
விசமித்தார் வசமுற்ற விதிநூற்கெல்லாம்

சிலகத்தில் நடக்கவழி தெப்பம்போல

செகமதிலே கௌமதிநூல் திறவுகோலாய்

கலகத்தில் புதைபொருள்கட் கிதைநீயொட்டி

கண்டுகொள்வாய் யந்தரங்கம் வெளியதாச்சே.

363

ஆச்சப்பா விராலிதுத்தி யதனாவாதம்

அப்பனே அதையறிந்து சபித்துப்போட்டார்

போச்சப்பா அதினாலே விருதாமூலம்

பூமிதனி லெட்டுரெண்டு மறிவாயாகில்

காச்சப்பா உயிரெழுத்துச் சிவனார்வேம்பு

காச்சுதற்கு அதுவல்லால் பிறகொன்றில்லை

சூச்சமப்பா வகமறிந்து தொண்ணூற்றாறில்

சொன்னமதில் கென்னகெதி யடக்கிக்கொள்ளே.

364

அடக்கியதோ ரத்திருதி யானாமூலம்

அப்பனே சிலகட்டுக் கொடியின்பத்திரம்

நடக்கியல்பு சொல்லுமுறை வகையைக்கேளு

நாடியதை நீபிடுங்கி யிலையைவாங்கி

முடக்கியல்பு சல்முடக்கி மேகம்போக்கி

மூன்றுபடி சலமதிலே விரலால்மூன்று

அடக்கியே பிடித்துநீ சலத்திற்போடு

அப்பனே யள்ளியுண்டு பின்னுங்கேளே.

365

பின்னுங்கேள் புத்திலே முளைத்ததானால்

பிடுங்கியே சூரிய கிரணந்தன்னில்

மின்னுங்கார் வேர்க்கொம்பு கலைக்கொம்பாலே

மிருதுதவிர்த் தேபிடுங்கி மூலத்தோடே

முன்னுங்கேள் பத்திரமது சலத்தைக்கட்டும்

முடிவதுபோ லொருநொடிநீ முந்திதன்னில்

பொன்னுங்கார் பேதைசிறு மாதர்கையால்

பிரியமுட நூல் நூற்றுக் குளிசங்கட்டே.

366

கட்டப்பா கன்னியளி யாதபிள்ளை

கையாலே நூல் நூற்றுக் கலத்தோர்நேமி

தொட்டப்பா கஸ்தூரி மஞ்சள்தன்னைத்

தொட்டறைத்து நூலதிலே தடவிவாங்கி

ஒட்டப்பா பிடுங்கியதோர் வேரைநீயும்

ஒட்டிடுவாய் கிராணவெளி யாகுமுன்னே

ஆட்டப்பா வக்கிரண முதலிதாச்சு

அப்பனே சமுத்திரத்தில் கட்டலாச்சே.

367

சமுத்திரத்தில் சமுக்காளந் தன்னைநீயும்
 தாளிசையில் ஓர்நூலில் முடிந்துபோடு
 அமுத்திடமாய் வோர்மயமும் வோர்வெட்டாது
 அப்பனே உணையெதிர்த்த பேர்கட்கெல்லாம்
 நிழுத்திரமாய் சிரசதிலே யாளுக்கொன்று
 நீமுடிந்து கொண்டிடவே செல்லும்போது
 சமுத்திரமாயோடிவரு வார்களல்லால்
 சுமைகனத்துக் கசந்தனிலே தாழ்ந்திடாதே. 368

தாழ்ந்திடுவார் தட்டோடி மறிக்கலாவார்
 தனித்ததொரு குளிசமுற்றால் தாளிந்தாளை
 வாழ்ந்திடவே யொவ்வொருத ரனேகம்பேர்கள்
 வடிவுபெற கொடுங்காங்கி நேரதாக
 நிகழ்ந்திடவே முன்னின்று உந்தன்பின்னே
 நிறுத்தியே மடிபிடித்து நடத்துவாய்நீ
 சூழ்ந்திடவே உனைவளைந்து நின்றிட்டாலும்
 தொடுத்தபடி தவறாமல் துடங்கிக்கொள்ளே. 369

தொடுத்தபிடிக்காயிரம்பேர் சூழ்ந்திட்டாலும்
 துடங்கியதோர் பிடியதனை விட்டாலுன்னால்
 கெடுத்தபிடி பிரிவுவிட்டோர் தாழ்ந்துசாய்வார்
 கெணிதமிது கௌனமுறை போலதாச்சு
 யெடுத்தமுறை தவறாமல் பிரவாகத்தில்
 யிறங்கியே நருள்கடந்த ஓடமாச்சு
 விடுத்தமுறை யொருவருக்கும் வெளிவிடாதே
 விடையன்மே லாணைநிசம் விளம்பினேனே. 370

விளங்கியதோர் சலம்சத்துக் கொடியின்பத்திரம்
 விபரமது உற்றவகை நிகரதாக
 உளம்பியதோர் குருமசனை தங்காதுற்ற
 உருள் நிமிளை விகிர்ந்திரகம் வீறுவாங்க
 களம்பியதோர் காலிநஞ்சு மிருகமாற்று
 கடுவிகிர்ந்தி யெக்கடுகு கண்டாயானால்
 குளம்பியதோர் வகைமாற்றம் மறைத்தல் தன்னைக்
 கூறுவோம் வகைவிபரம் கூர்ந்துகேளே. 371

கூர்ந்துகேள் யெக்கடுகு ரூபநேதி
 குறியதுதா னென்னசொல்வேன் யிலைமலாக்காய் மூன்றுந்
 தேர்ந்துகொள்ளு காயதனைக் கடுகின்காயுந்
 தெரிந்துகொள்ளு மூலமது சாறுவாங்கி

தீர்ந்துகொள்ளு நேர்நேராய்த் திராசிலே தான்
 திருமருவு மருபவிந்து நிமிளை தன்னை
 சேர்ந்துநீ குகையிலிட்டு ரவியில்வைத்து
 செலுத்திடுவாய் படரி ரவியிற்றானே.

372

தானேதான் படரி ரவி தன்னில்வைத்து
 தனித்ததிலே முப்புவின் வழலைகூட்டி
 நானேதான் வெளியுறைத்தேன் முன்போற்பின்னும்
 நாடுமுறை கிட்டாட்டால் தேடுமார்க்கம்
 யேனேநீ கூர்ந்துகேள் உலகத்தோர்க்கு
 யியம்பினே னதுதவிர யிந்தமூலம்
 பூனேரித் திசைமால் மலரேநீலம்
 பூடறிந்து சூடறிந்து புகட்டுவாயே.

373

புகட்டியே ரவியிலொரு சாமம்வைக்கப்
 புகழ்சி தமாந் திருஉரைநீள் ரசத்தின்கூறு
 புகட்டியே மெழுகுருண்டை நிறமோதும்பை
 பால்மலர்போல் நிராமய முற்றுக்காணும்
 திகட்டியதோர் யெக்கடுகு நிமிளைவீரு
 தின்றடக்கிக் கொன்றுவிடும் கண்விட்டாடும்
 நகட்டியே பார்த்திடவே மெதுவாய்த்தோணும்
 நற்செம்பு சமனிடைசேர்த்துருக்கிப்பாரே.

374

உருக்கியே பார்த்திடவே கணக்கேதுக்கு
 உத்தமனே துத்திமல ரதுபோதாது
 நெருக்கியே உரைத்துப்பா ரிணைதானேது
 நீயறிந்து வெளியிட்டாலுயிர்தங்காது
 சுருக்கியே யிதையறிந்தால் மடக்கிப்போடு
 சூட்சாதி சூட்சமயஞ் சொல்லக்கேளு
 மருக்கியே பொருள்பறிக்கும் பொதுமாதர்க்கு
 மைந்தனே நீயியில் வயனங்கேளே.

375

வயனமது யென்னசொல்வேன் வேசையோர்கள்
 மையலிலகப் பட்டுஅவள் பேச்சுக்காக
 அயனமய முற்றசிவ தனத்தையியில்
 அறிவுகெட்டு மதிமயங்கி ஆயுள்தீர்க்கம்
 பயனவிதி குறைந்துதப்பா யீசர்க்கப்பா
 பார்தனிலே யீரைந்துநாள் முகத்துக்காக
 நயனமா யுற்றபொரு ளின்னூல்தன்னை
 நாட்டில்விட்டாலுன்தேகம் நாசமாச்சே.

376

நாசமப்பா யிந்தமுறை வெளிவிடாதே
 நாடதிலே யுள்ளபொது மாதர்தன்மேல்
 நேசமுட்டி சீஷமட்டி முன்னிட்டாலே
 நீயவர்கள் பணம்பறிப்ப தல்லால்வேறு
 மோசமுற்றுப் பேசாதே யின்னூல்தன்னில்
 முறையின்வகைப் படிநீயு மயங்கண்டாக்கால்
 பாசமுற்றுக் கொடுத்திடுவாய் ஆனால்கோடி
 பாவம்வரும் தேசமறும் பயனைக்கேளே.

377

பயனைக்கேள் நாட்டிலுள்ள வேசையர்க்குப்
 பார்தனிலே வாதவித்தை கைகண்டோர்கள்
 வியனைக்கேள் கொடுத்தவர்கள் கையினாலே
 வேண்டியதோர் சதிபட்டு வினையைத்தொட்டு
 அயனைக்கேள் கைப்பொருளும் பறித்துக்கொண்டு
 அலையவிட்டால் சிலையைவிட்டாள் அறிவுமின்னாள்
 புயனைச்சேர்ந் தனைவதற்கு மதியின்மார்க்கம்
 புத்தியற்றுச் சித்திகெட்டுப் பிறிந்தார்பாரே.

378

பிறிந்தவர்கள் கோடான கோடிபேர்கள்
 பிரசன்ன வாதமுறை தெரிந்தோமென்று
 திரிந்தவர்க ளனேகமுண்டு கைகண்டார்கள்
 செகந்தனிலே யாருமில்லை சிவமொன்றாக
 அறிந்தவர்க்கே சித்தியப்பா யிதுதான் மெத்த
 அருபமென்றோ மொன்றுமில்லை யவர்க்குப்பின்னும்
 தெரிந்தமுறை யென்னசொல்வேன் மனமொன்றானால்
 சித்தியப்பா தொட்டதொட்ட வஸ்துதானே.

379

வஸ்துவென்ற வஸ்துவது மலையிலேது
 வகையறிந்தால் தீப்பூட்டு வழலையேது
 அஸ்துவப்பா வென்றுரைத்தோஞ் சதுர்காண்டத்தில்
 அப்பனே சுவர்ணமென்றுங் கூர்தானென்றும்
 மஸ்துவப்பா திரவியமாம் பாரம்போல
 ரகசியமா யுற்றபொருள் நயத்தின்கூறு
 மஸ்துவென்ற பரியேறல் யோகமார்க்கம்
 மவுனமுறை யுற்றவர்கள் மயம்பெற்றாரே.

380

பெற்றவர்க ளாயிருந்தோர் வெளிவிடார்கள்
 பேறுபெற்றோ ரென்சிகுக்கள் பதினெண்பேர்கள்
 கற்றவர்க ளெல்லோரும் மறைத்துப்போட்டார்
 காரணத்தி லந்தரங்கங் கற்பத்தாலே

உற்றவர்கள் சொன்னதெல்லாந் தெளிவாய்க்காட்டார்
 உலகமதிற் கௌமதிநூ லுண்மையாக
 சிற்றவர்கட் கென்றுரைத்தேன் வெளியதாக
 சிவனாணை யின்னமுற்ற சேதிகேளே.

381

உற்றசெய்தி யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 உத்தமனே யென்னசொல்வே னின்னூல்மார்க்கம்
 பெற்றசெய்தி வகையைக்கேள் நாலிலொன்று
 பூவுலகி லகுதிபர தேசியோர்க்கு
 மற்றசெய்தி விபரங்கோத் திரத்துள்ளோர்க்கு
 மைந்தனே பாலகர்க்கோர் பங்குயீவாய்
 கற்றசெய்தி வெளியுரைத்தோம் வகையுஞ்சொன்னோங்
 கன்னியென்ற வேசைமயல் கடந்திடாயே.

382

கடந்திடுவாய் வேசையரை நஞ்சன்றென்று
 கண்டுமயல் கொண்டுவிட்டா லின்னூல் தன்னில்
 படந்ததொரு லபிவிலகு மல்லால்வாய்த்தால்
 பாலகரில் முன்முறைபோல் ஒரு பங்கீவாய்
 துடர்ந்துவருஞ் சிவகிருபை மயமென்றேதான்
 தோணுமப்பா பசிகோடி யக்கினியின்மூலம்
 திடத்திடுக்கென் றறியாது யீசர்பாதம்
 திருவருளுஞ் சேரபொருள் சிசுவுக்கியே.

383

சிசுவான பாலகரில் சிறுவர்க்கிய்ந்து
 செகந்தனிலே கூடிவினை யாடிநிற்பாய்
 விசுவான வாசிநிலை குளவிமார்க்கம்
 விதியுற்ற பசியல்லால் மதிசுற்றில்லை
 அசுவான வேசிக்கூர் நிலையேயல்லால்
 அப்பனே பசுவொன்றுக் கேதுவாக
 பசுவான அஞ்சுவிதப் பசுவேயொன்றும்
 பார்தனிலே ஒன்றுபட்டால் பலனுண்டாச்சே.

384

பலனுண்டோ யென்றுகேள் அசுவமார்க்கம்
 பாலகரில் சிசுமனசு ஒன்றதாச்சு
 பிலனுண்டோ அறிவுமய மெதுதானுண்டோ
 பூவுலகி லரவுபய முதலாயுள்ள
 குலனுண்டோ சருவபய மெதுதானுண்டு
 குழந்தைதனி லறிவுதெரி யாதாரென்று
 புலனுண்டோ அதுவறிந்து அறிவுனோடே
 புகழ்ந்துவினை யாடியிரு புலன்தான்கேளே.

385

புலனப்பா யிதுவொருதிட் டாந்திரமாகப்
 பூவுலகில் பாலகர்கள் குரல்கோபத்தால்
 பிலனப்பா அழுகையது பிலனையாச்சு
 பிரிவுற்று அறிவற்றுப் பின்னுமற்ற
 நிலனைப்பா குழிகெள்ளி விளையாட்டாக
 நிலைநிறுத்து வாறல்லாமல் மற்றேதுண்டு
 குலனப்பா வேறுகுலம் வயதுமுன்றில்
 குலங்களித்துச் சதுரமதில் பிரிவுண்டாச்சே. 386

பிரியாத சிசுவுடனே பிரியமாகப்
 புகழ்ந்துவினை யாடியபின் பிரியங்கேளு
 தெரியாத தொன்றுமப்பா பசியேயொன்று
 தெரிவதல்லால் மற்றொன்றுந் தெரியாதப்பா
 அரியாத தொன்றுமில்லை யோகமார்க்கம்
 அப்பனே அதையறிந்தால் விதியின் தீர்க்கம்
 தரியாத தேதிருக்கு துலகந்தன்னில்
 தனித்திருந்த வாதசித்தி தனத்தைக்கேளே. 387

தனத்தைக்கேள் பாலகரி னழுகைமாற்ற
 தனமீய்ந்து பலகாரந் தினம்நீயிய்ந்து
 மனதைக்கே ளொன்றுபட்டுப் பொருளியாதே
 மைந்தனே சிசுவென்று நினைந்திடாதே
 சனத்தைக்கேள் வம்சத்திற் தகுதியாகத்
 தாரணியில் யிரவலராய்த் திரிந்தபேர்க்கு
 சினத்தைக்கேள் யேசிவைத்துத் திட்டிநீயும்
 சீஷமுறப் பாசமற வைத்திடாயே 388

அற்றுவிடு மெத்தவுந் யீய்ந்திடாதே
 அப்பனே அமரவய தானால்நீயும்
 சுற்றுவிடு மற்றதொரு ஆசையெல்லாம்
 சுகாதினவே யெண்ணியதோர் தந்தைதாயும்
 கொத்துவிடு பத்தஞ்சு கொடுத்துப்போக்கு
 கொண்டுசென்று பின்னும்வந்தால் கூறக்கேளு
 கத்துவிடு தடியெடுத்துக் கிடாவியோட்டு
 கல்லெறிந்து துடர்ந்துவந்தா லோடிப்போமே. 389

ஓடிப்போ யிதையறிந்து உனைவந்தேய்ப்பார்
 ஓசையுற்றா லாசைகற்ற உலகந்தன்னில்
 தேடிப்போ யிரந்துதிண்ணு யேரீகியாக
 திரிந்துவிடு ஆசையெல்லாம் விட்டுநீக்கி

நாடிப்போய் கிரிமலையி லிருப்பதேது

நமனென்ற யெமனென்று மறலியேது

கூடிப்போய் சிவகிருபை கூடுதற்குக்

கூறுமசி வான்மதியைக் கூறினோமே

390

கூறினோ மாயிரத்தி யிறுநூறுதன்னைக்

கூர்ந்துபார் ஒர்பாட்டில் வெளியாய்ச்சொன்னோம்

தேறினோ மூன்றிலொன்று நாலதாக

தெரிந்தெடுத்து கௌமதிநூல் நானூறாக

மாறினோம் விதிமார்க்க முறைகளெல்லாம்

மறைதலொன்று மில்லையப்பா வெளியொப்பாக

ஏறினோஞ் சுவாசவெளி யேணியாக

என்மகனே சருவமயக் கதைநீகேளே.

391

கதையான கதைகளிலே முன்னேயுண்டு

காரணத்தை கூர்ந்துபார் பதினாறுண்டு

புதையான புதைபொருளு மதற்குளுண்டு

பூட்டகந் திறவுகோல் சூஸ்திரமுண்டு

அதையான பேர்களுவ ரறிந்தாரப்பா

அண்டசரா சரத்தின்மயல் மூலமார்க்கம்

குதையான வாசிநிலை திறவுகோல் தான்

கொண்டுதரந் தேநீயுங் கூர்ந்துபாரே.

392

கூர்ந்துநீ திறவுகோல்கொண் டேதானப்பா

கூற்றிந்து நேரறிந்து கொழுகிப்பாரு

தேர்ந்துநீ யோகவெளி மார்க்கங்காண

தெரிந்தகதை வகைவிபரம் வெளியாய்ச்சொல்வோம்

சார்ந்துநீ யிதையறிந்து பார்க்கும்போது

சகலசித்து அந்தரங்கம் சாட்சிகூகம்

சேர்ந்துநீ சிவகிருபை யறிவாயாகில்

செகந்தனிலே கௌமதிநூ லடக்கிப்போடே

393

அடக்குவா யின்னுலை வெளிவிடாதே

அப்பனே சரிகைமுதல் கிரிகையோகம்

நடக்கும்வா ரென்னசொல்வேன் சகலசித்தும்

நாமுறைத்த தாருரைத்தார் ஞானமார்க்கம்

கடக்கும்வழி தெளிவுயெது யின்னுல்முன்னில்

கதையறிந்து வகைதெரிந்தால் கடந்தயோகி

துடக்குவா ரவர்கல்பம் மலையிலப்பம்

தூசணித்து நவமிருவர் மறைத்தல்நேரே.

394

நேரான கதையதனை நீ தான்பாரு

நிமிஷமப்பா கருமறைத்த லுரைதானேது

சீரான தமிழ்மறைத்தல் குறைதானேது

செகந்தனிலே வாதமயம் நாதமயம்

சாரான மூலிகையில் முடிக்குஞ்சத்து

சருவமய சிவயோக ஞானமார்க்கம்

கூரான கதைகள் ரெட்டிற்பாரு

குருவான சிவகிருபை மயத்தைப்பாரே

395

மயத்தைப்பார் கதைவழியின் வெளியைப்பாரு

மைந்தனே சரிகைமுதல் கிரிகைமார்க்கம்

செயத்தைப்பார் யோகமுதல் ஞானமார்க்கம்

செல்லும்வழி செல்லும்விதி திறவுகோலால்

கயத்தைப்பார் யிருதயத்தில் பஞ்சபாணி

கசுகொண்டு சிவகிருபை பிடித்துக்காட்ட

கயத்தைப்பார் அதிகார சுருபமூலம்

சொல்லவொண்ணா ஆச்சரிய குட்சமாச்சே

396

குட்சமப்பா கௌமதி நூல் நாலுநாறு

சுருக்கமதாய்ப் பதினாறு கதைக்குள்வாசம்

மாச்சலப்பா வொன்றுமில்லை வெளியாய்ச்சொன்னோம்

மைந்தனே உலகமதில் வாதமேது

காச்சப்பா யெறிந்துவிடு பெரிதோஅல்ல

அவ்வழியின் மேர்வுநிதி யணுவுக்குள்ளே

மூச்சப்பா கடிகையொன்றில் முடிந்துபோச்சு

முற்றும்பா கௌமதியின் நூல்தான் முற்றே

397

அகஸ்தியர் அருளிச்செய்த
கௌமதிநூல் 400 முற்றிற்று.

இந்த நூல்...

அகஸ்தியர் பரிபாசை ஐநூறு என்பது நூல். ஆனால் இதில் முதல் இரு காண்டங்கள் கிடைக்கவில்லை.

உரோமிஷி பரிபாசை ஐநூறுக்கும் இதே கதிதான்!

யாரோ விஷயம் தெரிந்தவர்கள் இந்த நூல்களின் முதல் இரண்டு காண்டங்களை மறைந்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது.

இதனால் யாருக்கு லாபம்? இந்த நூல்கள் அழிந்துவிட்டால் யாரால் ஈடு செய்ய முடியும்? இதை அழியாமல் காப்பாற்றுவது உயிரினும் தலையாய கடன் என்பதைப் புரிந்துகொண்டு இவை வெளிவர உதவி செய்ய வேண்டுமென இரு தாள் பிடித்து வேண்டுகிறோம்.

- பதிப்பகத்தார்

உ

பரமபதி துணை

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை 300

முன்றாவது காண்டம் 100

கொந்தனங் குயிலாள் வேதங்
 கொடுங்கையாற் பாகம் வைத்து
 வந்தமெய்ஞ் ஞான தீப
 மலரெனுஞ் சோதி பாதம்
 சொந்தமாய்த் தொழுது போற்றித்
 துதிபெறப் பாஷை நூலின்
 பொந்தவே மூன்றாங் காண்டப்
 பொருள் தனைப் புகலுவோமே.

1

பொருளுமுற் காண்டந் தன்னிற்
 பூட்டினேன் வழலை நாமம்
 அருள்பெற உப்பின் தீகை
 அறிவித்தேன் ஞானந் தன்னை
 இருள்தனை வெளிய தாக
 இயம்பினேன் ரெண்டாங் காண்டம்
 குருமுறை வழலை மார்க்கக்
 குரியது வகை சொல் வேனே.

2

சொல்லுவே னிடையின் பாகம்
 துணிந்தவர் கை பாகங்கள்
 வெல்லுவேன் செய்பாகங்கள்
 வேதமா முனிவர் சித்தர்
 மல்லுவேன் மறைப்பை யெல்லாம்
 மனிதர்மே லிரக்கங் கொண்டு
 அல்லுவேன் பாஷை நீக்கி
 அறிவுள்ளோ ரறிந்து கொள்ளே.

3

அறிந்து கொள்ளாத பேர்கள்
 அகம்படைத் தவரே மாண்டார்
 தெரிந்திடும் நல்லோர்க் கிந்தத்
 திரைமறை யெல்லாந் தோன்றும்
 சொரிந்திடும் பாஷை நீக்கித்
 தோணுமெய்ப் பொருள்க ளெல்லாம்
 வரிந்திட வேணுமென்று
 வகையது வுரைசெய் வேனே.

4

உரையது ரெண்டாங் காண்டத்
 துறையறி பவனே வாதி
 நிரையது சிவயோ கத்தில்
 நிலைத்தவ னவனே யாகும்
 புரையது ஒன்று மில்லைப்
 புரிசடை அரவம் பூண்ட
 கரையது அறிந்த யீசன்
 கனிந்தசொல் மொழிந்தா ரன்றே.

5

வேறு சந்தம்

மொழிந்ததொரு சூஸ்திரங் ளனந்தமுண்டு
 மொழியாது யிந்தநூல் கிட்டாதையா
 பளிங்குமலைக் குகைதனிலே வாசஞ்செய்யும்
 பரதேசிப் பெரியோரை யடுத்துக்காத்தால்
 நளிந்தவரு மனமறிந்து நூலையீவார்
 நற்பதவி சேர்வதற்கு வகையுஞ்சொல்வார்
 குளிந்தவரும் நூல்கொடுக்கும் போதுமக்காள்
 குருபதமே கெதியென்று நூலைவாங்கே.

6

நூல்வாங்கிப் பயனறிந்து துறையைப்பாரு
 நுணுக்கமதமாய் வினையம்வைத்துப் பொருளைக்காணு
 பால்வாங்கிக் காய்ச்சியுரை மோர் தான்விட்டுப்
 பக்குவமாய்த் தயிர்கடைந்து வெண்ணெய்வாங்கி
 பால்வாங்கி நெய்யெடுத்த உண்மைபோலே
 பலநினைவில் லாச்சாஸ்திர வினையம்வைத்து
 கோல்வாங்கி நடப்பதுபோற் களிணை கண்டு
 குருமுறையைத் தவறாமற் குறிப்பாய்ப்பாரே.

7

கற்பத்தின் குணம்

குறியான கற்பத்தின் குணத்தைக்கேளு
 கூறுவே னுலகதனிற் சொல்லொண்ணாது
 நெரியான மூலமங்கே விள்ளொண்ணாது
 நேரறியா மனத்தோரைச் சேர்க்கொண்ணாது

பரியான யீஸ்பரியாள் சாபமீவாள்
 பஞ்சமா பாவமதுக் காளாகாதே
 மரியான சிவனுடைய சாபம்மக்காள்
 மகத்தான கொடுமைவந்து சூழுந்தானே.

8

சூழுமடா தவமுனிகள் ரிஷிகள்சாபம்
 சூழ்ந்துகொண்டா லொருவராற் றாங்கொணாது
 மாழுமடா அவன்குலமு மற்றுப்போகும்
 மகத்தான கொடுமுடியும் வேகும்பாரு
 ஆழுமடா சாத்திரத்தைவெளியிடாதே
 அன்புள்ள பிள்ளைகளை அழைத்துச்சேரு
 வாழுமடா அவன்கிளையும் (ஞான) நெறிதெரிந்து
 வையகமு மிவணைக்கொண் டாடும்பாரே.

9

பாரப்பா புவிதனில்வாழ் நிலப்பயிரைப்
 பரலோக மினிசனிகைப் பருவம்பார்த்து
 நேரப்பா அதுநிறமுஞ் சிவந்தமின்மான்
 நேமநிஷ்டை தவமகிமை யறிவுள்ளாவாய்
 நாரப்பா மாணுகிலிருந்து கொண்டு
 கனியவே நாட்பழக்கம் பண்ணிக்கொண்டு
 சேரப்பா கேட்டதெல்லா மானுக்கிய்ந்து
 செடிபூக்கும் பருவமதிற் பூவைவாங்கே.

10

நாதவுப்பு

வாங்கியதோர் புவதனைப் பீங்கான்றன்னில்
 மக்களே கடுரவியில் வைக்கும்போது
 தாங்கியதோர் பூரமது வீரம்போடு
 தனியுரமு முப்புவும் புனுகும்போடு
 ஏங்கியே திரியாதே சூதநீர்க்கு
 இடைசமனாய்த் தானெடுத்து இணக்கம்பண்ணிப்
 பாங்கியேயிப் பூனீரா சமனிடையாய்ப்
 பக்குவமாய்த் தானெடுத்து ரவியில்வையே.

11

பூனீரும் பத்தி

ரவியில்வைத்துக் கிண்டையிலே விளையும்பூனீர்
 நவநாளுஞ் சென்றபின்பு சிருபசனை நீரும்
 குவியவே முரித்துவிட்டுக் கிண்டும்போது
 கொடுஞ்சருக்கு மூன்று நாளானபின்பு
 தவியிலே வெடியுப்புச் சாரங்கூட்டிச்
 சரியிடையாய்ச் சேர்த்துமே பனியில்வைக்கப்
 புவியுமே சிவமதனைத் தெளிவுவாங்கிப்
 புண்ணியனே வீரமது பூரம்போடே

12

போட்டவுடன் முரிந்துநன்றாய்த் தெளிவுமாகும்
 புகழ்பெரிய பூனீரில் விட்டுக்கிண்டு
 நாட்டமுடன் மூன்றுநாளான பின்பு
 நல்லகுடத் தண்ணீரைவிட்டு நன்றாய்த்
 தேட்டமுடன் ரவியில்வைத்து நாலிலொன்று
 சேரப்பா பூனீரில் சேர்த்துக்கிண்டு
 கூட்டமுடன் கிண்டையிலே கொடியகண்ணம்
 கோதைமலர் பாதமதில் வைத்துப் போற்றே.

13

போற்றுவது வெகுபதனம் வைத்துப்போற்று
 புண்ணியனே வடுகனுக்கும் பூணைபண்ணு
 சாற்றுவது ரவிமதியைச் சுழினைக்கேற்றிச்
 சஞ்சார சமாதியிலே நவநாள்வைத்து
 ஏற்றுவது அந்தயிடந் திண்ணைபோட்டு
 இருந்திடுவாய் சிவபூசை வாரமொன்று
 ஆற்றுவது குளிதிறந்து பூனிருப்பை
 அப்பனே யெடுத்திடுவாய் பீங்கான்றானே.

14

பீங்காணைத் தானெடுத்துப் பூத்தபூவைப்
 புண்ணியனே வெகுபதனம் பண்ணிவைப்பாய்
 நீங்காத பூரமென்றும் வீரமென்றும்
 நீச்சநிலை யில்லாத காரமென்றும்
 தாங்காத சாரமென்றும் வெடியுப்பென்றும்
 தன்மையுள்ள யிதற்குவெகு நாமமுண்டு
 பாங்கான பொருளல்லோ பூனீர்தானும்
 பலவிதமாய்ச் சொல்லுகின்ற நாமந்தானே.

15

நாமந்தான் சித்தர்வெகு நாமஞ்சொன்ன
 நாமமதை வெளிதோணச் சொன்னேன்யானும்
 சோமந்தான் பரிபாஷைக் கருவைநீக்கிச்
 சொன்னதினாற் சித்தரெல்லாங் குகைக்குள்வைத்தார்
 வாமந்தா னவர் தயவு யென்மேற்கொண்டு
 வாங்கியே தவமுனிவர்க் கியந்தேன்யானும்
 சேமந்தான் கருக்குருவு மறிந்துகொண்டு
 சின்மயமே பெரிதென்று யிருந்தார்பாரே.

16

பாரப்பா திங்களொன்றாம் கிழங்கு தன்னைப்
 பக்குவமாய்த் தானெடுத்துக் கொண்டுவந்து
 நேரப்பா சலமதனை வாங்கிநன்றாய்
 நினைவாகப் பாண்டமதி லிட்டுக்கொண்டு

காரப்பா சூடனது யிடையேபோடு
 கண்மணியே கும்பிடுகற் சுண்ணம்போடு
 கூரப்பா அன்னசத்து உப்புப்போடு
 கொண்டிடுவா யமுரியுப்புக் கூடச்சேரே. 17

சேரடா வெடியுப்புச் சாரஞ்சினம்
 செம்மையுடன் கல்லுப்பு இந்துப்பஞ்சம்
 வாரடா வகைக்கு ஒரு பலமதாக
 மக்களே சோத்துஒன்றாய் மெழுகுபோலே
 காரடா யிடித்துநன்றாய்த் தோண்டும்போது
 கண்மணியே கெந்திஒரு பலமும்போடு
 பாரடா தாளகமும் கெவுரிவீரம்
 பண்பான வீரமுட னஞ்சஞ்சேரே. 18

அஞ்சமே வகைக்குஒரு பலமதாக
 அப்பனே கூடவிட்டு நன்றாய்க்குத்தி
 கெஞ்சமே பாண்டமதி விட்டுமூடி
 கெடியாக மன்சிலை வலுவாய்ச்செய்து
 நஞ்சமே நாற்சாணாங்குழிதான்வெட்டி
 நலமாகப் பாண்டமதை நடுவில்வைத்து
 மிஞ்சமே குழிமூடித் திண்ணைபோட்டு
 மேன்மையுள்ள சத்திசிவ பூசைபண்ணே. 19

பூசைபண்ணி மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு
 புண்ணியனே சலமாக நிற்கும்ப்பா
 பாசைபண்ணி அந்நீரை ரவியில்வைக்கப்
 படருமடா உப்பதனைப் பதனம்பண்ணு
 காசதனைப் பொருளாக யெண்ணவேண்டாம்
 கண்மணியே யிந்தஉப்புக் கனகமாகும்
 நேசம்வைத்து வெகுபதனம் பண்ணவேணும்
 நினைவுகொண்டு பூசைமுகம் வைத்திடாயே. 20

பிரம்ம உப்பின் பேர்

வைத்துமே யிதற்குவெகு நாமமுண்டு
 வையகத்திற் சித்தரெல்லாம் வரிசையாக
 நைத்துமே பலவிதமாய்ச் சொல்லிவைத்தார்
 நாம்சொன்னோம் பரிபாஷை சுருவைநீக்கிக்
 கைத்துவிடா பிரமமென்றும் பேருமாச்சு
 கருணையுடன் யான்சொன்னேன் சிவனுஞ்சொன்னார்
 பைத்துமே யிதினுடைய பெருமைமெத்த
 பரம்பொருட்குக் குருபத்தைப் பணிந்துபோற்றே. 21

போற்றுவது ரெண்டுதிங்கள் கிழங்கு தன்னைப்
 போதரவாய்க் கொண்டுவந்து சலத்தைத்தானும்
 ஆற்றுவது குடனது ரெண்டுபோடு
 அப்பனே கும்பிடுகற் சுண்ணம்போடு
 ஏற்றுவது அன்னசத்து உப்புப்போடு
 என்மகனே அமுரியுப்பு முடியினுப்பு
 சாற்றுவது கிழங்குக்கு யிடைக்குரெட்டி
 தான் கூட்டி உரலிலிட்டு மைபோற்குத்தே.

22

குத்தையிலே வெடியுப்புச் சாரஞ்சினம்
 கொடுத்துவிடு பொரிகாரம் கரியுப்பஞ்சும்
 முத்தயிலே வகைரெண்டு பலமும்போடு
 முன்கருவிற் சேர்ந்துநன்றா யிடிக்கும்போது
 பத்தயிலே கெந்தியுமே பலமும்ரெண்டு
 பார்மகனே தாளகமும் பலமும் இரண்டு
 சத்தயிலே மனோசிலையும் பலமும் ரெண்டு
 தான் கெவுரி பலம் ரெண்டு தாக்கிடாயே.

23

தாக்குவாய் லிங்கமது பலமும்ரெண்டு
 தன்மையுள்ள சரக்கெல்லாம் உரலிற் போட்டு
 நோக்குவா யிடித்துநன்றாய் மைபோலய்யா
 நுண்மையுள்ள பாண்டமதி லிட்டு மூடி
 வாக்கினாற் சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம்
 வந்தெனக்குச் சிறுபிள்ளை வாலைசொன்னாள்
 பாக்கியமென் றெண்ணியல்லோ மண்ணுஞ் செய்து
 பதிவாகச் சமாதிதனில் வைத்துப்போற்றே.

24

போற்றுவாய் தேவியுட பூசைசெய்து
 புண்ணியனே சிவபூசைபொருந்தச்செய்து
 ஆற்றுவாய் பரதேசிக் கன்னம்போடு
 அன்புடனே செய்து கொண்டு அருளைப்பெற்று
 சாற்றுவாய் குழிதிறந்து யெடுத்துப்பாரு
 சற்குருவைத் தான் போற்று சலமாய்நிற்கும்
 ஏற்றுவாய் ரவிதனிலே வைக்கும்போது
 என்மகனே சத்திசிவ மென்று பேரே.

25

பேருமே யிதற்குவெகு நாமமுண்டு
 பெருமையாய்ச் சொல்லிவைத்தார் சித்தரெல்லாம்
 ஆருமே யிதினுடைய பெருமை மெத்த
 அப்பனே வாலைப்பெண் எனக்குச் சொன்னாள்

தூருமே சுவர்கோடி தொந்தங்கோடி
 சொல்லவொண்ணாத் தொழில்கோடி சுருக்கமெத்த
 பாருமே யிதினுடைய பெருமைதன்னைப்
 பாடுதற்கு நாவுமுண்டே பாருபாரே.

26

பாருநீ மூன்று திங்கள் கிழங்குதன்னைப்
 பார்மகனே மும்மூர்த்தி யானவேர் தான்
 காரேநீ கடுமையுள்ள கருவதாகும்
 காட்டார்கள் சித்தரெல்லாங் கருவைத்தானும்
 சீரேநீ வெகுகொடுமை யானவேர்தான்
 சித்தர்மெச்சங் கருவாகுஞ் செப்பொண்ணாது
 கூரேநீ கடுமையுள்ள கருவைத்தானும்
 கூறுகிறேன் திங்களிலே மூன்றுதானே.

27

திங்களிலே மூன்றுவெகு திறமாம்பாரு
 திறமான மும்மூர்த்தி யானவேரை
 தங்கயிலே கற்பனைகள் செய்யாமற்றான்
 தனியாக வேர்வெதும்பி விழுந்ததானாற்
 பொங்கமுடன் கொண்டுவந்து சிறுதுண்டாக்கிப்
 புண்ணியனே அந்திடைக்குப் பூரம்போடு
 பங்கமில்லா பூமியுட பூனீர்போடு
 பதறாதே வெள்ளைக்கற் சுண்ணம்போடே.

28

போட்டா வீரமுடன் பூரம்போடு
 புண்ணியனே வெடியுப்புச் சாரம்போடு
 கூட்டா சரக்கெல்லாஞ் சரியிடையேகொண்டு
 கூட்டுவாய் கிழங்கோடே யிடைமூன்றாகும்
 நாட்டா யிடித்துநன்றாய்ப் பாண்டத்திட்டு
 நன்றாக மேல்முடிக் கவசஞ்செய்து
 தேட்டா குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு
 தேவியென்ற மனோன்மணியைப் பூசைபண்ணே.

29

பூசையது சிவபூசை சத்திபூசை
 புண்ணியனே மண்டலந்தான் செய்துகொண்டு
 நேசமது வைத்துநீயோர் மனதுகொண்டு
 நின்றிடுவாய் சுழிமுனையின் ஒளியைப் பற்றி
 பாசையது பரிபாஷைக் கருவையெல்லாம்
 பதிலாக நான்வெளியாய்ச் சொல்லி வைத்தேன்
 மோசமது போகாதே கருச்சொல்லாதே
 மூட்டிடம் பேசாதே தனித்துநில்லே.

30

தனித்திருந்து மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 தாயான மனோன்மணிக்குப் பூசைசெய்து
 அணித்திருந்த உப்பதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே அரதேசி பரதேசிக்கன்மம்
 குனித்திருந்து தான்கொடுத்து சிமிழில்வைத்து
 குணமாகக் குகைதனிலே அடக்கம்பண்ணி
 பனித்திருந்த உப்புக்குப் பேர்தானெண்ணா
 பார்மகனே மும்மூர்த்தி நாமமாச்சே.

31

நாமந்தான் வழலைக்கு வெகுபேருண்டு
 நானடக்கிச் சொல்லிவைத்தேன் சுருக்கமாக
 சேமந்தான் நாலுதிங்கள் கிழங்குமானால்
 திறமையது மெத்தவுண்டு கொண்டுவந்து
 பூமந்தான் கல்லுரலி விட்டுக்கொண்டு
 புண்ணியனே மெழுகதுபோ லிடித்துக்கொண்டு
 சோமந்தான் பசளைநீர் படிநால்வாங்கித்
 துவளவே பிசைந்து நன்றாய்க் கலக்கிவையே.

32

கலக்குமுன்னே அன்னசத்து உப்புநாலு
 கனியான அண்டத்தின் உப்புநாலு
 மலக்குமுன்னே பூமியுடநாதம் நாலு
 மைந்தனே வெடியுப்புச் சாரம்நாலு
 குலுக்குமுன்னே வீரமொடு பூரம்நாலு
 குணமான சிவன்வேம்பு உப்புநாலு
 நலுக்குமுன்னே கெந்தியொடு தாரம்நாலு
 நலமான மனோசிலையும் நாலுமாமே.

33

காலுடனே காந்தமொடு சிங்கிநாலு
 நன்றான உரம்நாலு லிங்கம்நாலு
 காலுடனே யிவையெல்லாம் பசளைநீர்விட்டுக்
 கண்மணியே யரைத்துநன்றாய் முன்கருவிற்சேரு
 தோலுடனே கலக்கிநன்றாய்ச் சமாதியில்வைத்து
 துடியாக மண்டலஞ்சென் றெடுத்துப்பாரு
 பாலுடனே உப்புமங்கே படரும்பாரு
 படர்ந்த உப்பைத் தானெடுத்து ரவியில்வையே.

34

ரவிலைவத்துச் சலத்தையெல்லா முப்பாய்வாங்கி
 நாள்தோறும் ரவியில்வைத்துப் பதனமாகக்
 கவியில்வைத்து உப்பையெல்லாஞ் சிமிழில்வைத்துக்
 கண்மணியே வேதஉப்பு யிதற்குநாமம்

புவியில்வைத்த கசட்டையெல்லாம் பசளைநீர்விட்டு
 போதரவா யாட்டிவில்லை காயவைத்து
 பவியில்வைத்து ரவிமுகத்தில் நன்றாய்க் காய்ந்தால்
 பாலகனே முழப்புடத்தில் வைத்திடாயே. 35

வைத்துமே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 மைந்தனே கும்பிடுகற் சிப்பித்தண்ணீர்
 நைத்துமே விட்டுநன்றா யரைத்துவில்லை
 நன்றாகச் செய்துகொண்டு காயவைப்பாய்
 மொய்த்துமே முன்போலே புடத்தைப்போடு
 மொய்குழலாள் கிருபையினாற் சுண்ணமாகும்
 கைத்துப்போ காதுகடுஞ் சுண்ணமப்பா
 கண்மணியே கொடிநீரை விட்டுஆட்டே. 36

ஆட்டிநன்றாய் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 அப்பனே சுந்தரமே புடத்தில்வைப்பாய்
 தேட்டிலே யிதைவிட்ட தேட்டுமுண்டோ
 தேன்மொழியாள் கிருபையினாற் சுண்ணமாச்சு
 பாட்டிலே சொன்னதென்று யெண்ணவேண்டாம்
 பட்டவிடந் தொட்டவிட மெல்லாம்பொன்னாம்
 நீட்டிலே திரியாமற் பதனம்பண்ணு
 நினைவுகெட்டதோசிகளே காரஉப்பே. 37

காரமென்றால் வெகுகாரங் கடுங்காரமப்பா
 கனிவான உப்புடனே சாரஞ்சேர்த்து
 வீரமென்றா லிதுவாகும் செயநீர்வாங்கி
 விளங்கவே சரக்கெல்லாந் துவைத்துவாட்ட
 பாரமென்ற சரக்கெல்லா மெழுகாங்கட்டி
 பார்மகனே பரிசேர்த்து மெழுகுபண்ணு
 தூரமென்ற வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று
 துடியாகக் கொடுத்திடவே மாத்துபத்தே. 38

பத்தான உப்பெடுத்துப் பதனம்பண்ணு
 பார்மகனே அஞ்சு திங்கள் கிழங்குதன்னை
 வித்தான கிழங்கதனை உரலிலிட்டு
 விளங்கவே கடப்பாரை கொண்டுகுத்தி
 சத்தான மெழுகதுபோல் மயனம்பண்ணிச்
 சரக்குவகை சேர்க்குகின்ற விபரஞ்சொல்வேன்
 முத்தான வெடியுப்புச் சாரஉப்பு
 மொய்குழலா ளிந்துப்புக் கரியுப்பாமே. 39

கரியுப்பாங் கல்லுப்பு வகைக்குஒன்று
 கட்டாகப் பலமஞ்ச நிறுத்துக்கொண்டு
 வரியுப்பு வீரமொடு பூரந்தானும்
 மக்களே ரசமுடனே லிங்கந்தானும்
 செரியுப்பு ரசத்தினுட செந்தூரந்தான்
 சேரஅஞ்சும் வகைக்கஞ்ச பலமேபோடு
 குரியுப்பாங் கெந்தகமுந் தாளகமுங்கெவரி
 குணமான மனோசிலையுந் தொட்டியாமே 40

ஆமப்பா யிவையஞ்சும் வகையொன்றுக்கு
 அப்பனே பலமஞ்ச யெடுத்துக்கொண்டு
 போமப்பா காந்தமொடு உரமும்புனீர்
 புகழ்பெரிய வெள்ளைக்கற் சுண்ணம்போடு
 நாமப்பா சத்தியுப்பு முடியினுப்பு
 நல்லதொரு அமுரியுப்பு சிவன் வேம்புப்பு
 வாமப்பா உமுரியுப்பு ஒன்பதாச்ச
 வளமாக வகைக்கு அஞ்ச பலமுஞ்சேரே. 41

சேரடா சரக்கெல்லா முரலிலிட்டுச்
 செம்மையுடன் முன்கருவி லொக்கப்போடு
 வாரடா கடப்பாரை கொண்டுகுத்தி
 மைபோலே யிடித்துநன்றாய் மயனம்பண்ணிப்
 பாரடா பாண்டத்தி லிட்டுக்கொண்டு
 பக்குவமாய்க் கட்டிக்கொண்டு மூடிநன்றாய்
 காரடா சிலைமண்ணும் வலுவாய்ச்செய்து
 கண்மணியே குழிவெட்டிப் புதைத்துப் போடே 42

போடவே குழியிற்றவைத்து மூடிப்போடு
 புதுமையுடன் சமாதிமேற் றிண்ணைபோடு
 நாடவே வஸ்துசுத்தி வைத்துப்பூசை
 நன்றாகக் குருபதத்தை மனதில்வைத்து
 தேடவே சிவபூசை சத்திபூசை
 செம்மையுடன் மண்டலமே செய்தபின்பு
 ஆடவே பரதேசிக் கன்னம்போட்டு
 அன்புடனே சமாதிதிறந் தன்பாய்ப்பாரே. 43

திறந்துபார் பாண்டமதிற் கருதுபோலே
 செம்மையுடன் பூத்திருக்கும் பூவை வாங்கி
 மலர்ந்ததொரு பூவையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு
 மகத்தான நாட்டுப்பை மயனம்பண்ணி

கலந்ததொரு வெடியுப்புச் சாரஞ்சேர்த்துக்
 கண்மணியே பனிதனிலே வைக்கும்போது
 சொரிந்ததொரு வாருதிபோற் செயநீராகும்
 சொல்லவொண்ணாச் சலமதனைப் பதனம்பண்ணே. 44

பதனமுள்ள சலமதனைச் சரக்கிற்றானும்
 பாய்ச்சடா சுருக்கதனைத் தாக்கும்போது
 விதனமுள்ள விதனமெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
 விள்ளாதே யின்னீர்விட் டாட்டுநன்றாய்
 மதனமுள்ள வில்லை தட்டிக் காயவைத்து
 மக்களே ஓட்டில்வைத்து ஓடுமுடி
 மதனமுள்ள மண்ணரிந்து சீலைசெய்து
 தப்பாமல் முழப்புடமே வைத்திடாயே. 45

வைத்தெடுப்பாய் கொடியதெரு சுண்ணமாகும்
 மைந்தனே வெள்ளிசெம்பி லீய்ந்தாயானால்
 கைத்தெடுத்த கசட்டையெல்லாங் கக்கிப்போடும்
 கனகமது பத்துவய தாகும்பாரு
 மொய்த்தெடுத்துச் செலவுசெய்து அன்னமீய்ந்து
 மொய்குழலான் பாதமதை மன தில்வைத்து
 சத்தெடுத்துச் சடலமதை நிறுத்திக்கொள்ள
 தான் தவக செய்துகரை யேறுவாயே. 46

ஏறுவது ஆறுதிங்கள் கிழங்கெடுத்து
 என்மகளே உரலிலிட்டு யிடித்துநன்றாய்
 மாறுவது வெள்ளைக்கற் சுண்ணமொன்று
 மக்களே முடிச்சுண்ணம் அன்னசத்து
 சாறுவது பூமியுட பூனீர்ச்சுண்ணம்
 தன்மையுள்ள கேசரியி னுப்புச்சுண்ணம்
 மீறுவது வெடியுப்புச் சுண்ணமோடு
 மிதமாக யிருகாதே சாரமாமே. 47

சாரமாங் கரியுப்புக் கல்லுப்பாகும்
 சுண்டாள யிந்துப்பு வனகிலுப்பு
 பாரமாஞ் சவுட்டுப்புச் சங்குச்சுண்ணம்
 பத்தியுடன் வகைவகைக்குப் பலந்தானாறு
 நேரமாங் காந்தமோடு சிலையுங்கெந்தி
 நேர்மையாங் கெவுரியோடு சிங்கியோடு
 காரமாம் வீரமோடு பூரஞ்சேரு
 கண்மணியே விங்கரசம் பலமுமாமே. 48

ரசமாகு முன்கருவிற் சேர்த்துக்கொண்டு
 நன்றாக யிடித்துமொரு பாண்டத்திட்டு
 வசமாகச் சட்டிக்கொண்டு மூடிநன்றாய்
 மண்சீலை வலுவாகச் செய்துகொண்டு
 பசமாகக் குழிவெட்டிப் புதைத்துப் போடு
 பார்மகனே திண்ணையது பதிவாய்ப்போடு
 குசமாகச் சிவபூசை சத்திபூசை
 குணமாகச் செய்துகொண்டு மண்டலந்தான் காரே.

49

மண்டலந்தான் சென்றபின்பு குழியைவெட்டி
 மக்களே பாண்டமதை வெளியில்வாங்கி
 குண்டலந்தா னதிற்பூத்த பூவைவாங்கிக்
 குருபூசை சிவபூசை சத்திபூசை
 விண்டதொரு அரதேசிப் பரதேசிக்ரும்
 வேணபடி அன்னமது மிகவுஞ்செய்து
 கண்டதொரு காட்சியெல்லாந் தீட்சையாகும்
 கனிவாக முடிந்ததென்றால் காயசித்தி.

50

சித்தியடா கசடையெல்லாம் வாரிக்கொண்டு
 திடமான கல்வமதி லரைக்கும்போது
 முத்தியடா சிருபசலைச் சாறுவிட்டு
 மூர்க்கமுட னரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி
 பத்தியடா ஓட்டினில்வைத் தோடுமூடிப்
 பயபக்தி யாய்ப்புடத்தில் வைத்தெடுத்து
 சத்தியடா குடத்துநீர் விட்டுஆட்டித்
 தன்மையென்ற வில்லை தட்டிக் காயப்போடே.

51

காயவைத்து ஓடுதனில் வைத்துமூடிக்
 கனமாக மண்சீலை யேழுஞ்செய்து
 நேயம்வைத்துப் புடமதனில் வைத்தெடுத்து
 நுண்மையுடன் சவுக்காரச் சுண்ணமாச்சு
 பாயவைத்துச் சுண்ணமதிற் சாரஞ்சேர்த்துப்
 பனியில் வைக்கச் செயநீராம் பாருபாரு
 மாயவைக்க செயநீரில் சரக்குத்தோய்த்து
 மைந்தனே அக்னியில் வாட்டுவாயே.

52

வாட்டுவாய் சரக்கெல்லாங் கட்டும்பாரு
 வாகான சுண்ணமாஞ் செந்தூரமாகும்
 காட்டுவாய் மெழுகாகும் வெள்ளிசெம்பில்
 சுண்மணியே சுண்ணமது பத்துக்கொன்று

நாட்டுவாய் வயதங்கே பத்துமாகும்
 நல்லபிர யோகமடா சுண்ணப்போக்கு
 கூட்டுவாய் செந்துர மைம்பதுக்கொன்று
 கொடுத்திடவே வயதுபதி னாறுமாச்சு 53

ஆச்சப்பா மெழுகெடுத்து வெள்ளிசெம்பில்
 அப்பனே நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு
 நீச்சப்பா நிலையாக வயதைச் சொல்லி
 நினைவுமுண்டோ மதியுமுண்டோ வாயுமுண்டோ
 பாய்ச்சப்பா சித்தர்செய்யும் பதியுமாகும்
 பண்புள்ள புலத்தியனே சொல்லக்கேளு
 காய்ச்சப்பா ஆறினுட தீட்சையானால்
 கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டுபாரே. 54

கண்டுபார் ஏழுதிங்கள் கிழங்கெடுத்துக்
 கண்மணியே கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 பண்டுபார் கும்பிடுகற் சுண்ணமொன்று
 பார்மகனே அன்னசத்து உப்பதொன்று
 விண்டுபார் பூமியுட பூனீரென்று
 விள்ளாதே அமுரியுப்பு முடியுப்பொன்று
 கொண்டுபார் வகையொன்று பலமுமேழு
 கூடவே போட்டுஒன்றா யிடிப்பாய்பாரே. 55

பாரப்பா உப்புவகை சொல்லுக்கேளு
 பண்ணியதோர் வெடியுப்புச் சாரவுப்பு
 காரப்பா கரியுப்புக் கல்லுப்பாகும்
 கனமான யிந்துப்பு வளகிலுப்பு
 நேரப்பா வகைக்கு ஒரு பலமுமேழு
 நினைவுகெட்டதோசிகளே பொரிகாரஞ்சீனம்
 சேரப்பா முன்னிடையே சேர்த்துக்கொண்டு
 திரளான கெந்தியொடு தாரஞ்சேரே. 56

தாரமடா லிங்கமுடன் வீரஞ்சேரு
 தன்மையுள்ள புலத்தியனே சிலையுஞ்சேரு
 பாரமடா பூரமது செந்துரம்போடு
 பலநினைவு வையாதே சிங்கிசேரு
 காரமடா துருசுதொட்டிப் பாசாணஞ்சேர்
 கனத்ததொரு சிருங்கச் சுண்ணஞ்சேரு
 வீரமடா குறையாமல் பலமுமேழு
 விளங்கவே சேர்த்து நன்றா யிடித்திடாயே. 57

இடித்துமொரு பாண்டத்தி லிட்டு மூடி
 யென்மகனே மண்சீலையேழுஞ்செய்து
 பிடித்ததொரு நிலையான நிலையில்நின்று
 பேசாதே குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு
 மடித்ததொரு மண்டலமே சென்றபின்பு
 மக்களே குருபூசை சிவபூசை செய்து
 தடித்ததொரு குழிவெட்டி யெடுத்துப்பாரு
 நன்மையுள்ள உப்புவெகு புதுமையாமே.

58

புதுமைவெகு புதுமையடா புதுமையாகும்
 போற்றுவாய் வாரஉப்பைப் பதனம்பண்ணு
 புதுமையென்ற கசடையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 பார்மகனே கல்வமதி லரைத்துநன்றாய்
 கதுமையென்ற பசளைநீர் விட்டுஆட்டிக்
 கண்மணியே உலரவைத்துப் புடத்தைப்போடு
 ததுமையென்ற புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 தன்மையுள்ள சுண்ணமதா யிருக்கும்பாரே.

59

பாரேநீ சுண்ணமதைக் கல்வத்திட்டுப்
 பாய்ச்சடா பழச்சாறு விட்டுஆட்டி
 காரேநீ வில்லை தட்டிக் காயப்போடு
 கனமான ரவிதனிலே காய்ந்து தானால்
 சேரே நீ ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடிச்
 செம்மையுடன் புடம்போட்டு யெடுத்துப்பாரு
 மாரேநீ மல்லிகைப்பூ போலேமக்காள்
 மலர்ந்திருக்கும் பூவதனை வாங்கிக்கொள்ளே.

60

கொள்ளடா பூவுடனே சாரஞ்சேர்த்துக்
 குணமான மதிதனிலே பனியில்வைக்க
 விள்ளடா சலமதுவும் வாருதிபோலாகும்
 வேதாந்தக் கருவினுட விபரத்தாலே
 சொல்லடா சரக்கெல்லாந் துவைத்துவாட்டச்
 சுண்ணமுமாஞ் செந்தூர மெழுகுமாகும்
 கல்லடா கரைந்துருகும் வேதைமார்க்கம்
 கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டுபாரே.

61

கண்டுப்பார் சுண்ணமென்றாற் பத்துக்கொன்று
 கண்மணியே செந்தூரம் ஐம்பதுக்கொன்று
 விண்டுபார் மெழுகென்றால் நூற்றுக்கொன்று
 மேன்மையுள்ள மாத்தாகும் விரும்பிப்பாரு

தொண்டுபண்ணுஞ் சீக்கருக்குச் சொல்லவேண்டாம்
 சொல்லுவது மனமறிந்து சொல்லவேணும்
 பண்டுமே பெரியோர்கள் மோசம்போன
 பழங்கதைபோ லாகுமப்பா பாருபாரே.

62

பாரப்பா எட்டுதிங்கள் கிழங்கெடுத்துப்
 பதிவாக சமர்த்துடனே கொண்டுவந்து
 ஆரடா கல்லுரலி லிட்டுக்கொண்டு
 அப்பனே கடப்பாரை கொண்டுகுத்து
 வாரடா கேசரிநீர் படிதான் ரெண்டு
 மைந்தனே ஓட்டகநீர் படிதான்ரெண்டு
 மாரடா யானைநீர் படிதான் ரெண்டு
 வளமான குதிரைநீர் படிதான்ரெண்டே.

63

ரெண்டான பசளைநீர் படிதான் ரெண்டு
 நேரான கும்பிடுகற் சுண்ணமொன்று
 குண்டான அன்னசத்து உப்புவொன்று
 குணமான அமுரியுப்பு முடியின்சுண்ணம்
 பண்டான பூனீரு வகையொன்றுக்கு
 பதிவாகப் பலமெட்டு நிறுத்துக்கொண்டு
 கண்டாயோ வெடியுப்பு சாரவுப்பு
 கண்மணியே சீனமுடன் காரமாமே.

64

காரமடா சூடனது வகையொன்றுக்குக்
 கனிவாக நிறையெட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 தூரமடா கெந்தியுடன் காந்தஞ்சேரு
 துடியான கௌரியோடு சிலையுஞ்சேரு
 பாரமடா தொட்டியுடன் பா சாணந்தான்
 பார்மகனே லிங்கமொடு பூரஞ்சேரு
 நேரமடா வீரமுடன் செந்தூரஞ்சேரு
 நினைவாக ரசமுடனே வங்கஞ்சேரே.

65

சேருஒரு நிறையாகப் பலமதெட்டு
 சேரப்பா கல்லுரலில் மயனம்போலே
 பாருஒரு பாண்டத்தி லிட்டுமூடிப்
 பதிவான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 காருமொரு குழிவெட்டிப் புதைத்துப்போடு
 கண்மணியே சமாதிதனிற் பூசைபண்ணு
 சேருமொரு மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 திரும்பயெடு கவசமதைத் திறந்து பாரே.

66

திறந்துபார் பூவிருக்கும் வாரிக்கொண்டு
 திசையுப்பு வெகுபதன மிதற்குநாமம்
 உறைந்துபோங் கசடெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 உத்தமனே கல்வமதி லிட்டுஆட்டி
 நிறைந்துபோம் பசளைநீர் குடத்துநீரும்
 நினைவாக அறுவகையி னீராலாட்டி
 கரைந்துபோம் வில்லைதட்டிக் காயவைத்துக்
 கனமான புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளே. 67

கொள்ளடா கொடியதொரு சுண்ணமாச்சு
 கொடுமுடியும் வெந்துவிடுஞ் சுண்ணப்போக்கு
 கல்லடா நிமிஷத்திற் கரைந்துபோகும்
 கண்கொள்ளா வேதையிது கண்டுபாரு
 சொல்லடா சாரமங்கே சேர்த்துக்கொண்டு
 துடியான மதிதனிலே பனியில்வைக்கச்
 செல்லடா சலமதுதான் வாருதிபோற்காணும்
 செலமதனைப் பதனமாய் வைத்துப்போற்றே. 68

போற்றுவாய் சரக்கெல்லாஞ் சுருக்குப்போடு
 போதரவாய்க் கட்டிவிடும் புதுமைமெத்த
 ஆற்றுவா யன்னீரை விட்டரைத்து
 அப்பனே வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 மாற்றுவா யோட்டில்வைத்து ஓடுமுடி
 மக்களே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 தாற்றுவாய் கஜபுடமே வைத்தானுந்தான்
 தாயினுட கிருபையினாற் சுண்ணமாச்சே. 69

சுண்ணமொன்று செய்து கொண்டு விட்டிடாதே
 சோதியென்ற செந்தூரஞ் செய்துபாரு
 கன்னமென்று கட்டியதோர் சரக்கைவாங்கிக்
 கருவான நீர்துவைத்து விளக்கில்வாட்ட
 அன்னமென்ற கிளிமொழியான் கிருபையாலே
 அப்பனே செந்தூரங் கண்கொள்ளாது
 சொன்னமென்ற துறைகளெல்லா மிதுபோலொன்றும்
 தோணாது செந்தூரந் துடியாம்பாரே. 70

துடியான செந்தூரஞ் செய்யும்போது
 துவண்டலைந்து போகாதே பூனீர்கொஞ்சம்
 மடியான யின்னீரிற் குழைத்துக்கொண்டு
 மாட்டுவாய் கட்டிக்குக் கவசம்பண்ணிக்

கொடியான சோதிதனில் வாட்டும்போது
குழந்தைப்பெண் கிருபையினாற் செந்துரிக்கும்
வடிவான மெழுகுசெய்யு மார்க்கஞ்சொல்வேன்
வஸ்துவென்ற பிரமஉப்பில் கொஞ்சஞ்சேரே.

71

சேர்த்துமே யின்னீறிற் குழைத்துக்கொண்டு
செயமான கட்டிக்குக் கவசஞ்செய்து
பார்த்துமே சுடரொளியில் வாட்டும்போது
பத்தினிப்பெண் கிருபையினால் மெழுகுமாகும்
ஏத்துமே அஞ்சமுதல் பத்துமட்டும்
எடுத்திட்ட நீரதனில் கருவைத்தொட்டு
சாத்துமே வகைகண்டு வெள்ளிச்செம்பில்
தான்கொடுத்தால் வயதுசொல்ல முடியாதென்னே.

72

முடியுமொன் பதுதிங்கள் கிழங்கெடுத்து
முக்கியமடா நவக்கிரகஞ் சேர்ந்தபிண்டம்
படியாது சித்துவெகு மகிமையுண்டு
பார்மகனே சித்தர்மெச்சங் கருவதாகும்
கொடியதொரு நவக்கிரக பூசைசெய்வாய்
குருவென்று கண்முடி யிருந்துமாய்வான்
கடியாது யிக்கருவைப் பூசைவிட்டால்
காணாது சடலமது அழியும்பாரே.

73

அழியாமற் சொல்லிவைத்தேன் கருவையெல்லாம்
அப்பனே அறிந்துகொண்டு பூசைபண்ணு
நெளியாமல் நின்றவனே சித்தன்சித்தன்
நேரறிந்து பார்த்தவனே யோகியாகும்
பழியாமல் உலகமென்ற வாழ்க்கைவிட்டு
பதவிகண்டு தேர்வதற்குக் கருவுஞ்சொன்னேன்
சுழியாமற் சுழன்றழைந்து யிருந்திடாதே
சொன்னேனே கருவையெல்லாம் வெளியாய்த்தானே

74

வெளியான கருவெடுத்து உரலிற் போட்டு
மெய்மறந்து சோராதே மயனம்போலே
குழியான கோலாலே நன்றாய்க்குத்திக்
கொடுத்துவிடு முன்சொன்ன நீரதஞ்சும்
பழியான வகைக்குக்கால் படியதிகஞ்சேர்த்துப்
பார்மகனே கருச்சரக்கு அஞ்சஞ்சேர்த்து
வழியான வகைக்குஒரு பலமுங்கூட்டி
மைந்தனே போற்றுநன்றா யிடித்திடாயே.

75

இடித்திடுவாய் உப்புவகை அஞ்சும்போட்டு
 என்மகனே வகைக்கு ஒரு பலமுங்கூட
 துடித்திடுவாய் காரமுள்ள சரக்கெல்லாந்தான்
 தோணுமடா பதினொன்றுந்துடியாய்ச்சேரு
 மடித்திடுவாய் ஒன்பதுமே பலமுங்கூட்டி
 மக்களே கல்லுரலில் மயனம்போலே
 சடித்திடுவாய் பாண்டமதில் விட்டுமுடி
 சதிராக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

76

செய்துமே சமாதிதனில் வைத்துப்போற்று
 தீவினைக ளகற்றகின்ற கருவைத்தானும்
 நய்துமே மண்டலந்தான் பூசைசெய்து
 நன்றாகத் தீபமுடன் தூபங்காட்டிச்
 செய்துமே சிவபூசை சத்திபூசை
 குருபூசை செய்துபர தேசிக்கன்னம்
 செய்துமே களபமுடன் தாம்பூலமீய்ந்து
 சிறப்பாகப் பூசைகளை முடித்துப்பாரே.

77

பூசைமுடி வானபின்பு சமாதருகிற்சென்று
 புண்ணியனே குழிதிறந்து தேவிபதம்போற்றி
 பாசைமுடி வானகரு கவசம்நீக்கிப்
 பார்க்கவென்றாற் கண்கூசும் பளிங்கிபோலாம்
 நேசம்வைத்து குருபதமே கெதியென்றெண்ணு
 நினைவுதடு மாறாமல் சுழினைக்கேத்தி
 ஆசையது மிகவும்வைத்து மனதுகூர்ந்து
 அள்ளிவிடு நீரையெல்லாம் பதனம்பண்ணே.

78

பதனம்பெரு பதனமாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு
 பாலகனே தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்று
 விதனமது ஒன்றுமில்லை வினையுமில்லை
 மேலான யேமனென்ற பயமுமில்லை
 சதனமதில் திரோதகையின் பயமுமில்லை
 சண்டாள மாய்கையெல்லாந் தவிழ்ந்துபோச்சு
 உதனமதில் ஞானமென்று வாழ்க்கைசேர்த்து
 உத்தமனே சடலமழி யாதுபாரே.

79

அழியாது ஞானநிலை வலுத்துப்போச்சு
 அப்பனே கசடையெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 சுழியாது முன்செய்த படியேசெய்து
 சுத்தமுள்ள கைபாகந் தப்பிடாதே

நெழியாது மனமதுவும் பேதியாது

நேர்மையுள்ள கருவப்பா நவக்கிரகமான
குழியாத கருவையங்கே அறியமாட்டார்

கோடான கோடிசெந்து இறந்திட்டாரே.

80

இறந்திட்டார் கருவையறி யாமற்றானே

என் மகனே நான்வெளியாய்ச் சொல்லிவைத்தேன்
பறந்திட்டார் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்

பார்மகனே நிறைபாகங் கணக்கின்பாகம்

துறந்திட்டே னெளியவர்மே லிரக்கங்கொண்டு

சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் சித்தரெல்லாம்

மறந்திட்டால் ஞானமென்ற நிலையறியமாட்டாய்

மக்களே சோதியொளி காண்பதுதானாரிதே

81

அரிதாகுஞ் சடலமது நிலையாதப்பா

அப்பனே வாதத்தில் ஒளிவைக்காணாய்

தெரியாது சித்தரெல்லாம் தெளிவாய்ச்சொல்லார்

தெளிவாகு மிந்தநூல் தெளிந்துபாரு

குரியாது யிதுபோலே ஒருநூலில்லை

கொடுத்திடா நந்திமுன்னூற் திறவுகோலாம்

பரியாது நந்திசொன்ன வித்துவப்பா

படுமுன்னே யிக்கருவுங் குருவுமாமே

82

குருவாகும் யெவ்வகையில் தொழிலுக்கெல்லாம்

கூட்டுவாய் நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு

அருவாகு மக்கருவுஞ் சேர்ந்தபோதே

அப்பனே சித்திமுத்தி தீக்ஷமுத்தி

மருவாகு முருவாகும்வழி துறையுமாகும்

மக்களே மயிர்விலக மலைவிலகும்பாரு

சருகுவது யிக்கருவை விட்டாயானால்

தாழ்வுவரும் பலிதமில்லை சாஸ்திரம்பொய்யே.

83

பொய்யாது கருவையங்கே விட்டிடாதே

போதரவாய் கைபாகம் மறந்திடாதே

செய்யாதே செய்பாகம் நிறையின்பாகம்

செப்பாது கணக்கினுட பாகந்தானும்

தொய்யாது மற்றசாஸ் திரங்களெல்லாம்

சொல்லாது யிதுபோற்றோ ணாதுபாரு

கையாரக் கண்டதிந்தத் தொழில்களெல்லாம்

காட்டாதே உலகுதனில் காட்டொண்ணாதே.

84

ஒண்ணாது பத்துதிங்கள் கிழங்கு தன்னை
 உத்தமனே கொண்டுவந்து உரலிற்போட்டு
 எண்ணாதே முன்சொன்ன படியேசேர்த்து
 எடுத்திடுவாய் நீர்படிகா லதிகமாகக்
 குண்ணாதே சேர்சரக்குப் பலமொன்றப்பா
 கூடவே போன்றுநன்றா யிடித்துக்கொண்டு
 கண்ணாதே பாண்டமதி லிட்டுமூடிக்
 கனமான மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

85

செய்துகொண்டு சமாதிகனில் வைத்துப்போற்று
 திடமாக மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 கொய்துகொண்டு நேமநிஷ்டை மறவாதேநீ
 குழந்தையவள் பூசையையும் மறவாதேநீ
 நொய்துகொண்ட சிவபூசை சத்திபூசை
 நினைவாக மனதோர்மை யாகநின்று
 மய்துகொண்ட பரதேசிக் கன்னம்போடு
 மனமகிழ்ச்சி யொடுபூசை முடிப்பாயப்பா

86

முடிப்பாயே சங்கோசை சேகண்டிநாதம்
 முழக்கமடா பேரிகையு மேளவாத்தியம்
 அடிப்பாயே தித்தியுடன் மத்தாளஓசை
 ஆடுகின்ற சங்கீத வாத்தியமெல்லாம்
 அடிப்பாயே மண்டலந்தான் சென்றபின்பு
 அடிபணிந்து சமாதருகிற் சென்றுநீயும்
 ஓடிப்பாயே தூபமுடன் தீபங்காட்டி
 ஒழுங்குகுழி திறந்துகரு வெடுப்பாய்நீயே.

87

எடுத்ததொரு கருவையங்கே வாலையுன்பு
 இட்டுவைத்துப் பூசைநிறை வேறுங்காலம்
 கொடுத்திவாய் வாரமொன்று பூசைசெய்து
 கோதையென்ற மனோன்மணிக்கு உபசாரஞ்செய்து
 அடுத்திடுவாய் கவசமதை அவிழ்த்துப்பாரு
 அப்பனே உப்புநிறஞ் சொல்லொண்ணாது
 படுத்திடுவாய் உப்புவெகு பதனம்பண்ணு
 பரமகுரு பாதமதைப் பணிந்துபோற்றே.

88

போற்றுவாய் கசடெல்லா மெடுத்துக்கொண்டு
 போதரவாய்க் கல்வமதி லிட்டுக்கொண்டு
 ஏற்றுவாய் சிறுபசளைச் சாறுவிட்டு
 என்மகனே துவள அரைத் தெடுத்துக்கொண்டு

ஆற்றுவாய் வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
 அப்பனே வில்லையங்கே காய்ந்துதானால்
 சாற்றுவா யோட்டினில்வைத் தோடுமூடிச்
 சந்துவாய் தெரியாமற் சிலைசெய்யே. 89

சிலையது மண்சிலை யேழுஞ்செய்து
 செம்மையுடன் புடத்தில்வைத்து யெடுத்துப்பாரு
 வாலைவய துடையபெண்ணாள் கிருபையாலே
 வணங்கிநின்ற சுண்ணமதைக் கண்டபோதே
 சோலையது போல்வளருஞ் சுண்ணப்போக்கு
 சோதிமயச் செந்தூரஞ் செய்துபாரு
 காலைதனி லேருமவன் கடாட்சத்தாலே
 கண்டபடி சொல்லுகிறேன் கருத்தாய்ப்பாரே. 90

கருவென்ன பூனீநீற் பத்துக்கொன்று
 சுட்டாக யிடித்துநன்றா யின்னீர்விட்டு
 குருவென்ற பழச்சாறு கொஞ்சம்விட்டு
 குணக்கறவே யரைத்து நன்றாய் வில்லைதட்டி
 பருவென்ற ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி
 பண்பாகச் சிலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
 சருவென்ற முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்
 தாயான மனோன்மணிக்குப் பூசைபண்ணே. 91

பூசைப்பண்ணி யெடுத்துப்பார் செந்தூரத்தைப்
 போற்றுவாய் கண்கொள்ளாச் சிவப்பேயாகும்
 பாசைபண்ணி ரசமதனிற் பத்துக்கொன்று
 பாய்ச்சடா செந்தூரம் பதமதாக
 நேசைபண்ணி யின்னீரை விட்டுஆட்டி
 நினைவாக வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு
 மூசை பண்ணி யோட்டினில்வைத் தோடுமூடி
 முக்கிமாய் சிலைமண் வலுவாய்ச்செய்யே. 92

செய்துமே முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்
 திரணமது போகாமற் பதனம்பண்ணு
 நொய்துமே யெச்சரக்கு மிதுபோற் செய்தால்
 நோக்குமுன்னே செந்தூரங் கண்கொள்ளாது
 பய்துமே மெழுகுசெய்யும் வகையைக்கேளு
 பார்மகனே செந்தூரம் நூற்றுக்கொன்று
 வய்துமே பிர்மமென்ற உப்புப்போட்டு
 மாட்டுவாய் பூனீரிற் சலத்தைவிட்டே. 93

விட்டுமே யாட்டிநன்றா யுருட்டிக்கொண்டு
 வேதமொழி தவறாமல் விளக்கில்வாட்ட
 கட்டுமே மெழுகாகும் மெழுகின் வேதை
 கண்கொள்ளக் காணுமடா சரக்கிற்றாக்கு
 பட்டுமே சரக்கெல்லா மெழுகாய்ப்போகும்
 பார்மகனே மெழுகினுட பெருமைமெத்த
 தட்டுண்டு போகாதே தவநிலையிற்
 றானிந்து சடலமதை நீகாப்பாயே.

94

தான்காப்பா யுன்னுயிர்போற் கருவைக்காரு
 சண்டாளர்க் கிக்கருவைச் சொன்னாயானால்
 மான்காத்த சிவனுமங்கே சாபமீவார்
 மனதடக்க மாயிருந்து தொழிலைப்பாரு
 வான்காத்த வாலைப்பெண் யெனக்குச்சொன்னாள்
 வளமையெல்லாம் வெளிதோணச் சொல்லிவைத்தேன்
 பொன்காத்த பூதமது போலகாத்துப்
 போற்றுவாய் குருச்சொன்னால் தலைவெடிக்குந்தானே.

95

தானென்ற உலகமதி லிக்கருவையெல்லாம்
 தன்மையுடன் கோடியிலே ஒருவன்செய்வான்
 தேனென்ற சித்தர்கள் தான் முறைதப்பாமற்
 செய்திடுவா ரவர்க்குவருந் தீட்சைபத்தும்
 வானென்ற பெரியோர்கள் வன்மையெல்லாம்
 மக்களே கண்டுமனந் தேறவேணும்
 கோனென்ற சிவனெனக்குச் சொன்ன தீட்சை
 கோதைசென்ற வாலைப்பெண் குடியுமாமே

96

குடியாகத் தானிருந்து தீட்சைபத்தும்
 குணமாகச் செய்துகொண்டு கற்பங்கொள்ளு
 வடிவாக யிடைபஞ்சீ கரணதீட்சை
 வளமாகச் சொல்லிவைத்தேன் வரிசையாகப்
 படியாக மூன்றினுட காண்டந்தன்னிற்
 பகர்ந்திட்டேன் கருவையெல்லா மறைப்பில்லாமல்
 நொடியாக நாலினிலே யோகமார்க்கம்
 கூறுகிறேன் வகையாகக் கூறுவேனே.

97

கூறினே னிக்காண்டம் சித்தர்க்காகும்
 குவலையத்தி லிக்காண்டம் வெளிவிட்டாக்கால்
 நீறிவிடும் அவன்சிரசு வெடித்துப்போகும்
 நேர்மையுள்ள உமையாளின் சாபத்தாலே

பாறிவிடு மவன்குலங்க ளற்றுப்போகும்
 பஞ்சமா பாவமதுக் காளாகாதே
 மீறிவிடும் நாலினுட காண்டந்தன்னில்
 மெய்நிறைந்த யோகமதை விளம்புவேனே. 98

விளம்புவேன் யோகத்தின் மார்க்கமெல்லாம்
 விள்ளாதே புவிதனிலே விள்ளொண்ணாது
 தளம்புறே நென்றாலுந் தளம்பொட்டாது
 தவறிடுமோ கருவையங்கே கண்டபோர்க்கு
 குளம்புமோ மனமோர்மை யாகநின்று
 குறித்திடுமே கெதியென்று குறித்தாயானால்
 சளம்புமோ ஞானநிலை கண்டபோதே
 தவறாது ஞானமது மனமுமாமே. 99

மனமங்கே ஓர்மைகொண்டு நிற்கவேணும்
 மாயையெல்லாம் வீணென்று தள்ளவேணும்
 சனமங்கே பெண்புள்ளை ஆசை தள்ளித்
 தனியொருவ னாகநின்று குறியைப்பற்றி
 இனமங்கே யிருந்ததினால் வாழ்க்கையுண்டோ
 இறந்துவிடுஞ் சடலமது நிலையாகாது
 குணமங்கே மவுனமென்ற யோகந்தன்னிற்
 குறித்தவிடம் நிற்பதுவுங் குருவுமாமே. 100

குருவாகு மூன்றினிலே கருவையெல்லாம்
 கொட்டிவைத்தே எதினாலே யிந்தக்காண்டம்
 மருவாகும் நாலினிலே யோகமார்க்கம்
 மனோன்மணியாள் கிருபையினால் வரிசையாகத்
 தெரிவாகும் ஞானத்தின் பொருளையெல்லாம்
 செப்பினேன் மூன்றினிலே தெளிந்துபாரு
 அரிவாகும் பரமகுரு நீயேயாவாய்
 அடக்கிவைத்தேன் மூன்றினுட காண்டமுற்றே. 101

அகஸ்தியர் மூன்றாங்காண்டம் 100 முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை

அகஸ்திய மகாமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளியஃ

பரிபாஷை நாலாங் காண்டம் 100

விருத்தம்

சுந்தர வடிவுள் ளானைத்

தொழுதுகொண் டெந்தன் நெஞ்சிற்

அந்தர மான சோதி

அருமறை வேதம் நாலும்

சொந்தமென் றாண்டுகொண்ட

தோகையைப் பாகம் வைத்த

எந்தனுக் குபதே சங்கள்

இயம்பினா ரீசன் றானே.

1

ஈசனார் சொன்ன வார்த்தை

இருதயம் தன்னிற் கொண்டு

நேசமாய்ப் புகழ்ந்து போற்றி

நெறிமுறை தவறா மாற்றான்

பாசமாய் பாஷை நீக்கிப்

பாடுகிறேன் நாலாங் காண்டம்

மோசமாய்ப் போய் விடாமல்

மொழிந்தநூல் பயனைக் காணே.

2

பயனது தெரிய வேண்டிப்

பாஷையை நீக்கி நன்றாய்ச்

சயனது மெச்சுஞ் சித்தர்

தவமுனி ரிஷிகள் நல்லோர்

மயனது மறைத்து வைத்த

மறைபொருட் கருவை யெல்லாம்

துயனது வெளிய தாகச்

சொல்லுவே னறிவுள் ளோர்க்கே.

3

அறிவுள்ளோ ரறியவேணும்
 அறிவுகெட் டவர்க்கோ தோணும்
 குறியது தெரிய வென்றால்
 குருசொல்லிக் காணவேணும்
 பரியது பாஷை சொல்லும்
 பண்புள்ளார் கண்டு கொள்வார்
 சரியது சிவயோந கத்தைத்
 தானது உரைசெய் வோமே.

4

உரைசெய்வோம் நாலாங் காண்டம்
 உண்மையை வெளி விட்டோற்கு
 பரைசொல்லிச் சாப மீவாள்
 பரனுமே கோபம்செய்வார்
 கரைசெய்த பதினெண் பேருங்
 கண்டிப்பார் சாபந்தானும்
 முறையது வெளிசொல் லாதே
 மூடரே நூல்கொ டாதே.

5

நூலைவெகு பதனமதாய்ப் பதனம்பண்ணு
 நோக்காதே யிக்கருவை வெளியிடாதே
 வாலைவெகு சிறுபிள்ளை மனதுநொந்தால்
 மனம் நினைத்த படியங்கே முடியாதப்பா
 காலையிலே யோகமது செய்துதேரு
 கருவையெல்லாம் நான்வெளியாய்ச் சொல்லி வைத்தேன்
 கோலெடுத்துக் கொண்டலைந்த பேய்களுக்குக்
 கொடுக்காதே சாஸ்திரத்தை கொடுக்கொண்ணாதே.

6

யோகவிதி

ஒண்ணாதே சிவயோக வாழ்க்கையெல்லாம்
 உத்தமனே கருக்குருவும் நன்றாய்ச்சொல்வேன்
 எண்ணாதே பலநினைவை நினைந்திடாதே
 ஏழைமதி போகாதே யிறந்திடாதே
 பெண்ணாசை பெண்டுபிள்ளை மாயை தள்ளிப்
 பிடித்தபிடிக்குரங்கதுபோல் நின்றாயானால்
 சன்னாசி நீயாவாய் சித்தனாவாய்
 தன்மையுள்ள சிவயோக மிதுதானென்னே.

7

சிங்குவை சாதக வழலை

தேனென்ற ஓரிதழ்த்தா மரையைத்தானும்
 செடிபூடு யில்லாமற் சுத்திசெய்து
 கானென்ற கரிசாலை யாலேசுத்திக்
 கசடறவே தேய்த்துநன்றாய் நெட்டிவாங்கி

பானென்ற கரிசாலைச் சாறுசெய்யும்

பகர்ந்தொன்றாய்க் கலந்துகொண்டு குகையாம்வாசல்
நானெனற் வளுவளுப்பு அறவேதத்தி
நன்றாகத் தேய்த்துவந்து நடுவத்தள்ளே.

8

தள்ளயிலே கன்னக்கோல் கடவுதன்னில்

தள்ளிவிட்ட கள்ளனவன் தமர்வாசற்குள்
துள்ளியவன் போகாமல் வுள்ளேசெல்ல
துணிந்துமனம் யிருவிரலாற்றுடியாய்த்தள்ளு
கள்ளனவன் கடவுகண்டு உள்ளேபோகக்
கதலுப்பான் நீமிதமா யிருந்திடாதே
உள்ளபடி அண்டமங்கே கொண்டுவந்து
உன்சேரு வெடியுப்புப் பாதிதானே.

9

அண்டச் கண்ணம்

பாதியடா வெடியுப்பு அதிலும் பாதி

பாய்ச்சடா சாரமது அதிலும்பாதி
கோதியடா சீனமது சேர்த்து ஒன்றாய்
கூட்டி நன்றாய்க் கருசாலைச் சாறுவார்த்து
ஆதியடா அரைத்துநன்றாய் வில்லை தட்டி
அப்பனே ரவிதனிலே காயப்போடு
சேதியடா ஒட்டில்வைத்து ஒடுமுடிச்
செம்மையுடன் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே.

10

செய்துமே முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்

திறமாயிப் படியைந்து முறையேசெய்வாய்
நொய்துகொண்ட சிறுபசளைச் சாறுவிட்டு
நோக்கடா அஞ்சமுறை முன்போற்செய்தால்
மைதுகொண்ட அண்டநீர் தனையெடுத்து
மாட்டுவா யிதனைநன்றாய்ச் சுத்திசெய்து
தைதுகொண்ட தற்சனைமத் திமையினாலே
சவளைபடச் செய்துநன்றாய் நெட்டிவாங்கே.

11

வாங்கியே நாட்பழக்கஞ் செய்துவந்தால்

வணங்குவான் கள்ளனவன் யிரைதான்சென்றால்
காங்கியே திரைமறைவு யேழுமுண்டு

கடவுதனைக் காணுதற்குப் பழக்கம்பண்ணு

தாங்கியே திரைமறைவு துறந்துதானால்

தள்ளிவிடு கள்ளனவ னுள்ளேபோவான்

நீங்கிவிடுந் திரைகளெல்லாம் விலகும்போது

நினைவுகொண்டு பொருளிருக்கு மிடம்பார்ப்பாயே. 12

இடம் பார்ப்பான் பொருளிருக்கு மிடத்தைப்பார்க்க
 இன்னமொரு துணைவேணு மிணக்கிக்கொள்ளு
 தடம்பார்த்த கள்ளனவன் மனக்குரங்குதானும்
 தாண்டவிட்டால் பொருளிருக்கு மிடந்தோணாது
 குடம்பார்த்த வீடுதனிற் பொருளைவைத்து
 குருடனவன் போயெடுத்த குணம்போற்காணும்
 மடம்பார்த்த வீடுதனில் தீபம்வைத்து
 மணியொளியான் போயெடுத்த வன்மைதானே. 13

வண்மையென்ன சேர்க்கையுள்ளான் சேரவேணும்
 மனமென்ற கூத்தனவன் சேர்ந்தானானால்
 நன்மையதா யிருபேருங் கூடிக்கொண்டு
 நன்றாகத் தானிருந்து வாழ்வார்வீட்டில்
 கண்மையென்ற மனமல்லோ சிவனுமாகும்
 கடந்தபுத்தி சத்தியென்ற நாமமாச்சு
 உண்மையென்ற மனமல்லோ ரவியுமாச்சு
 ஒகோகோ புத்தியல்லோ மதியுமாச்சே. 14

ஆச்சப்பா யிருபேரு முறவுசெய்து
 அப்பனே வீடுதனில் வாழும்போது
 போச்சப்பா யேமபயம் விலகிப்போச்சு
 பொல்லாத பாசவினை அற்றுப்போச்சு
 காச்சப்பா பெண்டுபிள்ளை பாசம்போச்சு
 கட்டான உலகத்தின் வாழ்க்கைபோச்சு
 நீச்சப்பா நிலையாத வெள்ளந்தானும்
 நிலைத்துமே அரையளவாய் நிலைக்கும்பாரே. 15

நிலைக்குமடா ரவியில்மதி சேரவேணும்
 நீக்கிவிட்டாற் கள்ளனவன் திருடன்போவான்
 குலைக்குமடா சடலமது அழிந்துபோகும்
 குருசொல்லு முபதேசம் ரவியில்மதிசேரு
 மலைக்குமடா மனமங்கே உயரத்தூக்கும்
 மதியென்ற புத்தியங்கே கீழேவாங்கும்
 கலைக்குமடா யிருபேருஞ் சேர்ந்தகாலம்
 கைகண்ட சிவயோக வாழ்க்கைதானே. 16

வாழ்க்கையிலே சிவயோக வாழ்க்கைதேட
 வளமைதனை யறியாமல் மாண்டோர் கோடி
 கேட்கையிலே அவரவர்க ளறிந்தமட்டும்
 கெதியில்லா மூடரிடங் கேள்விகேட்டு

தாழ்க்கையிலே மனம்நின்று மாய்வதல்லாற்
சமப்படுவ தொருநாளு மில்லையில்லை
ஏற்கையிலே ரவியில்மதி சேர்ந்தபேர்கள்

இறவாமற் கற்பமறிந் துண்ணுவாரே

17

உண்ணுவது கற்பமறிந் துண்ணவேணும்
உண்டவர்க ளொருபோது மாழ்வதில்லை
திண்ணுவது சிறுமீனைப் பெருமீனுண்டு
செய்வதுபோற் காணுமடா கற்பஞ்சொன்னேன்
பண்ணுவது அணுவல்லோ நாதவிந்து
பதிவாகச் சேர்ந்தாலிவ் வளவுமாச்சு
மண்ணுவது அண்டபிண்டஞ் சேர்ந்ததெல்லாம்
மாட்டினாற் கோடியுகம் வாழ்வார்பாரே.

18

வாழுவார் சிவயோகத் தன்மையெல்லாம்
வரிசையாய்ச் சொல்லிவைத்தேன் வளமாய்க்கேளு
ஆழுவார் மதியங்கே வாங்கும்போது
அப்பனே வங்கென்று நிறுத்திமெள்ள
மீளுவார் புருவமதிற் சுழினைமீதில்
மெய்மறந்து போகாதே மனக்கண் தன்னை
மாளுவார் மனதையங்கே நிறுத்தும்போது
மக்களே அங்கென்று நிறுத்துவாயே.

19

நிறுத்துவாய் நிறுத்தமட்டும் பழக்கம்பண்ணி
நீவிடுவாய் ரவிதனிலே சிங்கென்றே தான்
கருத்துவைத்து வாசியங்கே சீராமற்றான்
கனிவாக நூலிளைந்த கதையைப்போலே
மருத்துமொரு ஓரிதழை மேலேநோக்கி
மதியாத சுழிமுனையில் மனதைவைத்து
பருத்துமொரு நான்சொன்ன கற்பந்தன்னைப்
பழுதென்று நினையாமற் பதிவாய்க்கொள்ளே.

20

கொள்ளயிலே மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்றாய்
கூடியுர வாடியல்லோ கொள்ளவேணும்
கள்ளனையும் வீட்டுக்குள் வைத்துக்கொண்டு
சண்டாள மாயையது யிருந்தாலய்யா
சள்ளையடா பாசமது முன்னேதள்ளும்
சண்டாள மாயையது பின்னேவாங்கும்
வெள்ளமதி கைப்பட்ட துரும்புபோலே
மெலிந்துமனம் புண்ணாகி வீணாய்ப்போமே.

21

போகாமல் மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்று
 பொருந்தினால் சத்திசிவ மிதுதானப்பா
 ஆகாமற் போகாது ரவிமதியும்
 அப்பனே புத்திமனம் கலந்துவிட்டால்
 ஏகாம லிவனுமொரு சித்தனாவான்
 என்மகனே யிவன்சடல மிறந்திடாது
 வாகான ரவியைநம்பி யிருந்தோருள்ளம்
 மயங்காது சிவயோக வாழ்க்கைதானே.

22

தானென்ற ஒன்றுமுத லஞ்சாண்டுக்குள்
 தங்கநிற மானதொரு பூடுபார்த்து
 வானென்ற வித்துவிரை யெடுத்துக்கொண்டு
 மக்களே அதிற்சேர்க்கும் வகையைக்கேளு
 பானென்ற பேரண்ட முதன்மையாகப்
 பார்த்தெடுத்துச் சுத்திசெய்து பகரக்கேளு
 கோனென்ற அண்டத்தி னிடையேஉப்பு
 கூட்டுவாய் சாரமது பாதிசேரே.

23

பாதியிலே அதிற்பாதி சீனஞ்சேரு
 பசளையது சாறுவிட்டு நன்றாயாட்டு
 வாதியென்ற பேய்மக்காள் வில்லை தட்டி
 வளமான ரவிதனிலே காயப்போட்டு
 சோதியென்ற ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி
 துப்புரவாய்ச் சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
 சாதியென்ற முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்
 தகமையிப் படியைந்து முறைதான் செய்யே.

24

செய்துபுடந் தீர்ந்தவுடன் வெள்ளுரமுஞ்சூடன்
 சேரடா சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
 பய்தஅண்ட உப்புக்கு நாலிலொன்று
 பாச்சடா பசளைச்சார் விட்டுஆட்டி
 கொய்துகொண்ட அண்டமுட னுரவுசேரக்
 கூட்டியரைத் தேயெடுத்து வில்லை தட்டி
 நைதுகொண்டு ஓட்டினில்வைத் தோடுமூடி
 நன்றாயிப் படியைந்து முறையேசெய்யே.

25

முடிசுண்ணம்

செய்துகொண்ட உப்பதனைப் பதனம்பண்ணு
 செம்மையுடன் முடிசுண்ணஞ் செய்துபாரு
 பய்துகொண்டு முடியெடுத்துச் சுத்திசெய்து
 பாலகனே அதிற்பாதி சங்குச்சுண்ணம்

சய்துகொண்ட அமுரிதனிற் கரைத்துக்கொண்டு
தணலென்ற ரவிமுகத்தில் வைத்துக்காய்ந்தால்
கொய்துகொண்ட பாண்டமதி லீட்டுத்தியை
கொழுத்தடா முடியெல்லாஞ் சாம்பலாமே. 26

சாம்பலெல்லாம் வாரியொரு பாண்டத்திட்டு
தன்மையுடன் சிறுபசளைச் சாறுவிட்டு
காம்பலென்ற சாம்பலெல்லாங் கரைத்துநன்றாய்க்
கண்மணியே தெளிவதனைப் பாண்டம்வாங்கி
ஆம்பலென்ற அடுப்பில்வைத்து தீயைமுட்டி
அப்பனே வத்தினபின் ரவியில் வைத்து
சோம்பலாய்த் திரியாதே உப்பைவாரி
சொன்னபடி பூமியுட பூனீர்போடே. 27

போட்டா ரெண்டையுந்தான் சரிகொண்டேதான்
புண்ணியனே ரவிசலத்தை விட்டுஆட்டி
நாட்டா வில்லைதட்டிக் காயப்போடு
நன்றாகக் காய்ந்தபின்பு ஓட்டில்வைத்து
மூட்டா மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துப் பார்க்கும்போது
கூட்டா சுண்ணமது கடுமையாகும்
குணமாகத் தானெடுத்து சுத்திபண்ணே. 28

சுத்திபண்ணி உப்பதனை யெடுத்துக்கொண்டு
சூட்டுவாய் வெடியுப்புச் சாரஞ்சீனம்
பத்தியுடன் சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
பார்மகனே வெள்ளரமுஞ் சூடந்தானும்
முத்தியுட னிடைசரியாய் யெடுத்துக்கொண்டு
முன்சொன்ன உப்புடனே சேர்த்துக்கொண்டு
சத்தியுடன் முடியுப்புக் கூடச் சேர்த்துத்
தன்மையுடன் சிறுபசளைச் சாறுவாரே. 29

சார்வார்த்துத் தானரைத்து வில்லை தட்டித்
தணலென்ற ரவிமுகத்திற் காயவைத்து
நேர்பார்த்து ஓட்டில்வைத்து ஓடுமுடி
நினைவாக மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
தார்பார்த்து முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்
தாயான மனோன்மணியைத் தொழுதுபோற்றி
கூர்பார்த்திப் படியஞ்ச முறையேசெய்தால்
கொடுஞ்சுண்ணம் வெகுபதனம் முறையைக்கேளே. 30

அன்னசத்து உப்பு

முறையான அன்னசத்தைக் கொண்டுவந்து
முத்திபெற உரலிலிட்டுத் தூள தாக்கி
பரையான நாலுபடி தூளெடுத்துப்
பாச்சடா பசணைச்சார் படியெட்டப்பா
விரையான பூனீரு பலமும் நாலு
விட்டுமே கிண்டி நன்றாய்க் கலக்கிவைத்து
தரையான மூன்றுநாள் சென்றபின்பு
தான்தெளிந்த நீரையெல்லாம் வேறேவாங்கே. 31

வாங்கியே யடுப்பில்வைத்துக் காய்ச்சும்போது
மக்களே குளம்பதுபோல் வருதல்கண்டு
ஏங்கியே சோறாதே பீங்கான்றன்னில்
எடுத்திடுவாய் ரவிதனிலே வைக்கும்போது
தூங்கியே திரியாதே படருமுப்புச்
சொல்லவொண்ணா உப்பெடுத்து பதனம்பண்ணு
தாங்கியே யிப்படியஞ்ச முறையேசெய்தால்
தன்மைஉப் பதிற்கேக்கும் வகைக்கேளே. 32

கேளடா வெடியுப்பு அதிற்பாதிசாரம்
கேள்மகனே சினமொடு அதிலும்பாதி
வாளடா அன்னசத்து உப்பில்பாதி
வன்மையுடன் பசளைநீர் விட்டுஆட்டி
ஆளடா ஆட்டிநன்றா யுருட்டிவில்லை
அப்பனே செய்துகொண்டு காயவைத்து
மூளடா ஓட்டில்வைத்து ஓடுமூடி
முக்கியமாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே. 33

செய்யடா முழப்புடத்தில் வைத்தெடுத்துத்
திண்ணமாய்ப் படியைந்து முறையேசெய்தால்
சய்யடா சங்கினுட சுண்ணம்பாதி
சரியிடையாய் சிவன்வேம்பு உப்புப்பாதி
கொய்யடா ரெண்டையுமே சேர்த்துநன்றாய்க்
குளிரவிட்டு பசளைநீர் விட்டுஆட்டி
நய்யடா அரைத்துநன்றாய் வில்லைதட்டி
நன்றாகக் காய்ந்துநன்றா யோட்டில்வையே. 34

ஓட்டில்வைத்து ஓடதுகொண் டேதான்மூடி
உத்தமனே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
நாட்டில்வைத்திப் படியைந்து புடமேபோடு
நன்றாகக் கடுஞ்சுண்ண மாகும்பாரு

மூட்டிவைத்த மூன்றுசுண்ண மொன்றாய்க்கூட்டி
முறையோடே குடத்துநீர் விட்டு ஆட்டி
சாட்டிவைத்து வில்லையது தட்டிக்காய்ந்தால்
தன்மையுள்ள ஓட்டில்வைத்து ஒடுமூடே 35

முடியே சீலைமண் வலுவாய்செய்து
முக்கியமுடன் புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொள்ளு
சாடிநன்றாய்ச் சுண்ணமதிற் சாரஞ்சேர்த்து
சந்திரனிற் பணியில்வைக்கச் சலமுமாகும்
வாடிநன்றாய்ச் சலமதனை யெடுத்துக்கொண்டு
மாட்டுவாய் மூன்றும்ங்கே சேர்ந்தசுண்ணம்
கூடிநன்றாய்ச் சித்தண்டத் திடைக்குரெட்டி
கூட்டுவாய் சுண்ணமதிற் செயநீர்வாரே. 36

வார்த்துமே நவநாளும் ரவியில்வைக்க
வளமான சித்தண்டஞ் சுண்ணமாச்சு
கார்த்துமே சுண்ணமதை பதனம்பண்ணிக்
கண்மணியே மூன்றாமிக் காண்டந்தன்னில்
சேர்த்துமே சொன்னதொரு பூனீர்தன்னைக்
கூடவே சேர்க்கும்வகை சரக்கைக்கேளு
பார்த்துமே கோரோசனை குங்குமப்பூக்கூட்டிப்
பாகான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரியாமே. 37

ஆமப்பா யிலவங்கம் யேலஞ்சுக்கு
அப்பனே வால்மிளகு கிராம்புதானும்
சேமப்பா வகைக்குஒரு பலமதாகச்
சேர்ந்திடைக்குப் பரங்கியுட பட்டைசேரு
காமப்பா யிவையெல்லாந் தூளாய்ச்செய்து
கனிவாக ஆவிநெய் விட்டுக்கிண்டு
நேமப்பா குளம்புபோல் வருதல்கண்டு
நேர்மையுடன் கண்டிடைக்குச் சீனிசேரே. 38

சேரநன்றாய்க் கிண்டயிலே மெழுகுபோலாம்
திரும்பெடுத்துக் குழியம்மி தன்னிற்போட்டு
ஆரநன்றாய் ஆவிநெய்யை விட்டுஆட்டி
அப்பனே மெழுகுகண்ட யிடைக்குச்சுடன்
சோரநன்றாய் மூன்றும்ங்கே சேர்ந்தசுண்ணம்
துடியாக நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு
வாரநன்றாய்க் காண்டத்திற் சொன்னபூனீர்
மக்களே ஐம்பதுக் கொன்றுபோடே. 39

ஒன்றங்கே போட்டுநன்றா யாட்டும்போது
 உத்தமனே ரவிசலத்தில் விட்டு ஆட்டி
 கண்டங்கே குடத்துநீர் பதியவிட்டால்
 கயிலாச மெழுகுமாகும் வலுவோமெத்த
 பெண்டங்கே பிள்ளையுட ஆசைதள்ளிப்
 பேதமையாய் நிலையாம லோர்மைகொண்டு
 வண்டணியும் பூமுலையாள் நாதநீர்க்கு
 மகாகோடி ஞாயமங்கே வரிசிப்பாரே.

40

வரிசிப்பார் தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
 வகையரிந்த பெரியோர்கள் நாமங்கோடி
 தெரிசிப்பா ரவரவர்க ளறிந்தபேரை
 செப்பினார் மானிட ரோ காணப்போறார்
 உரிசையுடன் பெண்டுபிள்ளை ஆசைகொண்டு
 உரவாடி மாயையிலே சிக்கினோர்கள்
 பரிசையுட னிவ்வாசை யெல்லாந்தள்ளி
 பாய்ச்சடா செந்தூரம் பதிவாய்ப்போடே.

41

போட்டுநன்றா யாட்டியெடு தேவிபூசை
 புகலபெறவே வைத்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணி
 கோட்டுமுறை மாதாவைத் தொழுதுபோற்றிக்
 கொண்டிடுவாய் குன்றியிடை சிவனைநோக்கி
 மாட்டுவாய் மண்டலங்கள் தின்றுவாநீ
 மைந்தனே பச்சரிசிப் பயறுமாகும்
 கூட்டுவாய் ரவிநெய்யும் பாலுமாகும்
 குணமாகக் கொண்டுவர (தேக) சித்தியாமே.

42

ஆமப்பா அந்திசந்தி கொண்டுபாரு
 அமுரியது காலையிலே அப்பா கொள்ளு
 போமப்பா தேகமதிற் பீடைபோச்சு
 பூட்டுகிறேன் பிரமமென்ற திசைதானும்
 நாமப்பா குடனது பலமும்பத்து
 நன்றாகக் குங்குமப்பூ சாதிக்காயும்
 கோமப்பா கோரோசனை வகையொன்றுக்கு
 கூட்டுவாய் பலமொன்று கூடச்சேரே.

43

பிரம உப்பு

சேரடா பிரமமென்ற உப்புத்தானும்
 சேர்ந்தயிடை நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு
 ஆரடா சித்தண்டம் நூற்றுக்கொன்று
 அப்பனே சீனியது பத்துக்கொன்று

கோரடா நெய்விட்டு நன்றாயாட்டிக்

கோதையென்ற பெண்கொடியாள் கிருபையாலே

வாரடா மண்டலங்க ளிரண்டுகொண்டால்

மக்களே சிவயோக வாழ்க்கையாச்சே.

44

ஆச்சடா சிவயோக வாழ்க்கையாச்சு

அப்பனே சித்துநிலை ஒருவனாச்சு

போச்சடா யேமமென்ற பயமும்போச்சு

பொல்லாத பாசவினை யத்துப்போச்சு

காச்சடா சேதியொளி காணலாச்சு

கடந்துநின்ற மெஞ்ஞானம் வலுத்துப்போச்சு

பாய்ச்சடா பிர்மமென்ற கற்பந்தானும்

பழுதுவரா தொருநாளும் பாருபாரே.

45

பழுதொருநாள் வாராது கற்பக்கூரு

பார்த்தவர்க்கு யெளிதல்ல பரம்பொருளாகும்

நழுவாது சடலமது வலுத்துப்போச்சு

நரம்புகளுக்கு சதையிறுகி முறுக்குமேறும்

விழுகாது சோதியொளி தீபங்காணும்

விசைகொண்டு யேறுமடா வாசிதானும்

அழுகாது யஞ்சுபஞ்ச பூதந்தானும்

அப்பனே வீடுபல மாச்சுபாரே

46

வீடுபல மாவதுதா னேதுனாலே

வேதமென்ற ஓங்காரங் கொண்டதாலே

காடுபல மாவதுதா னேதுனாலே

கானகத்தில் புலியிருந்த மகிமையாலே

நாடுபல மாவதுதா னேதுனாலே

ராசனுட நீதியங்கே யிருந்ததாலே

பூடுபல மாவதுதா னேதுனாலே

பொழிந்தமழை சொரிந்ததினாற் புகழுண்டாச்சே.

47

ஆச்சப்பா வீடழிந்து போனதென்ன

அடிப்படையும் பெலமில்லாத் தேசத்தாலே

காச்சப்பா காடழிந்து போனதென்ன

கானகத்தில் காவலொன்று மில்லந்தாலே

நாச்சப்பா நாடழிந்து போனதென்ன

ராசனுட கேள்வியங்கே யில்லாதாலே

போச்சப்பா பூடுமர மத்துபோகப்

பொழிந்தமழை யில்லாத புதுமை தானே.

48

புதுமையென்ற ஆசையெல்லா மடித்துத்தள்ளிப்
 போற்றுவாய் ஞானமென்ற யோகந்தன்னை
 புதுமையென்ற ஆசையது யிருக்குமாகில்
 பாழ்நரகில் வீழ்ந்திடுவாய் சொன்னேனப்பா
 துதுமையென்ற ஆசையிலே யிருந்தபேர்கள்
 தான்வாழ்ந்த பேருமுண்டோ சொல்லிடாய் நீ
 கதுமையென்ற சிவயோக ஆசைகொண்டால்
 காணலா மதிசயங்கள் காணலாச்சு.

49

காணலாம் சித்தினுட மகிமைமெத்தக்
 கண்டவர்கள் விண்டதில்லை விதியுள்ளோர்கள்
 தோணலாம் விதியென்ன மனமேயாச்சு
 தோணுமடா சித்தருக்குத் தோணுந்தோணும்
 ஆணலாம் நல்லபிள்ளை யானால்மக்கள்
 அப்பவல்லோ உனக்குஉப தேசம்வைப்பார்
 பூணலா மனதுருதி யாகநின்றால்
 பூணுமடா சிவயோகம் பூணும்பாரே.

50

சிவயோக மானதென்ன மனமேயாச்சு
 தீங்கொன்றும் நினையாத மனமேயானால்
 நவயோக மதுவாச்சு வுள்ளேயுண்ட
 சடலமது வலுவாச்சு சண்டிமாதே
 பவயோக மாவதுதா னேதுக்காகும்
 பாயாது மற்றதொரு கற்பந்தானும்
 தவயோகம் சிவயோகம் வாசியோகம்
 தளம்பாது வீணைபல மாகும்பாரே.

51

சத்திசிவ வப்பு

வீணைபல மாகுமடா சத்திசிவ தீட்சை
 வேண்டியே குடனது பத்துக்கொன்று
 ஆணைபல மாகுமடா ரெண்டுஞ்சேர்த்து
 அப்பனே குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு
 காணைபல மாகுமடா ரவியில்வைக்கக்
 கண்கொள்ளாச் சுண்ணமுமாங் கடுமைமெத்த
 வாணைபல மாகுமடா குங்குமப்பூ
 வளியான கோரோசனை பத்திரியுமாமே.

52

ஆமப்பா யிலவங்கஞ் சாதிக்காயும்
 அப்பனே ஏலமுடன் கிராம்புதானும்
 வேமப்பா வகைக்கு அஞ்சு பலமேகொண்டு
 வெள்ளெருக்கின் வேர்தூரும் சரியிடையாய்க் கொண்டு

போமப்பா கூடியதோ ரிடைக்குப்பாதி
 பூட்டிடுவாய் சீனியது ஆவிநெய்யாலாட்டு
 வாமப்பா மெழுகுபோ லாட்டிக்கொண்டு
 வளமாகச் சத்திசிவ சுண்ணஞ்சேரே. 53

சேரடா மெழுகுஐம் பதுக்குஒன்று
 சித்தண்டச் சுண்ணமது நூற்றுக்கொன்று
 மாரடா சிவந்தமான் பாலைவிட்டு
 மாட்டியரை யிருசாம மயனம்போலே
 காரடா குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்க்
 கலந்தரைப்பாய் நால்சாமம் கனிவாய்த்தானும்
 பாரடா வளித்துருட்டிச் சிமிழில்வைத்து
 பரம்பொருளே மெழுகெனவே வைத்துப்போற்றே. 54

போற்றியே பூசை தனில் வைத்தெடுத்துப்
 புண்ணியனே சிவசெயலென் நெண்ணிக்கொண்டு
 ஆற்றியே மனமோர்மை யாகநின்று
 அப்பனே பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணி
 தாற்றியே தமர்வாசற் குள்ளே நாவைத்
 தானொடுக்கி வாசியைத்தான் சுழினைக்கேற்றி
 மாற்றியே மெழுகுதனிற் குன்றியுண்ண
 மக்களே சடலமது வலுத்துப்போச்சே. 55

வலுவாகு மண்டலந்தான் மூன்றுகொண்டால்
 வாசிபெல மாவதைத்தா னென்னசொல்வேன்
 சலுவாது சடலமது யிறுகிப்போகும்
 தளதளத்து மேனியெல்லாந் தங்கமாகும்
 மளுவாகும் மாயையெல்லாம் விலகிப்போகும்
 வஞ்சனையாய்ச் சொல்லுகின்ற கூத்தன்போனான்
 கொளுவான மும்மூர்த்தி யானகற்பம்
 கொள்வதற்கு வகைசொல்வேன் கூர்ந்துகேளே. 56

மும்மூர்த்தி மெழுகு

கூர்ந்துகேள் மும்மூர்த்தி யானபூவைக்
 கொண்டுவந்து அதிற்சேர்க்கும் வகையைக்கேளு
 சார்ந்துகேள்க குடனிடை பத்துமானால்
 தன்மையுடன் பூத்தபூ வொன்றுபோடு
 கார்ந்துகேள் குங்குமப்பூ கோரோசனையேலம்
 கனிவான சாதிக்காய் சாதிப்பத்திரி
 சேர்ந்துகேள் வகைக்கு அஞ்சு பலமுங்கொண்டு
 செம்மையுடன் சிவன் வேம்பு உப்புமாமே. 57

உப்புமது சரியிடையா யெடுத்துக்கொண்டு
 உத்தமனே ஆவின் நெய்யால் நன்றாயாட்டி
 அப்புமது சூடனது சேர்ந்தகண்ணம்
 அரைத்ததொரு மருந்துக்கு நூற்றுக்கொன்று
 செப்புமது மருந்தையெல்லா மரைத்துநன்றாய்
 சேரடா குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டி
 தப்புதோ ரவியில்வைத்துக் கிண்டும்போது
 தான்போடு சித்தண்டச் சுண்ணந்தானே.

58

சுண்ணமது நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடு
 துவளவே கிண்டிவிடு நவநாள் தானும்
 அன்னமது போற்சிவந்த ரசசெந்தூரம்
 அப்பனே ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
 சுன்னமது குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்க்
 கண்மணியே ரவிதனிலே நவநாள்தானும்
 சொன்னமது போற்சிவந்த மெழுகுதன்னைச்
 சோதிமனோன் மணியாளுக்குப் பூசைபண்ணே.

59

பூசையது வார்க்கவகை யெல்லாஞ்செய்து
 புண்ணியனே பரதேசிக் கன்னம்போடு
 மூசையது செய்துகொண்டு மண்டலந்தானாலு
 முக்கியமாய்க் கொண்டுவிடு வாசிபெலமாகும்
 காயசையது பொருளாக யெண்ண வேண்டாம்
 கனிவான சிவயோகம் வலுத்துப்போச்சு
 பேசினதோ ருப்பினுட வலுமைமெத்த
 பெண்கொடியாள் சொன்னவித்தை பெலமாம் பாரே.

60

வேத உப்பு மெழுகு

பெலமாக யின்னமொரு கருவைச்சொல்வேன்
 பேதமில்லா வேதமென்ற தீட்சை மார்க்கம்
 குலமான உப்பினிடை யொன்றேயானால்
 கூட்டுவாய் சூடனது பத்துவீதம்
 வளமான குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்
 மக்களே ரவியில் வைத்துக் கிண்டிப்பாரு
 சிலமான உப்பது தான் சுண்ணமாகும்
 சேரடா சத்துச்செந் தூரந்தானே.

61

செந்தூரம் பத்துக்கு ஒன்றுபோடு
 திவினைக ளகற்றுகின்ற சுண்ணந் தன்னில்
 கொந்தூரம் பத்துக்கு ஒன்றுபோடு
 குங்குமப்பூ கோரோசனை சாதிக்காயும்

பந்தூரம் வால்மிளகு சாதிப்பத்திரி
 பலமஞ்சு தானெடுத்துப் பாதிச்சீனீ
 முந்தூரஞ் செய்ததொரு மருந்திற்சேரு
 முக்கியமடா ஆவின்றெய்யால் நன்றாயாட்டே 62

ஆட்டுவாய் தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்று
 அப்பனே சிவனையங்கே நினைந்துகொண்டு
 மூடியே மண்டலந்தா னஞ்சங்கொண்டால்
 முனையான சுழிமுனையிற் தீபந்தோணும்
 நாட்டிலே நின்ற தினால் மாயையுணும்
 நல்லதல்ல மலையேறி வாசம்பண்ணு
 கூட்டிலே நின்றதொரு பஞ்சபூதம்
 குரங்கதுபோற் சொன்னபடி கேட்கும்பாரே. 63

பூத உப்பு மெழுகு

கேட்குமே பஞ்சபூத தீட்சை தானும்
 கெட்டியடா கற்பமது கெட்டியாகும்
 வாட்கையென்ற ஐங்கோலக் கருவின்வண்ணம்
 மக்களே சொல்வதற்கு நாவோயில்லை
 தோட்கையென்ற உருவெடுத்த கற்பமாச்சு
 சொல்வார்கள் சொல்வார்கள் பெரியோர்தானும்
 மாட்கையென்ற உப்புக்கும் பத்துச்சூடன்
 மாட்டடா குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டே 64

கிண்டையிலே சுண்ணமதாம் பொங்கிநீரும்
 கெதிகொடுத்த சுண்ணமது வலுவோமெத்த
 பண்டையிலே ரசத்தினுட செந்தூரந்தான்
 பாய்ச்சடா ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
 குண்டையிலே குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு
 குணமாக ரவிதனிலே நவநாள்வைத்து
 துண்டையிலே சித்தண்டச் சுண்ணம்போடு
 துடியாக நூற்றுக்கு ஒன்றுபோடே 65

போட்டுநன்றாய் ரவிதனிலே நவநாள்வைத்துப்
 புண்ணியனே குங்குமப்பூ கோரோசனைசேர்த்து
 மாட்டுநன்றாய் சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 மக்களே வால்மிளகு பலமஞ்சாக
 கூட்டிநன்றா யாவிநெய்யை விட்டுக்கிண்டு
 குணமான ரவிசலமுங் கூடவிட்டு
 வாட்டியே குடத்துநீர் விட்டு ஆட்ட
 வரிசையாய்த் தேவிமுன்பு வைத்துப் போற்றே. 66

போற்றியே மண்டலந்தா னாறுகொண்டால்
 புண்ணியனே சித்தரிலே ஒருவனாச்சு
 மாற்றியே சித்தர்களும் வந்துபேசி
 மதியுனக்கு நன்றாக வளமாய்ச்சொல்லி
 தேற்றியே கற்பத்தின் வலுமையெல்லாம்
 திடமாகச் சொல்லிவைத்து நிலையுஞ்சொல்லி
 ஆத்தியே அருகழைத்து முத்தமிட்டு
 அப்பாலே காயாச மீவார்பாரே.

67

ஈவாரே பேருமிட்டுச் சபையில்நின்று
 எல்லோருங் கொண்டாடி யின்பமாக
 நேவாரே நேசமதாய்ப் பழக்கமாகி
 நினைத்திடவே போமென்று வாக்குச்சொல்லி
 ஆய்வாரே அவர்களுடன் பின்னேசென்று
 அடுத்து உரவாடியல்லோ மலைகள்தோறும்
 மாய்வாரே சித்தினுட மகிமைகண்டு
 மக்களே சகஸ்திரத்தின் புவைவாங்கே.

68

சகஸ்திர உப்பு மெழுகு

பூவாங்கிச் சூடனுடன் பத்துக்கொன்று
 பூட்டிவைப்பாய் குடத்தினுட சலத்தைவிட்டு
 மாவாங்கிச் சித்தண்டச் சுண்ணம்போடு
 மக்களே ஐம்பதுக்கும் ஒன்றுபோடு
 சீவாங்கி ரசத்தினுட செந்தூரந்தான்
 சேரடா பத்துக்கு ஒன்றுபோடு
 நாவாங்கி மாதளம்பூ சரக்கொண்ணைப்பூ
 கானகத்தி னாவாரம்பூ செம்பரத்தம்பூவே.

69

பூவாகுங் குமரியுட பூவுமாகும்
 பொருந்திநின்ற புவையெல்லாந் தூளாய்ப்பண்ணி
 ஆவாகும் வகைக்கஞ்சு பலமேகொண்டு
 அப்பனே முன்மருந்தில் சேர்த்துஒன்றாய்
 காவான குங்குமப்பூ கோரோசனைகூட
 சுட்டான சாதிக்காய் சாதிபத்திரி
 மாவாகும் வால்மிளகு வகைக்குஅஞ்சு
 மக்களே பலமெடுத்து வகையாய்ச்சேரே.

70

வகையாக யிதுவெல்லாம் ஆவின் நெய்யால்
 மாட்டிநன்றா யரைத்தெடுத்து வளமையாக
 துகையான குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு
 துவளவே கிண்டிவிடு ரவியில்வைத்து

தகையான ரவிசலத்தை விட்டுக்கிண்டு
தன்மையுடன் மெழுகதுபோ லாகும்பாரு
நகைகயான மெழுகெடுத்துத் தேவிமுன்பு
நன்றாய்வைத் தெடுத்தெழுமண் டலமுமுண்ணே. 71

உண்ணயிலே தேகமது சித்தியேகேள்
உத்தமனே நரைதிரையு மாறிப்போச்சு
வண்ணமுள்ள தேகமதி னொளியையென்னால்
வலியுருத்திச் சொல்வதற்கு நாவோயில்லை
எண்ணுவது தேகமதி லழக்கெடுத்து
இதமாக செம்புவெள்ளி தன்னிலீயே. 72

வார வுப்பு

ஈவதுதான் மாத்தென்ன மூவஞ்சாகும்
என்மகனே தேகமது யிறுகிப்போகும்
மாய்வதுதா னொன்றுமில்லை மகனேசொன்னேன்
வையகத்தில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
சாய்வதுதான் வாரமென்ற பூவைக்கொண்டு
சகலசித்து மாகுதற்கு வகையைக்கேளு
ஓய்வதுதான் முன்சேர்ந்த படியேசெய்து
உத்தமனே உண்டுவரச் சிவயோகமாமே. 73

சிவயோக வாழ்க்கையிலே யிருக்கவேணும்
சித்தரென்று பெயராகித் திரியவேணும்
கவயோக மானகலி யுகந்தானப்பா
கபடுமிஞ்சி வஞ்சகமுஞ் சூதுமாச்சு
தவயோக மானதொரு மனிதர்வாழ்க்கைச்
சண்டாளா சேராதே விலகிநில்லு
உபயோக மொன்றுமில்லை பிரபஞ்சத்தில்
உத்தமனே கண்டுகொண்டு விலகுவாயே. 74

விலகுவதா லுனக்குவெகு புண்யமப்பா
வேதாந்த சடலமதுக் கழிவோயில்லை
பழகுவது சுழிமுனையிற் பழகவேணும்
பறந்தோடும் வாசியைத்தா னிறுத்தவேணும்
சளகுவது கற்பமறிந் துணரவேணும்
சண்டாள மாயையெல்லாந் தள்ளவேணும்
குளகுவது பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணிக்
குடியிருந்த வீடதனைக் குணமாய்ப்போற்றே. 75

போற்றினா லுகத்தி லதிசயங்கள்
 புண்ணிபனே கண்டுமன மகிழ்ச்சிகொண்டு
 ஆத்தினாற் தேசமது அனந்தமுண்டு
 அந்தந்தத் தேசத்தி லதிசயங்களுண்டு
 பார்த்துமே சித்துவினை யாடிக்கொண்டு
 பரமசிவன் சபைதனிலே வாசமாகி
 கூத்தனென்ற கூத்தனுக்குங் கூத்தனாகிக்
 கோடியுகஞ் சித்திலிருந் தாடுவாயே.

76

திசை யுப்பு

ஆடுவாய் திசையுப்பு யெடுத்துக்கொண்டு
 அப்பனே முன்சேர்த்த படியேசேர்த்து
 நாடுவாய் மனோன்மணியைத் தோணாதுபோற்றி
 நலமான சிவயவசி யென்றேயோதி
 தேடுவா யில்லறத்தில் தனித்திருந்து
 சிவசிவா வென்றேதான் மனதிலெண்ணி
 கூடுவாய் கற்பமது கொள்ளும்போது
 குருபூசை சிவபூசை குணமாய்ச்செய்யே.

77

செய்யப்பா மண்டலங்க ளொன்றுதானும்
 தேகமது அழிவதில்லை ஒருபோதுந்தான்
 மெய்யடா சத்திசிவன் சொன்னகற்பம்
 வேதமது நின்றிலங்கும் கற்பமாகும்
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை மனிதர்வாழ்வு
 புத்திகெட்டுப் போனதினால் கருவைநானும்
 ஓய்யப்பா ஒளியாமல் வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 உத்தமனே கற்பமறிந் துண்ணுவாயே.

78

உண்ணுவாய் உனக்கொருவ ரெதிரியுண்டோ
 உத்தமனே நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 பண்ணுவா யஷ்டசித்துஞ் சித்தியாகும்
 பார்மகளே கயிலாச தேகமாகும்
 சண்ணுவாய் பிரபஞ்சம் உன்னைக்கண்டால்
 சற்குருவோ தவமுனியே ரிஷியோவென்று
 குண்ணுவா ருனைக்கண்ட பேர்களெல்லாம்
 குருவென்று வெகுவணக்கம் செய்குவாரே.

79

வணங்குவா ருனக்குஉப சாரஞ்செய்வார்
 மனங்கொண்ட படிநடந்து வார்த்தைகேட்பார்
 இணங்குவா ருலகத்தோ ரேவல்கேட்டு
 எல்லோருங் கைகட்டிப் பணிந்துபோற்றி

சுணங்குவா ருலகத்தி லுள்ளபேர்கள்
சுந்தரமே யென்குருவே யென்று சொல்லி
மணங்குவார் மாயைதனி லாசைமிஞ்சி
வாழ்ந்திடும்பே ருன்சமுகங் கண்டோர் தானே.

80

நவக்கிரக உப்பு

தானென்ற நவக்கிரக தீட்சைமார்க்கம்
சாற்றுகிறேன் புவிதனிலே தரணியோற்கு
வானென்ற உப்பிடைக்குப் பத்துச்சூடன்
மாட்டுவாய் குடத்திநீர் வளமாய்விட்டு
தேனென்ற சித்தண்டச் சுண்ணமப்பா
திடமாக ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
வானென்ற ரசத்தினுட செந்தூரந்தான்
மக்களே பத்துக்கு ஒன்றுபோடே

81

ஒன்றான யேனமதில் வைத்துக்கொண்டு
உத்தமனே குடத்துநீர் விட்டுக்கிண்டு
நன்றான ரவிதனிலே நவநாள்வைத்து
நடத்தடா அடிக்கடிதான் கிண்டும்போது
குன்றான மெழுகான பதமுமாகும்
கூட்டடா ஐந்துவகை பூவைவாங்கி
சென்றான ரவியில்வைத்துக் காய்ந்ததானால்
செம்மையாய் யிடித்துத்தூள் வடிகொள்வாயே.

82

வடிகொண்ட தூளதுவும் வகையொன்றுக்கு
வாங்கடா பலமைந்து யெடுத்துக்கொண்டு
துடிகொண்ட சரக்கைந்து தூளாய்ச்செய்து
சூட்டுவாய் வகையைந்து பலமதாக
கடிகொண்ட யிவையெல்லா மொன்றாய்ச்சேர்த்து
காராவின் நெய்யாலே நன்றாயாட்டி
முடிகொண்ட ரவிசலத்தை விட்டுநன்றாய்
முத்திபேற நவநாளும் வைத்துக்கிண்டே

83

கிண்டையிலே மெழுகதுபோ லிருக்கும்பாரு
கெதிகொடுத்த மாதளம்பூ நிறத்தாள்கொங்கை
வண்டணியும் நிலப்பயிரின் குடத்துநீரை
வாங்கியே விட்டுநன்றாய்க் கிண்டும்போது
அண்டர்பிரான் சிவகிருபை மகிமையாலே
அப்பனே செந்தூர மெழுகுமாகும்
நண்டபடி யானுரைத்தேன் கபடில்லாமல்
கருத்துவைத்துச் சொன்னதிந்த மெழுகுமாமே

84

மெழுகெடுத்துத் தேவிமுன்பு வைத்துப்போற்று
 மெஞ்ஞான பூரணத்தை மனதில்வைத்து
 மழுவெடுத்த சிவன்பாதம் வைத்தெடுத்து
 மக்களே மனம்புத்தி ரெண்டுமொன்றாய்
 தொழுதெடுத்துக் குருபதமே கெதியென்றெண்ணித்
 தொண்டுசெய்து மெழுகைவைத்துப் பூசைபண்ணி
 அழுதெடுத்த செந்தூர மெழுகுதன்னை
 அப்பனே குன்றியுண்ணி அமுரிகொள்ளே.

85

அமுரி விபரம்

அமுரியென்றால் சிறுபசளை சிவந்தபூடு
 அப்பனே சிவந்தநிலந் தனில்வளர்ந்தால்
 குமரியெனும் வாட்டமில்லா வளர்ந்தபூடு
 கொண்டு வந்த சாறதிலே குணமாய்வாங்கி
 கமுரியென்ற வால்மிளகு பத்துமுறை தீட்சை
 கண்மணியே செய்துகொண்டு தூளாய்வாங்கி
 வமுரியென்ற சாறதிலே தூளைப்போட்டு
 வணக்கமுடன் காலையிலே கொண்டு வரவே.

86

கொண்டுவர உன்தேகம் ஒருபோதுந்தான்
 குறைவதில்லை அழிவதில்லை வலுவோமெத்த
 பண்டுதான் விந்துவிட்ட நேரமென்று
 பகரலையோ யிக்கருவை முன்னோர்தானும்
 கண்டுபார் பெருமீனும் சிறுமீனுக்குக்
 கதைபோலே உலகமதி லிரையாமென்று
 உண்டுபா ரெண்டு சொல்லிப் பிரபஞ்சத்தில்
 உத்தமனே சொல்லுவது கேட்டிலாயோ.

87

கேட்டுமதி கெட்டதென்ன மாயையாலே
 கெதிமோகூழ் மில்லாத அறிவினாலே
 கட்டுவது நாதவிந்து சேர்ந்ததாலே
 கோதையென்ற பெண்கொடியாள் மகிமையாலே
 ஆட்டுவதும் பிர்மமென்ற பிண்டத்தாலே
 அப்பனே சிவரூப மானதாலே
 வாட்டுவது யிந்தவுடல் கொள்ளாதாலே
 மயங்கியல்லோ பிரபஞ்ச மாயையாச்சே.

88

தச உப்பு

ஆச்சப்பா தச தீட்சை மார்க்கந்தன்னை
 அப்பனே அறிந்தமட்டு மறிவிப்பேனான்
 ஏச்சப்பா தச உப்பை யெடுத்துக்கொண்டு
 என்மகனே சூடனிலே பத்துக்கொன்று

வாச்சப்பா சித்தண்டச் சுண்ணந்தானும்
 வளமான ஐம்பதுக்கு ஒன்றுபோடு
 காச்சப்பா ரசத்தினுட செந்தாரந்தான்
 கட்டாகப் பத்துக்கு ஒன்றுபோடே

89

போடப்பா மூன்றுமொன்றாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு
 புண்ணியனே குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்
 நாடப்பா ரவிதனிலே நவநாள்வைத்து
 நன்றாகக் கிண்டிவிடு கையோயாமல்
 வாடப்பா மெழுகான பதத்தைப்பார்த்து
 மைந்தனே ஐந்துவகைப் பூத்துள்போடு
 கூடப்பா சரக்குவகை ஐந்துதூளும்
 கூட்டிவிடு பலமைந்து வீதந்தானே.

90

தானென்ற நெய்யாலே நன்றாயாட்டிச்
 சற்குருவைத் தொழுதுகொண்டு மெழுகைவைத்து
 வானென்ற ரவிசலத்தை விட்டுநன்றாய்
 வளமாகக் கிண்டிவிடு நவநாள்தானும்
 தேனென்ற குடத்துநீர் வளமாய்விட்டுத்
 தேன்மொழிக்குப் பூசைசெய்து வருகும்போது
 கோனென்ற குருவங்கே வந்துசேர்வார்
 குருபூசை சிவபூசை குணமாய்ச்செய்யே.

91

செய்துகொண்டு அவர்பதத்தில் மெழுகைவைத்துத்
 தேவியென்ற யீஸ்பரியாள் பூசைசெய்தால்
 கொய்துகொண்ட குருவாக்கால் மகனேபாலா
 குழந்தையென்ற சிவருபி அருகில்வாவா
 நய்துகொண்ட மெழுகெடுத்துக் கையிலீய்ந்து
 நன்றாகச் சித்தினுட மகிமைபெற்று
 எய்துகொண்டு யென்னாளஞ் சிவகிருபைபூண்டு
 இருந்துலகத் தனில்வாழ்ந்து யிருப்பாய்நீயே.

92

நீயிருப்பாய் யென்றுசொல்லி வாக்குப்பெற்று
 நினைத்திடத்தில் ஒடுக்கமது செய்துகொண்டு
 தாயிருக்கப் பிள்ளைமனம் நோமோசொல்லு
 தனியொருவ னாயிருந்து தவத்தைப்போற்று
 காயிருக்கக் கனியிருக்கப் பசியுண்டாமோ
 காணலாம் உலகமதில் தோணமட்டும்
 பூவிருக்கப் பிஞ்சிருக்கத் தேகம்போன
 புதுமையைத்தா னின்னதென்று கண்டிப்பேனே.

93

கண்டிலேன் பாசமதுக் குட்படாதே
 கண்கேடு மதிகேடு ரெம்பவுண்டு
 விண்டிலேன் திரண்டமணி மயங்கும்போது
 வீணாகும் நீசெய்த தவங்களெல்லாம்
 கொன்றுவிடு முன்சடல மழிந்துபோகும்
 கூத்தனென்று சொல்லுவது யாரைமைந்தா
 கண்டபேர் விந்துவிட்டுக் கெட்டுப்போன
 கதையதுவைக் கேட்டிருந்தும் கலங்கலாமோ.

94

கலங்காமல் மனமோர்மை யாகநின்றால்
 கண்ணிமைக்குக் காணாமற் கூத்தன்போனான்
 மயங்காமல் நிற்பதுவே சிவயோகவாழ்க்கை
 வளர்ந்ததடா பிரபஞ்ச மாயைபோச்சு
 துலங்காமற் றுலங்குமடா குப்பைதன்னில்
 துலையாக குண்டுமணிமங்குமோசொல்
 நிலங்காணா மாடுகளே நிலத்தைக்கண்டால்
 நிலங்கண்டா லகூணமே உழுதுஉண்ணே.

95

உழுதுவுண்ண வகைதெரிந்தால் உழுதுவுண்ணு
 உழுகமதி யில்லாட்டால் உழுவான்பின்னே
 உழுதுவுண்ண வகைதெரிந்த பேரைக்காத்து
 உழுதுவுண்டா லுன்சடல முலையாதப்பா
 பழுதுவரா தொருநாளும் பாருபாரு
 பரமகுரு பாதமதை யடுத்துக்காரு
 நலுவவிட்டா லுன்சடல மழிந்துபோகும்
 நழுவாமல் நான்சொன்ன கருவைத்தேடே.

96

கருவெல்லா முதற்காண்டந் தன்னிற்சொன்னேன்
 கட்டாக ரெண்டினிலே வழலைசொன்னேன்
 உருவெல்லா மூன்றினிலே கற்பஞ்சொன்னேன்
 உத்தமனே யிடைபஞ்சீ கரணஞ்சொன்னேன்
 மருவெல்லாம் நாலினிலே யோகஞ்சொன்னேன்
 மக்களே அஞ்சினிலே மார்க்கமெல்லாம்
 குருவெல்லா முடிக்கும்வகை வெளியதாகக்
 கூறுவேன் வெளியாகக் கூறுவேனே.

97

கூறுவே னின்னுலைப் பார்த்தபேர்க்குக்
 குருத்தோணும் கருத்தோணும் மறைப்பெல்லாந்தான்
 ஆறுவேன் வெளியாக நன்றாய்த்தானும்
 அப்பனே பசளைகட்கு மறிவாய்த்தோணும்
 ஏறுவான் துறையறிந்து யேறும்போது
 எவ்வளவுஞ் சொற்குறைவு வாராமற்றான்

மாறுவான் சிவயோக வாழ்க்கைநின்று
மனம்போலே நினைத்தபடி முடிப்பான்பாரே. 98

முடிப்பானே சித்தில்வெகு அதிகமாகும்
மோகநிலை காணவல்லோ தெளிவுமாகும்
படிப்பானே சகலபொரு ளவனேகாண்பான்
பாசவினை மாயையெல்லாம் பதறிப்போகும்
அடிப்பானே யேமனென்ற யேமன்றானும்
அடிதொழுது தெண்டனிட்டு வணங்குவான்பார்
மடிப்பானே சித்தர்வந்து வார்த்தைசொல்லி
மனமகிழ்ச்சி யாயிருந்து வாழ்வான்பாரே. 99

வாழ்வதற்கு யிந்தநூல் பயனறிந்து
மகாவினையம் வைத்துநீ மருவிப்பார்த்தால்
ஆழ்வதற்குச் சிவயோக வாழ்க்கைபெற்று
அருமையென்ற கற்பத்தி னறிவைப்பெற்று
மூழ்வதற்கு அஷ்டசித்து மாடப்பெற்று
முத்திபெற்று பூர்வமதிற் சுழினைபெற்று
தாழ்வதற்கு சத்தியடி பதமும்பெற்று
தானவனாய் நீயிருந்து வாழ்வாய்தானே. 100

தானென்ற காண்டமது நாலிற்றானும்
சகலஉயிர் வாழ்வதற்கும் யோகபற்பம்
தேனென்ற தேவியுமை பாதங்காணச்
செப்பினேன் மவுனநிலை திறமாய்ச்சொன்னேன்
மானென்ற ஐந்தினிலே கருவையெல்லாம்
வகைதோணக் காண்பதற்கு மனதுகூர்ந்து
நானென்ற ஆணுவத்தைப் போக்திநன்றாய்
நாமென்ற நாலாங்காண்டம் யோகமுற்றே. 101

அகஸ்தியர் நாலாவது காண்டம் 100 முற்றிற்று.

உ

பரமபதி துணை

அகத்திய மகாமுனிவர்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம் 100

தோகையிளங் குயிலாள்தன் வடிவைக்கண்டு
 சுந்தரமாய் நின்றசிவன் பாகம்வைத்து
 மோகமதாய்க் கிளிமொழியை அணைந்துமெள்ள
 முத்தியிட்டு அருகில்வைத்த மூர்த்திபாதம்
 தாகமதாய்ப் பதஞ்சலியைச் சென்னிமீதிற்
 தான்வைத்துத் தவமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர்
 பாகமதை மறைபொருளாய்ச் சொன்னவாக்கியம்
 'பாஷைகளில் நான்வெளியாய்ப் பாடினேனே.

1

பாடியதோ ரென்னாவிற் பரமமூர்த்தி
 பதிவாகத் தானிருந்து பயணைக்காண
 தேடியதோ ரென்தாயார் யேழைமீதிற்
 சித்தமது இறங்கிநல்ல வாக்குந்தந்தாள்
 நாடியதோர் தமிழுக்கு மறைவுநீக்க
 நாவுதனில் ஈஸ்வரியாள் குடிகொண்டே தான்
 வாடியதோர் முகமதனில் துயில்கொண்டேதான்
 மலர்க்கையால் தடவிவிட்டு மதிசொன்னாளே.

2

மதிசொன்னா ளென் தாயார் வாமரூபி
 மனங்குவிந்து சாஸ்திரத்தின் மறைப்பையெல்லாம்
 கெதிசொன்னாள் தவமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர்
 கெம்பீர லகிரியினால் மறைத்ததெல்லாம்
 சதிசொன்னா ரிதைப்பார்த்த பெரியோரெல்லாம்
 தட்டுண்டு மயங்குவதாற் சமாதியில்லை
 விதிகொண்ட பேர்க்குவரு மென்றுசொல்லி
 விட்டலைந்து கெட்டவர்கள் கோடியுண்டே.

3

கோடியிலே சங்கையுண்டோ கோடாகோடி
 குருமுறை களறியாமல் அலைந்தோர்கோடி
 வாடிமனந் தளர்ந்து அலைந் தோர்கன்கோடி
 மனமதுவை உறவுசெய்யா தலைந்தோர்கோடி

நாடிமனந் தேறாம லலைந்தோர்கோடி
நாடுதனிற் கேள்வியங்கே கேட்டோர்கோடி
பாடியதோர் பொருளுக்குப் பயன்தோன்றாமல்
பழம்பொருளைச் செலவுசெய்து கெட்டார்தானே.

4

கெட்டாரே கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
கெடியான நிறைபாகங் கணக்கின்பாகம்
விட்டாரே அதினாலே கெட்டோர்கோடி
வீணாகக் கூட்டமிட்டு அலைந்தோர்கோடி
கட்டாரே வீண்கரியுஞ் சரக்கும்போன
சொருபமதைக் காணாமல் கெட்டோர்கோடி
வட்டார மானகளி மாதுதேவி
மனமகிழ்ந்து கிருபைசெய்தால் வாராதுண்டோ

5

தேவி பூசை

வாராதோ யென் தாயார் கிருபைகூற
மனமகிழ்ந்து சொல்லுகிறேன் வரிசையாக
நேராக அறுகோண மிட்டுக்கொண்டு
நின்ற நடுக் கோணமதில் ஒங்-கிலிங்-வய-நமசியென்று
தேராதே மேற்கோணம் அங்-இங்-உங்-எங்-ஒங்கென்று
திறமாகச் சிங்கென்று திறமாய்ப்போடு
காராதோ மேம்வட்டம் மூன்றுபோடு
கண்மணியே சத்திபிர சன்னமாமே.

6

பிரசன்ன மாவதுதா னோதினாலே
பிரியமா யோர்மனது கொண்டதாலே
வரசன்ன வர்க்கவகை வைத்துக்கொண்டு
வருந்துவா யொருலெச்ச மாகும்போது
சரசன்ய மானசத்தி பிரசன்னமாகித்
தான் கேட்குங் கேள்வியெல்லாந் தனதாய்ச்சொல்லி
வரசன்ன மானமனோன் மணித்தாய் நல்ல
வாக்கருளிக் கேட்டதெல்லாம் வகைசொல்வாளே.

7

வகைசொல்வாள் மண்டபத்துக் குள்ளேசெய்ய
வாராளோ யென்தாயார் வருவாள்பாரு
தொகைசொல்வாள் கற்பத்தின் கருவையெல்லாம்
தோணவே மனதிற்கு அறிவிப்பாள்பார்
நகைசொல்வாள் வாதமது செய்யும்போது
நன்றாகப் பொருளையங்கே நாடச்சொல்வாள்
பகைசொல்வா ளட்டகர்மக் கருவையெல்லாம்
பண்பாகத் தோணுதற்கு வகைசொல்வாளே.

8

சொல்வாளே லோகமெல்லாம் வசியமாகும்
 சொற்பெரிய மனிதரெல்லாம் வசியமாகும்
 வெல்வாரே புருஷரெல்லாம் வசியமாகும்
 மேன்மைபெற ஸ்ரீவசிய மென்னசொல்வேன்
 கொல்வாரே சத்துருக்கள் வசியமாகும்
 கொடுமையுள்ள மிருகமெல்லாம் வசியமாகும்
 மல்வாரே பிசாகமுதல் தேவரெல்லாம்
 வசியமடா சொன்னபடி கேட்குந்தானே.

9

தானென்ற கைவசியைச் சொல்லக்கேளு
 தன்மையுள்ள ஐங்கோல வருணியொன்று
 வானென்ற மூலக்கொடி (இளமை) யொட்டிசேர்த்து
 வளமான கஸ்தூரி மஞ்சள்சேர்த்து
 தேனென்ற குங்குமப்பூ கோரோசனைசேர்த்துத்
 திடமான கிழங்கினுட தயிலஞ்சேர்த்து
 நானென்ற ஆணுவத்தை யொடுக்கிக்கொண்டு
 நலமான மதியினுட மெழுகுபோடே.

10

மெழுகதிலே நூற்றுக்க வொன்றுபோடு
 மேன்மையுள்ள புனுகதிலே பாதிசேரு
 நமுகாது முன்சொன்ன தேவிபூசை
 நன்றாகச் செய்துமே யெடுத்துக்கொண்டு
 சமுவாது புருவமதிற் திலதம்போட்டுத்
 தான்போக லோகமெல்லாம் வசியமாகும்
 வமுவாகுந் தேவியுமோ வசியமாகி
 மனம்போலே நடத்திவைத்து வருவாள்பாரே.

11

வருவாளே சிவயோக வாழ்க்கைசொல்வாள்
 வரமருளிப் புருவனடுச் சுழினைகாட்டி
 தருவாளே வாதமது செய்வதற்குத்
 தன்மையுள்ள கருச்சொல்லிப் பொருளுஞ்சொல்லி
 குருவாகத் தானிருந்து அருகில்வந்து
 குணங்குறிகள் காண்பதற்கு மதியுஞ்சொல்லி
 திருவான வாலைப்பெண் கிருபையாலே
 சித்தர்முனி மறைத்ததெல்லாஞ் சிவந்த பூடே.

12

ஸ்ரீநீருக்கும் நிலம்

சிவந்ததொரு பூமிதனிற் பிறந்தபூடு
 சிறுபூடு வாட்டமில்லா வளர்ந்தபூடு
 கவந்ததொரு செடியங்கே பூத்தபூவுங்
 கண்மணியே பூநீரு அதுவுமாகும்

மலந்ததொரு மத்திநிலப் பூமிதன்னில்
 மக்களே பூத்ததெல்லாம் பூநீராமோ
 அவந்ததொரு அழுக்கெடுக்கும் வண்ணாக்குனு
 ஆகுமல்லால் மற்றொன்றுக் காகாதுபாரே. 13

ஆகாது அம்மரத்திற் பூத்தபூதான்
 அப்பனே பூநீரு அதுவுமாகும்
 சாகாத காலென்று யிதற்குப்பேரு
 சமுசயங்க ளில்லையடா தாக்கிப்பாரு
 போகாத பிரபஞ்ச மிதனாலாச்சு
 புத்திகெட்ட மாடுகளே பொன்விளையும்பூடு
 மாகாது மற்றதெல்லாம் பூநீராமோ
 மடையனே யிதனாலே வகைசொல்வாரே. 14

சொல்வார்கள் சித்தரெல்லாம் பலவிதமாய்ச்சொல்வார்
 தோணாதோ உங்கள்புத்தி மயங்கிப்போச்சோ
 வல்லாண்மை யுள்ளவர்க்குத் தோணுந்தோணும்
 வஞ்சகங்கள் வினையமுள்ள புத்திவேணும்
 கல்லார்கள் ஒருத்தன்கைப் பொருளைவாங்கக்
 கபடென்ன சூதென்ன வினையமென்ன
 பொல்லாதா னென்றுபேர் கிடைப்பதல்லாற்
 பூமிதனிற் பலனொன்று மில்லைதானே. 15

இல்லையென்று போவதற்கோ சாஸ்திரங்கள்
 இயம்பினார் ரிஷிமுனிவர் பெரியோரெல்லாம்
 கல்லையது போற்பறந்து திரிந்தாலென்ன
 கபடமுள்ளோர் சாஸ்திரங்கள் கற்றாலென்ன
 சொல்லைப்பெரி தாகயெண்ணி மனந்துணிந்து
 சுளிசுத்த மாயிருந்து சாஸ்திரம் பார்த்தால்
 வல்லையடா பூமிதனிற் கண்டபேர்கள்
 வையகத்திற் கேட்டிலையோ மாடேசொல்லே. 16

சொல்லுவது சாஸ்திரங்கள் யாருக்கென்றால்
 துற்புத்தி பொய்குது கபடுநீக்கி
 அல்லுவதெவ் வளவேணு மாசைநீக்கி
 அண்டசரா சரங்களெல்லா மவனுமாகி
 கொல்லுவது யிடர்குது கொடுமைதள்ளிக்
 குவலையத்துப் பெண்களெல்லாந் தாயென்றெண்ணி
 மல்லுவது சிவசெயலே யாகுமல்லால்
 மற்றொன்றா லாகாதென் றெண்ணுவாயே. 17

எண்ணுவது நாதநீர் பெருமைதன்னை

இயம்பார்கள் சித்தரெல்லா மியம்புகின்றேன்
பெண்ணான மயில்குயிலும் உறவேயாடிப்

பேதமையாற் பொங்கிநின்ற நீர்தான்நாதம்
கண்ணுவது திரைமறைவில் லாமற்சொன்னேன்
கண்டறிந்து கொள்வாய்நீ புத்தியாக
மண்ணுவது பிருதிவியாம் உகாரமென்ற

வகையதுவை நான் வெளியாய் வகுத்தேன் பாரே.

18

வகுத்ததென்ன அகாரமது மீளிவிந்து

வையகத்தில் பலவிதமாய் வகுப்பைச்சொன்னார்
தொடுத்ததொரு நாமமது யிதற்குப்பேரு

சொல்லிவைத்தார் தவமுனிவர் ரிஷிகளெல்லாம்
மகத்துவமாம் சுண்ணமென்ற வகைக்கெல்லாந்தான்
மாட்டுவா யணுவளவு மாட்டினாக்கால்

பகுத்துவமா யிதுநாமம் மகாரமென்று

பகர்ந்தமொழி யிதுவாகும் பாருபாரே.

19

பாரப்பா யெவ்வகையாற் செந்தூரங்கள்

பதிவாகச் செய்யுகிற சமையந்தன்னில்

நேரடா நாதமதி லணுத்தொட்டாக்கால்

நேர்மையுள்ள செந்தூரங் கண்ணோகூசும்

வாரடா யிதற்குபேர் சாரமாகும்

மக்களே சித்தர்சொன்ன மறைப்பையெல்லாங்

கூரடா நான் வெளியாய்த் திறந்துசொன்னேன்

கோதையுட கிருபையினாற் கூர்ந்துபாரே.

20

கூர்ந்துபார் கெந்திவிட்டாற் செந்தூரமில்லை

கொடுமையுள்ள வீரம்விட்டால் சுண்ணமில்லை

சார்ந்துபார் நாதம்விட்டால் சாரமில்லை

சதிராக விந்துவிட்டால் காரமில்லை

நேர்ந்துபா ரிதைவிட்டுச் செய்வோர்க்கெல்லாம்

நேராது வாதமுதல் வைத்தியமப்பா

ஆய்ந்துபா ரிதுசேர்ந்த தொழிலுக்கெல்லாம்

அணுவளவும் பிசகாது அறிந்துபாரே.

21

அறிந்துபார் கிழங்கினுப்புச் சேராவிட்டால்

அப்பனே வர்ணமங்கே காணாதுபார்

செறிந்துபார் பிண்டஉப்பில் காரசாரம்

செம்மையாய்ச் சேர்க்கும்வகை யறிந்தோனாசான்

பரிந்துபார் கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
 பழகினபேர் செய்முறைகள் தவறிடாமல்
 சொரிந்துபார் புடவைகளிற் சாயமேத்தும்
 சொற்போலே யிதுவுமொரு தொழில் தான்பாரே. 22

பாரப்பா நாதவிந்தா லெல்லாமாச்சு
 பரம்பொருளின் குருவான பதியுமாச்சு
 ஆரப்பா அறிவார்கள் தேசபாசம்
 அடக்கினார் சித்தரெல்லா மதைநான் கண்டு
 சாரப்பா யிக்காண்டம் பார்த்தபேர்க்குச்
 சமுசயங்கள் தோணாது சார்ந்துபாரு
 கூரப்பா நாதமது மண்ணுமாகும்
 குவலையத்தில் விந்துவிது வித்துவிரையாமே. 23

விரையான வித்துக்கும் நாதத்துக்கும்
 மேலான தண்ணிவிட்டால் முளையாதோ அய்யா
 கரையான வித்தென்றால் விந்துவிந்து
 கட்டான வித்தென்றால் வாசியாகும்
 குறையாம லிதுமுன்றுஞ் சேர்ந்தபோது
 குழந்தையென்ற மைந்தனது பிறகாதோசொல்
 நிறையாகச் சேராட்டால் வயதுசொற்பம்
 நிறையாகச் சேர்ந்தவர்க்கு வயது நூறே. 24

நூறாகும் விந்துவங்கே பாயுமுன்னே
 நோக்குமே வாசியது மலருக்குள்ளே
 தாறாகும் வாசியைத்தான் முழுங்கிக்கொள்ளும்
 தன்மையென்ற சிவரூப மானவிந்து
 மாறாகும் பூமலரும் மூடிக்கொள்ளும்
 மகிழ்ந்து உற வாடியல்லோ வளர்ந்தபிண்டம்
 கூறாகும் யிதுமூன்றும் நிறையாய்ச்சேர்ந்தால்
 குழந்தையது நூறுவய தாகும்பாரே. 25

வயசாகு முன்பின்னாய்ச் சேர்ந்ததெல்லாம்
 வாயாது நிறைகுறைந்தால் வயதுசொற்பம்
 கயசாகு மாண்டுவது வலுச்செய்யாது
 கணக்குநிறை தப்பிவிட்டால் கசிந்துபோகும்
 மயசாகுஞ் சிவந்தநிலம் பார்த்து நீ தான்
 மக்களே கைபாகந் தப்பிடாமல்
 சுயமாகத் தானிருந்து கிழங்கு வாங்கு
 சொற்குறைச்சல் வந்து தென்றாற் தூரத்தள்ளே. 26

தள்ளிவிடு யிதற்குவெகு நாமமுண்டு
 தரணிதனிற் சித்தரெல்லாம் வெகுவாய்ச்சொன்னார்
 அள்ளிவிடு நாதமென்றா லுகாரமாச்சு
 அப்பனே விந்துவென்றா லுகாரமாச்சு
 துள்ளிவிடு வாசியென்றால் மகாரமாச்சு
 தோணாதோ மூன்றுமங்கே சேர்ந்தபிண்டம்
 தெள்ளியெடுத் தேமறைப்பை நீக்கிச்சொன்னேன்
 செயலறிந்து பொருளறியச் செப்பினேனே. 27

செப்பினே னாதமென்றால் ரவியுமாச்சு
 சேர்ந்தவிந்து மதியென்று பேருமாச்சு
 ஒப்பினால் வாசியது கழிணையாச்சு
 ஒகோகோ நாதமென்றால் மண்தானாச்சு
 தப்பினால் விந்துவென்றாற் தண்ணீராச்சு
 தளம்பாதே வாசியென்றால் விண்ணுமாச்சு
 அப்பினாற் பலவிதமாய்ச் சொன்னார்கித்தர்
 அவையடக்கம் வெளிதோண அறிவிப்பேனே. 28

அறிவிப்பேன் முடிசுண்ணஞ் செய்யும்போது
 அப்பனே காரமது அணுப்போல்தாக்கு
 தெரிவிப்பேன் சுண்ணவகை செய்யும்போது
 சேரடா அணுவளவு காரந்தானும்
 மரிவிப்பேன் சுண்ணமதிற் காரஞ்சேர
 மறந்துவிட்டால் சுண்ணமது யேதுக்காகும்
 சரிவிப்போந் தொட்டதெல்லாம் வீணாமென்று
 சாஸ்திரங்கள் சொல்லுவது கண்டிலாயோ. 29

கண்டிடவே சுண்ணவகை செய்யும்போது
 சுண்மணியே வீரமது சேரவேணும்
 விண்டிடவே காரமது சேராவிட்டால்
 வீணாகும் சுண்ணமது யேதுக்காகும்
 பண்டுதான் சித்தர்சொன்ன பாஷைநீக்கிப்
 பாடினதால் சித்தரென்மேற் கோபங்கெண்டு
 திண்டுமுண்டாய்ப் பேசியல்லோ பரிபாஷைதன்னைத்
 திரவினிற் போடாது குகைக்குள்வைத்தார். 30

குகைதனிலே வைத்ததொரு சாஸ்திரத்தைவாங்கிக்
 குருமொழியைத் தவறாத யோகியோர்க்கு
 திகையறவே மறைபொருள்கள் தெரியவேண்டிச்
 சித்தர்கையிற் கொடுத்துவைத்தேன் திரட்டையெல்லாம்

தகையறவே யவர்வாங்கி சீஷவர்க்கம்
தனிற்கொடுத்த சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாமல்
பகையறவே வேணமதி புத்திசொல்லிப்
பரிபாஷை யவர்களிடங் கொடுத்தார்பாரே. 31

கொடுத்ததொரு சாஸ்திரத்தை யவர்கள் வாங்கிக்
குகைதனிலே வெகுபதனம் பண்ணிக்கொண்டு
அடுத்ததொரு பிள்ளைகட்கு அறிவித்தேதான்
ஆகாத பிள்ளைகட்குக் கொடுக்கொண்ணாது
தொடுத்ததொரு சாஸ்திரத்தை உலகம்தில்
தோணாமல் வெளிவிட்டோர் நரகில்வீழ்வார்
படுத்ததொரு பாசவினை மாயைக்குள்ளே
பண்பட்ட பேர்களுக்குக் கொடுக்கொண்ணாதே. 32

கொடுக்கொணாச் சாஸ்திரமிது அருமைமெத்த
கூறியதோர் சாஸ்திரங்கள் போலேயல்ல
தொடுக்கொண்ணாச் சாஸ்திரம்வைத் திருந்தபேர்க்குத்
தொண்டுபண்ணி அவர்மனம்போல் நடக்கவேணும்
எடுக்கொணாப் பிள்ளையது வந்தடுத்தால்
இருந்துபார் பதினாறு ஆண்டுமட்டும்
கடுக்கொண்ட பிள்ளையென்றால் சாஸ்திரமீய்ந்து
கனிவான சித்தினுட மகிமைசொல்லே. 33

சீஷருக்குபதேசிக்க

சொல்லடா ஞானமதை முன்னேசொல்லு
துடியான கற்பமதைப் பின்னேசொல்லு
நில்லடா வாசிநின்ற யிடத்தைச்சொல்லு
நினைவுகொண்ட பிள்ளையென்றால் வாதஞ்சொல்லு
கல்லடா போலிருந்த மனமேயானால்
கட்டிடா யஷ்டகர்மக் கருவைச்சொல்லு
துள்ளடா வைத்தியத்தைச் சொல்லிவைத்துத்
துண்டுபடத் தானிருந்து சாதிப்பாயே. 34

சாதிப்பாய் செந்தூரஞ் செய்யும்போது
தன்மையுள்ள சாரம்விட்டால் வலுவோயில்லை
சாதிப்பாய் கெந்திவிட்டாற் சிவப்பேறாது
சனிகையென்ற நாதமது சேரவேணும்
ஆதிப்பாய் மண்சிவந்த கைபாகத்தில்
ஆவதென்ன அதுபோலே யாகும்பாரு
சோதிப்பாய் செய்ததொரு செந்தூரத்தைத்
துடியான செம்புவெள்ளி தன்னிலியே 35

ஈயவே மறுபிறவி நிறமேயானால்

எடுத்துப்பா ரதுவயதை நன்றாய்ச்சோதி
தய்யவே வலுவைநன்றா யறிந்துகொண்டு

தான் கொள்ளு கற்பமது வலுவுமாகும்
செய்யவே வலுவரியச் சொன்னதல்லால்

சீரறியா மக்களுக்குச் செப்பினேன்யான்
உய்யவே சாரம்விட்டாற் சாரமில்லை

உத்தமனே செந்தூரம் வலுப்போகாதே.

36

வலுவாகுஞ் சாரமங்கே சேர்ந்தபோது

மண்ணென்ற பூனீரு வலுத்துப்போகும்

கொழுவாகும் பூமியுந்தான் யேத்தினாப்போல்

கொடிவீசும் பருவமதில் கொளுகினாப்போல்

மலுவாகுங் கலப்பாலிலுரைமோர்கொஞ்சம்

மாட்டினால் கல்லதுபோ லிறுகிப்போகும்

தளுவாது அதுபோலே சாரம்விட்டால்

தட்டுண்டு போகுமடா சண்டிமாதே.

37

வெள்ளைக்கல்லின் விபரம்

மாதேகேள் வெள்ளைக்கல் லென்றபேரு

வையகத்திற் சித்தர்பல விதமாய்ச்சொன்னார்

தேடேநீ பாஷையெல்லாம் நீக்கிநானும்

தெளிவாகச் சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு

ஆடேநீ சிவந்தநிலந் தனில்வளர்ந்த

அப்பூடு சிறிதாக யிருக்கவேணும்

கோடேநீ அப்பூட்டின் பூகங்கிள்ளிக்

கொண்டுவந்து சொன்னபடி நீயுஞ்செய்யே.

38

சொன்னதுபோற் செய்யாம லிஷ்டம்போலே

துற்புத்தி யாய்நினைந்து செய்வீராகில்

கன்னதுபோற் கற்பத்துக் காகாதுபார்

கனிவான வாதமது திடஞ்செய்யாதே

உன்னதுபோல் வைத்தியத்துக் காகுமல்லால்

உதவாது சபலமில்லை தள்ளுதள்ளு

வின்னமில்லா சிவந்தநிலந் தனிற்முளைத்து

மேலான ஏகமென்ற வயதுமாமே.

39

வயதாகு மதுமிஞ்சி வளர்ந்தபூடு

மருந்துவகைக் காகுமல்லால் மற்றொன்றுக்காகா

பயதாகு மிதுபோலே முடியுமாகும்

பண்பான புளியாகு மமுரியாகும்

செயலான அன்னத்தின் சாரஞ்சேர்ந்தால்
 செயமாக மாட்டாது செய்ததெல்லாம்
 வயலாகப் பூமியுப்புச் சேர்ந்தபோது
 மண்ணாச்சு பொன்காணேன் மருவிப்பாரே. 40

மருவிப்பார் பூமிசிவப் பாகவேணும்
 வளர்ந்ததொரு பூடுமங்கே சிவப்பேயானால்
 கருவிப்பார் அன்னசத்து யேறலாகா
 கண்மணியே உதிகாலின் பருவம்பார்த்து
 சருவிப்பா ரண்டமொரு சுண்ணம்பண்ணு
 தான் வளர்த்த கேசமொடு சுண்ணம்பண்ணு
 நிருவிப்பார் புளியெடுத்துச் சுண்ணம்பண்ணு
 நீர்வாங்கி அமுரியுப்பு நினைவாய்ப்பண்ணே. 41

உப்பின் பெயர்

நினைவாக அமுரியுப்பு சிவஉப்பாச்சு
 நின்றபுளி யுப்புமது சத்தியாச்சு
 குணமாக முடியுப்பு யீசனாச்சு
 குண்டமென்ற அண்டவுப்பு மாலினுப்பு
 மனமாகப் பிண்டவுப்புப் பிரம்உப்பு
 மாட்டினாற் கற்பமது வரிசையாகும்
 இனமாகச் சேர்ந்ததெல்லாந் தங்கமொன்று
 எடுபணிகள் பலவிதமாய் முடியும்பாரே. 42

பூரீ ரெடுக்க

முடிவான கருவொன்று சொல்லக்கேளு
 முத்தியென்ற கருவப்பா முதற்காண்டத்தில்
 வடிவான தலமெல்லாம் வகுத்துச்சொன்னேன்
 வஞ்சகமா யெடுக்கும்வகை சொல்லவில்லை
 துடியான நான்சொன்னேன் திரிசொன்னேன்
 தோண்டியெடுக் கும்போது பூசைசொன்னேன்
 குடியான சத்திசிவ மில்லாவிட்டால்
 கூறியதோர் சொல்லெல்லாம் பொய்யாப்போச்சே. 43

பொய்யாது பூமியுப்பு மண்தானாகும்
 போக்கறியா மாடுகளே தண்ணீருப்பு
 மெய்யாக யெவ்விதமாச் சொன்னாலுந்தான்
 வினையம்வைத்துப் பார்த்தவர்க்குத் தோணுமல்லால்
 கய்யாரச் சத்திசிவங் காணவென்றால்
 கண்கூசும் நீலவர்ணஞ் சத்தியாச்சு
 செய்யாரச் சலமானால் வெள்ளையாச்சு
 செடிமாரல் நீர்வாங்கிச் சத்திபண்ணே. 44

சுத்திபண்ணு பத்துமுறை தீட்சையானாற்
 சொல்லவொண்ணா நிறங்காணும் மகிழ்ந்திடாதே
 சத்தியமாய் நீயிருந்து பூசை தீர்ந்தால்
 சகலசித்துங் கைவசமாம் பூசைமறவாதே
 நித்திரைகள் செய்யாதே பலநினைவைவிட்டு
 நிசம்வைத்துக் குருபதமே கெதியென்றெண்ணி
 பத்தியுடன் தானிருந்து ஆசைநீக்கு
 பராபரையாள் பாதமது பணிகுவாயே.

45

பணிவாகும் மிதந்தபுத்தி வேளைதன்னிற்
 பார்மகனே சித்தர்வந்து சோரஞ்செய்வார்
 கனிவாகுந் தேவியுமே கடக்கநின்று
 கைபாகஞ் செய்பாகங் காணாமற்றான்
 மணியான விதியில்லை யென்றுசொல்லி
 மாறாட்டஞ் செய்திடுவார் வகைதோணாமல்
 சனியான கூற்றனவன் பிடரிநின்று
 தப்பிதங்கள் செய்துவைப்பான் தன்னைமறவாதே.

46

மறவாமல் நேமநிஷ்டை செய்துகொண்டு
 மாதாவை யிருதயமாய் மன தில்வைத்து
 சரமான வாசியைத்தா னுள்ளேவாங்கிச்
 சராசரமெல் லாம்படைத்த தாயைப்போற்றி
 குரமான சிவபூசை குருவின்பூசை
 கொண்டதொரு ருத்திரனுட பூசை தானும்
 பரமான சொர்னவயி ரவர்தன் பூசை
 பண்பாகச் செய்துகொண்டு குடுசுபோடே.

47

பூனீரெடுக்கும் நேரம்

போட்டா அவ்விடத்திற் குடுசுபோடு
 பூரணச்சந் திரனுக்கு முன்னேஜந்து
 தேட்ட தீபமுடன் தூபங்காட்டித்
 தேவியென்ற யீஸ்வரியைப் பூசைபண்ணு
 நாட்டா பச்சியுடன் வேளைபார்த்து
 நாடுவா யப்பூடு பூத்தபூவை
 மூட்டா சிப்பிகொண்டு யிருவிரல்மேலெடுத்து
 முத்திபெற்று பூவையெல்லாந் துண்டாய்வையே.

48

வைய்யப்பா ரவிகண்டால் நன்றாய்ப் பார்த்து
 வளமான வெள்ளையெல்லாந் துண்டாய்வைத்து
 செய்யப்பா மஞ்சள்நிற மானதெல்லாம்
 தெளிந்தெடுத்து மறுயேனந் தன்னில்வைத்து

கொய்யப்பா குருவைவைத்துப் பூசைபண்ணு
கோதையுட கிருபையினாற் கிழங்குவாங்கு
மெய்யப்பா அந்தநிலந் தன்னிற்றானும்
வேணபடி சோதனைக ளுண்டுபாரே

49

உண்டுபார் கெந்தகமும் விளையும்பூமி
உணுரவி மீனமுடன் மேஷம்வந்தால்
கண்டுபார் கெந்தகந்தா னுருகியங்கே
கனமான லோகத்தில் நிற்கும்பாரு
விண்டுபார் பூனாதம் தொட்டினாதம்
வேணபடி கல்நாதம் பொங்கிமேலும்
கொண்டுபா ரிந்தவகை யடங்கியுள்ளே
குளைவான கெந்தகநீ ரிருக்கும்பாரே.

50

பாரடா அதுமட்டோ பூமிநாதம்
பண்பான பனிநீரு மிழுக்கும்பாரு
நேரடா ரவிதனிலே உள்ளேகொள்ளும்
சென்றவுடன் மாதமது பத்துமாகி
வாரடா அந்தநிலங் களிம்புபோக்கி
வளமான தங்கமென்ற வர்ணமாகும்
நேரடா அந்தஉப்புச் சொர்ணமென்று
நீழ்புவியிற் சித்தரெல்லா மறைத்தார்பாரே.

51

மறைத்தாரே யிந்தவுப்பு யெடுக்கும்மார்க்கம்
வையகத்திற் சித்தரெல்லாஞ் சொல்லவில்லை
குறைத்தாரே கைபாகஞ் செய்பாகங்கள்
குணங்குறிகள் நிறைபாகங் கணக்கின் பாகம்
இறைத்தாரே தில்லையென்ற செய்பாகங்கள்
இல்லாமல் மாத்துவந்த வாரதெங்கே
கறைத்தாரே பூனீரு யில்லாமற்றான்
காணாது கக்கினது கண்டுகொள்ளே.

52

சத்திசிவநில அடையாளம்

கொள்ளுவது யின்னமொரு சூட்சுஞ்சொல்வேன்
கோதையுட கிருபையினால் நன்றாய்க்கேளு
அள்ளுவது பூத்தநிலந் தன்னிற்றானும்
அப்பனே பூச்செடியின் கிழங்கில்லாட்டால்
துள்ளுவது வெளிக்கருவின் மூலமப்பா
சொல்லாமற் செய்ததொழி லெல்லாம்பொய்யாம்
மல்லுவது ரவிமதியு மிருந்தநிலந்தன்னில்
மக்களே அடையாளஞ் சொல்லக்கேளே.

53

சொல்லக்கேள் நாதவிந்து யிருப்பின்மேலே
 சுருண்டுநிலம் வலம்புரிபோற் றோணும்பாரு
 அல்லக்கே ளந்தநிலந் தன்னிற்றானும்
 அப்பனே சொர்னமென்ற பூச்சியுண்டு
 விள்ளக்கே ளத்திடத்திற் பூச்சிகொண்டு
 மேன்மையுள்ள மண்ணெல்லாஞ் சிவப்பாய்த்தோணும்
 கொள்ளக்கே ளவ்விடத்திற் சத்திசிவபூசை
 கொடுமையுள்ள ருத்திரபூசை முடிப்பாய் நீயே

54

பூசைசெய்து திசைகட்டு ருத்திரனாலே
 புண்ணியனே செய்துகிழங் கெடுக்கும்போது
 ஆசைசெய்து சொர்னவயி ரவனைக்கொண்டு
 அப்பனே வஸ்துசுத்திப் பூசைசெய்து
 பாஷைசெய்து பலிகொடுத்துக் கிழங்குவாங்கு
 பனிநீர் சுத்திசெய்து ரவியில்வைத்து
 மோசமது போகாதே மூன்றுநாளும்
 மொய்குழற்குப் பூசைசெய்து பசளைநீர்வாங்கே.

55

பசளையுட் நீர்வாங்கி மூன்றுநாளும்
 பாய்ச்சடா ரவியில்வைத்துச் சுண்டக்காய்ந்தால்
 குசளையுட குடத்துநீர் விட்டுநன்றாய்க்
 கொடுரவியில் நவநாளும் வைத்துப்போற்று
 சரளையுட சுண்ணமதைப் பதனம்பண்ணு
 கட்டியதோர் சாஸ்திரத்தின் தொழிலுக்கெல்லாம்
 முசளையுட சுண்ணமதி லனுத்தொட்டாக்கால்
 மோசம்போ காதுகுரு காரந்தானே.

56

காரமடா வீரமுடன் பூரஞ்சேரு
 கனிவான சூடனுட னுரமுஞ்சேரு
 பாரமடா வகையொன்று பலமுமொன்று
 பதிவாகச் சுண்ணமது பத்துக்கொன்று
 நேரடா பசளை நீர் விட்டுக்கிண்டு
 நீமகனே கடுரவியில் வைக்கும்போது
 சாரமடா மூன்றுநாள் வைத்தெடுத்தால்
 தன்மையுள்ள குருவாச்சு தப்பாவாரே

57

தப்பாது யிப்படியே குருமுடித்துச்
 சாஸ்திரத்தில் சொன்னபடி சாதித்தாக்கால்
 தப்பாது பெரியோர்கள் சொன்னவாக்கியம்
 தான் செய்யத் தெரியாமற் தவறிப்போனால்

தப்பாது சாஸ்திரம்பொய் யென்றுசொன்ன
சண்டாளப் பயல்களுக்குத் தவறிடாதோ
தப்பாதோ நினைத்ததெல்லாந் தவறிப்போகும்
தப்பாதே செய்தோர்க்குக் குருவுமாமே

58

குருவின் லட்சணம்

குருவென்று சொல்வதைத்தா னாரைமைந்தா
குருமுடிக்கும் பெரியோரே குருவுமாகும்
குருவென்று சொல்வதைத்தா னாரைமைந்தா
கூட்டியா வைத்திருந்தோன் குருவேயாகும்
குருவென்று சொல்வதைத்தா னாரைமைந்தா
குவிந்தெழுந்த வாசிநிலை கண்டவனுங்குருவாம்
குருவென்று சொல்வதைத் தானாரைமைந்தா
குவலையத்திற் பாசவினை யகற்றினவன் குருவுமாமே.

59

குருவென்று சொன்னாரே நூல்கள்தோறும்
குணமான பூ நீற்றின் பெருமை தன்னை
மருவென்ற கருவழலை யொளித்துவைத்தார்
மக்களே சொல்லுகிறேன் கனிவாய்க்கேளு
கருவென்ற கருவழலைக் கருவே தென்றால்
கண்மணியுட் கொடியொன்று மேல் மூடி யொன்று
தருவென்ற ஓட்டியென்று மூன்றுஞ்சேர்ந்தால்
தன்மையுள்ள கருவெல்லாம் விளங்குந்தானே.

60

விளங்குதற்குக் கருவதனைச் சொல்லக்கேளு
வெகுநிறமாய் சிவந்தநிற மானதாக
தளங்குகின்ற தத்துவமுங் குறையில்லாதாய்த்
தயவாக ஆதல்யிரு பதுக்குள்ளாக
முளங்குதற்குக் கோட்டமில்லா திருப்பதாக
முதல்கருவாய்க் குவியலில் வீழாதெடுத்து
மளங்குவதற்கு யிளங்குமரி யிட்டதின்வோர்
மைந்தனே யெடுத்திடவும் வகையைக்கேளே.

61

வகையென்ன கிளத்திரியில் வருகும்போது
மக்களே தவசுபோய் வருகவேணும்
துகையென்ன ரவியாக யிருக்கவேணும்
தொட்டதே தாலிகையா யிருக்கவேணும்
பகையென்ன பூருவமா யாதிநாளாய்ப்
பஞ்சமியுந் தசமிஅமா வாசியாக
நகையென்ன ரவிநாளாய்ப் பதினைந்துக்குள்
நழுவிரெங் கிழங்குதனை யெடுத்திடாயே.

62

எடுத்துமே பிரமமென்ற பிண்டந்தன்னில்
 எடுத்துமே ஊசிநீர் தன்னைவாங்கிக்
 கொடுத்துமே பால்காய்ச்சுஞ் சட்டிதன்னிற்
 குபிரெனவே கிழங்குதனை யதற்குள்வைத்து
 படுத்துமே ஊசிநீர் முங்கவிட்டுப்
 பாலகனே மேற்சட்டி கொண்டுமுடி
 அடுத்துமே மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்து
 அப்பனே நாள்முன்று சென்றுவாங்கே.

63

வாங்கியே வாலுகையில் வைக்கும்போது
 மக்களே சத்தியுட பூசைசெய்து
 தூங்கியே திரியாமல் சிவபூசைசெய்து
 துடியான ருத்திரனுட பூசைசெய்து
 தாங்கியே சொர்னவயி ரவர்பூசைசெய்து
 தப்பாமற் செய்துகொண்டு ரவியைமூட்டு
 ஏங்கியே புங்கம்வோர் தன்னாந்தீயை
 ளரித்திடுவாய் விளக்கொளிபோல் சாமம்ரெண்டே

64

ரெண்டான சாமமுமே சென்றபின்பு
 நிறுத்திவைத்து அனலையுமே நிறுத்திக்கொண்டு
 குண்டான மறுநாள் தான் தீயைமூட்டு
 குளுந்தஅனல் கொண்டெரிப்பாய் சாமமுன்று
 வண்டான மறுநாளும் அனலையுமட்டி
 வைத்தவைப்பாய்க் குளம்புபோல் வருதல்கண்டு
 விண்டான குளம்புபத மென்னவென்றால்
 வெடியான யெண்ணெய்ச்சுடர் வாசந்தானே.

65

வாசமது கண்டவுட னனலவித்து
 வளமாகக் குளிரவைப்பாய் நாள்முன்றப்பா
 வாசமது சென்றபின்பு யெடுத்துவாங்கி
 நினைவாகக் கவசமதை யெடுத்துப்போட்டு
 பாசமது கடுரவியில் பீங்கானில்வைத்து
 பதனமதா யருகிருந்து கிண்டும்போது
 தோசமது தான்விலகக் காய்ந்துதானால்
 சொர்னமென்ற மெழுகாச்சு பதனம்பண்ணே.

66

பதனமடா யிக்கருதான் உட்கருவாம்பாரு
 பார்மகளே வெளிக்கருவில் பத்துக்கொன்று
 கதனமடா யிக்கருவை பசளைநீரில்
 தான்கலக்கி ரவிமுகத்தில் சதிறாய்வைத்தால்

விதனமடா தீர்க்குகின்ற சுண்ணமாகும்

வெகுபதனம் வெகுபதனம் பண்ணிவைப்பாய்

அதனமடா சுண்டினபின் னெடுத்துப்பாரு

அப்பனே கடுங்காரச் சுண்ணமாமே.

67

சுண்ணமடா நவநாளுஞ் சென்றபின்பு

சுந்தரமே யென்மகனே சொல்லக்கேளு

சுண்ணமடா பழச்சாறு விட்டுக்கிண்டி

சுருவியில் நவநாளும் வைத்தெடுத்தால்

சொன்னமடா துறைகோடி தொந்தங்கோடி

தொட்டவிடம் பட்டவிட மெல்லாம்பொன்னாம்

இன்னமடா தொந்தம்வெகு தொந்தமுண்டு

யென்மகனே வகையாகச் சொல்லுவேனே.

68

சொல்லுவே னிதற்குநிகர் ரசமுஞ்சேரு

துடியான வீரமொரு பாதிசேரு

செல்லுமே நாகமது சுத்திசெய்து

சென்றிடைக்குச் சரியிடையாய்ச் சேர்த்துக்கொண்டு

கொல்லுவேன் சிறுபசளைச் சாறுவிட்டு

குளையநல்லா வரைத்துவில்லை நன்றாய்க்காய்ந்தால்

வெல்லுவேன் ஓட்டில்வைத் ஒடுமுடி

வெகுவிதவாய் மண்சீலை வலுவாய்ச்செய்யே

69

செய்துகொண்டு சிறுபுடமாய் வைத்தெடுத்துத்

தேவியென்ற மனோன்மணிமுன் வைத்துப்போற்றி

நய்துகொண்ட கல்வமதிற் போட்டுப்பின்பு

நன்றாகப் பழச்சாறு விட்டுஆட்டி

கொய்துகொண்ட சாமமுமே யெட்டுமானால்

கூடியே வில்லைதட்டிக் காயவைப்பாய்

நொய்துகொண்ட ரவிமுகத்தில் வைத்துக்காய்ந்தால்

நோக்கியே முன்போலே புடத்தைப்போடே.

70

போட்டா முன்போலே புடத்தில்நீயும்

போட்டெடுத்துக் கல்வமதிற் வோடும்போது

நாட்டா யிந்திடைக்குக் கெந்திபாதி

நலமான தாளகமும் பாதிசேரு

கூட்டா குமரிச்சார் விட்டுஆட்டிக்

கூடியொன்றாய் வில்லை தட்டி ரவியில்வைப்பாய்

தேட்டா வில்லையங்கே நன்றாய்க்காய்ந்தால்

தேன்மொழிக்குப் பூசைசெய்து வைத்துப்போற்றே.

71

போற்றியே வில்லைதனை யெடுத்துக்கொண்டு
 புண்ணியனே ஓட்டில்வைத்து ஓடுமுடி
 பாற்றியே சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்து
 பதிவான யிடந்தனிலே புடத்தைப்போடு
 சாற்றியே புடம்போடும் போதெல்லாந்தான்
 தாமென்ற மனோன்மணியைப் பூசைசெய்து
 வாற்றியே புடமாறி யெடுத்துப்பாரு
 மக்களே கண்கொள்ளாச் சிகப்பாம்பாரே

72

சிகப்பான செந்தூர மென்னசொல்வேன்
 தேவிபரா பரையினுட கிருபையாலே
 முகப்பான செந்தூரங் கல்வத்திட்டு
 முக்கியமுள்ள பரியதிலே நாலுக்கொன்று
 நகப்பான குமரிச்சாறு சாமம்ரெண்டு
 நன்றாக விட்டரைத்துக் காயவைத்து
 பகையான கல்வமதிற் பொடித்துக்கொண்டு
 பார்ம்களே செம்பரத்தம் பூச்சாறுதானே.

73

தானான செம்பரத்தம் பூச்சாறுதானும்
 தப்பாமற் சாமமது ரெண்டேயானால்
 தேனான கல்வமதிற் காயவைத்துச்
 சென்றபின்பு முருக்கம்பூ சாறுவிட்டு
 கோனான சாமமது நாலேயானால்
 கூட்டியொன்றாய் வில்லைதட்டிக் காயவைத்து
 வானான ஓட்டில்வைத்து ஓடுமுடி
 மக்களே சீலைமண் வலுவாய்ச்செய்யே

74

செய்யப்பா புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு
 தேவியென்ற யீஸ்வரிக்குப் பூசைசெய்து
 மெய்யப்பா செந்தூரம் பணவிடைகால் கொண்டால்
 மேனியென்ற தேகமது தங்கம்போலாம்
 கையப்பா நரம்புகளும் முறுக்குமேறும்
 கண்சிவக்குந் தாதுபல மாகும்பாரு
 நொய்யப்பா கழண்டதொரு தேகந்தானும்
 நோகாம லிறுகியது கற்றூணாமே.

75

கற்றூணா மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 கசடற்றுத் தேகமது வலுத்துப்போச்சு
 கற்றூணா மேமனென்ற பயமும்போச்சு
 கற்பமென்ற திதுவாச்சு கலக்கம்போச்சு

கற்றூணாம் நரை திரையு மாறிப்போச்சு
 கற்பாந்த காலமெல்லா மிருக்கலாச்சு
 கற்றூணாஞ் செந்தூரப் பெருமைதன்னைக்
 காட்டுகிறோம் வகைதோணக் காட்டுகிறோமே

76

காட்டுகிறோம் வெள்ளிசெம்பில் நூற்றுக்கொன்று
 கட்டாகக் கொடுத்திடவே யீரெட்டாகும்
 மூட்டுகிறேன் மாத்ததுவை யென்னசொல்வேன்
 முக்கியமுள்ள கிளியிறகு போலேபச்சை
 வாட்டுகிறோ மிதுக்குநிக ராணியுண்டோ
 மக்களே விலையதிகஞ் சொல்லப்போமோ
 தேடுகிறோம் வருஷமொன்று செந்தூரந்தானும்
 தின்றுவிட்டால் தேகவச்சிர காயமாமே

77

காயமடா வெளிக்கருவும் உட்கருவும் நன்றாய்க்
 காட்டினோ மின்னமொரு கருவைத்தானும்
 மாயமடா சொல்லவில்லை மக்கார்களே
 மறைத்துவைத்தார் சித்தரெல்லாம் வகைதோணாமல்
 நேயமடா நந்திசொன்ன முன்னுறுதன்னில்
 நிகழ்த்தினார் கருவைநன்றாய் வெளியாய்த்தோண
 உபாயகரு வழலைவிரை யில்லாவிட்டால்
 உத்தமனே சொன்னதெல்லா முன்பின்னாமே

78

முன்னான கருவையங்கே யெடுத்துக்கொண்டு
 மூட்டடா உட்கருபோல் முறையாய்ச்செய்து
 கண்ணான தொழில்களெல்லாங் கொஞ்சந்தொட்டுக்
 காட்டினால் சாஸ்திரம்பொய் யாகாதப்பா
 விண்ணான உட்கருவின் மூலமப்பா
 வெளிக்கருவின் மூலமப்பா முன்னேசொன்னேன்
 சன்னாசி தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
 தான்மறைத்த பொருளிரண்டும் வெளிச்சொன்னேனே

79

சொன்னேனே கருவையெல்லாம் வெளியதாகச்
 சொன்னதினாற் குகைதனிலே யிந்தநூலைப்
 பன்னேநீ யென்றுசொல்லிச் சித்தர்சொன்ன
 பதிவையெல்லாம் நானவர்க்கு உபசாரஞ்செய்து
 கண்ணேநீ சாஸ்திரத்தை வாங்கிநல்லோர்
 கரையேற வேணுமென்று யிரக்கங்கொண்டு
 முன்னேயிந் நூல்கண்ட பெரியபேர்கள்
 மொழிதப்பிச் சாஸ்திரத்தை வெளிவிடாதே

80

வெளிவிட்டாலுன் குலங்க ளற்றுப்போகும்

வெள்ளிடியும் உன் தலையில் விழுகும்பாரு
துளிவிட்ட கருவுகளை மனமறியச் சொன்னால்

துடர்ந்திடுமே யெழுபிறப்பும் நரகில்வீழ்வாய்

வளிவிட்ட பெரியோர்கள் வந்தாரானால்

மனம்நின்று நிலையவர்க்குத் தெரியும்பாரு

சுளிவிட்ட விதியாளி யொன்றுசொல்லித்

தோணுமடா அவர்க்குஉப சாரஞ்செய்யே.

81

செய்யடா சித்தர்வந்து மாயைசெய்வார்

திறமாக ஓர்மனது கொண்டுநிலு

கய்யடா சித்தரிடம் பிச்சைகேட்டுக்

கண்மணியே அவருடைய வாக்குப்பெற்று

செய்யடா தொழில்செய்யும் போதுமக்காள்

நிழல்பட்டால் கருவெல்லாஞ் சித்தியில்லை

பய்யடா உன்னிழலும் படக்கூடாது

பட்சிபற வைநிழலும் படக்கூடாதே

82

கூடாதே வெளிக்கருவும் உட்கருவுமப்பா

கொண்டுசெல்லும் போதெல்லாஞ் சிந்தையதின்பேரில்

தேடாதே பலநினைவை மனதில்வைத்தால்

சித்தர்வந்து கருவையங்கே சோரஞ்செய்வார்

நாடாதே அவர்பதமே தொண்டுசெய்து

நல்லவரைப் போற்றியே நயந்துகொண்டு

முடாதே அவர்க்குஉப சாரஞ்செய்து

முத்திபெறக் கருவையங்கே தொட்டுவாங்கே.

83

வாங்கியே தனித்திருந்து தொழிலைச்செய்து

வையகத்துப் பெரியோர்க்குத் தொண்டுசெய்து

ஏங்கியே வந்தவர்க்கு அன்னமிய்ந்து

இருந்துண்பான் பரதேசி யெளியோர்க்கெல்லாம்

தாங்கியே யெவ்வுயிர்க்கு மிரங்கியேதான்

சச்சுதா னந்தமென்ற குருவைநோக்கி

பாங்கியாம் மனோன்மணியைத் தாயேயென்று

பரமகுரு பாதமதைத் தியானஞ்செய்ய

84

சிவ மந்திரம்

செய்யப்பா சிவத்தினுட மந்திரந்தான் கேளு

சீரான யென்மகனே கண்ணேசொல்வேன்

செய்யப்பா தெங்கென்றுங் கிலிவாவென்றும்

செ பங்கொள்ளாப் பிரபஞ்சம் வாவாவென்றும்

கையப்பா ஐயுமென்றும் ஸ்ரீநீங்கென்றும்
காமனையுந் தான்வென்ற யீஸ்வராவாவா
நொய்யப்பா நூற்றெட்டு உருவேயானால்
நோக்குமுன்னே சிவனங்கே வருவார்பாரே.

85

சத்தி மந்திரம்

பாரப்பா சிவபூசை செய்துகொண்டு
பண்பான தேவிமந்திரம் பகரக்கேளு
ஆரப்பா அறிவார்கள் அறிவோமென்று
அப்பனே ஸ்ரீசிரீங்சிவயவசி வாவாவென்று
நேரப்பா சிவரூபி வாவாவென்று
நேர்மையுட னோர்மனதாய் நூற்றெட்டானால்
காரப்பா சத்திசிவம் ரெண்டும்வைத்துக்
கருணைபெறத் தொழிற் முகத்திற் பூசைபண்ணே.

86

சொர்ண வயிரவ மந்திரம்

பண்ணப்பா சொர்ணவயி ரவன்றன்பூசை
பாங்கான மந்திரத்தைச் சொல்லக்கேளு
எண்ணப்பா ஒங்கென்றும் ஸ்ரீங்கென்றுந்தான்
என்முன்னே சொர்ணரூபா வாவாவென்றும்
கண்ணப்பா நானெடுத்த கருவெல்லாந்தான்
கைவசமாய்ச் செய்துவைக்க வாவாவென்று
சண்ணப்பா நூற்றெட்டு உருவேயானால்
தன்வசமாய் போகுமடா தான்பார்ப்பீரே.

87

தான்பார்க்குந் தொழிற்கெல்லாம் வயிரவனும்வேணும்
தன்மையுடன் தொட்டதெல்லாம் பலிக்கும்பாரே
மான்பார்த்த சிவகிருபை யிருந்துதானால்
மக்களே செய்தொழிலும் பங்கமாமோ
கோன்பார்த்துக் குருமுடிக்க அருகில்நின்று
குணங்குறிகள் தவறாமல் மனதிற்றோணி
வான்பார்த்த கருவெல்லாம் வெளியதாக
மக்களே தோணுமடா மகிழ்ந்துபாரே

88

பாரடா தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
பண்பாக மறைத்ததென்ன உட்கருவின்புலம்
நேரடா வெளிக்கருவின் மூலந்தானும்
நெகிழாமற் பலவிதமாய்ச் சொல்லிவைத்தார்
காரடா யிக்காண்டந் தன்னிற்றானும்
கண்மணியே காணுதற்கு வகையாய்ச்சொன்னேன்
ஆரடா அறிவார்கள் குருசொல்லவேணும்
அல்லாதா லின்னுலே சொல்லும்பாரே.

89

சொல்லுவது கருவைநன்றாய் வினையம்வைத்துச்
 சோராமற் கருவெடுத்து தொழிலைச்செய்தால்
 மல்லுவது நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 மக்களே பிரபஞ்ச மாயைபோச்சு
 அல்லுவது தவமுனிவ ரென்றபேரும்
 அப்பவல்லோ வாய்க்குமடா அறிந்துபாரு
 கொல்லுவது கூத்தனென்ற யெமனும்போனான்
 கூடுதனில் விளையாடும் பூதமஞ்சே

90

அஞ்சான பூதமங்கே அழியாதப்பா
 ஆனந்த சிவருப மாகும்பாரு
 மிஞ்சாது பிரபஞ்சம் பொய்யென்றெண்ணி
 மெய்யான வாழ்க்கையிலே மேவிநின்று
 துஞ்சாமல் மலைதோறும் வாசமாகிச்
 சோதிமய மானசித்தர் பாதம்போற்றி
 நெஞ்சார ஊழிவரை யிருந்துகொண்டு
 நேமநிஷ்டை மறவாம லிருப்பார்பாரே.

91

இருப்பதற்கு யிக்கருவை வெளியாய்ச்சொன்னேன்
 ஏழைமதி போகாதே யிறந்திடாதே
 மருப்பதற்கு யிச்செனனம் பிறப்பதுதானரிது
 மக்களே வாய்த்ததென்றால் வாழ்வதுதான்பெரிது
 பருப்பதற்கு உண்டுடுத்தி வாழ்ந்தபேர்கள்
 பாழ்நரகில் வீழ்ந்துஉடல் பாழாய்ப்போகும்
 செருப்பதற்கு ஆசைமிஞ்சிப் பொருளைத்தேடும்
 செத்தபின்பு சீரழிவு மெத்தக்கானே.

92

காணடா பொருளறிந்து தேடவேணும்
 கண்மணியே பொருளறியா மாடுமெத்த
 வீணடா செத்திறந்து போவதற்கோ
 வெளியிட்டே னிக்கருவை மேதினியிற்றானும்
 சாணடா வயிற்பீழைக்கச் சண்டிமாதே
 சாகாமலிருக்கவல்லோ சாஸ்திரங்கள் சொன்னோம்
 கோணடா செத்தவர்க்குப் பெண்டுபிள்ளை
 கொடுப்பதென்ன வாங்கினது கண்டிலேனே.

93

கண்டிலே னென்மகனே சுந்தரமேகேளு
 கண்மணியே சாஸ்திரத்தில் வினையம்வைத்து
 கொண்டிலேன் பேரின்ப வாழ்க்கைதேடிச்
 கூடுதனை யழிக்காமல் முத்திபெற்று

பண்டிலேன் முத்திபெற்ற பேரைக்கண்டு
 பணிந்திடுவா யவர்பின்பு துடர்ந்துகூடி
 விண்டிலேன் சடலமழி யாமற்றானும்
 மேதினியிற் சித்தர்களு மெச்சினாரே.

94

மெச்சினார் கரைகாணாச் சாஸ்திரங்கள்
 மெத்தவுண்டு சித்தமுனி மறைத்ததெல்லாம்
 மெச்சினார் பதினெண்பே ரிந்தநூலை
 மேன்மையுள்ள பெரியோர்க ளடக்கஞ்செய்தார்
 மெச்சினார் தவமுனிவர் சித்தரெல்லாம்
 விளங்கியதோர் நூல்களுக்குத் திறவுகோலாம்
 மெச்சினா ரிந்தநூல் கண்ட பேர்கள்
 விதியுள்ளோ ரென்றுசொல்லி மெச்சினாரே.

95

மெச்சியதே ரிந்தநூல் பதனம்பண்ணு
 வெகுபதனம் வெகுபதனஞ் சொன்னேன் சொன்னேன்
 மெச்சியதோர் நூலதனை வெளிவிட்டோர்க்கு
 வெள்ளிடிதான் விழுந்துதலை தெரித்துப்போகும்
 மெச்சியதோர் நூலதனை யடக்கஞ்செய்தோர்
 மேன்மைபெற்று ஞானநெறி விளங்கும்பாரு
 மெச்சியதோர் நூலதனை வினையம்வைத்து
 வெகுவினையம் வைத்துப்பார் முத்தியாமே.

96

முத்தியாஞ் சித்தியாந் தொட்டதெல்லாம்
 மோட்சகெதி யுண்டாகு முன்னோர்சொன்னார்
 புத்தியாங் கருமறைப்பு வெளியாய்த்தோன்றும்
 பூதலத்தில் நீயுமொரு சித்தனாவாய்
 சத்தியாய் நின்றதொரு ஜோதிபாதம்
 தான் கிடைத்து ரவிமதியிற் சார்ந்துவாழ்வாய்
 பத்தியாய் நீயிருந்து உலகவாழ்க்கை
 பழங்கதைபோ லாகுமென்று சடத்தைப்போற்றே.

97

போற்றுவது உயிர்போலே யிந்தக்காண்டம்
 பொன்கோடி யீயந்தாலும் பொருள்சொல்லாதே
 சாற்றுவது உன் தவசு நிறைவேயேறத்
 தானவனாய் நீயிருந்து யிந்தநூலைப்
 பாற்றுவது பயனறிந்து பொருளைக்கண்டு
 பரமருகு பாதமது கெதியென்றெண்ணிக்
 கூற்றவனுந் தான்விலகக் குருமுடித்துக்கொண்டு
 குருசொன்ன மொழிதவறா திருந்துவாழே.

98

வாழ்வதுதான் பேரின்ப வாழ்வேவாழ்வு
 வையகத்து வாழ்க்கையெல்லா மசகமாகும்
 வாழ்வதுதான் பேரின்ப வாழ்க்கையென்றால்
 வானமுதற் பூமியெல்லாம் வணங்கும்பாரு
 வாழ்வதுதான் சத்திசிவம் ரெண்டில்நின்ற
 வளர்ந்தஉடல் வாழ்க்கையல்லோ வாழ்க்கையாகும்
 வாழ்வதுதா னிந்தநூ லைந்துகாண்டம்
 வாழ்க்கையென்ற சிவயோகி வாழ்க்கைதானே. 99

வாழ்க்கையென்ற சிவன் வாழ்க்கை சத்தி வாழ்க்கை
 வளமான மால்யனும் ருத்திரவாழ்க்கை
 வாழ்க்கைபெற்ற பதினென்பேர் வாழ்க்கைவாழ்க்கை
 மதிரவியும் நின்றஉடல் வாழ்க்கையாகும்
 வாழ்க்கைபெற்ற குருசீஷன் பெற்றவாழ்க்கை
 மனமகிழ்ந்து யான்சொன்ன கருவின்வாழ்க்கை
 வாழ்க்கைபெற்றுக் கற்பமுண்ட பெரியோர்வாழ்க்கை
 மனுநீதி பரிபாஷை வாழ்க்கைமுற்றே. 100

தானென்ற உட்கருவின் மூலவாழ்க்கைத்
 தாயான வெளிக்கருவின் தலத்தின்வாழ்க்கை
 தேனென்ற ரெண்டினுட வாழ்க்கையாலே
 சித்தரிஷி தவமுனிவர் பெற்றவாழ்க்கை
 மானென்ற சிவசக்தி யானவாழ்க்கை
 வையகமும் பிரபஞ்ச மானவாழ்க்கை
 கோனென்ற யென்குருவுஞ் சிவனுஞ்சொன்ன
 குருமுடிக்கும் பரிபாஷை வாழ்க்கைமுற்றே. 101

அகஸ்திய மகாமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய
 பரிபாஷை ஐந்தாங் காண்டம் 100 முற்றிற்று.

